

Giới thiệu Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới

Tên gốc: 毒妃在上 ; 毒妃在上, 邪王在下

Tên truyện: Độc phi ở trên, Tà Vương ở dưới.

Tên khác: Độc phi ở trên; Độc phi tại thượng.

Edit: Emily_Ton.

Convert: Chihiro

Thể loại: cổ đại, xuyên không...

Một nữ nhân đã lột sạch Tà Vương đang đắm mình trong tu luyện, còn sờ soạng kích cỡ nhân gia, nói rằng: "Thần tiên ca ca, đắc tội! Cho ta mượn quần áo của người để mặc!" sau đó tiêu dao trốn chạy.

Sau khi Mỗ Tà Vương thanh tỉnh, cắn răng: Lục soát! Đào ba thước đất cũng phải tìm được nàng cho ta!

Hắn là thánh tôn được chúng sinh đại lục này sùng bái, thần bí, cao quý, không thể với tới...

Nàng là vua sát thủ của thời hiện đại, đánh giá hắn: Yêu nghiệt, biến thái, thần côn.

Nàng tránh hắn như rắn rết, hắn quấn nàng chặt như dây mây.

Nàng phúc hắc tàn nhẫn, vô tình và không có tình yêu, lạm dụng và ngược đãi bạch liên, thích đền ơn và phục cừu, bị thế nhân gọi là yêu nữ ma vật.

Hắn đặt nàng ở trên đầu mũi trái tim, không dung bất luận kẻ nào khinh nhục. Hắn nói: người khinh nhục ta có thể tha thứ, khinh nhục nàng giết không tha!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Người bị nâng đi về phía trước

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu (顾惜玖) phát hiện một vấn đề rất quan trọng tại thời điểm tỉnh lại. Cô hoàn toàn không còn nhận ra môi trường xung quanh mình!

Màn lụa phát phới, mái cong đầu cung cổ kính, hành lang quanh co.....

Cô nhìn xuyên qua khoảng trống dọc theo hành lang quanh co, có một mặt trăng hình lưỡi liềm phát sáng trên bầu trời bao la, bao bọc bởi rất nhiều ngôi sao lộng lẫy, mà chính cô thì đang nằm ngang và bị người nâng đi về phía trước.

Cô có chút phát hoảng, không nhận được cử động một chút, sau đó phát hiện một vấn đề khủng khiếp hơn—— cô đang trần truồng!

Trên người cô chỉ bọc một lớp chăn mỏng, được bọc kín mít từ đầu đến chân, chỉ lộ một đôi mắt ở bên ngoài.

Đôi mắt lạnh lùng của cô dừng lại trên người hai tên đại hán đang nâng mình.

Cả hai đều rất mạnh mẽ, cơ bắp rắn chắc, trang điểm võ sĩ cổ trang, tuy rằng đang nâng người nhưng đi đường lại lặng yên không tiếng động, vừa nhìn liền biết là người có võ công. Hơn nữa, võ công không thấp.

Cố Tích Cửu căng thẳng nắm chặt tay trong chăn!

Cô là sát thủ hàng đầu ở thời hiện đại, lãnh khốc tàn nhẫn, tung hoành trên thế giới, nhưng không ngờ lại gặp phải người mà mình tin nhiệm nhất ám toán. Người kia tên là Long Tích, đã từng là huấn luyện viên của cô, cũng là bác sỹ. Cô không tin bất luận kẻ nào, chỉ tin tưởng duy nhất anh, thậm chí thích anh, muốn gả cho anh.

Nhưng không nghĩ rằng anh sẽ ám toán cô, một ly mê dược khiến cô hôn mê choáng váng, sau đó muốn phẫu thuật lấy trái tim cô để đổi cho vị hôn thê bị bệnh của anh.....

Cũng không nghĩ rằng trên đường đi đổi tim thì cô tỉnh lại....

Ở trên bàn phẫu thuật, cô tự mình giết bác sỹ phẫu thuật Long Tích, cũng đâm xuyên qua trái tim của mình.....

Cô vốn dĩ đã chết, không nghĩ tới không đi tìm Diêm Vương gia uống trà, lại đi tới nơi này mà không thể hiểu được.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Lúc này cô tự nhiên sẽ không nghĩ tới mình đang tham gia quay phim.

Cô xuyên qua!

Xuyên qua đến trên thân thể người này, bị người bọc lại giống như cái bánh chưng và dường như đang được nâng đi về một tòa đại điện rất xa hoa.

Cả hai người đều bước đi cực kỳ nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã tới trước cửa điện rồi. Cửa điện âm trầm mở rộng ra hai bên.....

"A..... A..... Cứu mạng..... Cứu mạng..... A, a, không cần....." Tiếng kêu thảm thiết thống khổ của nữ tử nháy mắt truyền tới, gọi suy nghĩ của Cố Tích Cửu tung bay trở về. Ánh mắt cô nhanh chóng đảo qua, hơi ngưng lại!

Cách bài trí bên trong đại điện tự nhiên xa hoa lộng lẫy, vô luận là bàn ghế gỗ tử đàn, hay là bình phong hoa điều đòi hỏi, đều biểu hiện hai chữ—— quý tộc!

Mà nội thất xa hoa nhất có thể thấy được, chính là một giường siêu lớn. Trên giường lớn, màn幔 rũ xuống, phía trên có hai thân ảnh trắng bóng đang dây dưa bên nhau.....

Nam nhân phía trên có diện mạo tuấn mỹ, khoảng 27-28 tuổi, trên đầu dùng một cây trâm ngọc màu xanh lục kẹp lấy mái tóc dài, tóc rơi tung trên vai, cơ bắp mờ nhạt nhưng rất tuyệt. Động tác lúc lên lúc xuống rất cường thế hữu lực, khoe môi hân hoi nhấp, cong nhẹ một nụ cười lãnh khốc, được xem như một chút mát mẻ của nam nhân.

Phía dưới chính là một nữ hài non nớt, tuổi rất nhỏ lại lạ mắt, mi thanh mục tú, biểu tình không giống như nam tử kia mang vẻ mặt hưởng thụ. Sắc mặt của tiểu nữ hài trắng bệch, miệng nhỏ khẽ nhếch, giọng nói đã khàn, ô ô nghẹn ngào. Mồ hôi lạnh đã khiến tóc nàng ướt đầm, hiển nhiên đã thống khổ tới cực điểm rồi.

Sắc mặt Cố Tích Cửu hơi đổi!

Hỗn đản này, x mạnh cây non a! Hắn là ai?

Hai đại hán nâng Cố Tích Cửu tiến vào. Tuy nhiên, không hề quấy rầy hứng thú của nam tử kia, động tác của hắn càng nhanh càng mạnh hơn!

Tiểu nữ hài rốt cuộc không chịu đựng được, sau khi kêu lên vài tiếng, đôi mắt vừa lật, đầu ngã một bên, bất động.

"Mất hứng!" Nam tử kia nguyên rủa một tiếng, thân mình vừa lật, rơi xuống từ trên người nữ hài, thuận thế một chân, đá nữ hài xuống giường giống như đá rác.

Nữ hài không nhúc nhích, khuôn mặt nhỏ đã chuyển sang màu vàng sáp, khoe môi có máu chảy xuống. Cũng không biết là còn sống hay là đã chết.

"Cái này thật là vô dụng, nâng đến bãi tha ma cho chó ăn!" Trong giọng nói của nam tử tràn đầy sự bất mãn phần uất.

~~~~~Lời người dịch (cóp đi cùng): Trên mạng hiện tại đang lưu hành 1 bản tương tự. Nếu muốn copy ra khỏi watt thì làm ơn copy mới, nếu bị thay thế bản cũ giống như "Tuyệt Thế Thần Y" truyện sẽ bị drop/stop, hoặc sẽ nhảy cóc từ chương 1000 trở về sau. Hy vọng các bạn hãy đọc mới để có cách nhìn mới về truyện!~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tiểu nha đầu, người không sợ bản Hầu?

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Thuộc hạ tuân mệnh." Hai tên đại hán lên tiếng: "Hầu gia bớt giận, nơi này còn có một cái, thỉnh Hầu gia hưởng dụng." Vừa nói, vừa đặt bọc chần mồng đang cuốn Cố Tích Cửu ở phía trên giường lớn.

Đôi mắt nam tử dừng lại ở trên mặt Cố Tích Cửu, cau mày, vẻ mặt ghét bỏ: "Thật xấu! Từ đâu tìm ra được thứ xấu như vậy?"

Cố Tích Cửu tự nhiên cũng không thể nhìn thấy diện mạo thân thể này của mình, chỉ biết trong thân thể này không có bất kỳ nội lực nào, nếu cô lấy cứng đối cứng, chắc chắn sẽ chết ở chỗ này, vì thế cô tạm thời bất động, tìm kiếm cơ hội.....

Hai đại hán xấu hổ cúi đầu: "Hầu gia, dáng người của nàng thật ra không tồi, thuộc hạ nhất thời không tìm thấy nữ tử thích hợp khác. Nhưng xin Hầu gia yên tâm, nàng ta xác thật vẫn là xử nữ (còn trinh), cũng đã dùng hương hoa tắm gội qua....."

Nam tử kia phát phát tay, hai tên đại hán hiểu ý, cúi người nhanh chóng nâng tiểu nữ hài đã ngất đi ra ngoài.

Trong đại điện chỉ còn lại vị Hầu gia và Cố Tích Cửu đang bị bọc trong chắn.

Ánh mắt Hầu gia bắn khoắn dừng lại ở trên mặt Cố Tích Cửu, sau đó nhìn vào cặp mắt to của Cố Tích Cửu, cặp mắt kia không hề có sự kinh hoảng thất thố, không hề có sợ hãi cầu xin tha thứ, chỉ là một mảnh đen như mực.

Trong mắt hán hiện lên một tia kinh ngạc: "Tiểu nha đầu, ngươi không sợ bản Hầu?"

Cố Tích Cửu nhàn nhạt trả lời: "Không sợ." Thật ra, trên đời này cô sợ không ít thứ. Nhưng lại không sợ người sắp chết.

"Không nghĩ tới nha đầu ngươi lại có vài phần can đảm như thế." Đôi mắt vị Hầu gia lại quét một vòng trên mặt Cố Tích Cửu. Bỗng nhiên phát hiện ra nét mặt của tiểu nha đầu này cực kỳ thanh tú, đặc biệt là một đôi mắt ngập nước, trong trẻo, sáng như bầu trời đêm.

Tuy rằng người lớn lên hơi gầy nhỏ, nhưng làn da quả thực không tồi, hồng tron giống như quả trứng gà đã bị bóc vỏ. Nếu bỏ qua một tảng bột hồng hồng trên trán nàng, tiểu nha đầu này cũng coi như là một mỹ nhân, đáng tiếc.....

Tuy nhiên, hiện tại dù hán chưa hài lòng, cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể tạm thời bỏ qua vết bột đỏ và tận hưởng cực khoái với nàng——

Ánh mắt hán như sói, nhìn chằm chằm vào đôi mắt Cố Tích Cửu, bỗng nhiên duỗi tay nhấn trên bụng nàng cách tám căn một cái, ngay sau đó lại rút tay về, khóe môi cong lên: "Thì ra ngươi chẳng những là một nha đầu xấu xí, mà còn là một phế vật không có linh lực."

Hán rút cuộc yên lòng.

Phạm là nữ hài tử bị hán bắt ép tới đây, khi nhìn thấy hán mà không hề sợ hãi, đến thời điểm khi hán đưa lên giường, cơ hồ tất cả bọn họ đều trở nên run rẩy, khóc kêu, cầu xin tha thứ, giãy giụa..... cuối cùng là chết ở dưới thân hán, không có ngoại lệ.

Không nghĩ tới hôm nay đụng tới người này cư nhiên không hề có ý sợ hán, thậm chí còn có thể trả lời hán một cách bình tĩnh.

Hán còn tưởng rằng trên người tiểu nha đầu này có võ công tuyệt thế, cho nên mới kiểm tra một chút. Không ngờ, trong đan điền của nữ hài tử không hề có bất luận linh lực gì, ngay cả người thường cũng không bằng, cư nhiên là một phế vật hiếm thấy!

Hán tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt nhìn Cố Tích Cửu chột lóe: "Bản Hầu đã biết, ngươi chính là đích nữ phế vật đáng chê cười trong phủ Cố tướng quân, là vị hôn thê của Thập Nhị hoàng tử!"

Những lời này của hán giống như một chiếc chìa khoá mở ra ký ức của Cố Tích Cửu, vô số những ký ức không thuộc về cô tràn vào trong óc.....

Đây hán là ký ức của nguyên chủ thân thể này, những hình ảnh rất phức tạp, nhưng Cố Tích Cửu có thể hình dung ra nó bằng một vài từ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nguyên chủ sống quá uất ức, quá ủy khuất!

Nàng là đích nữ Tướng quân phủ, mẹ đẻ mất tích. Khi nàng được ba tuổi thì bị trắc nghiệm ra thể chất phế vật. Năm ba tuổi rưỡi thì sinh ra đốm hồng trên mặt. Nàng là phế vật lại xấu xí, chính là sỉ nhục của tướng quân phủ, là đối tượng để chúng huynh muội khi dễ. Một vị đích nữ sống còn không bằng hạ nhân. Tính cách nàng rất yếu đuối, vừa nhát gan vừa sợ phiền phức và có một vị hôn phu hoàng tử.....

Mà nguyên chủ này sở dĩ đến nơi đây, chính là bởi vì nhận được một bức thư bí mật của vị hôn phu hoàng tử, hẹn nàng tới đây gặp mặt. Khi nàng rơi vào ma chướng mới biết được đây là một cái bẫy lớn.

Đối với người trước mắt này, chính là một tên nổi danh biến thái trong hoàng tộc Phi Tinh Quốc (飞星国), con trai của Lư Vương - bảo huynh của đương kim thánh thượng. Hắn được phong làm Nhạc Hoa Hầu, linh lực cấp 4, với tư chất này mà nói, hắn cũng được coi như là thiên tài. Tuy nhiên, có một tật xấu duy nhất không được, chính là thích tàn phá ấu nữ. Nghe đồn trong một đêm hắn có thể xxx sáu nữ. Đại bộ phận nữ hài tử bị hắn tàn phá đều chết ở dưới thân hắn. Ngay cả những người còn sống sót cũng bị rối loạn tinh thần trầm trọng.....

Nữ tử trong kinh thành khi nghe nhắc tới hán đều rất sợ hãi, ngay cả nguyên chủ Cố Tích Cửu vừa nghe sắp phải đi hầu hạ tên Hầu gia biến thái này, kinh hãi biến sắc, nhân lúc vú già hầu hạ nàng không chú ý đến, dứt khoát đâm tường giải thoát!

Nguyên chủ hán là đã chết, mà Cố Tích Cửu là sát thủ đến từ hiện đại lại tỉnh cờ bám vào trên xác nàng và sống lại.....

Sửa sang lại ký ức đã khôi phục của nguyên chủ, đối với Cố Tích Cửu mà nói cũng chỉ là sự tỉnh trong nháy mắt, trong mắt nàng hiện lên một ánh sáng lạnh!

Nguyên chủ đã sống quá uất ức và quá ủy khuất!

Hiện tại nếu như nàng đã tiếp nhận khối thể xác này, vậy nàng sẽ thay nguyên chủ lấy lại công đạo, sống thật tốt cho bản thân!

Phế vật? Ha ha, trong từ điển của Cố Tích Cửu nàng không hề có từ này!

Đôi môi hồng đào của nàng hơi cong lên, khóe môi dường như có một nụ cười thoáng hiện, cũng không biết có phải là mỉa mai hay không——

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nhạc Hoa Hầu nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ của nàng, thời điểm khóe môi nàng thoáng hiện một nụ cười kia, trái tim luôn luôn lạnh khốc vô tình của hán bỗng nhiên nhanh chóng nhảy lên vài cái! Nha đầu xấu xí này khi cười thật ra rất đẹp, khiến cho người ta có một loại ảo giác lóa mắt.....

Hán lập tức hưng phấn, hai tròng mắt lấp lánh ánh sáng tham lam!

Hán duỗi tay cời bỏ tấm chăn mỏng trên giường, đây là một kiện pháp bảo Khôn Long Tắc (捆龙索), bất cứ người nào bị nó trói buộc, đừng bao giờ mơ tưởng có thể chạy thoát!

Khôn Long Tắc này vốn là một vũ khí sắc bén được dùng ở trên chiến trường, nhưng tới trong tay hán lại trở thành pháp bảo để đối phó với nữ hài vô tội.

Hán cời Khôn Long Tắc xuống và tùy tay ném qua một bên, duỗi tay khéo chắn, muốn mở chăn ra để chạm vào người Cố Tích Cửu.....

Chiếc chăn đã bị hán kéo ra chỉ bằng một lần lật, chẳng qua hán còn chưa thấy rõ thân thể gọi cảm bên dưới tấm chăn, bỗng nhiên trước mắt hoa lên, một đầu chăn đã đổ ập xuống và che đầu hán lại!

Còn chưa chờ hán phản ứng lại, điểm chết người nơi bộ vị trên người hán chợt tê rần, đau đớn xuyên tim thấu xương!

Ban đầu hán đang muốn trả đũa, nhưng cuộc tập kích bất ngờ đã khiến hán bỏ lỡ bởi vì đau nhói ở nơi nhạy cảm. Hán theo bản năng cuộn thân mình lại, nhưng ngay lúc thân mình hán còn chưa hoàn toàn cuộn lại, nơi ngực lại chợt tê rần, giống như có một cái đinh bén nhọn trực tiếp đâm nhập vào trái tim hán!

Hết thấy này phát sinh quá nhanh, nhanh đến nỗi khiến vị Hầu gia luôn tự phụ có công phu không tồi, căn bản không kịp có phản ứng chính xác!

Cho đến một khắc kia khi hán tắt thở, cũng không thể thấy rõ Cố Tích Cửu rút cuộc ra tay như thế nào. Thậm chí hán cũng không thấy rõ vũ khí sắc bén chui vào trái tim hán, tình chuẩn đâm thủng tâm mạch hán rốt cuộc là thứ gì.

Nhạc Hoa Hầu vô thức co giật hai lần, cuối cùng bất động.

Từ đầu đến cuối, hán chỉ đơn giản phát ra hai tiếng kêu thảm ngắn ngủi, nhưng bị khuất ở trong chăn, giọng nói không lớn, hán là không thể truyền ra ngoài điện.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Quá coi thường nàng

Cố Tích Cửu tùy tay kéo tấm trải giường và quần người lại, rũ mắt nhìn thoáng qua Hầu gia đã chết dưới chân, khóe môi lạnh lùng mọc lên.

Hầu gia biến thái đã quá coi thường nàng!

Mặc dù nàng không có nội lực, nhưng năng lực phản ứng của nàng cũng nhanh như tia chớp!

Huống chi nàng sớm đã có kế hoạch một kích tuyệt sát ở trong tâm trí, sớm đã chuẩn đoán chính xác ra tay thời điểm nào thì hữu dụng nhất.

Nhạc Hoa Hầu đang nằm nơi đó, chết không nhắm mắt, cắm trên ngực chính là cái trâm ngọc đã từng mang ở trên đỉnh đầu hắn, có máu chậm rãi trào ra dọc theo cây trâm.

Hắn còn đang trần truồng, Cổ Tích Cửu chán ghét đá chần trên giường xuống, chần bay lên che lại các cơ quan trên thi thể Nhạc Hoa Hầu, chỉ lộ ra một gương mặt tuấn mỹ. Nàng lại lấy một khối khăn tay bằng gấm trên giường dùng để vuốt đôi mắt Hầu gia, khiến đôi mắt hắn nhắm lại, bộ dáng giống như đang ngủ.

"Hầu gia?" Ngoài điện bỗng nhiên truyền đến một tiếng kiểm tra, đúng là giọng của hai gã đại hán kia, chắc là đã quay trở lại sau khi xử lý xong tiểu nữ hài.

Đôi mắt Cổ Tích Cửu chợt lóe, phi thân trở lại trên giường, mũi chân móc một cái, buông xuống tầng tầng màn che trên giường, che khuất tất cả phong cảnh trên giường lớn.

"Một trong số các người tiến vào." Cổ Tích Cửu mở miệng, bắt chước giọng của Nhạc Hoa Hầu, giống như đúc.

Hai đại hán không nghi ngờ gì, quả nhiên một vị đẩy cửa tiến vào.

"Hầu gia, ngài không có việc gì chứ?" Giáp đại hán đứng ở cửa cúi người dò hỏi.

"Đến trước màn." Cổ Tích Cửu tiếp tục mở miệng, vẫn là giọng nói của Nhạc Hoa Hầu như cũ.

Giáp đại hán không dám cãi lời, quả nhiên đi đến trước màn, lại cúi người lần nữa.....

"Soạt!" Một làn gió nhẹ thổi qua, một bóng dáng trong màn che giống như một tia chớp bay ra, Giáp đại hán thậm chí chưa kịp ngẩng đầu, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ *rắc*, trong nháy mắt cổ hắn đã bị bẻ gãy!

Đáng thương, hắn ngay cả một tiếng hừ cũng chưa kịp thốt, liền chậm rãi ngã xuống như vậy——

Đến chết hắn cũng không biết rốt cuộc là ai đã giết hắn!

Cổ Tích Cửu kéo dài xác đại hán tới sau giường lớn, lại dùng biện pháp giống như vậy để lừa đại hán thứ hai tiến vào, cũng dùng thủ đoạn đánh bất ngờ và chấm dứt tính mạng của gã đại hán thứ hai.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nàng hoạt động cô tay một chút, dưới tình huống không có nội lực, nàng lại làm động tác như vậy cũng cần có chút cố hết sức, ra tay so ngày thường chậm hơn vài giây, nhưng như vậy cũng đủ để đối phó với những người này!

Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, sau khi xóa bỏ xong toàn bộ dấu vết của mình, lúc này mới xoay người rời đi.

Bởi vì tòa nhà này là biệt viện bí mật mà tên biến thái Hầu gia chuyên môn gây tai họa cho các tiểu cô nương, cho nên tới nơi này cũng không nhiều, chỉ có mười mấy người đang tuần tra mà thôi.

Cổ Tích Cửu lại cực kỳ am hiểu che dấu thân hình, cho nên cũng không có người phát hiện ra nàng.

Một lát sau, nàng đã mò trở về nơi mà bà vú già đã támm gọi cho nàng, không hề trì hoãn giết chết toàn bộ hai bà vú già đã nhận ra thân phận của nàng.

Nàng vốn dĩ muốn tìm quần áo của mình, nhưng chỉ tìm thấy được một đồng giẻ rách, xem ra những người này căn bản nghĩ rằng các tiểu cô nương bị bắt tới sẽ không có đường rút lui. Thời điểm támm gọi cho các nàng rồi đóng gói đưa đến trên giường Hầu gia, cũng thuận tiện hủy bỏ tất cả quần áo có thể nhận ra thân phận các nàng.....

Nàng đang muốn lột quần áo trên người của một bà vú già xuống để thay thế màn lụa, chợt nghe trong bóng đêm ảm ảm truyền đến một tiếng thét kinh hãi: "Hầu gia đã bị giết! Tróc nã thích khách!"

Nhưng, đã quá muộn!

Cổ Tích Cửu thân mình chợt lóe, thân ảnh nhỏ xinh biến mất tại chỗ.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Trần truồng, nàng lại chạy

Hai ngọn đèn lớn đang lắt lư bên ngoài cửa phòng chính, phản chiếu đến tấm bảng trên cửa hai chữ "Tây Phủ" tối mờ.

Cũng đúng là hai chữ này đã khiến cho nguyên chủ Cố Tích Cửu hiểu lầm, cho rằng nơi này là nơi ở riêng tư của vị hôn phu Tây Vương Dung Ngôn của nàng, lúc này mới không có một chút phòng bị mà đi vào trong đó, tự động thành sơn dương, vứt đi tính mạng của mình.

Cố Tích Cửu dùng cửa sau di chuyển ra khỏi phủ, quay đầu lại liếc mắt một cái, nở một nụ cười trào phúng.

Nếu nàng không đoán sai, hẳn là vị hôn phu hoàng tử nóng lòng muốn thoát khỏi hôn ước với nàng, cho nên mới định ra độc kế này, dùng phương thức thư từ để lừa nguyên chủ Cố Tích Cửu đến đây.....

Cố Tích Cửu vào địa phương này thì chẳng khác nào sơn dương lao vào miệng hổ, cho dù may mắn không chết, danh tiết cũng hoàn toàn bị hủy, hôn sự này tự nhiên rút lui quang minh chính đại.

Tại thời điểm này, toàn bộ ngôi nhà đều hỗn loạn trong tiếng kêu la và tiếng bước chân hỗn độn, hiển nhiên đã kinh động mọi người bên trong, truy binh chắc chắn rất nhanh sẽ ra ngoài điều tra.....

Cố Tích Cửu rời đi mà không quay đầu lại.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Đường núi gấp ghe, cổ tình gấp phải mưa to tầm tã!

Cố Tích Cửu nguyên rủa một tiếng, mưa to tới rất đột ngột, khiến nàng không hề có chuẩn bị!

Đường núi một bên là vách đá chênh vênh, một bên là vách đá sâu không thấy đáy. Nàng không thể tìm được tảng đá lớn nào ven đường có thể che mưa chắn gió.

Cuối cùng, nàng chỉ có thể đi vội ở trên đường núi, cũng không dám sử dụng công phu *Thuấn Di* (瞬移: dịch chuyển trong nháy mắt). Thứ nhất, khối thân thể nhỏ này chỉ mới 13 tuổi, không có nội lực lại hơi yếu, nếu nàng sử dụng thuật Thuấn Di cũng sẽ không thuận buồm xuôi gió như vậy, mười thành công phu không thể sự dụng nổi một thành. Thứ hai, nàng không thông thuộc với địa hình bên này, vạn nhất thao tác sai lầm, Thuấn Di đưa nàng đến dưới vực sâu ngã chết thì thật là quá oan uổng!

Chỉ trong nháy mắt, một tầng màn lụa dày ở trên người nàng hoàn toàn ướt đầm.

Hiện tại là cuối mùa thu, thời tiết hơi lạnh. Trận mưa to trút xuống lạnh thấu tâm, cũng khiến nàng cơ hồ không mở được mắt và không thể nhìn thấy rõ ràng con đường trước mắt.

Hơn nữa, bầu trời quá tối khiến nàng càng thêm không thể phân biệt được phương hướng, căn bản không biết chính mình vì chạy vội nên đã đi làm đường, quẹo vào một con đường nhỏ càng hoang vắng hơn.....

Nàng đã chạy khoảng ba bốn dặm trên con đường nhỏ, kinh ngạc nhận ra đường nhỏ trước mắt càng gấp ghe và nguy hiểm hơn.

Đường núi vừa rồi tuy rằng có chút gấp ghe, nhưng con đường đá xanh tương đối sạch sẽ, không thể nhìn thấy cỏ dại, mà đường núi này cỏ hoang lại mọc thành từng cụm, rêu xanh trơn ướt.

Đi làm đường!

Nàng đang muốn xoay người lại để tìm đúng con đường kia, ngẫu nhiên vừa nhấc đầu thì nhìn thấy phía trước cách đó không xa, trên vách núi đá có một cái sơn động đen nhánh.....

Ánh mắt nàng sáng lên! Mặc kệ, trước tiên tiến vào sơn động tránh mưa rồi lại nói!

Sơn động nằm giữa một vách núi, trên vách núi thẳng đứng, không có đường vào núi. Cố Tích Cửu đứng trước sơn động cao hơn 10 mét, hiện tại nàng không có nội lực, căn bản không có cách nào nhảy lên.

Cố Tích Cửu nhanh chóng dạo quanh một vòng, rốt cuộc tìm được hai cây dây leo siêu dài, dùng thủ pháp đặc biệt làm thành một cái dây thừng, vớt ra ngoài, dây leo vừa vớt được kết nối với một khối đá lớn bên ngoài cửa động.

Nàng nhanh chóng bắt lấy dây leo mà treo.

Một lát sau, nàng đã vọt vào trong sơn động đen nhánh——

Mưa to cuồng phong hỗn loạn, mưa như roi vọt quất đánh vách núi, cũng nghiêng nghiêng tạt vào phía trong sơn động.

Sơn động này khá sâu, tay Cố Tích Cửu cầm thanh bảo kiếm mà nàng thuận tay lấy từ chỗ Nhạc Hoa Hài, từng bước một đi vào.

Nàng biết từ trong trí nhớ vốn có, trong núi này dã thú không ít, trời mưa to như vậy, rất khó nói trong sơn động này có trốn tránh mãnh thú to lớn hay không, nàng không thể không đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Trần trường, nàng lại chạy lần nữa!

Trong sơn động đen nhánh, nàng sờ soạng ước chừng đi được hơn mười mét, dưới chân bỗng nhiên trống rỗng, nàng đứng không vững, lún xuống!

Kỳ lạ, vừa rồi rõ ràng nàng đã dẫm đi trên đất, như thế nào bỗng nhiên biến thành cái bẫy?

Sau một trận lún lộn trời đất quay cuồng, rốt cuộc nàng đã lún đến đáy. Nàng chập vật đứng dậy nhưng mặt đẹp lại tối sầm lại!

Nàng đã liều mạng để điều chỉnh thân mình trong quá trình lún lộn, tuy rằng chính mình không bị thương, nhưng bọc màn lụa duy nhất trên người lại bị rách thành từng mảnh, một mảnh đông một mảnh tây treo ở trên người.

Trần trường, nàng lại chạy lần nữa!

Nàng nguyên rủa một tiếng, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy có chút may mắn. May mắn nơi này không có những người khác, nếu không, nàng sẽ rất mất mặt!

Nàng lắc đầu, lắc rớt những ngôi sao nhỏ đang lập loè trước mắt, theo bản năng đánh giá bốn phía một chút, thân mình bỗng nhiên cứng đờ!

Sơn động hiện tại nơi vị trí của nàng đã không còn đen nhánh, bức tường trên sơn động cũng không biết là đá gì, cứ nhiên phát ra ánh sáng màu lam óng ánh. Vì vậy, nàng có thể mơ mơ hồ hồ nhìn thấy rõ cảnh trí trong động.

Trong sơn động cứ nhiên có một tòa đình nhỏ cổ kính, trong đình có một người đang ngồi ngay ngắn!

Bởi vì khoảng cách khá xa và ánh sáng hạn chế, Cố Tích Cửu cũng không thể nhìn thấy rõ tướng mạo người nọ. Chỉ thấy một cái bóng lớn mơ hồ mặc đồ trắng với cái đầu bạc trắng, một đoàn trắng như tuyết.

Đây là người nào? Đại hiệp ẩn trên núi? Ma đầu?

Cố Tích Cửu theo bản năng trốn sau một tảng đá lớn, ngừng thở và quan sát phương hướng kia một lúc lâu.

Người nọ trước sau vẫn ngồi một tư thế ngay ngắn nơi đó, không có hề có chút nhúc nhích.

Người chết? Hay là đang thiền định?

Cố Tích Cửu lại đợi thêm một lát, giữ lấy trái tim và chậm rãi đi qua.

Gần, gần hơn...

Cố Tích Cửu rốt cuộc thấy rõ dáng dấp của đối phương. Sau khi nàng sửng sốt và choáng váng liền chậm rãi vươn tay ra, chạm một chạm vào trên người Bạch y nhân, nàng thở phào nhẹ nhõm!

Tay chạm vào lạnh lẽo cứng rắn, nguyên lai không phải là người thật, mà là một pho tượng bằng ngọc bích sống động như thật!

Nàng dạo quanh pho tượng một vòng, trong lòng không nhịn được kinh ngạc và cảm thán.

Dựa theo một cuốn tiểu thuyết võ thuật Thiên Long Bát Bộ, Đoàn Dự đã nhìn thấy một pho tượng mỹ nữ bằng ngọc bích ở trong sơn động. Pho tượng ấy rất đẹp, đẹp đến nỗi khiến Đoàn Dự đã quen nhìn mỹ nhân cũng phải cúi đầu bái lạy, tôn xưng pho tượng kia là thần tiên tỷ tỷ mà không biết có bao nhiêu người đã gõ vào pho tượng. Lúc ấy, khi nàng đọc đến đó thì chỉ cảm thấy đó là một sự miêu tả quá cường điệu, một pho tượng chạm ngọc cho dù đẹp thì có thể đẹp đến mức nào?

Nhưng hiện tại, khi nàng nhìn pho tượng chạm ngọc trước mắt này, bỗng nhiên cảm thấy miêu tả trong sách kia cũng không quá phàn, trong hiện thực xác thật có tồn tại pho tượng chạm ngọc như vậy. Sự khác biệt duy nhất đó là, Đoàn Dự nhìn thấy chính là thần tiên tỷ tỷ, còn nàng nhìn thấy pho tượng này—— hẳn là thần tiên ca ca!

Khuôn mặt chạm ngọc cực kỳ đẹp, đẹp đến nỗi Cố Tích Cửu không tìm thấy bất luận tính từ nào để hình dung ra.

Điều khắc cũng rất chân thật, mỗi một chi tiết đều tuyệt đối hoàn mỹ, thậm chí ngay cả hai hàng lông mi dày đặc cũng căn rất rõ ràng, độ cong hoàn mỹ. Quả thực giống như là người thật!

Tượng chạm ngọc ngồi ngay ngắn nơi đó, đẹp như mặt trăng, thanh nhã như hoa sen.

Tuy rằng chỉ là pho tượng chạm ngọc vô tri vô giác, nhưng toàn thân trên dưới lại dường như có một loại hào quang khiến người muốn cúng bái, vẻ đẹp sâu kín, không ai dám có chút khinh nhờn.

Cổ Tích Cửu đời này chưa từng thấy qua tượng chạm ngọc sống động và thật như vậy, giống như chỉ cần thổi một hơi là trong nháy mắt hẳn có thể sống lại.

Nàng nhìn không được sờ soạng một phen ở trên mặt của pho tượng chạm ngọc, lạnh băng cứng rắn, chất ngọc trơn tru, xác thật là chạm ngọc không sai, không phải là người thật.....

Trên người tượng chạm ngọc có chiếc áo choàng trắng như tuyết. Không biết áo choàng này đã dùng chất gì để tạo nên, mềm mại như lụa, sáng nhẹ như vải sa tanh, mặt trên cư nhiên thêu hoa văn nổi theo mô hình ba chiều. Ánh sáng màu lam chiếu xuống trong động sâu kín, trên áo bào màu trắng hình như có những đám mây trắng đang chậm rãi lưu động.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lời tác giả: Nam chủ lần này là một yêu nghiệt phúc hắc, mọi người ngàn vạn lần đừng bị ngoại hình bên ngoài của hắn mê hoặc. *Khụ khụ*.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Lưu lại một phần tôn nghiêm

Đó là một tấm áo choàng tao nhã lịch sự!

Rất thích hợp để cho nàng dùng!

Đây quả thực chính là ông trời đã đưa quần áo cho nàng!

Cổ Tích Cửu không đợi lâu hơn nữa, lập tức cởi chiếc áo choàng trắng ra khỏi bức tượng chạm ngọc.

Ban đầu nàng còn lo lắng bức tượng chạm ngọc quá cứng nên không thể dễ dàng co duỗi cánh tay, có lẽ cũng sẽ không dễ dàng cởi chiếc áo ra. Không ngờ chiếc áo choàng trắng lại khá đàn hồi và nàng có thể dễ dàng cởi xuống.

Sau khi cởi chiếc áo ngoài ra thì nàng mới phát hiện, trên pho tượng chạm ngọc cư nhiên còn mặc quần áo bên trong, thậm chí bên trong nữa còn mặc cả quần lót..... ăn mặc giống y như đúc những cô nhân mà nàng từng xem trên TV, không thiếu cái gì.

Người thợ điêu khắc tạo nên pho tượng ngọc giống người này cũng quá chuyên nghiệp đi?! Quả thực đã đối đãi giống như người thật.

Nàng đang tự hỏi, liệu phía bên trong quần của pho tượng chạm ngọc sẽ chạm khắc phần bí ẩn nhất của nam nhân hay không?!

Cổ Tích Cửu không nhịn được sự tò mò, duỗi tay tóm lấy gò giữa hai chân của pho tượng chạm ngọc. Thật vậy, cư nhiên thật sự đầy đủ hết! Hơn nữa, kích cỡ dường như có vẻ khá lớn.....

Nàng ho một chút, một đôi con ngươi nhìn không được lại đánh giá một phen ở trên người pho tượng chạm ngọc. Cởi bỏ đi áo choàng to rộng bên ngoài, trang phục bên trong trên người pho tượng chạm ngọc cực kỳ hợp với cơ thể, phác họa thân hình nam tử đỉnh bật thon dài. Thêm một phen thì béo mà giảm một phen thì gầy, từ trên xuống dưới đều rất hoàn mỹ, không giống như thợ thủ công nhân gian vừa chế tạo ra, mà giống như là một kiệt tác hoàn mỹ nhất của thượng đế. Pho tượng chạm ngọc này quả thực chính là tập hợp tất cả những gì hoàn mỹ nhất. Nếu thực sự trên đời này có người trưởng thành như vậy, phỏng chừng tất cả nữ nhân đều sẽ điên cuồng vì hắn, đúng không?!

May mắn nó chỉ là một pho tượng!

Cổ Tích Cửu nhìn nó một lát, giơ tay vỗ nhẹ ở trên mặt tượng chạm ngọc một cái: "Thần tiên ca ca, đắc tội. Ngươi cao lớn và quyền rũ như vậy, hãy cho ta mượn hết quần áo của ngươi đi. Cũng coi như ngươi là thần tiên làm việc tốt một ngày....."

Nàng chỉ mặc một chiếc áo khoác ngoài như vậy mà không có quần áo bên trong thì có cảm giác hơi nguy hiểm, vì thế nên nàng nói một tiếng đắc tội, không khách khí giơ tay lên, lột đồ bên trong và quần chíp trên người tượng chạm ngọc.....

Hai chiếc này không có độ co giãn, đối phương lại đang trong tư thế ngồi, sau một hồi cố gắng, nàng cũng không thể cởi ra.

Trừ phi đem xé hoàn toàn hai cái này ra, bằng không nàng sẽ không có cách nào thành công. Tuy nhiên, nếu thật sự xé rách ra, nàng cũng không dùng được.....

Quên đi! Hãy lưu lại một phần tôn nghiêm cho pho tượng chạm ngọc này đi, không còi hết của nó.....

Cố Tích Cửu rút cuộc từ bỏ, chỉ mặc trên người một chiếc áo khoác ngoài trắng như tuyết. Áo choàng trắng mặc ở trên người nàng tự nhiên hơi lớn. Nàng không khách khí dứt khoát dùng thanh bảo kiếm cắt một khối nhỏ của chiếc áo choàng làm thành thất lưng, dùng đoạn vải ấy quấn quanh bên hông, trừ bỏ hơi rộng, quả nhiên không còn dài nữa.

Vật liệu may mặc này mặc ở trên người rất thích hợp, mượt mà giống như có cảm giác gió đang thổi nhẹ trên làn da. Cố Tích Cửu bắt đầu cân nhắc, sau khi trở về sẽ dùng chiếc áo choàng này chế thành một bộ nội y.....

Nàng vốn dĩ bị mưa to tưới ướt như gà rớt vào nồi canh, cực kỳ lạnh. Hiện tại, sau khi mặc áo choàng mỏng này vào, trên người ấm áp lên, tất cả cảm giác lạnh lẽo đều biến mất không thấy.

Quả nhiên là thứ tốt!

Dù sao, là ai đã đặt một pho tượng chạm ngọc tuyệt thế tại trong sơn động, nơi núi hoang khô cằn như vậy?

Không nói đến giá trị chạm ngọc, thậm chí quần áo mặc trên người nó cũng là bảo vật cực kỳ trân quý, đúng không?

Cố Tích Cửu lại đánh giá trong động một chút, không nhìn thấy bảo bối nào khác, không giống như là kho báu của bọn đạo tặc.

Chẳng lẽ là mỗ đạo tặc vừa mới đánh cắp nó từ một nơi nào khác, nhất thời không dễ dàng tẩu tán, vì thế nên tạm thời bày biện ở chỗ này trước?

Điều này rất có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Thật là muốn đen ăn đen*

*Đen ăn đen (黑吃黑: hēi chī hēi): chỉ hành động không đúng luật như dùng vũ lực, ép buộc, các biện pháp cưỡng bức để đàn áp người kia. (to do the dirty on another villain)

Hiện tại nàng không có nội lực, vẫn nên thấp điệu một chút, không nên trêu chọc đạo tặc làm gì. Nàng quyết định trước hết tìm cách quay về tướng quân phủ.....

Nếu nàng đoán không sai, phòng chừng sáng sớm ngày mai sẽ có một hồi trò hay để xem ở phủ đệ tướng quân.

Nàng cần phải trở về trước khi trời sáng!

Nàng rũ mắt nhìn tay nhỏ của mình vài lần, mỉm cười.

Cho đến giờ phút này, nàng mới có một loại cảm giác chân thật.

Nếu ông trời đã cho nàng trọng sinh trên khối thân thể này, vậy nàng sẽ tiếp tục sống sót thật tốt! Hết thầy quá khứ đều đã là dĩ vãng như mây khói, có thể vứt ra sau đầu!

Nàng tùy tay gom lại đầu tóc ướt đẫm, lại liếc mắt nhìn pho tượng chạm ngọc một cái. Nàng nhận ra đôi môi của tượng chạm ngọc có màu hồng nhạt rất là hoàn mỹ, gọi lên một độ cong nhẹ nhàng, cười như không cười, nhìn lên nó khiến người rất muốn nhẹ nhàng hôn lên một hôn.....

Cố Tích Cửu không nhịn được liếc cúi người hôn lên đôi môi lạnh lẽo của pho tượng chạm ngọc, trên môi của tượng chạm ngọc tự nhiên có một mùi hương nhàn nhạt rất kỳ dị, mùi hương rất nhẹ, như có như không, nhưng lại thấm nhập khắp trong người, mùi cực kỳ thoải mái.

Cố Tích Cửu vốn nghĩ chỉ hôn một cái rồi đi. Tuy nhiên, bị mùi hương này mê hoặc, nhịn không được nên tiếp tục dán lên đó thêm một hôn. Một lát sau mới lưu luyến dời khỏi môi.

Đây rốt cuộc là ngọc gì? Nhìn tính chất có vẻ giống như ngọc bích màu trắng, nhưng dường như còn tinh tế hơn nhiều so với ngọc bích, tự nhiên còn có một mùi hương thơm như vậy.

Kỳ trân! Dị bảo! Thật là muốn *đen ăn đen**, khiêng nó về tướng quân phủ.

Đáng tiếc, thân thể nhỏ bé của nàng hiện giờ muốn mang cái này quả là quá khó khăn, hơn nữa cũng quá dễ nhìn thấy. *Quên đi, sau này có cơ hội rồi*

hăng nói!

Nàng không muốn trì hoãn thêm, nhanh chóng đi ra phía bên ngoài.

Đi đến nơi mà nàng đã ngã xuống, ở trong lòng yên lặng tính toán khoảng cách một chút, lại lần nữa thi triển thuật pháp Thuấn Di.....

Thuật Thuấn Di là kết quả của việc luyện tập của nàng ở trong thế giới hiện đại, không nghĩ tới thời điểm khi hồn xuyên qua đến trên thân thể này, cư nhiên vẫn có thể sử dụng nó. Tuy rằng uy lực đã suy giảm đáng kể, nhưng Cố Tích Cửu vẫn có cảm giác rất thỏa mãn.

Căn cứ vào ký ức của nguyên chủ, nàng nhận ra rằng thời đại này không phải là thời kỳ lịch sử mà nàng từng biết.

Mảnh đại lục này tên là đại lục Tinh Nguyệt (星月大陆), được chia thành ba nước: Phi Tinh Quốc (飞星国), Hạo Nguyệt Quốc (皓月国), Triều Dương Quốc (朝阳国), với thể chân vạc ba chân.

Trên đại lục này, mọi người đều ưa chuộng võ thuật, thường tu luyện năm nguyên tố linh lực. Trong tu luyện linh lực, quan trọng nhất chính là linh căn trong cơ thể. Toàn bộ mỗi người trên đại lục cơ hồ đều có linh căn, chỉ khác nhau là mạnh hay yếu mà thôi. Linh căn càng mạnh, tu luyện tự nhiên cũng càng là làm ít công to, trực tiếp ảnh hưởng đến linh lực cao hay thấp đạt được trong cơ thể sau khi tu luyện.

Người có linh lực càng cao sẽ trở thành cường giả thế giới này và có được sự tôn trọng đến từ người dân.

Đương nhiên, trên đời này linh căn yếu nhược vẫn chiếm đại đa số, những người này cho dù cần cù khổ luyện cả đời, nhiều nhất có thể tu đến linh lực cấp 2, trở thành võ sĩ hộ viện và không có tiền đồ lớn.

Mà Cố Tích Cửu linh căn yếu nhược cũng không có, căn bản là không thể tu luyện linh lực, cực phẩm phế vật cực hiếm.

Trở thành chê cười của tướng quân phủ, không nhận được sự công nhận từ phụ thân, một đích tiểu thư đáng thương trở thành nơi trút giận và bị mọi người khinh nhục.....

Tuy nhiên, đó đều đã là quá khứ, thân thể này Cố Tích Cửu đã tiếp nhận từ nàng ấy, nàng sẽ thay nguyên chủ giành lại hết thảy những gì nàng ấy xứng đáng!

Không có linh lực không quan trọng, nàng đã dò xét qua căn cốt thân thể này, là hạt giống tốt để tu luyện nội lực. Nàng chỉ cần dựa theo phương pháp của mình mà tu luyện, không đây ba năm, là có thể tu luyện đến trình độ kiếp trước của nàng, nàng vẫn có thể tiêu sái như Nhậm Ngã Hành* ở trong thế giới này.

*Nhậm Ngã Hành (任我行): là giáo chủ Nhật Nguyệt thần giáo trong truyện "Tiểu ngạo giang hồ"; Ngoài ra tên "Ngã Hành" có nghĩa là "làm theo ý mình".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Phản thiên.....

Lúc này nàng tính toán thập phần tinh chuẩn, lại lần nữa xuất hiện ở bên ngoài động. Mưa to tầm tã bên ngoài đã biến thành mưa phùn mờ mờ, không khí tươi mát như rượu, mang theo mùi hương cỏ cây. Nàng tham lam hít một hơi thật sâu không khí trong lành, xoay người chạy về phía chân núi.

Để rèn luyện thêm thân thể và hoà hợp với linh hồn này của nàng, ở trên đường núi nàng thường xuyên sử dụng thuật Thuấn Di, càng sử dụng càng trôi chảy, càng sử dụng càng thuận buồm xuôi gió, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu rời đi, trong sơn động lại khôi phục trạng thái yên tĩnh vốn có.

Ánh sáng màu xanh lam lấp lánh trong hang động sâu kín giống như đang chiếu vào trên tượng chạm ngọc, hơi hơi lưu chuyển. Nhiệt độ không khí trong động không biết đã giảm xuống khi nào, càng ngày càng thấp, càng ngày càng lạnh ——

Ước chừng sau nửa canh giờ (1h), tượng chạm ngọc vẫn luôn ngồi ngay ngắn nơi đó giống như bỗng nhiên vang lên một tiếng reo nhỏ. Ánh sáng màu xanh lam trong động sâu kín đột nhiên sáng bùng lên. Một chút ánh sáng xanh lam giống như đom đóm sôi nổi tụ lại phía tượng chạm ngọc, vây quanh bao bọc đảo quanh nó. Một lát sau, nó tạo thành một hình nón nghịch đảo, bao phủ toàn bộ tượng chạm ngọc ở bên trong.....

Sau một khoảng thời gian ngắn, ánh huỳnh quang bao quanh bỗng nhiên tản ra tứ tán, tượng chạm ngọc từ trung tâm ánh huỳnh quang trôi lên khỏi mặt đất——

Không, đó căn bản không phải là tượng chạm ngọc! Mà là một người sống sờ sờ! Một vị nam tử phong hoa tuyệt đại.

Hắn rũ mắt đứng ở nơi đó, dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được mái tóc bạc đầy đầu nhanh chóng biến đen, giống như một thác nước rũ xuống, rồi tung đến mắt cá chân hắn, hơi hơi lung lay.

Hắn làm động tác thu công ở trước ngực, ánh sáng bốn phía rút cuộc quay trở lại những vách tường đá, hắn cũng mờ mắt ra.....

Lông mi cũng đã biến đen, một đôi con ngươi đen như mực, sáng rực như những vì sao, giống như có vô số lưu quang rơi xuống.

Hắn vừa mới mở to mắt, ánh mắt liền nhanh chóng chuyển khắp hang động, trong mắt chợt loé lên ánh sáng lạnh lẽo. Tình cảnh trong động vừa nhìn lập tức hiểu, không có hơi thở của người khác, toàn bộ trong động chỉ có mình hắn mà thôi.

Người kia đã sờ loạn một hồi trên người hắn trong khi hắn đang tu luyện Ngọc Tượng Thần Công (玉像神功) cư nhiên trốn thoát!

Trên đời này còn không có người dám đến gần hắn trong vòng một trượng, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên có người dám không kiêng nể gì sờ hắn! Còn lấy đi áo choàng bên ngoài của hắn, đây thật đúng là lần đầu tiên kể từ khi khai thiên lập địa! Phản thiên.....

Khi hắn tu luyện Ngọc Tượng Thần Công thì cả người sẽ quên mình tiến vào giai đoạn Thiên Nhân hợp nhất, đóng cửa năm giác quan, chỉ lưu lại một xúc cảm để cảm ứng nguy hiểm đến từ ngoại giới.

Khi Cổ Tích Cửu tiến vào, hắn thật ra đã cảm ứng được, chỉ là đang ở thời khắc mấu chốt của luyện công, không thể gián đoạn. Bên cạnh đó, nhận thấy người tiến vào cũng không có ác ý đối với hắn, cho nên hắn cũng không mạnh mẽ tỉnh lại, thay vào đó là đẩy nhanh tiến độ vận công.....

Lại không nghĩ rằng người kia chẳng những lấy đi áo ngoài của hắn, cư nhiên còn tới sờ hắn!

Hắn đóng cửa thị giác, khứu giác, thính giác, vị giác, duy nhất không đóng cửa xúc giác, cho nên có thể cảm ứng được một bàn tay nhỏ sờ tới sờ lui ở trên người hắn——

Cả đời này của hắn còn chưa từng bị người đụng qua như vậy, loại tư vị này quả thực là không thể nào miêu tả nổi.

Thật trùng hợp, lúc ấy đúng là thời điểm luyện công quan trọng nhất của hắn, tuyệt đối không thể dừng lại, càng không chấp nhận được có người tới quấy rầy. Tuy nhiên, vui đùa động chạm của Cổ Tích Cửu khiến hắn suýt nữa thì tẩu hỏa nhập ma, hóa thành tượng ngọc chân chính!

Giờ phút này, trong động lạnh lẽo, người kia dám can đảm khinh bạc hắn đã không thấy tầm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Hùng hài tử*--

Edit & Dịch: Emily Ton.

Kỳ quái! Khi hắn tiến vào đây luyện công, rõ ràng là trong động ngoài động đều thiết hạ trận pháp ngăn cản người xuất nhập, người kia rốt cuộc đã tiến vào như thế nào, ra ngoài như thế nào?

Hắn mở rộng hai cánh tay ra, óng tay áo tuyết trắng không gió tự động di chuyển theo, tất cả tạp vật trong động đều bay lên không trung, chuyển động bay múa ở trước mắt hắn.

Trong động thật ra cực kỳ sạch sẽ, những tạp vật cực nhỏ, bay múa ở trước mắt hắn chỉ có vài mảnh vụn.

Cổ Tích Cửu làm việc cực kỳ cẩn thận, năng sự cường đạo trở về phát hiện hành động của nàng, cho nên đã thuận tay mang cả màn giường rách nát khi tới nơi đây. Chỉ có một ít tàn lưu vụn rất nhỏ gần như không thể nhìn thấy, đã bị nam tử này dùng linh lực hút ra.

Ánh mắt nam tử dừng lại một lát trên vài mảnh vụn.

Đây không giống như là vụn dệt của quần áo, dường như có chút giống tơ tằm chuyên làm màn giường.....

Chẳng lẽ người kia cư nhiên bọc một mảnh màn giường tới đây?

Bởi vì hắn chỉ lưu lại xúc cảm, cho nên hắn không thể nhìn thấy được dung mạo, không nghe được giọng nói, cũng như không ngửi được hơi thở của người kia. Hắn căn bản không biết đối phương là nam hay là nữ, là già hay trẻ.....

Bất quá lúc ấy hắn cảm ứng được bàn tay sờ soạng hắn không lớn, lòng bàn tay có chút thô ráp, hắn là một hài tử thường xuyên làm việc nặng.

Hắn rũ mắt nhìn nhìn trên người mình, khuôn mặt tuấn tú tối sầm lại, trên người hắn chỉ xuyên một bộ quần áo trong và quần lót..... Kể từ khi hắn xuất đạo tới nay, còn chưa từng ăn mặc không chỉnh tề như vậy!

Hùng hài tử* kia không biết là đã chạy ra từ xó xỉnh nào ——

*Hùng hài tử (熊孩子): ý nói đến đứa trẻ ồn ào hư hỏng, không biết lắng nghe, không biết cư xử. (brat, naughty child, wild kid)

Hắn đột nhiên giơ tay lên, cũng không biết từ nơi nào lấy ra một chiếc áo khoác bên ngoài, tùy ý mặc lên trên người. Hắn chạm tay vào trên mặt một cái, trên mặt lại xuất hiện thêm một cái mặt nạ quý lấp lánh ánh sáng, che đầy bộ mặt của hắn. Mặt nạ quý rất dữ tợn, khiến ánh mắt người khi nhìn lần đầu tiên sẽ không dám lại nhìn xem lần nữa.

Chuẩn bị xong hết thảy, thân hình hắn vừa động, trong chớp mắt đã đứng ở bên ngoài động, ngửa đầu nhìn trời, đầu ngón tay bắn ra, một luồng ánh sáng màu trắng chiếu thẳng lên trời ——

Một lát sau, có bốn thân ảnh từ bốn phương hướng bay vút tới, cúi đầu quỳ xuống: "Chúc mừng tôn chủ xuất quan!"

Tôn chủ kia nhìn bọn họ một lát, tựa hồ đang cười, ung dung thông thả hỏi bọn họ một câu: "Bản tôn bế quan, mấy ngày nay, mấy người các ngươi đã tiêu dao nơi nào?"

Giọng nói của hắn ôn hòa giống như mưa thuận gió hoà, nhưng lại khiến thân mình bốn người đồng thời run lên! Cùng nhau quỳ xuống: "Thuộc hạ không dám! Thuộc hạ vẫn luôn chờ đợi 50 dặm ở bên ngoài núi Ninh Võ (宁武), không dám lơ lửng....."

"Ồ....." Tôn chủ kia búng búng ngón tay: "Ngươi có nhìn thấy cao thủ nào tiến vào núi này hay không?"

"Không có."

Đối với tuyệt đỉnh cao thủ bọn họ, có một loại năng lực cảm ứng đặc thù, chỉ cần có cao thủ tới gần núi này, bọn họ lập tức có thể cảm ứng được và dễ dàng chặn lại, dùng các loại biện pháp dẫn dắt người rồi đi.

Tôn chủ chỉ nhìn bọn họ mà không nói gì.

Lúc này vốn là cuối mùa thu, lại ở sâu bên trong núi, thời tiết sớm đã lạnh lẽo, lá rụng khắp nơi, mà lúc này không khí xung quanh lại đang dần ấm lên, phảng phất như mùa xuân đang tới.

Tôn chủ nổi giận!

Bốn người quỳ rạp trên mặt đất càng run rẩy hơn, bởi vì tôn chủ bọn họ không giống như người thường. Những tuyệt thế cao thủ khác, khi tức giận có thể khiến cho nhiệt độ không khí xung quanh hạ thấp xuống 8 độ. Nhưng tôn chủ bọn họ lại có thể khiến cho nhiệt độ xung quanh ấm lên 8 độ! Khi hắn càng giận, xung quanh càng giống như xuân về hoa nở.....

Trên đời này có thể khiến cho tôn chủ tức giận thật sự không nhiều lắm, bốn người rất kinh hãi nhưng cũng rất bối rối. Một người trong đó đột nhiên nhanh trí: "Tôn chủ, có phải..... có phải có người xông vào sơn động hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Vô luận là nam hay nữ, giết không tha!

Câu nói của hắn còn chưa rơi xuống, liền bị ném một mảnh vải trên mặt. Giọng nói lạnh lùng của tôn chủ vang lên: "Cút đi tra lai lịch của mảnh vải này cho ta, trong một canh giờ (2h) nếu tra không ra, ngươi lập tức có thể đi tìm chết!"

"Vâng!" Mộc Phong (沐风) không dám trì hoãn, hắn nhảy lên mang theo mảnh vải quay người lại và biến mất như bay.

Tôn chủ rút cuộc khôi phục lại bình thường! Ba người khác đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Mộc Vũ (沐雨), Mộc Lôi (沐雷), Mộc Điện (沐电), ba người các ngươi trong phạm vi 20 dặm tra xét tung tích của một hài tử, ước chừng 10 tuổi, trên người có bảo phục của bản tôn. Sau khi tìm được thì giết ngay tại chỗ!"

Ba người nhìn nhau một lúc, trong ánh mắt đều hiện lên vẻ kinh dị.

Tôn chủ luôn yêu thích sạch sẽ cực độ, phạm là đồ vật hắn từng sử dụng qua, cho dù là hủy đi cũng tuyệt đối sẽ không giao cho người khác, áo choàng của hắn vì sao lại ở trên người của một hài tử?

"Tôn chủ, đứa bé kia —— là nam hay là nữ?" Mộc Vũ đánh bạo hỏi một câu.

Giọng nói của tôn chủ lạnh lẽo vang lên: "Vô luận là nam hay nữ, giết không tha!."

Quần áo tôn chủ rơi vào trong tay nhân gia, mà tôn chủ cư nhiên còn không biết nhân gia là nam hay là nữ ——

Chẳng lẽ là bị trộm đi? Còn có người có thể đánh cắp đồ từ trong tay tôn chủ?

Quá —— quá nghịch thiên!

Trong lòng ba người đều hiểu kỳ đến nỗi có thể hại chết miêu, bất quá bọn họ cũng không dám dò hỏi, đáp ứng một tiếng, thân hình chợt lóe, phân công nhau bắt đầu tìm kiếm.

Vị tôn chủ đứng ở trong bóng đêm, gió núi thổi lên quần áo trên người hất bay múa phần phật, như để gió cuốn đi.

Đứa bé kia rời khỏi sơn động này chưa đủ nửa canh giờ (1h), lại không có linh lực, khẳng định là đi không nhanh. Ngay cả khi có thể chạy rất nhanh, cũng không thể chạy quá 20 dặm đường. Bản lĩnh tìm người của Mộc Vũ bọn họ không người nào có thể so sánh, bọn họ hẳn là rất nhanh liền có thể tìm ra hải tử đáng khinh kia ——

Trên đời này chưa có bất luận kẻ nào thấy qua diện mạo hắc, thấy qua diện mạo hắc thì chỉ có chết!

Hùng hải tử kia chẳng những đã nhìn thấy diện mạo hắc mà còn sờ soạng hắc một cách triệt để, càng nên bị đá đến địa ngục.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cổ Tích Cửu bị tôn chủ phong làm hải tử đáng khinh, giờ phút này chẳng những đã chạy ra khỏi 20 dặm đường núi, mà còn đã đi vào trong thành. Giờ phút này đang rong chơi ở trong các cửa tiệm quần áo đã đóng cửa.

Thuật Thuận Di của nàng không chịu hạn chế của bức tường không gian và những thứ tương tự, cho nên bức tường gạch rắn chắc của cửa tiệm quần áo, đại môn đóng chặt cũng không ngăn cản được bước chân nàng.

Cổ Tích Cửu làm việc cực kỳ tinh tế, trong quá trình nàng xuống núi đã suy xét rõ ràng, vạn nhất cao nhân nào đó phát hiện ra không thấy quần áo của tượng ngọc, tất nhiên sẽ biết có người đã tiến vào, nói không chừng sẽ điều tra khắp nơi, mà nàng lại mặc một thân quần áo này rất dễ dàng bị phát hiện, chỉ bằng đổi sang quần áo bình thường sẽ an toàn hơn.

Quy mô của cửa hàng này không hề nhỏ, quần áo các màu rực rỡ muôn màu, Cổ Tích Cửu tùy ý tìm một lúc, liền tìm được một bộ thích hợp để mình mặc. Sau một lát mặc xong, lúc này mới dùng thuật Thuận Di đi ra ngoài, lại Thuận Di ra khỏi thành.

Nàng buộc tấm áo bào màu trắng vào trên một cục đá lớn, sau đó ném xuống một con sông đào dùng để bảo vệ thành ——

Nàng vỗ vỗ tay, như vậy thì thần không biết quỷ cũng không hay. Chỉ tiếc cho một chiếc áo choàng đẹp.....

Ngày mai còn có một hồi tuồng muốn xướng, nàng cũng nên trở về nghỉ ngơi, bảo dưỡng tinh thần.

.....

Đêm đã khuya, đám người Mộc Lô đã tìm tất cả các đường núi xung quanh trong vòng 30 dặm, đừng nói là hải tử mặc áo choàng của tôn chủ, ngay cả thỏ hoang cũng không tìm được hai con!

Bọn họ lại không biết hơi thở của hải tử kia, cũng không cách nào thả chó săn ra để tìm kiếm theo mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đó thật sự là một hải tử?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau một hồi mưa lớn, tất cả các dấu vết trên mặt đất đều bị mưa to phá hủy. Mộc Phong bọn họ đứng là có bản lĩnh tìm tung tích vô song trên đời, giờ phút này cũng chỉ có thể bó tay không có biện pháp.

Bọn họ lại mở rộng phạm vi tìm kiếm, rốt cuộc với sự trợ giúp của đại bàng Tuần Phong Điêu (巡风雕), ngửi được mùi của chiếc áo bào của tôn chủ ở

trong con sông dùng để bảo vệ thành, sau đó vớt lên được một tảng đá lớn được bao bọc bởi khối áo bào.....

Ba người Mộc Lô nhìn chiếc áo bào nhẵn dẹt đó và ướt đầm của tôn chủ, tất cả đều âm thầm rung mình một cái!

Tôn chủ bọn họ có một thói quen cổ quái, phạm là đồ vật của hắn đều phải làm cho sạch sẽ và gọn gàng. Khi hắn không cần nữa thì sẽ trực tiếp phá hủy, không cho phép người khác chạm vào nó. Không nghĩ tới chiếc áo choàng tôn chủ thường mặc hôm nay cư nhiên gặp nạn theo cách như vậy——

Đây rốt cuộc là kiệt tác của hài tử xui xẻo nhà ai? Quá vô tri, quá lớn mật!

Ba người còn đang có chút xuất thần, phía sau có gió nhẹ sột soạt và một giọng nói rõ ràng như gió xuân vang lên: "Tìm được hắn?"

Ba người vội vàng xoay người quỷ xuống lạy, khuôn mặt Mộc Lô đầy hổ thẹn: "Tôn chủ, thuộc hạ vô năng, chỉ tìm được áo bào của tôn chủ——"

Vô thanh vô tức (lặng im không tiếng động) xuất hiện ở phía sau bọn họ đúng là vị tôn chủ. Không đợi Mộc Lô nói xong, hắn cũng thấy được chiếc áo bào ướt đầm và hoàn toàn biến dạng của hắn.....

Trên mặt hắn mang mặt nạ quỷ, ba người cũng không thể nhìn thấy biểu tình của hắn như thế nào, chỉ cảm thấy không khí xung quanh thân hắn đang trở nên âm hơn.....

Tôn chủ không nói gì, vừa nhấc tay, chiếc áo bào đang bọc lấy tảng đá lớn liền tự động bay lên, tay hắn lại nhấc lên lần nữa, chiếc áo đang ở trên không tự động mở ra, khô mát, mượt mà như lụa, không hề có một nếp nhăn, duy nhất có một khuyết điểm đó là trên vạt áo thiếu mất một mảng lớn.....

Tuần Phong Điều đứng trên đầu vai của Mộc Lô bay tới, dạo quanh chiếc áo choàng một vòng.

Mộc Lô dò hỏi: "Có thể ngửi được hơi thở người nọ?" Tuần Phong Điều đã trải qua một số đợt huấn luyện đặc biệt, độ nhạy cảm của khứu giác là gấp mười lần chó săn bình thường, chuyên môn dùng để tìm vật tìm người.

Tuần Phong Điều lắc lư đầu chim một cái, chiếc áo này đã bị ngâm ở trong nước một thời gian dài, vì thế, không có bất luận mùi hương nào còn sót lại trên đó.

Tôn chủ thu liễm ánh mắt, ngón tay lướt qua không khí, áo choàng vô cùng đẹp để quý giá trực tiếp hóa thành trò tàn, gió thổi qua, bay tứ tán không còn dấu vết.

Ánh mắt hắn hơi chớp động, đây rốt cuộc là dạng hài tử gì? Dưới tình huống không có bất luận linh lực nào, cư nhiên trong vòng chưa đến nửa canh giờ (1h) có thể chạy hơn 30 dặm đường núi!

Làm việc còn *tích thủy bất lậu** như vậy! Không lưu lại một chút dấu vết, ngay cả những thủ hạ của hắn là những sát thủ hàng đầu chỉ sợ cũng không thể làm được.....

*Tích thủy bất lậu (滴水不漏): không rò rỉ bất cứ một giọt nước nào ra ngoài; kín nước. (not one drop of water can leak out; watertight)

Đó thật sự là một hài tử?

Chẳng lẽ là một Chu nho (người lùn)?

Khi hắn đang trầm ngâm, tiếng gió vang lên, Mộc Phong đang truy tra lai lịch của mảnh vải hiện ra, quỳ gối trước mặt tôn chủ: "Bẩm tôn chủ, thuộc hạ đã tuần tra toàn bộ ngọn núi Ninh Võ, trong phạm vi mấy chục dặm chỉ có một tòa trang viên bí ẩn, là mật trạch của Nhạc Hoa Hầu, Dung Nghi. Tội nay giờ Thân canh ba, Dung Nghi đã bị giết, bộ hạ bị giết còn có hai gã võ sĩ linh lực cấp 3, hai người vú già. Mảnh vải tôn chủ đưa cho thuộc hạ hắn là tấm màn giường của Dung Nghi. Thuộc hạ đã xem xét qua miệng vết thương của Dung Nghi bọn họ, đều là bị người dùng trăm ngọc một kích đắc thủ, cắm thẳng vào nơi yếu hại, thủ pháp tinh chuẩn. Dung Nghi bọn họ không có chút cơ hội phản kích nào....."

"Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi? Nghe nói hắn có linh căn cấp trung, tu vi linh lực đạt tới cấp 4, hắn cư nhiên sẽ bị một hài tử *vô thanh vô tức* giết chết?" Mộc Lô giật mình mở to hai mắt.

Tu vi linh lực cấp 4, tại khối đại lục này đã được xem như là cao thủ. Bình thường, mười mấy người cũng không thể đến gần được hắn, cư nhiên bị một hài tử không có linh lực giết chết?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Chuyện này dừng ở đây

Mộc Phong và ba sứ giả càng tăng thêm một tầng hiếu kỳ đối với hài tử kia.

Ánh mắt tôn chủ vừa động: "Bốn người các ngươi đi tra xét xem, nữ tử thị tẩm Nhạc Hoa Hầu tối nay là những người phương nào." Thông qua manh mối đã biết và phân tích ra, hải tử ăn trộm áo bào của hần hần là thủ phạm đã giết chết Dung Nghi, có lẽ chính là nữ tử đã đến thị tẩm Dung Nghi đêm nay.....

Mộc Phong nói: "Tôn chủ, thuộc hạ vừa mới điều tra rõ ràng, Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi tu luyện một loại công phu Thái Âm Bỗ Dương (采阴补阳). Mỗi đêm cần phải quan hệ với ba nữ tử, chuyên hấp thụ Nguyên Âm của ấu nữ, sau khi hoan hảo xong ấu nữ sẽ chết, thủ hạ của hần đều luôn bắt cóc các ấu nữ trong dân gian đem về cho hần. Tối nay, có hai ấu nữ đã gặp họa vì hần, đều đã chết, thuộc hạ cũng tìm được thi thể các nàng....."

Mộc Lô bưng tỉnh đại ngộ: "Chẳng lẽ tên hái hoa gặp phải hoa độc, xem ra nữ hải tử thứ ba này chính là người mà chúng ta đang tìm kiếm! Mộc Phong, vậy ngươi hãy tra xét xem nữ tử thứ ba này là thần thánh phương nào?"

Mộc Phong gật đầu: "Đã kiểm tra, nhưng không tra được gì, trong sân vốn dĩ không có nhiều người, những người khác căn bản chưa từng thấy qua nữ hải tử thứ ba....."

Manh mối đến đây hoàn toàn bị gián đoạn, Mộc Phong và những người khác hai mặt nhìn nhau, cuối cùng đều hướng ánh mắt nhìn về phía tôn chủ bọn họ.

Thú vị! Một tiểu nữ hài 12-13 tuổi cư nhiên có bản lĩnh như vậy! Thật đúng là khiến người lau mắt mà nhìn!

Đáy mắt đen nhánh như mực của tôn chủ hiện lên một tia hứng thú, hần ưu nhã búng ngón tay một cái: "Chuyện này dừng ở đây, các ngươi không cần phải tiếp tục tra xét." Hiện tại, người thú vị như vậy thật ra rất hiếm thấy, gọi lên dục vọng muốn vui chơi một chút của hần.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Trong tiểu viện, có ba mái hiên nho nhỏ.

Sân vườn sạch sẽ gọn gàng, không có cỏ dại mọc lan tràn, chỉ có vài bông hoa dại đang lác lác ở nơi góc tường.

Trong nhà được bày biện cực kỳ đơn giản, một giường, một bàn, một ghế. Trên bàn có một bình hoa bình thường, bình hoa nở rộ đúng là loại hoa dại màu vàng ở nơi góc tường. Nó đã làm sáng lên bầu không khí của căn phòng nhỏ tối tăm.

Đây đúng là nơi cư trú của Cố Tích Cửu. Nó nằm ở một góc trong Tửung quân phủ, khiêm tốn giống như là phòng của hạ nhân. Có lẽ phòng của hạ nhân còn muốn đẹp hơn so với nơi này.

Nàng thậm chí không có hạ nhân, tất cả cuộc sống hàng ngày của nàng đều do chính mình xử lý, giặt quần áo, quét sân nhà, lau dọn sân..... Cuộc sống giống như phiên bản cô bé Lộ Lem thời cổ đại.

Mặt trời đã dâng lên, vài tia ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua song cửa sổ chiếu vào trong căn phòng tối tăm. Cố Tích Cửu đang ngồi ở trước chiếc gương trên bàn trang điểm, rót cuộc nhìn thấy rõ ràng bộ dáng thân thể này.

Mặc dù đã chuẩn bị tư tưởng, nhưng khoảnh khắc khi nhìn đến khuôn mặt trong gương, khóe môi vẫn hoàn toàn co rút.

Chiếc gương này là đồ nội thất duy nhất phủ đầy bụi trong phòng, điều này cho thấy nguyên chủ là người không muốn nhìn vào gương.

Cố Tích Cửu đã lau chùi nó mấy lần, mới có thể khiến nó chiếu ra bóng người. Thời đại này cũng không giống như thời cổ đại chân chính, không phải là dùng gương đồng, mà là một loại kính pha lê, không khác biệt so với thời hiện đại, cho nên gương thật tả thực.

Một khuôn mặt nhỏ như một bàn tay lớn hiện ra trong gương. Má không mũm mĩm khiến chiếc cằm có vẻ sắc nét hơn. Nếu chỉ đơn thuần nhìn sắc cạnh của khuôn mặt, thật ra cũng được xem như là tiểu mỹ nhân.

Mũi thẳng, miệng nhỏ có độ cong đẹp và đôi mắt to. Không may, trên trán lại có một tảng lớn đốm đỏ cơ hồ gần như phá hỏng hết tất cả vẻ đẹp ấy. Lại nhìn tay nhỏ, tái nhợt và gầy xanh xao, trơ xương, lòng bàn tay phủ đầy kén lớn kén bé.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tuồng sắp bắt đầu

Cố Tích Cửu nhếch môi, di nương của thân thể này, phu nhân tướng quân hiện tại, có một ham mê rất đặc biệt. Mùa đông thích dùng than củi do đích nữ Cố Tích Cửu tự mình bẻ củi và làm thành than, hơn nữa nhu cầu không hề nhỏ. Vì thế, những ngày mùa đông, sau khi Cố Tích Cửu thu thập sạch sẽ bản thân xong, sẽ đến sân củi và giúp vị phu nhân này bẻ củi.....

Cố Tích Cửu giờ tay xoa xoa khu vực giữa hai chân mày. Thân thể gầy yếu này thật ra có thể thay đổi, chỉ cần nàng chăm sóc mình thêm một chút, nhưng một tảng bột trên trán, có chút khó khăn để loại bỏ.

Ngoài sân hình như có tiếng bước chân ồn ào truyền đến, tiếp theo cửa viện của nàng liền bị gõ ầm ầm.

Cố Tích Cửu lười nhác đứng dậy, nên tới cuối cùng cũng đã tới, tuồng sắp bắt đầu.

Nàng ung dung thong thả gom lại tóc của mình, ung dung thong thả rửa mặt, lúc này mới ung dung thong thả ra khỏi phòng, đi vào trong viện.

Bên ngoài viện có tiếng người đang thảo luận kịch liệt.

"Chẳng lẽ là nàng ấy thật sự đã ra ngoài đi tìm nam nhân khác? Không có trong viện?"

"Khẳng định, đêm qua có người nhìn thấy nàng treo tường ra ngoài, không nghĩ tới nàng còn nhỏ tuổi như thế mà không đứng đắn như vậy!"

"Ài, xem ra thiếp thân thật sự không nên vì muốn rèn luyện tính độc lập của nàng, để một mình nàng sống ở chỗ này. Hiện giờ gây ra sự tình như vậy, thật đúng là hổ thẹn của gia môn!" Có một giọng nữ mềm mại đang vô cùng đau đớn, đây là Cố phu nhân hiện tại.

"Mẫu thân, Thất muội, Ngũ muội, hiện tại cũng chưa có bằng chứng nào, chúng ta vẫn không nên đoán lung tung, hãy vào trong viện nàng ấy nhìn xem là tốt nhất." Giọng nói mềm mại này là thuộc về Nhị tỷ nàng Cố Thiên Tinh.

"Bốn vương không tin Tích Cửu là dạng người này! Ngày thường nhìn thấy nàng ấy rất an phận." Âm thanh này nghe khá mát mẻ và trong sáng, nhờ ký ức mà nguyên chủ đã ban tặng, Cố Tích Cửu biết âm thanh này là của vị phu quân rẻ mặt mà nàng đã được đính hôn từ trong bụng mẹ.

"Vương gia có điều không biết, có một số người trời sinh ra đã có bản tính rất giỏi che giấu, Lục muội này của ta ngày thường nhìn qua ngoan ngoãn, nhưng trong xương cốt ai biết thế nào đâu? Ngài đừng quên mẫu thân nàng ấy, chính là người đã vứt bỏ phu quân mình và chạy trốn....."

"Đều cảm miệng lại cho ta! Người tới, đá cửa!" Một giọng nói rất to vang lên, đúng là Cố tướng quân đương triều, lão cha lạnh nhạt mà Cố Tích Cửu cả năm cũng không nhìn thấy mặt.

Rất tốt, hôm nay người tới đều đầy đủ hết, xem ra có người một lòng muốn đưa nàng vào chỗ chết, không lưu cho nàng một chút đường lui.

Cửa tiểu viện chỉ là hai phiến cửa gỗ bình thường, rất dễ dàng đã bị người đá một chân liền văng ra, sau đó là mười mấy người ủa vào, thoáng chốc đã tràn đầy tiểu viện bé nhỏ.....

Những người này hùng hổ tiến vào, khi nhìn thấy thiếu nữ đang đứng dựa ở cửa phòng thì đột nhiên sùng sốt và sùng sốt! Biểu hiện mỗi người một khác.

Đặc biệt là vị hôn phu rẻ mặt Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn (容言) của Cố Tích Cửu và Cố phu nhân. Ngay cả sắc mặt của Cố Thiên Tinh cũng khẽ biến đổi ——

Cố tướng quân là người đầu tiên có phản ứng, một đôi mắt hổ chăm chú nhìn trên người Cố Tích Cửu, mặt đầy tức giận: "Nha đầu, ngươi có chuyện gì vậy?! Nếu đang ở trong viện, vì sao không ra mở cửa?!"

Cố Tích Cửu ôm cánh tay đứng ở nơi đó, nhẹ nhàng nhìn lướt qua tất cả những người tiến vào. Cuối cùng, ánh mắt dừng ở trên người Cố tướng quân: "Cố tướng quân, ta tốt xấu cũng là đích nữ tướng quân phủ của ngài, đích thực là thiên kim tiểu thư. Ngài đã từng gặp qua thiên kim tiểu thư nhà ai tự mình đi mở cửa viện hay chưa?"

Tuy rằng Cố Tích Cửu lớn lên xấu xí, nhưng nàng có một giọng nói rất dễ chịu, đặc biệt là giọng điệu hiện tại khi nàng nói ra, lạnh lùng và giòn vang như thể là tiếng vọng của chuông đá vang lên trong tiểu viện này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Quá kỳ cục

Mọi người ngẩn ngơ, ai cũng không nghĩ tới Cố Tích Cửu luôn luôn vâng vâng dạ dạ, ngày thường thấy người cũng không nói nhiều, cư nhiên vừa gặp mặt đã nhanh nhẹn hỏi một câu như vậy. Đặc biệt là nàng không gọi cha, mà gọi thẳng là Cố tướng quân.....

Về mặt của mọi người rất tinh tế, nhưng không ai có thể nói rằng lời của Cố Tích Cửu nói không có đạo lý.

Trong những gia đình giàu có, đừng nói là đích nữ, ngay cả thứ nữ cũng có từng đoàn nô tỳ bên người, có bảy tám tỳ nữ vú già. Những việc như mở cửa tự nhiên sẽ không bao giờ đến tay thiên kim tiểu thư.....

Cổ tướng quân Cổ Tạ Thiên bối rồi, hần nhin không được liếc mắt nhìn phu nhân đương nhiệm là Lãnh Hương Ngọc một cái. Trong ánh mắt có ẩn ý trách cứ.

Mặc dù hần không thích nữ nhi này, nhưng bên người nàng không có một tỷ nữ nào cũng quá kỳ cục! Đặc biệt là ở trước mặt hoàng tử và đồng liêu của hần.....

Lãnh Hương Ngọc là một phụ nữ trung niên, tuy rằng đã gần bốn mươi tuổi, nhưng vẫn còn rất quyến rũ, bảo dưỡng rất tốt. Bà ta xuất thân cũng là một tiểu thư khuê các, nhất cử nhất động đều là phong phạm phu nhân.

Thường ngày bà ta hay ngược đãi Cổ Tích Cửu, nhưng Cổ Tích Cửu căn bản không dám cáo trạng với phụ thân. Hơn nữa, Cổ Tạ Thiên ngày thường căn bản không muốn nhìn thấy nữ nhi này, hai năm rồi cũng chưa gặp mặt một lần, cho nên Cổ Tích Cửu vẫn luôn chịu đựng.

Hiện tại, bà ta không kịp đề phòng khi gặp mặt Cổ Tích Cửu, nàng cư nhiên sẽ nói ra một phen như thế. Đây quả thực là giống như đã tát vào mặt bà ta một cái, cảm giác như trên mặt có chút nóng rát.

Bất quá, bà ta phản ứng rất nhanh, lập tức ngừng đầu về phía Cổ Tích Cửu, dịu dàng nói: "Tích Cửu, đây là người không đúng rồi, người sao có thể xưng hô với cha như vậy? Nương không giao bất cứ nhà hoàn hay bà tử nào cho người cũng là muốn tốt cho người. Thân thể người gầy yếu, cũng không có bất kỳ một kỹ năng phòng thân nào, nếu có thể lao động nhiều hơn một chút, cũng có thể khiến thân thể người mạnh mẽ hơn một chút....." Nhẹ nhàng vài câu là có thể che lấp. Thay vào đó là đổ lỗi cho Cổ Tích Cửu không phải.

Cổ Tích Cửu cười nhẹ nhàng: "Di nương nói đúng thật là đường hoàng! Có rất nhiều biện pháp rèn luyện thân thể, nhưng di nương lại cố tình chọn phương thức kỳ quái nhất. Người biết thì sẽ nói rằng di nương là vì muốn tốt cho Tích Cửu, người không biết còn tưởng rằng di nương bởi vì đồ kỳ với phu nhân chính phòng lúc trước, cho nên mới nhân cơ hội này mà ngược đãi nữ nhi nhân gia, khiến cho nữ nhi nhân gia ngay cả sống cũng không bằng hạ nhân ——"

Lãnh Hương Ngọc: "....." Nha đầu này ngày thường giống như cái hồ lô không miệng, khi nào thì tu luyện ra được một chiếc răng nhọn như vậy?!

Lần này tiến vào viện chẳng những có người Cổ phủ, còn có hai vị hoàng tử, thậm chí còn có Tông Nhân Phủ chuyên phụ trách các vấn đề hoàng gia cũng ở trong đó.....

Bị Cổ Tích Cửu làm trò và trách móc vài câu trước mặt nhiều người ngoài như vậy, trên mặt Lãnh Hương Ngọc hơi có chút xấu hổ, nhưng trong lúc nhất thời cũng không tìm thấy lỗ hổng nào trong lời nói của Cổ Tích Cửu, khiến cho khuôn mặt hơi ửng đỏ.

Cổ Thiên Tinh ôn nhu cười: "Lục muội, mẫu thân đối với người như vậy xác thật là có ý tốt, tuy rằng người không phải nhà hoàn và vú già cho người, nhưng vẫn quan tâm đến người. Đôi khi nhìn thấy người bận rộn người cũng rất đau lòng, thường xuyên phân nân với tỷ tỷ, chẳng qua là muốn rèn luyện người, không thể không làm như thế....."

Cổ Thiên Tinh đứng là nữ tử của Lãnh Hương Ngọc, năm nay 16 tuổi, vừa sinh đã có dung mạo rất đẹp, nói chuyện nhẹ nhàng, ăn mặc một thân mềm mại, phát phối giống như thần tiên.

Nàng ta khác với Cổ Tích Cửu. Nàng ta là kiều ngạo của tướng quân phủ, thượng phẩm Mộc Linh Căn, tuổi còn nhỏ mà tu vi linh lực đã đạt tới Luyện Khí cấp 4, là nhân tài hiếm thấy.

Trong số các thiếu nữ quý tộc ở kinh thành, nàng ta là người xuất sắc nhất, được Cổ Tạ Thiên rất sủng ái.

Thậm chí, ngay cả khi nàng ta là thiên tài, nhưng lại không kiêu không ngạo, nhẹ nhàng có thiện chí. Nàng ta là ứng cử viên lý tưởng của một thê tử tốt cho những đệ tử hậu duệ quý tộc trong kinh thành. Từ khi nàng ta 15 tuổi đủ tuổi cập kê, bà mới tiến đến Cổ phủ cầu thân, cơ hồ là dầm súp ngạch cửa Cổ phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Rốt cuộc tự mình lĩnh giáo

Cổ Tạ Thiên không bao giờ đáp ứng những người đó, bởi vì hần muốn tìm một cửa hôn nhân thật tốt cho bảo bối tâm can của mình.

Giờ phút này chỉ cần nàng ta mở miệng, Cổ Tạ Thiên sẽ lập tức tin, nhìn xem nữ nhi mà mình đặc ý nhất, lại nhìn nhìn Cổ Tích Cửu gầy nhỏ bình thường, khuôn mặt trầm xuống: "Lục nha đầu, biện pháp của mẫu thân người tuy rằng có chút cực đoan, nhưng xác thật là vì muốn tốt cho người, người nhìn xem người, đã 13 tuổi rồi, nhưng gầy yếu giống như 10 tuổi! Thật sự cần phải rèn luyện nhiều hơn!"

Cổ Tích Cửu cười, một người có thể bắt công tới trình độ nào, hiện tại nàng rốt cuộc đã tự mình lĩnh giáo!

Nàng không phải là nguyên chủ mà còn cảm thấy thất vọng thế này, vậy nguyên chủ thì sao? Nếu nguyên chủ còn sống, chỉ sợ sẽ càng thất vọng hơn?!

Nàng không nói gì, mà quay người đi vào phòng. Một lát sau, nàng mang ra một chén cháo loãng có thể chiếu ra bóng người, một đĩa dưa muối đen thui, một cái màn thầu có khả nghi đã bị lên mốc từ lâu, đặt ở trên bệ đá duy nhất trong sân, cười khúc khích nói: "Thì ra Cố phu nhân không giao nha hoàn và vú già cho Tích Cừ là vì muốn tốt cho Tích Cừ, vậy đây là những gì? Những thứ này chính là bữa tối ngày hôm qua, Cố tướng quân nhìn thấy thì có cảm giác như thế nào? Cũng có thể nói là Cố phu nhân vì muốn tốt cho ta?"

Đêm qua, nguyên chủ Cố Tích Cừ đã rất vui mừng, còn chưa kịp ăn cơm chiều đã vội chạy ra ngoài đi hẹn hò với kẻ gọi là vị phu quân hôn ước, lúc này mới để lại chứng cứ sống động này.....

Ba loại đồ ăn được đặt ngay phía dưới mí mắt của mọi người, quả thực giống như là trực tiếp tát cho Cố phu nhân Lãnh Hương Ngọc một cái tát vang dội! Sắc mặt bà ta lúc xanh lúc trắng, thật sự là không tốt lắm.....

Đồ ăn như vậy, đừng nói là tiểu thư đích nữ tướng quân phủ, thậm chí ngay cả nha hoàn và vú già cũng sẽ không ăn!

Cố Tạ Thiên thậm chí còn cảm thấy xấu hổ hơn, mặt tối sầm lại, một cặp mắt sắc bén nhìn chằm chằm về phía Lãnh Hương Ngọc, hơi bất mãn: "Hương Ngọc, người sao có thể khất khe với Tích Cừ như thế? Vô luận như thế nào, nàng vẫn là nữ nhi của Cố mẫu ta!"

Cố phu nhân mặt đỏ tai hồng: "Điều này..... điều này..... lão gia, tiện thiếp không có....."

Cố Thiên Tinh mím môi, nói: "Cha bớt giận, mẫu thân không phải là người như vậy, nhất định là do hạ nhân lười biếng, cố ý khinh nhờn muối muối Tích Cừ. Mẫu thân, người tuy rằng luôn quá tử tế, đối đãi với hạ nhân luôn luôn âm áp, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ khiến một số người lợi dụng, cố ý xuyên tạc rằng mẫu thân muốn bạc đãi muối muối Tích Cừ, điều này rất có thể xảy ra. Mẫu thân liên tiếp bị những điều nô đó bôi đen, thanh danh rơi xuống thành ngược đãi nữ nhi, cũng khiến cho muối muối Tích Cừ sinh lòng oán hận, tội gì phải chịu khổ như thế?"

Lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cừ một cái: "Tích Cừ muối muối, nội vụ trong tướng quân phủ rất phức tạp. Tuy rằng mẫu thân ngày ngày làm lưng vắt và nhưng rốt cuộc cũng chỉ có một đôi tay, khó tránh khỏi có lúc sơ hở, những điều nô đó nếu ngược đãi người, sao người lại không bảo đảm với mẫu thân? Vô duyên vô cớ bị nhiều khổ sở như thế, trách không được người vẫn luôn sợ hãi, mỗi khi mẫu thân và ta nhìn thấy lại đau lòng, nhưng lại không biết nguyên nhân chân chính....."

Thiên Tinh thật là một nhân vật có tài, nói một phen lời nói nhẹ nhàng liền đem toàn bộ trách nhiệm đẩy đến trên người nô tài, chẳng những có thể rửa sạch tội cố ý ngược đãi đích nữ của Lãnh Hương Ngọc, mà còn đổ lỗi cho Cố Tích Cừ không đúng ——

Lãnh Hương Ngọc tự nhiên cũng là kẻ khôn khéo, lập tức nói: "Đều là do bọn điều nô này, bọn họ cư nhiên dám lừa gạt ta làm ra sự tình bậc này..... Người tới! Hãy đuổi tất cả vú già đã chuẩn bị bữa ăn cho Lục tiểu ra khỏi tướng quân phủ, vĩnh viễn không được nhìn họ nữa!"

Sau đó dùng vẻ mặt dịu dàng nói với Cố Tích Cừ: "Tích Cừ, yên tâm, lúc đầu vì nương không biết, hiện tại nếu đã biết, chắc chắn sẽ lấy lại công đạo cho người. Về sau sẽ phải người an bài đồ ăn thỏa đáng, tranh thủ tăng cường bồi dưỡng thân mình gầy còm của người....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Còn có gì khó xử?

Hai mẹ con này đang che giấu cho nhau, hơn nữa những nữ nhi khác cũng ríu rít tranh luận với Lãnh Hương Ngọc, sôi nổi trách cứ điều nô. Cuối cùng cũng khiến cho sắc mặt đầy mây của Cố Tạ Thiên chuyển biến. Hắn liếc mắt nhìn Lãnh Hương Ngọc một cái: "Được rồi, tuy rằng chuyện này không thể hoàn toàn trách người, nhưng cũng có lỗi trong việc trị gia không nghiêm. Sau này hãy chọn mấy nha đầu đưa đến bên người Tích Cừ, đường đường là thiên kim tiểu thư lại sinh hoạt lê loi một mình cũng quá vô lý!"

"Vâng, lão gia, đợi lát nữa tiện thiếp sẽ lập tức an bài, chắc chắn sẽ an bài Tích Cừ thỏa đáng." Lãnh Hương Ngọc khom người đáp ứng.

Cố Tích Cừ thờ ơ lạnh nhạt với trận tuồng của Cố Thiên Tinh và Lãnh Hương Ngọc. Khóe môi gợi lên một nụ cười trào phúng, lý do sứt sẹo như vậy mà Cố tướng quân cũng tin! Là đôi mắt hắn bị mù hay là tâm hắn bị mù?! Nhiều năm sống kiếp quan trường đã khiến hắn lẫn lộn mình với chó hay sao? (他混到狗身上去了吗?: khiến hắn lẫn lộn mình với chó hay sao)

Chỉ sợ, hắn rất rõ ràng tình huống này, nhưng đang làm trò trước mặt nhiều người như vậy nên muốn tìm cái bậc thang để xuống mà thôi. Đối với nữ nhi Cố Tích Cừ này, hắn thật sự là không đau lòng, lúc này mới mặc kệ để cho người khi dễ!

Tuy nhiên, Cố Tích Cừ cũng minh bạch, nàng không thể chiến đấu với hai mẹ con này trong thời gian ngắn, nếu tiếp tục tổ giác, cũng không có ý nghĩa gì, chỉ lãng phí miệng lưỡi mà thôi.

Hơn nữa hiện tại nàng không có linh lực, không có nội lực, trong lúc nhất thời không thể rời khỏi Cố phủ và tự lập môn hộ riêng. Nàng còn cần phải nghỉ ngơi ở chỗ này thêm mấy năm để tìm một ít dược liệu, vì thế nàng cũng nên thấy tốt mà thu liễm lại.....

Khóe môi nàng nhợt nhạt nói: "Thì ra là Tích Cừ đã hiểu lầm phu nhân, sau này phu nhân sẽ phái nha hoàn và vú già cho ta?"

"Đó là tất nhiên! Yên tâm, Tích Cừ, nương sẽ phái một lúc bốn nha hoàn và bốn vú già làm việc nặng qua đây cho ngươi." Lãnh Hương Ngọc lặng lẽ thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Ánh mắt Cố Tích Cừ đảo qua trong sân, có chút khó xử: "Nhưng, viện này của Tích Cừ nhỏ như thế, bỗng nhiên nhiều người tới như vậy chỉ sợ sẽ không có đất để ở....."

Lãnh Hương Ngọc ngẫm cần răng, nha đầu này xem ra là đang muốn đổi viện lớn hơn.....

Nhưng lúc này bà ta cũng không thể không hào phóng: "Tích Cừ, yên tâm, vì lúc trước nương đã an bài ngươi ở nơi này, chính là vì nơi này có chút thanh tịnh, có lợi cho ngươi điều dưỡng, không nghĩ tới đã khiến ngươi bị bất nạt, là do nương không phái, đợi lát nữa sẽ tự mình sai người thu thập một viện lớn hơn để ngươi ở....."

Cố Tích Cừ cong mày suy ngẫm: "Vậy Tích Cừ đã tạ phu nhân. Tuy nhiên, Tích Cừ vẫn có chút khó xử....."

"Còn có gì khó xử? Hãy cùng nói hết để nương có thể sắp xếp." Lãnh Hương Ngọc mang mặt nạ ôn nhu hiền thực gần như không nhận được nữa.

Cố Tích Cừ than nhẹ: "Phu nhân cho ta nhiều nha hoàn và vú già như vậy tự nhiên rất tốt, nhưng thật không may, bạc mà Tích Cừ chỉ nhận được có nửa xâu tiền hàng tháng, chỉ sợ không nuôi nổi các nàng....."

Lãnh Hương Ngọc: "....."

Trên mặt bà ta lại nóng rất lên.

Trong số những quý tộc ở Phi Tinh Quốc, các thiên kim tiểu thư của họ hàng tháng đều nhận được một khoản tiền nhất định. Thậm chí là tiểu thư của quan gia một châu nhỏ nhỏ, tiền tiêu hàng tháng cũng có năm lượng. Mà Cố Tạ Thiên thân là Đại tướng quân, kiêm nhiệm Binh Bộ thượng thư, quyền cao chức trọng. Tiền tiêu hàng tháng của tất cả nữ nhi trong phủ đệ của hắn đều là 20 lượng, vì Cố Thiên Tinh là thiên tài võ học, lại được phụ thân sủng ái, tiền tiêu hàng tháng của nàng ta là 30 lượng.....

Ở thời đại này, một xâu tiền là nửa lượng bạc, một vị thiên kim tiểu thư con vợ cả mà tiền tiêu hàng tháng cư nhiên chỉ có nửa xâu tiền..... Điều này nếu như được truyền ra ngoài, quả thực chính là sự chê cười!

Cố Tạ Thiên cảm thấy mặt già này của hắn quả thực là đã mất hết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Nữ tử mạnh mẽ, quyết liệt

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hắn khụ một tiếng, quyết định chặn ngang cuộc đối thoại: "Đây nhất định cũng là do điều nô cất xén! Phu nhân, về sau tiền tiêu hàng tháng của Tích Cừ không cần phải trao qua tay người khác, mỗi tháng ngươi hãy tự mình đưa qua tay nàng là được. Nàng ấy dù sao cũng là đích nữ bốn phủ, lại cần phải bồi bổ thân mình, tiền tiêu hàng tháng sẽ giống như Thiên Tinh, cũng 30 lượng."

Lãnh Hương Ngọc tuy rằng trong lòng hận Cố Tích Cừ đến nỗi chảy máu, nhưng cũng chỉ có thể liên thanh đáp ứng, lại thuận miệng mắng điều nô vài câu.

Trong mắt Cố Tích Cừ hiện lên một nụ cười chế giễu, khóe môi lại hàm chứa một nụ cười, chậm rãi mở miệng lần nữa: "Điều này Tích Cừ thật sự phải cảm ơn cha và di nương. Vậy di nương còn cần Tích Cừ bỏ củi và đốt thành than mỗi ngày cho ngài nữa hay không?"

Dưới ánh mặt trời tươi sáng, nàng mở ra hai bàn tay nhỏ trần đầy kén cứng.....

Lãnh Hương Ngọc từ trước tới nay, chưa từng nghĩ rằng sẽ có một ngày, Cố Tích Cừ yếu đuối giống như quả hồng mềm sẽ trở nên sắc bén như thế. Trong thời khắc như vậy tuôn hết thấy ra, quả thực giống như là đang đánh nhiều lần lên mặt bà ta, khiến bà ta hận không thể bóp chết nha đầu này, nhưng đồng thời cũng muốn tìm một cái lỗ để chui vào.....

Nhưng giờ phút này không có chỗ để bà ta có thể ẩn nấp, làm trò trước mặt nhiều người như vậy, mặt mũi bà ta vẫn là phải làm bộ tươi tỉnh. Trên mặt miễn cưỡng nở một nụ cười: "Tích Cừ, nương để ngươi làm những điều đó, cũng là vì muốn rèn luyện thân thể ngươi..... Tuy nhiên, vì hiện tại nương đã suy nghĩ cẩn thận, để một vị thiên kim tiểu thư bỏ củi chung quy có chút không ổn, về sau không cần phải làm việc nặng nề nữa....."

Khóe môi Cố Tích Cừ cong lên, không nóng không lạnh nói: "Vậy Tích Cừ đã tạ di nương."

Nàng lười biếng đứng ở nơi đó, trên người lại có một loại hơi thở không thể tả được, tựa như một thanh kiếm tuyệt thế. Mặc dù thanh kiếm vẫn đang giấu mình trong bao kiếm đơn giản, nhưng loại khí thể này lại hết sức sắc nét, khiến người cảm thấy lạnh tóc gáy, không dám khinh thường.

Ban đầu Cổ Tích Cửu rất tự ti yếu đuối, nàng lớn lên vừa thấp vừa gầy, mỗi khi ở trước mặt người khác đều giống như một cái túi để mọi người trút giận. Khiến cho Cổ Tạ Thiên mỗi lần nhìn nàng đều thấy chán ghét.....

Tuy nhiên, lần này dung mạo vẫn là dung mạo kia, nhưng khí chất lại hoàn toàn thay đổi! Khiến người cơ hồ nghĩ rằng, đó là một người hoàn toàn khác.

Ánh mắt Cổ Tạ Thiên nhìn nàng ẩn chứa sự phức tạp, ngừng lại một chút, mới nói ra lời trách cứ: "Tích Cửu, ngươi nên gọi nàng là mẫu thân, không phải di nương....."

Cổ Tích Cửu nhướn mày: "Đáng tiếc, Tích Cửu nhớ rõ khi còn nhỏ vẫn gọi nàng là di nương. Mẫu thân Tích Cửu không phải là một người khác sao?" Nàng chậm rãi lại thêm một câu: "Ta nghe nói, Cổ tướng quân đã từng hứa hẹn cả đời sẽ chỉ cưới một mình mẫu thân thân sinh làm thê tử. Nói cách khác, chỉ thừa nhận nàng là tướng quân phu nhân duy nhất, xem ra Cổ tướng quân đã nuốt lời....."

Một câu này đã khiến cho gân xanh trên trán Cổ Tạ Thiên nhảy dựng lên! Nhìn nữ nhi này, hoảng hốt giống như nhìn thấy một nữ tử khác.

Người ấy đã vứt bỏ hán bằng cách nhảy xuống vực sâu tự sát, cho đến hôm nay cũng chưa tìm được thi thể của thê tử kết tóc—— La Tinh Lam, một nữ tử có tính cách mạnh mẽ, quyết liệt——

Mấy năm nay, tuy rằng số lần hán nhìn thấy Cổ Tích Cửu không nhiều, nhưng mỗi lần hán nhìn thấy nàng, bất luận hán có sắc mặt thế nào, nàng đều cung kính gọi hán là cha.

Mà lần này, từ đầu đến cuối nàng vẫn luôn gọi hán là Cổ tướng quân.....

Giờ phút này, nữ nhi này của hán đang đứng ở nơi đó, trên khóe môi nàng hiện lên một nụ cười trào phúng, khiến trong lòng Cổ Tạ Thiên nhảy dựng lên!

Tươi cười này cư nhiên có vài phần tương tự với La Tinh Lam! Lúc trước, khi La Tinh Lam quyết liệt với hán, cũng có một nụ cười như thế. *Nụ cười mang theo ba phần chê cười, bảy phần khinh thường (带着三分讥嘲, 七分不屑: 30% of ridicule and 70% of disdain)*. Rõ ràng cái đầu nhỏ nhỏ, lại khiến người ta có một loại hương vị từ trên cao nhìn xuống.....

Cả đời chỉ cưới một người, đó bất quá chỉ là sự phù phiếm và thuận miệng nói lời ngon tiếng ngọt của thời niên thiếu. Quý tộc nào ở Phi Tinh Quốc mà không có thê thiếp thành đàn?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Lời của nữ nhi không đáng tin bằng lời người ngoài?

Cả đời chỉ cưới một người, đó bất quá chỉ là sự phù phiếm và thuận miệng nói lời ngon tiếng ngọt của thời niên thiếu. Quý tộc nào ở Phi Tinh Quốc mà không có thê thiếp thành đàn?

Ngay cả bá tánh bình thường có chút của cải, còn có thể cưới một thê một thiếp! Huống chi hán đường đường là Đại tướng quân?

Cổ Tạ Thiên căn bản không cảm thấy mình cưới thêm mấy cơ thiếp thì có gì sai!

Tuy nhiên, hôm nay giáp mặt lại bị nữ nhi hỏi đến, khiến mặt mũi hán có chút không nhịn được, lạnh lùng thốt: "Ngươi là tiểu hài tử thì biết cái gì! Việc của người lớn không phải tiểu hài tử như ngươi có thể xen vào....."

Cổ Tích Cửu không nói nữa, nhưng khoe miệng gọi lên một nụ cười, nàng luôn lười tốn nhiều miệng lưỡi đối với *tra nam (nam nhân không ra gì)*.

Cổ Tạ Thiên nhìn thấy tươi cười này của nàng thì trong lòng bốc lên lửa lớn, trầm mặt xuống: "Tích Cửu, mấy năm nay vì phụ xác thật đã xem nhẹ ngươi, sau này sẽ không. Tuy nhiên trước đó, ngươi cần phải thành thật trả lời vì phụ một vấn đề, có người nhìn thấy có nam nhân lạ ra vào trong viện của ngươi, còn nhìn thấy đêm qua ngươi trộm chạy ra ngoài, có phải ngươi đã làm sự gì không có đạo đức hay không?" Khi nói đến câu cuối cùng, giọng nói đã trở nên lạnh lẽo vô cùng.

Một câu này của hán hỏi ra khỏi miệng, tất cả mọi người tiến vào đều chấn động tinh thần, rốt cuộc đã hỏi đến điểm chính!

Ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, muốn nhìn xem nàng sẽ trả lời như thế nào——

Cổ Tích Cửu dùng tay sửa mái tóc trên trán, hơi nheo đôi mắt, nói: "Lời này của Cổ tướng quân hỏi thật sự không chuẩn! Có người nói ngươi lập tức tin? Nếu ta nói trong viện di nương cũng từng có nam nhân lạ ra vào thì sao?! Vậy Cổ tướng quân có lập tức cảm thấy mình đã bị lừa dối hay không?"

Những lời nàng hỏi quá sắc bén.

"Xuy ——" có người cười thành tiếng.

Cố Tạ Thiên phần nộ quay đầu nhìn lại, lại phát hiện người phát ra tiếng cười chính là vị Bát hoàng tử Dung Triệt cùng tiến đến xem náo nhiệt.

Dung Triệt (容彻) năm nay 18 tuổi, mặt mày phong lưu, tuấn mỹ tiêu sái, một đôi mắt cười giống như gọi lên một đóa hoa đào, trong tay phe phẩy một thanh quạt xếp, đứng ở trong đám người, giống như *chi lan ngọc thụ**.

*Chi lan ngọc thụ (芝兰玉树): chỉ những người con có tương lai đầy triển vọng. (orchids and jade trees; a child with splendid future prospects) {Dịch & Edit: Emily Ton}

Phải nói rằng, gen di truyền của đệ tử hoàng tộc Dung thị rất tốt, đa số bọn họ đều rất thanh cao, hần đứng ở nơi đó cùng với vị Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn. Một vị đẹp dễ nho nhã như trúc, một vị phiêu dật như gió. Nhìn qua cực kỳ đẹp mắt.

Mẫu phi Dung Triệt là quý phi, linh lực của bản thân hần cũng không tồi, lại được phụ hoàng sủng ái, được phong làm Lạc Vương.

Trên mặt Cố Tạ Thiên trở nên ngượng ngùng, hần đương nhiên không dám trách cứ vị hoàng tử này, đành phải đem ánh mắt chuyển qua trùng về phía Cố Tích Cửu: "Ồ nháo! Người quả thực là đang nói hươu nói vượn, đại nghịch bất đạo!"

Khuôn mặt Cố Tích Cửu lạnh lùng: "Cố tướng quân, ta nói như vậy thì chính là nói hươu nói vượn, người không tin chút nào, vậy người khác tung bát nước bẩn trên người nữ nhi, người liền tin? Lời của nữ nhi nói còn không đáng tin bằng lời của người ngoài nói?"

Cố Tạ Thiên ghen lời: "Điều này ——"

Hôm nay, có *phủ thừa* (người đứng đầu) của Tông Nhân Phủ cùng với hai vị hoàng tử tới Tướng quân phủ *hung sư vấn tội**. Nghe nói có người nhìn thấy trong viện Cố Tích Cửu thường xuyên có nam tử xa lạ ra vào, bại hoại nề nếp gia phong của Tướng quân phủ, còn mang đến hai gã nhân chứng.

*Hung sư vấn tội (兴师问罪): Hỏi tội đối phương. (to send punitive forces against; to criticize violently)

Việc này không phải là việc nhỏ, không những quan hệ đến nề nếp gia phong của Tướng quân phủ, cũng quan hệ đến uy nghiêm của hoàng gia. Rốt cuộc, nữ nhi không biết cố gắng này của hần vẫn là vị hôn thê của Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn, cho nên hần nổi giận đùng đùng và mang theo người tới đây để *hung sư vấn tội*.....

Từ trước tới nay, hần chưa từng nghĩ tới nữ nhi luôn luôn vâng vâng dạ dạ lại biến thành sắc bén như thế, nhất thời bị nàng truy vấn, ánh mắt không nhịn được nhìn về phía vị phủ thừa của Tông Nhân Phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Hiện tại còn giả vờ vô tội?!

Tông Nhân Phủ là nơi chuyên quản lý sự vụ hoàng gia, diện mạo vị phủ thừa giống như một khối mặt chược vững vàng yên ổn, ngay ngắn nghiêm túc. Mặt hần trầm xuống, một đôi mắt giống như dao nhỏ dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Cố tiểu thư, bốn phủ đêm qua nhận được tin có người tới báo, nói rằng có nam tử lạ đã qua đêm trong viện ngài, còn có người gặp người ra ngoài buổi tối hôm qua, lên gặp nam tử bên ngoài, suốt đêm cũng chưa thấy trở về....."

*Tứ bình bát ổn (四平八稳): vững vàng yên ổn. (everything steady and stable; overcautious and unimaginary) {Edit & Dịch: Emily Ton}

Cố Tích Cửu lại cười: "Lời này của đại nhân còn tệ hơn. Người tới báo không chừng là người đồ kỵ với Tích Cửu có một cửa hôn nhân tốt, hoặc đồ kỵ với Tướng quân phủ, cho nên mới văng nước bẩn trên người Tích Cửu. Không đủ bằng chứng để đánh giá. Hơn nữa, tiểu viện này của Tích Cửu ở sâu bên trong Tướng quân phủ, người tới báo hần là người ở bên ngoài đi? Cho dù có nam tử lạ tự ý lạng lẽ ra vào Tướng quân phủ, hần làm sao biết rằng nam tử kia sẽ dừng chân nghỉ trong sân Tích Cửu? Nói không chừng là ở trong viện của ai đó....."

Một câu nói khiến mọi người đều biến sắc, ngay cả Dung Ngôn cũng ngẩn ra, chỉ có trong đôi mắt hoa đào của Bát hoàng tử Dung Triệt hiện lên một tia thú vị, cười tủm tỉm nói: "Cố tiểu thư nói rất có lý, Hồ đại nhân, người nói như thế nào?"

Vị phủ thừa Hồ đại nhân nói: "Người mật báo là người trong Tướng quân phủ."

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Vậy càng không bình thường, nếu như là người trong Tướng quân phủ phát hiện ra. Vì sao hần lại không bẩm báo gì với tướng quân hoặc là phu nhân tướng quân, ngược lại, trực tiếp đi mật báo với Tông Nhân Phủ?"

Hồ đại nhân hừ một tiếng: "Việc này liên quan đến thể diện hoàng gia, người nọ hẳn là sợ tướng quân và phu nhân sẽ dấu điểm việc này vì danh dự gia môn."

Cố Tích Cửu gạt đầu: "Ân, lời này nghe có vẻ có chút đạo lý. Bất quá cũng không thể loại trừ có người cố ý muốn bôi đen Tướng quân phủ, ôm hận muốn vu cáo để trả thù. Rốt cuộc chỉ là nói miệng mà không có bằng chứng——"

Dung Triệt phe phẩy quạt xếp mỉm cười: "Bổn vương cảm thấy lời của Cố cô nương nói có chút đạo lý, chỉ có nhân chứng không đủ tin cậy."

Dung Ngôn bên người hẳn không cảm lòng được nhìn hẳn một cái. Dung Triệt dùng quạt xếp vỗ vỗ bờ vai hẳn ta: "Thập Nhị đệ, việc này xác thật có điểm rất đáng ngờ, người cũng sẽ không hy vọng vị hôn thê của người thật sự có hành động vô đạo đức, đúng không?"

Dung Ngôn mạnh miệng cười một cái: "Sao có thể chứ? Tiểu đệ cũng trông mong—— trông mong Tích Cửu là trong sạch."

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, hết thảy này đều là do hẳn ta thiết hạ độc kế vì muốn từ hôn! Hiện tại còn giả vờ vô tội?!

Người *mặt thú tâm hồn trướng** này đã dùng mật tin lừa nàng ra khỏi phủ, sáng nay lại cố ý tới tiểu viện của nàng trong Tướng quân phủ để kiểm tra, đại khái là vì nghĩ nàng đã chết ở Nhạc Hoa Hầu. Trong viện không có người, sau đó nếu người của hẳn điều tra ra vật chứng nào đó. Một chậu nước bẩn về việc Cố Tích Cửu thông đồng với tình lang bên ngoài mà chết, sẽ thuận lợi mà hắt ở trên người nàng. Vì vậy cũng sẽ không có người nào sẽ truy tra nguyên nhân cái chết của Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu cứ thế oan uổng mà chết!

*Người mặt thú, tâm hồn trướng (人面兽心混账): kẻ hai mặt đáng hổ thẹn; mặt người, tâm thú (human face, beast's heart (idiom); two-faced, absolutely disgraceful!)

Tuy nhiên, may mắn cho Cố Tích Cửu, nàng là sát thủ và đã đến được trên thân thể này, nàng sẽ lấy lại công đạo cho nguyên chủ! Một đám thiếu nợ nguyên chủ đều sẽ phải trả lại gấp trăm lần!

Nàng nhìn về phía Hồ đại nhân: "Đại nhân còn có chứng cứ khác?"

Hồ đại nhân nhàn nhạt nói: "Theo luật của Phi Tinh Quốc, chỉ cần có nhân chứng thì bổn phủ lập tức có thể điều tra nơi ở của nghi phạm!"

"Đại nhân đây là đang muốn điều tra sân Tích Cửu?"

"Không tồi! Cố tiểu thư, vẫn nên để bổn phủ lục soát qua một lượt mới có thể chứng minh người trong sạch hay không."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở dài: "Xem ra cũng chỉ có thể như thế. Tuy nhiên, Tích Cửu cũng có một yêu cầu."

"Nói!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Hẳn dường như có chút thích tiểu nha đầu này

"Sân Tích Cửu có thể tùy ý thuộc hạ của đại nhân điều tra. Nhưng trước đó, cũng muốn có người lục soát một loạt những thuộc hạ của ngài. Vạn nhất trong bọn họ có người câu kết với kẻ đang muốn bôi nhọ Tích Cửu, cố ý mang theo vật mờ ám không liên quan gì ở trên người. Lợi dụng thời điểm đang lục soát và đặt vào chỗ nào đó ở trong viện này, sau đó lại bị những người khác lục soát ra. Như vậy, Tích Cửu cho dù có dùng cả người cả miệng cũng không nói rõ được!"

Hồ đại nhân: "....."

Hắn cả giận nói: "Thuộc hạ của bổn phủ há có người như vậy!"

Dung Triệt phe phẩy quạt xếp: "Hồ đại nhân, bản khoản của Cố tiểu thư mặc dù có chút dư thừa, nhưng cũng có chút đạo lý. Để nàng tâm phục khẩu phục, Hồ đại nhân sao không làm theo ý của nàng?"

Hồ đại nhân hừ một tiếng: "Được! Bổn phủ sẽ theo ý nàng một lần!" Hẳn vẫy tay với thuộc hạ phía sau một cái: "Các người đều điều tra trên người lẫn nhau một chút, nhìn xem có vật khả nghi nào được bí mật mang theo!"

Tổng cộng có 10 tên tùy tùng theo sau, những người khác cũng không có gì, có một tên tùy tùng mặt béo, mày bất tự hơi đỏ sặc mặt, thân mình không cảm lòng nổi bông co rụt lại.

Bản thân Cố Tích Cửu là một kim bài sát thủ, nhãn lực tự nhiên không giống nham hiểm bình thường, một lông tay nhỏ của nàng lập tức chỉ về phía tùy tùng kia: "Lục soát hẳn trước!"

Cơ thể người nọ co rút lại về phía sau, mặt đỏ bừng: "Tiểu nhân —— trên người tiểu nhân có cái gì để lục soát?"

Khỏe môi Cổ Tích Cửu câu lên: "Trong lòng ngươi không có quỷ, sao phải sợ người lục soát?"

Dung Triệt gấp quạt của mình lại: "Không tồi, sợ lục soát đều là có quỷ."

Hoàng tử quyền rũ phong lưu này thật ra luôn bảo vệ nàng, Cổ Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn. Dung Triệt nhanh chóng xếp quạt, thông dong nhìn nàng cười, một đôi mắt cong giống như trăng non, phong lưu như hoa đào nở.

Cổ Tích Cửu không có biểu tình dời khỏi ánh mắt, dường như không bị ảnh hưởng bởi nụ cười phong lưu điên đảo chứng sinh của hắn.

Dung Triệt giơ tay sờ sờ chóp mũi, từ sau khi hắn tiến vào, nữ quyền Cổ phủ có mười người thì chín người đều dừng ánh mắt ở trên người hắn. Trên ống tay áo phong lưu của hắn không biết đã dính bao nhiêu tầm mắt si mê của mỹ nữ. Hắn cơ hồ đều có lợi thế trong đồng nữ nhân, nhưng không nghĩ rằng một tiểu nha đầu dung mạo không hề xuất sắc, thậm chí có hơi xấu xí lại bỏ qua hắn! Thú vị! Thật quá thú vị!

Không nghĩ tới hắn chỉ vì nhàm chán nên tới xem náo nhiệt, cư nhiên có thể nhìn đến một điệu nhân như thế ——

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Người ngoài đồn đãi lục tiểu thư Cổ phủ tướng mạo xấu xí vụng về, không nói lời tốt, hoặc là một cực phẩm phế vật, xem ra lời đồn đãi quả thật là hơi thái quá!

Tiểu nha đầu trước mắt này tuy rằng có hơi xấu xí bởi vì cái bết trên trán. Tuy nhiên, nếu dùng mái tóc đen như mực của nàng che đi phủ bết kia như có như không. Điều này càng làm nổi bật thêm những tính năng khác của nàng - đôi mắt to tròn, miệng nhỏ nhỏ, làn da trên mặt trắng như tuyết. Quả thật giống như một tiểu mỹ nhân tuyệt thế.

Hơn nữa nàng nhảy bén thông minh như thế, tư duy rõ ràng và rất hợp lý. Cách nói năng đều sắc bén như đao, căn bản không phù hợp với hai từ vụng về, được không?! Đối với cực phẩm phế vật không có linh căn —— điều này hẳn là không phải giả. Nhưng có câu tục ngữ từng nói rất đúng: Người thượng vị hơn nhau chính là đầu óc, chỉ có mĂNG phu (kẻ hèn mọn) mới tỏ vẻ dũng mãnh của thất phu (kẻ vô học). Đứa nhỏ này cho dù không có linh lực, bằng vào đầu óc thông tuệ của nàng, đại khái cũng có thể nổi lên thành người ở phía trên.....

Nữ nhân mỹ lệ đã trở nên phổ biến, nữ tử thông tuệ như thế lại thực sự rất hiếm.

Đúng vậy, hẳn dường như có chút thích tiểu nha đầu này.

Trong mắt hoa đào của Dung Triệt càng thêm hứng thú dạt dào.

Hồ đại nhân vì muốn thoát khỏi hiểm nghi về mình, tất nhiên ra lệnh cho tùy tùng khác lục soát tên mặt béo kia trước. Tuy nhiên, một lát sau, bọn họ tìm thấy một chiếc quần lót nam tử ở bên trong túi áo của hắn. Chối tội hiện ra trước mắt Hồ đại nhân.

Hồ đại nhân cau mày, nói: "Ngươi đang làm gì với một vật như vậy?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tiểu nhân thích mặc bó sát người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trên trán tên mặt béo thấm đầy một tầng mồ hôi: "Hồi đại nhân, tiểu nhân —— là sáng nay lúc tiểu nhân thay đồ, đã vô tình để vào trong túi. Tiểu nhân tuyệt đối không có ý khác..... mong đại nhân minh giám!"

Hồ đại nhân chau mày: "Điều đó cũng có khả năng....."

Cổ Tích Cửu lại đánh giá trên dưới tên mặt béo kia một chút, sau đó ánh mắt dừng lại ở trên chiếc quần kia, nhẹ nhàng câu môi: "Ngươi nói quần kia là của người?"

"Vâng..... vâng ——"

"Ngươi có thể mặc nó vào?" Giọng điệu của Cổ Tích Cửu chậm lại:

Dựa theo hình thể của người này, hẳn là khoảng chừng 80kg, mà quần này rõ ràng là dùng cho người mảnh mai mặc vào. Tên tùy tùng mập mạp này căn

bản không thể mặc được, cho dù miễn cưỡng mặc vào cũng lập tức sẽ bị xé nát!

Khuôn mặt tên mặt béo trở nên tái nhợt, nhưng *vịt chết cái mỏ vẫn còn cứng**: "Tiểu nhân..... tiểu nhân thích mặc bó sát người....."

*Khước từ áp tử chuỵ ngạnh (却死鴨子嘴硬): Vịt chết mà mỏ vẫn cứng. Chỉ người đã làm sai nhưng vẫn khẳng khái cho mình là đúng.

Cố Tích Cửu cười: "Ân, điều này cũng có khả năng. Xem ra hôm nay người cũng mặc quần chật như vậy? Hồ đại nhân, ngài xem?"

Hồ đại nhân mặt trầm như nước, vung tay lên: "Kéo hần xuống, kiểm tra một chút!"

Một lát sau, người kiểm tra quay trở về bẩm báo: "Hồi đại nhân, hôm nay hần mặc đồ lót rất phù hợp với hần. Không hề chật, mà còn hơi dài và rộng."

Sự tình đã phát triển đến đây, tất cả mọi người gần như đều hiểu. Dung Triệt than nhẹ một tiếng: "Chuyện này thực sự có chút kỳ quặc. Xem ra là có người đã mua chuộc hần. Muốn nhân cơ hội này đổ bát nước bẩn lên Cố tiểu thư. Hồ đại nhân luôn luôn công chính nghiêm minh, chắc chắn sẽ có một lời giải thích rõ ràng cho người Cố phủ."

Cố Tạ Thiên cũng tức giận hừ một tiếng. Tuy rằng hần không thích nữ nhi này, nhưng cũng không muốn bị người hất bát nước bẩn, vô duyên vô cớ vấy bẩn danh tiếng của Tướng quân phủ: "Hồ đại nhân, tùy tùng này của ngài rất có vấn đề, sau này cần phải cẩn thận kiểm tra mới được!"

Hồ đại nhân như thế nào cũng không nghĩ tới, tùy tùng của mình cư nhiên lại bị người thu mua, điều này quả thực giống như đang đánh vào trên khuôn mặt của hần, khiến mặt hần đỏ lên, khom người nói: "Thỉnh Bát vương gia, Cố tướng quân yên tâm, bọn phủ làm việc tuyệt đối không có thiên vị, sẽ điều tra rõ người sau lưng hần!"

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng cười: "Ta nghe nói Hồ đại nhân công chính liêm minh, ngay cả bá tánh trong thành đều biết, Hồ đại nhân là một viên quan tốt. Hồ đại nhân có nhiều thù hằn, khó tránh khỏi sẽ lẫn lộn người tốt kẻ xấu, bị người thu mua một nửa, Hồ đại nhân cũng thể quản hết. Việc này không nên đổ lỗi cho Hồ đại nhân."

Một câu này khiến Hồ đại nhân hết sức hờn thù, lập tức có một ấn tượng tốt hơn về Cố Tích Cửu.

Hần cũng không đợi Cố Tích Cửu nói thêm gì khác, liền hạ lệnh cho tùy tùng của mình soát người lẫn nhau.

Sau một thời gian, soát người xong, trên người bọn họ cũng không mang theo vật gì khả nghi.

Hồ đại nhân mang vẻ mặt ôn hoà: "Cố tiểu thư, suy nghĩ vì danh dự của ngài, vẫn nên để chúng ta lục soát một phen, như vậy cũng có thể đảm bảo danh tiếng trong sạch của ngài."

Cố Tích Cửu cũng dứt khoát: "Hồ đại nhân cứ việc lục soát là được."

Mười tên tùy tùng phân ra thành nhiều nhóm, bắt đầu tìm kiếm ở trong sân.....

Cố Tích Cửu đứng dựa vào một cây cột trụ, biểu tình trên mặt vẫn đạm phong khinh, nhìn như không thèm để ý đến gì cả, nhưng lại thu hết biểu tình của mọi người trong viện vào trong mắt.

Tam tiểu thư, Tứ tiểu thư, Ngũ tiểu thư đều mang vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa, biểu tình xem náo nhiệt.

Cố Thiên Tinh vẫn giữ thái độ dịu dàng, chẳng qua ánh mắt ngẫu nhiên đôi lúc giao nhau với ánh mắt của Dung Ngôn.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Có gì phải lo lắng?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Thiên Tinh hơi gật gật đầu.

Mặc dù sắc mặt Dung Ngôn vốn không được tốt, ánh mắt cũng hơi phù phiếm, giờ phút này khi nhìn thấy Cố Thiên Tinh gật đầu, ánh mắt hần sáng lên, có vẻ tự tin lên không ít.

Sự tình lần này là do hần hợp mưu cùng với Cố Thiên Tinh. Đêm qua, Cố Thiên Tinh đã lặng lẽ cất giấu một vật dưới giường của Cố Tích Cửu. Cố Thiên Tinh gật đầu chính là muốn tỏ vẻ vật kia đã được nàng đặt ở nơi đó, ý nói Dung Ngôn không cần phải lo lắng ——

Cố Tích Cửu tất nhiên đều đem biểu tình và động tác của bọn họ thu vào trong mắt, cười lạnh trong lòng.

Đề cho bọn họ đặc ý thêm một lát, nàng muốn đợi xem lát nữa bọn họ còn cười nổi không!

"Cố Lục tiểu thư, ngươi có lo lắng hay không?" Cố Tích Cửu đang có chút thất thần, bên tai không đề phòng bỗng nhiên vang lên một giọng nói giống như gió xuân. Giọng nói này cách nàng không đầy một thước!

Nàng quay đầu lại theo bản năng, chỉ thấy vị Vương gia Dung Triệt phong lưu như hoa đang đứng bên cạnh người mình, mỉm cười nhìn nàng.

..... Hắn khi nào thì dựa gần nàng như vậy?! Nàng cư nhiên không phát hiện ra! Xem ra vị Vương gia đẹp như hoa này còn có một thân công phu xuất quỷ nhập thần!

Cố Tích Cửu bất động thanh sắc bước về phía bên cạnh hai bước, kéo ra chút khoảng cách với hắn, giọng nói vẫn lạnh lùng như cũ: "Có gì phải lo lắng? Không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quý gối cửa!"

"Không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quý gối cửa, những lời này quả thực không tồi, có ấn tượng!" Dung Triệt nhẹ nhàng xếp quạt, thay đổi chủ đề: "Đôi khi người không làm chuyện trái với lương tâm, nhưng lại không có nghĩa là người khác không làm chuyện trái với lương tâm. Thí dụ như có người đặt một vật gì đó ở trong viện người trước mà không thông báo với người. Người dù sao cũng sống ở nơi này một mình, nơi nào có thể nhìn thấy qua? Thật sự nếu có cái gì đó nhảy ra, cho dù người có một trăm cái mắt cũng không nói rõ được."

Hắn nói những lời này rõ ràng là có ý gì đó. Trong viện này trừ bỏ vài vị nữ tử trẻ tuổi, cơ hồ đều là những cây gậy già trà trộn chốn quan trường, người nào sẽ không thể nghe ra ẩn ý trong lời nói đó?

Dung Ngôn, Cố Thiên Tinh, Cố phu nhân đều hơi đổi sắc mặt.

Dung Ngôn miễn cưỡng cười nói: "Bát hoàng huynh nói lời này, tuy rằng viện của Tích Cửu rất u tĩnh, nhưng Tướng quân phủ phòng thủ nghiêm ngặt, làm sao có thể để cho bất luận kẻ nào ra vào? Làm sao có người có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào trong viện Tích Cửu muội muội cố ý đặt vật gì đó để vu oan? Lời này dường như không hợp lý."

Dung Triệt chậm nhẹ cây quạt trên bả vai Dung Ngôn một cái: "Tiểu Thập Nhị, ngươi không hiểu, đôi khi kẻ trộm bên ngoài khó tiến vào, nhưng cướp trong nhà khó phòng a."

Dung Ngôn: "....." Hắn khụ một tiếng: "Những lời này của Bát hoàng huynh càng thêm không ổn, việc này quan hệ đến danh dự của Tướng quân phủ. Người trong Tướng quân phủ không thể tự mình hắt bát nước bẩn lên Tướng quân phủ như vậy? Đối với hắn có chỗ nào tốt? Căn bản là không có động cơ."

Dung Triệt mỉm cười: "Điều này thế nhưng khó nói, hai gã mặt báo còn không phải là tôi tớ trong Tướng quân phủ hay sao? Có người vì đạt được mục đích nào đó, khó đảm bảo sẽ không làm ra sự tình như vậy."

Dung Ngôn rốt cuộc mới chỉ 16 tuổi, không có nhiều kinh nghiệm giang hồ, trong lòng hắn có quý, vừa bị Dung Triệt nói như vậy, khuôn mặt tuấn tú có chút biến xanh, nhưng vẫn miễn cưỡng cười nói: "Điều này thật kỳ lạ, hãm hại Tích Cửu muội muội thì có gì tốt? Tiểu đệ thật sự không nên nghĩ như thế."

Đôi mắt hoa đào của Dung Triệt không ngừng lưu chuyển ở trên người Dung Ngôn. Dung Ngôn nhìn thấy thì trong lòng không thoải mái, hắn đang muốn mở miệng, Dung Triệt đã chậm rãi nói: "Thập Nhị đệ, ngươi gần đây rất tuyệt, nghe nói nhiều tiểu thư khuê các đang thực sự ái mộ ngươi. Tuy nhiên, ngươi lại sớm có hôn ước cùng với Cố Lục tiểu thư, điều này khó tránh khỏi khiến cho các nàng bị bóp cổ tay, hận không thể thay thế....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 24: Tinh thần trọng nghĩa không dính dáng tới hắn

Những lời này quả thực là câu nói mờ. Bàn tay trong tay áo của Cố Thiên Tinh thấm ra mồ hôi lạnh, nhưng ngoài mặt lại vẫn vẫn đạm phong khinh như cũ, bất động thanh sắc.

Dung Ngôn chợt dạ: "Bát hoàng huynh nói đùa. Tiểu đệ sao so được với hoàng huynh? Hoàng huynh chính là một trong bốn công tử ở kinh thành, nổi danh khắp thiên hạ....."

Thập Nhị đệ không cần phải khiêm tốn, từ năm trước sau khi người kiểm nghiệm ra Kim linh căn hiếm thấy, đã khác với ngày xưa, tên tuổi nở hoa cũng là chuyện bình thường. Thập Nhị đệ rốt cuộc cũng đã *nổi danh**." Dung Triệt cười khê.

*Dương mi thố khí (Nguyên văn: 扬眉吐气): cảm thấy tự hào và vui sướng; nổi danh (feel proud and elated)

Cố Tích Cửu nghe Dung Ngôn tự giải thích, âm thầm cười lạnh.

Vị hôn phu tiện nghi của nàng là nhi tử của một vị Thiên phi của đương kim hoàng đế, nhưng vị Thiên phi này lại không được sủng ái. Hơn nữa, lúc Dung Ngôn được ba tuổi bị trắc nghiệm ra linh căn yếu nhược, chú định sẽ không có tiền đồ lớn. Vì thế, khiến cho Tuyên Đế không vui, những ngày trôi qua của hai mẹ con ở trong hoàng cung cũng không tốt.

Sau đó Tuyên Đế đích xuống con dâu của Cố gia là Cố Tích Cửu, nhưng lại không chỉ định về sau sẽ gả cho nhi tử nào. Chờ đến lúc Cố Tích Cửu ba tuổi, sau khi bị trắc nghiệm ra là phế vật không có linh căn, nhóm hoàng phi của Tuyên Đế có nhi tử cùng độ tuổi đều không muốn nhi tử mình dính vào cửa hôn sự này, tìm đủ mọi cách thoái thác với Tuyên Đế. Tuyên Đế không muốn nuốt lời với Cố gia, có chút tức giận, mẫu thân Dung Ngôn có thiện ý muốn chia sẻ gánh nặng, phân ưu với hoàng đế, cống hiến nhi tử của mình ra, thay Dung Ngôn dính cửa hôn nhân này.

Bởi vì thay hoàng đế phân ưu, Tuyên Đế có cảm giác mẫu tử bọn họ thua thiệt, rốt cuộc đổi mẫu tử bọn họ tốt hơn một chút. Những ngày trôi qua của mẫu tử bọn họ tốt lên rất nhiều.

Mẫu tử Dung Ngôn tự mình bàn tính, dù sao khi đó Dung Ngôn cũng chỉ mạnh hơn một chút so với phế vật, ngày sau muốn kết thân sợ cũng không kết được người tốt. Tuy nhiên, Cố Tích Cửu mặc dù là phế vật tương mạo xấu xí, nhưng tốt xấu vẫn là đích nữ của Đại tướng quân, bọn họ ở trên cùng một cây đại thụ với tướng quân phủ xem như cũng không tồi. Hơn nữa, nam tử Phi Tinh quốc có thể thế thiếp thành đàn, sau này thành thân với Cố Tích Cửu xong, nhi tử vẫn có thể cưới mỹ kiều nương khác làm thiếp.

Mẫu phi Dung Ngôn không nghĩ tới chính là, trên người Dung Ngôn cư nhiên còn có một linh căn ẩn, mãi đến năm hơn 15 tuổi mới hiện ra, hơn nữa linh căn này lại là thượng phẩm Kim linh căn hiếm thấy! Bởi vậy Dung Ngôn chẳng những không phải là phế vật, quả thực còn có thể xưng là thiên tài, ở trong đông đảo hoàng tử cũng là người xuất sắc!

Dung Ngôn từ gà mái biến thành phượng hoàng, là đối tượng để các thiếu nữ khuê các trong kinh thành ái mộ, trong đó bao gồm có Cố Thiên Tinh.....

Mà mẫu tử Dung Ngôn tự nhiên cũng bắt đầu có một loạt các loại bất mãn đối với Cố Tích Cửu, trăm phương nghìn kế muốn thôi lui cửa hôn nhân này.

Bất đắc dĩ, lão hoàng đế luôn luôn miệng vàng lời ngọc, sẽ không cho phép bọn họ đổi ý, lúc này bọn họ mới nghĩ ra chủ ý hãm hại Cố Tích Cửu như vậy.....

Thời điểm ban đầu Dung Ngôn tương đối tốt với Cố Tích Cửu, một năm có thể tới Tướng quân phủ vài lần để vấn an Cố Tích Cửu, còn mang nàng đi dạo. Lúc này mới khiến nguyên chủ Cố Tích Cửu toàn tâm toàn ý đều đặt ở trên người hắn, xem hắn trở thành ánh sáng duy nhất trong cuộc đời này, làm sao có thể nghĩ đến hắn sẽ tính kế nàng như vậy? Lúc này mới dễ dàng mắc mưu mà mất một mạng --

Cố Tích Cửu đứng cây dựa cột, ánh mắt vừa chuyển đến trên người Dung Triệt, vị Bát hoàng tử này hôm nay nhìn như phong lưu ôn hoà, thật ra mắt luôn cao hơn người, vì sao vẫn luôn trong tối ngoài sáng nói chuyện giúp nàng, rốt cuộc có ý đồ gì?

Tinh thần trọng nghĩa?

Hắn là không phải, trong đồn đãi, tính cách vị Bát hoàng tử này rất tà mị, máu lạnh, đối với bất luận nữ tử nào đều nhìn như rất ôn hòa có lễ, thật ra lại rất lạnh nhạt vô tình. Đáng chú ý chính là, chơi hoa nhưng không để lá dính thân.

Tinh thần trọng nghĩa không hề dính dáng gì tới hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Thoát thai hoán cốt

Hay là Dung Triệt cũng đồ kỵ với Thập Nhị đệ của hắn bỗng nhiên từ chim sẻ biến thành phượng hoàng?

Cũng không đúng! Danh khí và thực lực của hắn đều tốt hơn Dung Ngôn nhiều!

Thượng phẩm Mộc linh căn lại thêm trung phẩm Hỏa linh căn, thiên tài trong thiên tài.

Ở trong toàn bộ đệ tử hoàng tộc, Thái tử Dung Già La (容伽罗) được xưng là quý tài đệ nhất Phi Tinh quốc. Cho dù có ném Dung Ngôn qua tám con phố cũng không bằng được, không có người nào sẽ đồ kỵ kẻ yếu, vị Bát hoàng tử này chắc hẳn cũng sẽ không đi?

Đối thoại của Dung Ngôn cùng với Dung Triệt tự nhiên cũng truyền vào trong tai của vị Hồ đại nhân, hắn mở miệng: "Bát vương gia yên tâm, ngay cả khi lục ra vật gì ở trong viện của Cố lục tiểu thư, bốn phủ cũng sẽ không lập tức định tội Cố tiểu thư, mà sẽ điều tra rõ ràng cụ thể. Sẽ không đưa ra một kiện án oan. Nhị vị Vương gia tạm thời đừng nóng nảy."

Hắn thật ra không tin rằng Cố Tích Cửu sẽ lừa dối Dung Ngôn. Rốt cuộc, Cố Tích Cửu có tương mạo xấu xí lại còn là một phế vật, ai sẽ mạo hiểm không màng đến nguy cơ bị phát hiện, chạy đến Tướng quân phủ thủ vệ nghiêm ngặt để trộm hương?

Đối với lời nói Cố Tích Cửu đêm qua lén chuồn ra bên ngoài trắng đêm chưa về lại càng không thể tin! Thủ vệ Tướng quân phủ nghiêm ngặt như vậy, có thể chuồn êm ra ngoài sao?

Hai người mật báo nói rằng nàng trắng đêm chưa về lại càng không đáng tin cậy. Nếu trắng đêm chưa về, vậy hiện tại Cố Tích Cửu vì sao lại xuất hiện ở trong khuê phòng?

Nàng là một phế vật, người như thế có thể thần không biết quỷ không hay lén quay về Tướng quân phủ?

Nếu như một phế vật cũng có thể lặng yên ra vào trong Tướng quân phủ, vậy phòng vệ trong Tướng quân phủ cũng khiến người giận sôi!

Cho nên, chuyện vu cáo sai có khả năng khá lớn, chỉ sợ vị Cố tiểu thư thật sự là vô tội.....

Gần nửa canh giờ (1h) trôi qua, vài tên tùy tùng lục soát tất cả các góc ngách khắp viện, rốt cuộc sôi nổi trở về bẩm báo, bọn họ không lục soát ra bất luận vật gì khả nghi.

Nói cách khác, Cố Tích Cửu là trong sạch!

Những tỷ muội Cố thị khác chờ xem náo nhiệt không thành, trên mặt đều có chút thất vọng.

Sắc mặt Cố Thiên Tình hơi trắng bệch, rõ ràng nàng ta đã để một bộ đồ lót của nam tử cùng với một khối ngọc bội đặt ở dưới giường Cố Tích Cửu, vì sao lại lục soát không ra?! Chẳng lẽ là nha đầu này đã phát hiện ra trước và lặng lẽ xử lý?

Còn có -- mẫu thân nàng ta tối hôm qua rõ ràng có ý tập hợp những thủ vệ hộ viện đó để dạy bảo, tạo cơ hội cho Cố Tích Cửu chuồn êm ra ngoài. Nàng ta cũng sau khi tận mắt nhìn thấy Cố Tích Cửu chuồn êm mới rời khỏi đây, lúc này mới phát ám hiệu cho mẫu thân nàng ta, để những thủ vệ hộ viện tiếp tục tuần tra, thậm chí còn nghiêm mật hơn so với ngày thường. Ngay cả một con ruồi phi vào Tướng quân phủ, những hộ vệ đó cũng có thể nhận ra con đực con cái.

Dưới sự bảo hộ nghiêm mật như vậy, thậm chí là Cố Thiên Tình nàng cũng không thể nào chuồn êm trở về, nha đầu phế vật này rốt cuộc như thế nào mà làm được?!

Nàng ta nghĩ trăm ngàn lần cũng nghĩ không ra, nhưng những bí mật đó nàng ta cũng không dám nói ra, chỉ có thể cắn răng ở trong bóng tối, trong lòng bắt đầu tính toán kế hoạch tiếp theo để giết chết Cố Tích Cửu.....

Trong lòng Dung Ngôn lại không biết là có tư vị gì, kế hoạch của hắn vốn dĩ rất liên mạch kín kẽ, nhưng không biết bại lộ nơi nào mà thất bại trong gang tấc!

Ánh mắt hắn dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bỗng nhiên phát hiện tiểu nha đầu này hôm nay tựa hồ xinh đẹp hơn so với ban đầu! Rõ ràng một tảng lớn đốm hồng vẫn ở trên trán.

Chẳng lẽ là bởi vì hôm nay nàng để tóc mái?

Che như vậy thật sự rất xinh đẹp. Đặc biệt là khí chất quanh thân, cư nhiên cho hắn một loại cảm giác rất là kỳ quái, mặc danh hấp dẫn trông mắt hắn.

Tiểu nha đầu này hôm nay quả thực giống như đã *thoát thai hoá cốt (tái sinh)*!

Tuy nhiên, nàng vẫn không xứng với hắn!

Hiện tại hắn đã được phụ hoàng sủng ái, muốn cưới thê tử cũng phải là nữ nhân trong nhân tài kiệt xuất, ví dụ như Cố Thiên Tình. Mà không phải là phế vật xấu xí chết người như Cố Tích Cửu --

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Bốn vương nhìn xem! Khẳng định là giả!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy nhiên, tiểu nha đầu này cũng không phải không đúng tí nào, nếu nói nàng thức thời, thật ra hắn có thể suy xét tiếp nhận nàng về làm tiểu thiếp.....

Hắn còn đang âm thầm tính toán, chợt nghe Cố Tạ Thiên mở miệng: "Hỗ đại nhân, cần phải nghiêm trị hai gã đã có ác ý vu cáo Tích Cửu! Chắc chắn là có người sai bảo sau lưng bọn họ, Hỗ đại nhân hãy tra ra người sau màn, cho Tích Cửu một công đạo, còn trả lại sự trong sạch cho Tướng quân phủ!"

Hỗ đại nhân tự nhiên đầy miệng đáp ứng, Cố Tạ Thiên lại nói với Dung Ngôn: "Thập Nhị vương gia, may mắn là Tích Cửu chúng ta trong sạch, Thập Nhị

vuông gia có thể yên tâm."

Dung Ngôn miễn cưỡng cười: "Ân, tiểu vương sớm đã biết Tích Cửu muội muội trong sạch, tiểu vương thật cao hứng....."

Hết thảy đều tan thành mây khói, không còn náo nhiệt gì để xem, mọi người đang muốn tan đi.

Đột nhiên, Cố Tích Cửu vẫn luôn đứng nơi đó bỗng nhiên nhàn nhạt mở miệng: "Thập Nhị vương gia, dân nữ có một chuyện không minh bạch lắm, vốn nghĩ sau này nhìn thấy Vương gia sẽ hỏi lại. Nếu hôm nay Vương gia đã tới, những mớ hỗn độn đó, cũng không tồn tại trong viện Cố Tích Cửu. Có lẽ hôm nay Thập Nhị vương gia có thể giải quyết được nghi ngờ cho Tích Cửu?"

Dung Ngôn cố gắng hết tinh thần: "Tích Cửu muội muội, mời nói."

Cố Tích Cửu chậm rãi rút ra một tờ giấy viết thư được gấp thành con hạc giấy từ trong ống tay áo: "Tích Cửu bỗng nhiên phát hiện ra bức thư này trong phòng vào lúc chạng vạng tối, mặt trên là bút tích của Thập Nhị vương gia ngài, mời Tích Cửu buổi tối đi đến bí trạch ở ngoại ô Ninh Võ Sơn gặp gỡ....."

Một câu của nàng còn chưa nói xong, sắc mặt Dung Ngôn lập tức thay đổi, hẳn xác thật đã để lại trong tiểu viện của Cố Tích Cửu một phong mật tin như vậy, nhưng rõ ràng hẳn đã viết ở mặt trên là sau khi nàng xem xong thì tiêu hủy ngay lập tức! Chẳng lẽ nha đầu luôn luôn nghe lời hẳn nói đã không làm theo?!

Lúc này hẳn tự nhiên tuyệt đối không thể thừa nhận, trầm mặt xuống, ngắt lời nàng: "Tích Cửu, lời người nói là từ đâu mà tới? Bốn vương khi nào thì viết loại tin này cho người? Hơn nữa, bốn vương cũng không có nơi ở riêng tư nào ở Ninh Võ Sơn, đưa thư cho bốn vương, bốn vương muốn nhìn xem! Khẳng định là giả!" Duỗi tay ra và cố lấy bức thư trong tay Cố Tích Cửu.

Hắn muốn nhân lúc mọi người chưa phản ứng lại, hủy thi diệt tích bức thư này!

Hắn đang nóng vội, cảm lòng không đậu mà dùng tới khinh công, thân pháp nhanh như tia chớp.

Động tác của hắn đột nhiên như vậy, đừng nói là phế vật trong truyền thuyết Cố Tích Cửu, ngay cả Cố tướng quân cũng chưa chắc có thể tránh thoát.

Hắn rất tự tin chính mình sẽ nắm chắc chụp được bức thư, nhưng không nghĩ rằng ngay trong nháy mắt khi bàn tay hắn sắp sửa chạm tới bức thư kia, Cố Tích Cửu bỗng nhiên không nhanh không chậm bước sang phía bên cạnh một bước.

Một bước này cực kỳ tinh diệu, vừa lúc tránh khỏi một cái chụp của Dung Ngôn.

Dung Ngôn sùng sốt, Cố Tích Cửu mang về mặt vô tội liếc mắt nhìn hắn một cái: "Vương gia nói tin này là giả? Không có khả năng đi? Tích Cửu có thể nhận ra nét chữ của Vương gia....."

Bỗng nhiên quay đầu lại, liếc mắt nhìn Bát vương gia Dung Triệt đang phe phẩy cây quạt nhìn xem náo nhiệt một cái: "Đúng rồi, nghe nói Bát vương gia rất am hiểu đối thư pháp, vậy thỉnh Bát vương gia nghiệm xem một chút." Tùy tay nhét kia tờ thư kia vào trong tay Dung Triệt.

Sắc mặt Dung Ngôn tái nhợt, Bát vương gia Dung Triệt thi họa song tuyệt, cực kỳ am hiểu về nét chữ thư pháp.

Cho dù bắt chước nét chữ giống thế nào, cũng đừng mơ tưởng tránh thoát khỏi đôi mắt sắc bén của vị Bát vương gia này.

Trương tự như thế, nếu không phải là nét chữ giả mạo, hẳn cũng có thể chỉ liếc mắt một cái là nhìn ra.....

Điều này chỉ sợ còn tồi tệ hơn!

Tay Dung Triệt rung lên và mở bức thư ra, sau khi nhìn lướt qua bức thư, lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái.

Cố Tích Cửu vẫn ôm cánh tay đứng ở nơi đó, về mặt vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Chỉ có thể ủy khuất Cố tiểu thư.....

Dung Triệt dời ánh mắt, lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, vẫy vẫy lá thư về phía hắn, thở dài: "Đây chính là một củ khoai phỏng tay, Thập Nhị đệ, người tin tưởng phán đoán của vị huynh hay không?"

Dung Ngôn cố gắng cười: "Ánh mắt của Bát vương huynh, tiểu đệ đương nhiên là tin. Tuy nhiên, chỉ sợ tặc tử đã bắt chước chữ viết rất giống, Bát vương huynh vạn nhất xem xong bỏ lỡ gì đó sẽ khiến tiểu đệ oan uổng, vô luận như thế nào, tiểu đệ chưa từng viết tin như vậy....."

Dung Triệt lay động cây quạt, nhàn nhạt nói: "Nguyên lai Thập Nhị đệ vốn không tin tưởng vì huynh. Tốt thôi, để tìm ra chân tướng, phong thư này vẫn nên giao cho tả tướng nhìn xem. Tả tướng chắc là người sẽ tin đi?"

Làm bộ muốn cắt bức thư vào trong ống tay áo ——

Sắc mặt Dung Ngôn đại biến.

Tả tướng Phi Tinh quốc là người nổi danh thiết diện vô tư, hơn nữa rất có nghiên cứu về bút tích, là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả*, phong thư này nếu như dừng ở trong tay hắn, thật giả đã phân biệt! Đến lúc đó chỉ sợ sự tình hắn thiết kế hãm hại Cố Tích Cữu liền sẽ được tiết lộ với khắp thiên hạ. Nếu lại bị Đại Lý Tự tìm hiểu nguồn gốc, chỉ sợ tư tình của hắn và Cố Thiên Tinh cũng sẽ lập tức được đưa ra ngoài ánh sáng. Cho dù được đưa ra ngoài ánh sáng cũng không quan trọng, nhưng hắn dùng biện pháp vụng về như vậy để tính kế vị hôn thê sẽ bị người trong thiên hạ nhạo báng.....

(*) "*Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả*" (前无古人后无来者): ý nói người trước, kẻ sau không ai bằng.

Ở đây, ngoại trừ những nữ quyến theo tới để xem náo nhiệt, người nào không phải là ***** Nhân Tinh*? Không cần tả tướng nghiệm xem, chỉ liên hệ những sự tình phát sinh hôm nay cùng với phản ứng của Dung Ngôn, tất cả mọi người cũng có thể suy đoán được tám chín mười phần toàn bộ sự tình.

*Nguyên văn: 哪个不是久 *****的人精. (久...人精: *cửu... nhân tinh*: ý nói là người lâu năm, có nhiều kinh nghiệm.)

Trong lòng Hồ đại nhân dường như cũng giống như tấm gương sáng, liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, trong lòng có chút khinh thường. Vị Thập Nhị hoàng tử này chỉ vì muốn từ hôn mà thật sự biện pháp thiếu đạo đức gì cũng đều có thể mang ra dùng được ——

Tuy nhiên, mặc dù chân tướng chuyện này đã được minh bạch, nhưng rốt cuộc sự tình liên quan đến thể thống hoàng gia, thật sự muốn thọc hết ra, vậy mặt mũi hoàng gia thật sự sẽ mất hết!

Mặt mũi Tướng quân phủ có thể ném, mặt mũi hoàng gia lại nhất quyết không thể ném.....

Phong thư này tuyệt đối không thể dừng ở trong tay vị tả tướng kia!

Chỉ có thể ủy khuất vị Cố tiểu thư này.....

Hắn cười ha ha: "Chuyện này vừa nhìn đã thấy không có khả năng, Thập Nhị vương gia thường xuyên ra vào Tướng quân phủ, nếu muốn nhìn thấy Cố tiểu thư khi nào mà không thể? Cần gì phải một hai đi tới Ninh Võ Sơn, địa phương kia cực kỳ hung hiểm, cũng không phải là nơi mà một vị tiểu cô nương có thể đi đến. Nhất định là có tiểu nhân gian ác giả mạo bên trong..... tin này khẳng định là giả. Đúng rồi, Tích Cữu tiểu thư, người có đi tới Ninh Võ Sơn như đã hẹn?"

Một đôi mắt của Cố Tích Cữu trong suốt vô cùng: "Tích Cữu cảm thấy việc này có chút kỳ quái. Hơn nữa, Tích Cữu há là nữ tử tùy tiện chạy theo hẹn ước với nam tử? Tự nhiên sẽ không đi. Cho nên mới lưu lại tin này muốn hỏi Thập Nhị vương gia một chút, rốt cuộc là chuyện như thế nào?." Thời điểm nói câu cuối cùng, một đôi mắt dừng lại ở trên người Dung Ngôn, đáy mắt hiện lên một tia trào phúng.

Dung Ngôn chỉ có thể là đánh chết cũng không nhận nợ: "Lá thư kia không phải do bản vương viết, không thể nào trả lời cho người....."

Hắn đang muốn nghĩ cách tìm lý do lấy lại lá thư và hủy diệt nó. Cố Tạ Thiên bỗng nhiên tiến lên một bước, duỗi tay ra, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đoạt lấy lá thư trong tay Dung Triệt: "Lão phu nhìn xem ——"

Sau khi mở bức thư ra và nhanh chóng nhìn lướt qua, lập tức mở miệng: "Tin này không cần nghiệm. Giả! Có người muốn vu hãm Thập Nhị vương gia....." Bàn tay nhúm lại, lá thư kia ở trong tay hắn trực tiếp hóa thành tro tàn.....

"Được rồi, may mắn là Tích Cữu chưa rơi vào bẫy rập này, xem như trong bất hạnh có vạn hạnh, việc này dừng lại ở đây đi."

Vị Hồ đại nhân và Dung Ngôn đều âm thầm thờ dài nhẹ nhõm một hơi, vô luận như thế nào, thể thống hoàng gia xem như đã được bảo vệ ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hắn còn có cơ hội tính kế lần nữa

Cố Tích Cữu liếc mắt nhìn Cố Tạ Thiên một cái, nàng không nghĩ tới, người ra tay hủy tin kia cư nhiên là cha của thân thể này!

Xem ra Cố Tạ Thiên thà rằng nữ nhi bị oan khuất, cũng không dám yêu cầu công đạo cho nữ nhi từ phía hoàng gia ——

Cha như vậy, thật đúng là khiến nhân tâm lạnh người!

Ánh mắt nàng lạnh lẽo, nhìn đến nỗi trong lòng Cố Tạ Thiên phát lạnh. Hắn cũng biết làm vậy sẽ ủy khuất nữ nhi, có chút áy náy, đành phải nghĩ cách bồi thường: "Đúng rồi, Thập Nhị vương gia, việc này đã chứng minh Tích Cửu vô tội, vậy hôn sự này?"

Lúc này Dung Ngôn nơi nào còn dám nói gì khác, chỉ đành phải nói: "Hôn ước tự nhiên là vẫn tính. Sau khi tiểu vương hồi cung về sẽ báo cáo với phụ hoàng, thương nghị hôn kỳ, nghênh thú Tích Cửu muội muội."

Hắn tự nhiên minh bạch, thật ra nếu chuyện này đã được đưa ra ánh sáng, hắn cần phải có một thái độ tốt mới có thể áp xuống chuyện này.....

Đối với Cố Tích Cửu, rốt cuộc nàng vẫn còn nhỏ, thật sự muốn nghênh thú cũng phải chờ đến năm 15 tuổi, còn có thời gian hai năm, hắn còn có cơ hội tính kế lần nữa.

Lui một vạn bước mà nói, ngay cả khi hắn thật sự nghênh thú sừ bát quái này về, sau này cũng có thể tìm được cơ hội để phế bỏ nàng.....

Cố Thiên Tinh lại có chút nóng nảy, thân mình nàng ta đã trao cho Dung Ngôn, nếu như Dung Ngôn thật sự cưới Cố Tích Cửu, vậy vị trí của nàng ta ở đâu? Làm thế nào?! Điều đó có thể sao?!

Đôi mắt nàng ta nhìn không được nhìn qua phía Dung Ngôn, Dung Ngôn lại cho nàng ta một ánh mắt tạm thời dùng nóng nảy. Hắn sẽ nghĩ cách lần nữa.....

Ánh mắt hai người giao nhau, hết thấy đều không nói gì.

Cố Tích Cửu âm thầm cười lạnh, kết quả này thật ra đã nằm ở trong dự kiến của nàng, mà tính toán nho nhỏ của Dung Ngôn nàng cũng có thể đoán ra tám chín phần mười.

Nàng tự nhiên nhìn không muốn dây với tra nam Dung Ngôn này, khẳng định là muốn lui hôn sự.

Tuy nhiên, cũng không thể để đôi câu nam nữ này được như ý! Nàng đã có nàng biện pháp.....

Những người này muốn thần không biết quỷ không hay mà áp chuyện này xuống, chỉ sợ không phải sẽ dễ dàng như vậy. Ha ha.

Một hồi phong ba cứ như vậy qua đi trong lòng mọi người, hiểu rõ mà không dám nói ra. Cố Tạ Thiên đang muốn mời mọi người đi dạo hoa viên, bỗng nhiên có thị vệ đang chờ ở ngoài phủ vội vã chạy vào, báo cáo với Hồ đại nhân một đại án kinh thiên —— Nhạc Hoa Hầu nổi danh đã bị người ám sát ở trong biệt viện Ninh Võ Sơn!

Phụ thân của Nhạc Hoa Hầu, thái ấp Dung Phong, vì kinh giận bị phần đã vào cung khóc lóc kể lể ở trước mặt hoàng đế, khiến cho mặt rồng giận dữ, hoàng đế đã ra lệnh *Tam Tư (Hình bộ, Đại Lý Tự, Tông Nhân Phủ)* điều tra rõ án này.....

Mọi người trong viện vừa nghe thấy tin tức này thì đều biến sắc. Hồ đại nhân càng không nhìn được, liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, sắc mày nặng như sắt.

Tính kế nữ nhi Tướng quân hắn còn có thể che lấp. Tuy nhiên, vụ án Nhạc Hoa Hầu này vừa ra, chỉ sợ sẽ xảy ra biến lớn!

Hắn không nói hai lời, xoay người rời đi.

Dung Ngôn tự nhiên minh bạch vị Hồ đại nhân hiện tại đang hoài nghi gì, hắn có nỗi khổ nói không nên lời, không khỏi ngăn người thất thần.

Dung Triệt dùng cây quạt gõ gõ lên đầu vai hắn, thở dài, tặng hắn một câu: "Thập Nhị đệ, lần này, ngươi chơi lớn."

"Không phải ta!" Dung Ngôn không nhìn được cố gắng giải thích, nhưng Dung Triệt đã xoay người rời đi, chỉ còn lại giọng nói vang vọng của hắn ở trong sân viện trống rỗng.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Vụ án của Nhạc Hoa Hầu vừa ra, chấn động toàn triều.

Hình bộ, Đại Lý Tự, Tông Nhân Phủ hỗn loạn vội vàng tra án, không có chút an bình, mà bá tánh thì ngăm vỗ tay tỏ ý vui mừng.

Hai ngày sau.

Phủ đệ Hoàng đại thúc.

Màn đêm buông xuống, đêm mới vừa giao canh một (19h-21h).

Thái ấp Lư Vương Dung Phong tràn ngập bị phần, đang ở trong thư phòng cân nhắc hung thủ giết hại nữ tử rốt cuộc là ai. Đột nhiên, một luồng gió mạnh thổi qua, phát ra một tiếng vang trên cây cột trụ ở trong thư phòng. Hắn hoảng sợ, ngẩng đầu nhìn lên, trên cây cột cắm một thanh chủy thủ, dưới chủy thủ là một lá thư.

Chương 29: Không có cửa!

Trong lòng hần vừa động, rút chủy thủ ra, cầm lá thư trong tay và để sát vào ánh nến, khuôn mặt lập tức biến thành màu đen ——

Sau khi xem xong bức thư, bỗng nhiên hần đập một chương lên bàn: "Người tới! Mời Hồ đại nhân Tông Nhân Phủ, Bát Vương gia Dung Triệt tới phủ ngay lập tức!"

Nhóm tôi tớ lĩnh mệnh đi mời người.

Cố Tích Cửu đang ẩn nấp ở trong bóng tối, trong mắt loé lên ánh sáng, khóe môi nhẹ nhàng móm lên.

Dung Ngôn, người dám tính kế bốn cô nương, vậy thì phải gánh vác hậu quả đi!

Muốn đem chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ coi như không có? Không có cửa!

Nàng đã lần tất cả mọi thứ có thể. Kế tiếp, nàng chỉ cần chờ đợi một kết quả là xong.

Cố Tích Cửu ngửa đầu nhìn thoáng qua mặt trăng lưỡi liềm ở trên đỉnh đầu. Thời gian không còn sớm nữa, nàng cũng nên quay về. Thân hình vừa chuyển, tiêu sái biến mất.

Tuy rằng Hoàng Thúc phủ thủ vệ nghiêm ngặt, nhưng Cố Tích Cửu có được một thân công phu Thuần Di, hơn nữa nàng cực kỳ am hiểu hành đạo ban đêm. Vì thế, nàng có thể tự nhiên quay lại Hoàng Thúc phủ, không có bất luận kẻ nào có thể phát hiện ra nàng.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bởi vì một hồi phong ba điều tra, Cố Tạ Thiên rốt cuộc hồ thẹn với Cố Tích Cửu, dựa vào tâm lý bồi thường, hần đã đáp ứng tất cả mọi yêu cầu mà Cố Tích Cửu đưa ra.

Ví dụ như, cho nàng một toà hoa trạch tĩnh lặng không bị người quấy rầy, cho nàng bốn người thị nữ, bốn vú già làm việc nặng. Sinh hoạt của Cố Tích Cửu rốt cuộc đã giống như một thiên kim tiểu thư.

Lãnh Hương Ngọc nắm giữ sự vụ trong Tướng quân trong phủ đã lâu, trong tám người phái tới tự nhiên có cơ sở ngầm (gián điệp) của Lãnh Hương Ngọc, có trách nhiệm theo dõi nhất cử nhất động của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu đương nhiên minh bạch điểm này, hơn nữa nàng cũng biết rõ rằng cơ sở ngầm này nằm ở bên trong bốn thị nữ hầu hạ bên người nàng, hơn nữa khẳng định không chỉ là một người.

Nàng là sát thủ, am hiểu nhất chính là xem mặt đoán ý. Tra tìm nội gian đối nàng mà nói quả thực chính là một bữa ăn sáng. Bất quá, nàng chỉ cần dùng một kẻ nhỏ liền khiến cho một thị nữ trong đó lộ ra dấu vết là cơ sở ngầm. Ngay khi thị nữ kia truyền tin tức ra bên ngoài liền bị bắt tại trận.

Cố Tích Cửu cũng không khách khí, sai người đánh thị nữ kia trước mặt mọi khiến nàng ta chết khiếp, không màng đến thị nữ khóc cầu, tìm người môi giới tới và bán thị nữ kia đi.

Bởi vì Cố Tích Cửu có chứng cứ vô cùng xác thực, sau đó lại bầm báo việc này với Cố Tạ Thiên, ngay cả Lãnh Hương Ngọc cũng không thể ngăn trở nàng, chỉ có thể tro mắt nhìn thị nữ kia bị người mang đi.

Cố Tích Cửu đã dùng kế giết gà dọa khỉ, hiệu quả thực sự không tồi, thành công chấn trụ những thị nữ và vú già khác.

Các nàng vốn không phục Cố Tích Cửu, nhưng sau khi trải qua sự việc này, rốt cuộc biết vị Cố Lục tiểu thư ngày thường yếu đuối nguyên lai cũng không hề dễ chọc ——

Mà khi tới thời điểm mấu chốt, Lãnh Hương Ngọc cũng không bảo vệ được các nàng.....

Nếu muốn hoàn toàn thu phục những người này để mình có thể sử dụng, không thể chỉ dựa vào việc giết người.

Cho nên Cố Tích Cửu đặc biệt triệu tập bảy người còn lại, định ra quy tắc thưởng phạt phân minh.

Cũng ngầm ám chỉ thị nữ kia làm gián điệp và bị phát hiện là bởi vì có người âm thầm báo cáo cho nàng, nàng sẽ trọng thưởng vị kia đã tỏ lòng trung thành.....

Sau đó, nàng lại gọi từng người vào trong nhà và thăm vấn riêng bọn họ, có khi là dò hỏi một chút sự tình, có khi chỉ là quan sát các nàng một lát rồi để bọn họ rời đi ——

Bằng cách này, bọn họ cũng không biết ai là người đã được trọng thưởng, mỗi người đều không tránh khỏi cảm thấy bất an, nhất cử nhất động đều để tâm, thập phần cẩn thận.

Cố Tích Cửu thật sự thưởng phạt rất rõ ràng, nếu ai thật sự làm việc cho nàng, nàng lập tức làm trò trọng thưởng trước mặt mọi người.

Trên thực tế, có nhiều gián điệp của Lãnh Hương Ngọc trong đó, nhưng sau khi trải qua một loạt sự tình, những gián điệp khác cũng rất cuộc nhận rõ ai mới là chủ tử các nàng nên nguyện trung thành. Các nàng có đủ dũng khí nói về sứ mệnh mà Lãnh Hương Ngọc giao cho các nàng với Cố Tích Cửu, cũng biểu hiện sự trung thành của mình đối với Cố Tích Cửu.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tự do

Hai ngày, bất quá chỉ có hai ngày, Cố Tích Cửu đã thu phục hết thấy thị nữ vú già, khiến các nàng trở thành hạ nhân của mình.

Đương nhiên, thời gian ngắn như vậy, Cố Tích Cửu sẽ không coi trọng và tin tưởng các nàng. Tuy nhiên, nàng cũng có thể cam đoan những người này sẽ không bán đứng nàng lần nữa. Hơn nữa, bất luận nàng phân phó các nàng làm gì, các nàng đều sẽ nhất nhất làm theo.

Thí dụ như, trong phòng ngủ chính của nàng, chưa được nàng cho phép, bất luận kẻ nào cũng không được vào.

Những người này thật sự không dám vượt qua giới hạn, chỉ ở trong sân viện hoặc trong phòng khách chờ đợi nàng phân phó.

Ban đêm, Cố Tích Cửu lại dùng thuật Thuần Di đi ra bên ngoài, những người này căn bản cũng không biết. Đương nhiên, hành tung của nàng trong hai ngày này, những người đó càng là không rõ.

Sau khi nàng rời khỏi phủ Đại Hoàng Thúc, Cố Tích Cửu đã lang thang trên phố một vòng, mua những đồ vật nàng cần, lúc này mới chậm rãi trở về.

Khi nàng ra ngoài đã thay đổi nam trang, còn dùng dịch dung, tự nhiên sẽ không có người nhận ra nàng. Nàng cũng rất thích cuộc sống tự do của mình.

Duy nhất không lý tưởng chính là đồ vật nàng cần quá nhiều, mà tiền bạc thì quá ít, khiến nàng lúc tiêu dùng không khỏi có chút bó tay bó chân. Có lẽ nàng nên ngẫm nghĩ đến biện pháp kiếm tiền.....

Bởi vì thân thể bị suy dinh dưỡng mất tính, muối muối họ Lâm dường như rất nhu nhược. Sau lần trở về từ Ninh Võ Sơn gặp mưa, suýt nữa là ngã bệnh nặng. May mắn kiếp trước của nàng rất thành thạo y thuật, thoáng có cảm giác không thích hợp liền lập tức tập thể dục và hồi phục lại mình, còn thuận tay lấy được về từ tiệm thuốc, lúc này cảm lạnh mới không tìm tới cửa.

Hiện tại tuy rằng đã không việc gì, nhưng rốt cuộc nàng cũng không cảm thấy mạnh mẽ, không thể thuận buồm xuôi gió thi triển kinh công.

Nếu muốn hoàn toàn phục hồi thân mình, cần phải có một số dược liệu quý hiếm. Những dược liệu này đều là vật *khả ngộ bất khả cầu**. Đôi khi ngẫu nhiên được tìm thấy ở hội bán đấu giá, hơn nữa mỗi thứ đều có giá trị xa xỉ. Nàng từng âm thầm hỏi thăm qua, tất cả các vật mà nàng cần rẻ nhất cũng mất vạn lượng, nếu muốn thu thập tất cả sáu thứ, ít nhất cũng cần phải có 15 vạn lượng. Chỉ dựa vào tiền tiêu hàng tháng hiện tại của nàng, 30 lượng bạc kia còn lâu mới đủ.....

*Khả ngộ bất khả cầu (可遇不可求): Có thể tìm thấy nhưng không dễ dàng có được (can be discovered but not sought (idiom); one can only come across such things serendipitously) {Dịch: Emily Ton}

Mười lăm vạn lượng, tương đương với thu nhập 5 năm của Tướng quân phủ. Người cha tiện nghi của nàng cho dù hào phóng cũng sẽ không lấy ra nhiều tiền như vậy để điều dưỡng phế tài như nàng. Vì thế, nếu nàng muốn có tiền thì đành phải dựa vào chính bản thân mình.

Nàng đến nơi đây với hai bàn tay trắng, cho tới bây giờ còn chưa có bất luận bằng hữu nào, hiểu biết đối với thế giới này cũng gần giống như da lông, rất nhiều đồ vật cũng không rõ ràng lắm, nhất thời không thể tìm thấy con đường kiếm tiền.

Nơi này dù sao cũng là kinh thành, tuy rằng đã là đêm tối, nhưng dòng người trên đường cái vẫn qua lại như nước, gọi mua, rao hàng, thập phần náo nhiệt.

Cố Tích Cửu đi theo dòng người, bất tri bất giác đã đến trước một nhà bán đấu giá.

Đây là nhà bán đấu giá lớn nhất kinh thành, ba cửa vào và ba cửa ra, lầu các nguy nga, phía trên cửa của lầu ba được khảm ba chữ bằng vàng rồng rất to: *****, đèn lồng trước cửa chiếu xuống rạng rỡ.

*Những dấu ***** là từ bản gốc:...三层门楼上有三个纯金镶嵌的大字:*****. Tuy nhiên, theo Editor hiểu thì đó là ba chữ Nhất Phẩm Lôu (tên của nhà đấu giá)

Giờ phút này, ngọn đèn dầu trong Nhất Phẩm Lôu đều sáng rõ ràng, hiển nhiên là có hội đấu giá đang được tiến hành.

Cố Tích Cửu vốn dĩ muốn đi vào nhìn một cái, nhìn xem có thể tìm được cơ hội để kiếm tiền hay không. Tuy nhiên, nàng không nghĩ rằng nàng vừa mới bước đi về phía cửa đã bị đứa bé giữ cửa ăn mặc cẩm y hoa phục ngăn lại.

Hôm nay Cố Tích Cửu ra cửa chỉ mặc một chiếc áo choàng tầm thường, thuật dịch dung của nàng không tồi. Vì để che lấp khối bớt trên trán, nàng đã biến khuôn mặt thành màu đen. Hơn nữa, cái đầu thấp bé, nhìn qua giống như một tiểu thôn nữ mới 11-12 tuổi.

Bốn đồng tử trông trước cửa Nhất Phẩm Lôu, bất kỳ người nào, dù là ăn mặc hay là dung mạo đều có thể ném Cố Tích Cửu qua tám con phố!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Tiểu gia ta nháo sự nơi nào

Cho nên, khi Cố Tích Cửu vừa mới đi lên phía trước, đã bị một đứa bé giữ cửa đuổi tay ra ngăn lại. Đứa bé giữ cửa có một bộ mặt tuần tú, nhưng lỗ mũi lại bị đảo lộn, phát tay xua đuổi Cố Tích Cửu giống như xua đuổi ruồi bọ: "Đi, đi, nơi này không phải là nơi mà tiểu tử sống nơi thôn dã như ngươi có thể tới, tránh một bên đi! Đừng làm bẩn nơi này!"

Có thể làm việc ở một nơi như Nhất Phẩm Lôu, cho dù là đồng tử trông cửa cũng có công phu không thể coi thường. Mỗi một người đều có thân thủ rất cao, mười mấy tráng hán cũng đều không thể tiếp cận.

Đồng tử gác cửa cho rằng có thể đẩy Cố Tích Cửu bay ra. Nhưng không nghĩ rằng đối phương chỉ là nghiêng nhẹ một bước, cú đẩy này của hán cư nhiên rơi vào khoảng không. Cánh tay hán xẹt qua ống tay áo của đối phương. Ngón tay hán không biết chạm vào cái gì, đau đớn xuyên tim.

Hán vội vàng cúi đầu xem xét ngón tay, ngón tay vẫn trắng mềm, không hề có một điểm màu đỏ. Cũng không nhìn ra được có gì không ổn.

Nhưng xương cốt trong ngón tay lại giống như đã bị một cây ngân châm đâm vào, chẳng những đau ở đầu ngón tay, toàn bộ xung quanh cánh tay đều đau, đau nhức đến nỗi muốn chết.

Hán nhìn không được ngẩng đầu gầm lên: "Ngươi, tên tiểu tử hoang dã, đã dùng yêu thuật gì ám toán tiểu thiếu gia?!"

Cố Tích Cửu phảng phất giống như vẫn đứng tại chỗ, nhướn mày nói: "Yêu thuật gì? Rõ ràng là ngươi đã đẩy ta, ta thậm chí cũng không đánh trả, làm thế nào có thể thi triển yêu thuật gì?"

Đồng tử này quá đáng giận, nàng bắt quả chỉ là người vô tội qua đường, hán ra tay liền nặng như vậy!

Hôm nay may mắn là nàng, nếu như đây là một hài tử bình thường, chỉ sợ một đẩy này có thể đã bị đẩy bay xa ba trượng, ngã đau chết khiếp!

Cho nên vừa rồi, sau khi nàng nhẹ nhàng né tránh liền thuận thế hạ Đông Thống Tán (疼痛散) cho tên đồng tử. Tuy rằng sẽ không lấy mạng hán, nhưng sẽ khiến hán đau đớn nửa canh giờ (1h), xem như giáo huấn cho một tên mất chó xem người như hán.

Đồng tử kia đau đến nỗi hận không thể bầm vằm cánh tay. Những đồng tử khác vừa nhìn thấy cũng xúm lại đây. Nhìn thấy mồ hôi của hán cuộn cuộn rơi đầy đầu, trên ngón tay lại không thể nhìn ra cái gì.

Một đồng tử trong đó muốn cầm tay hán lên để cẩn thận nhìn xem một cái, không ngờ vừa mới chạm vào cổ tay hán, hán ngay lập tức cả kinh phui tay: "Đau, đau! Có châm, có châm....."

Mọi người mở to hai mắt, cũng không thể nhìn ra châm kia rốt cuộc ở nơi nào.

"Các hạ là ai? Vì sao tới đây nháo sự?" Một đồng tử trong đó trưởng thành hơn, mở miệng hỏi Cố Tích Cửu, những đồng tử khác không tiếng động tản ra, tạo thành một hình tam giác vây quanh Cố Tích Cửu ở giữa.

Cố Tích Cửu vẫn đứng tại chỗ như cũ, búng búng ống tay áo, nhàn nhạt mở miệng: "Tiểu gia ta nháo sự nơi nào? Nếu đã là nhà đấu giá, nên chấp nhận khách tám phương, vì sao lại xua đuổi ta?"

Đồng tử kia không nói hai lời, vươn tay: "Thì ra ngươi là khách nhân tới tham gia hội bán đấu giá, vậy thì tốt, mời đưa thẻ hội viên ra đây!"

Nhà đấu giá nho nhỏ mà cũng yêu cầu thẻ hội viên? Không nghĩ tới, thẻ hội viên VIP ở thời hiện đại cũng được thịnh hành tại nơi này.....

Cố Tích Cửu tự nhiên là không có thể hội viên, nàng thầm thở dài tức giận. Xem ra nếu muốn đi vào nhìn náo nhiệt một cái, cần phải nghĩ đến biện pháp khác.

Nàng đang muốn trả lời không có, bỗng nhiên bên cạnh có một bàn tay như ngọc duỗi qua. Trong lòng bàn tay nằm yên một cái thẻ ngọc phi thúy, theo đó là giọng nói trong trẻo vang lên: "Thẻ hội viên của hắc ở chỗ này."

Cố Tích Cửu nhìn theo ống tay áo nguyệt bạch, nhìn thấy chính là gương mặt tuyệt sắc khuynh thành của Dung Triệt. Ngay cả khi hắc đứng ở bên cạnh người nàng, một thân áo gấm nguyệt bạch giống như đang phản chiếu ánh trăng. Trong đôi mắt hoa đào của hắc hình như cũng lưu chuyển những ánh sáng mờ nhạt. Hắc đứng ở nơi đó cười như không cười, khiến đèn lồng lồng lầy phía sau cũng mất đi màu sắc.

Hiển nhiên hắc là khách quen nơi này, bốn gã đồng tử một khắc kia khi nhìn đến hắc, tất cả đều quý xuống: "Tham kiến Bát Vương gia."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Đây là tình huống gì?!

Dung Triệt vẫy vẫy tay, ra hiệu cho bọn họ đứng dậy, lại quơ quơ tấm thẻ phi thúy trong tay, cười ôn tồn lễ độ: "Bốn vị, tấm thẻ hội viên này của bốn vương có thể cho phép hai người chúng ta đi vào hay không?"

Bốn gã đồng tử nào dám nói gì khác. Liên thanh nói: "Tất nhiên có thể, tất nhiên có thể! Mời hai vị."

Cố Tích Cửu gần như sờ sờ mặt mình, vị Bát Vương gia này vì sao lại giúp nàng? Chẳng lẽ đã nhận ra nàng?

Không thể chứ?! Nàng rất tin tưởng với thuật dịch dung của mình, sau khi dịch dung ngay cả mẹ ruột hay là lão cha cũng chưa chắc có thể nhận ra. Bát Vương gia bất quá cũng chỉ gặp qua mặt nàng một lần, cũng không tính là quen thuộc, không có khả năng nhận ra nàng!

Nàng hơi ngây người, cổ tay bỗng nhiên căng thẳng, đã bị người nắm lấy: "Tiểu huynh đệ, đi thôi, chúng ta đi vào."

Bởi vì kiếp trước nàng vốn là sát thủ, tâm phòng bị của nàng không phải nặng bình thường, theo bản năng luôn duy trì khoảng cách an toàn với người khác ba thước trở lên. Giờ phút này cổ tay chợt bị người nắm lấy, nàng theo bản năng xoay bàn tay một bên, xoắn lại một vòng, cổ tay linh hoạt như cá, đã tự tron tuột ra khỏi bàn tay Dung Triệt.

Ngay sau khi gây ra hành động này, nàng mới cảm thấy thần kinh mình có chút hơi quá nhạy cảm. Đối phương thật sự chỉ nắm cổ tay nàng mà thôi, cũng không phải muốn chế trụ gân mạch nàng. Nàng ho nhẹ một tiếng, vẫy tay áo lại và nói: "Vây thảo dân vào trước." Bước nhanh đi vào.

Dung Triệt nhìn nhìn bàn tay trống trơn, trong mắt hiện lên một tia hứng thú, ngay sau đó cũng tiêu dao đi vào.

Bốn gã đồng tử nhìn xem lại há to miệng!

Bát Vương gia luôn có thói ở sạch, cao quý như mây trên bầu trời, cư nhiên chủ động nắm một tiểu hắc tử!

Mà tiểu hắc tử này cư nhiên không biết điều đã hất tay của Bát Vương gia ra! Vị Bát Vương gia cư nhiên cũng không có ý bực tức, đây là tình huống gì?! Hoá tình đâm vào địa cầu sao?! (*sao hóa đâm vào trái đất*)

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Dưới hào quang của vị Bát Vương gia, Cố Tích Cửu không những đã đi thẳng một đường vào nhà đấu giá, còn được tiếp đãi rất long trọng.

Cả hai người đều được hai gã sai vặt thanh tú dẫn đường tiến vào trong một gian phòng dành cho khách quý thanh lịch và sang trọng. Nội thất bài trí trong nhà đều rất tinh xảo, bất luận là án ki hay là bàn ghế bình phong, đều được bày biện rất trang nhã.

Sau khi ngồi ở án ki, xuyên thấu qua màn ngọc trai nơi cửa sổ, vừa lúc có thể nhìn đến toàn cảnh trên đài bán đấu giá cách đó không xa.

Trên án ki bày một số trái cây phổ biến và điểm tâm, trong phòng tràn ngập hương quả nhẹ nhàng, sâu kín nhàn nhạt, giống như đang đặt mình bên trong một khu vườn trái cây với không khí trong lành.

Cố Tích Cửu đánh giá bố trí trong phòng một chút, lập tức có thể đoán ra gian phòng này hẳn là chuyên dùng để tiếp khách quý. Nàng lại đi đến cửa sổ nhìn về bốn phía.

Nơi nàng đang ngồi là lầu hai, đài bán đấu giá nằm ở lầu một, xung quanh có một số chỗ ngồi bao quanh. Hàng chục người đang ngồi trên ghế, tuy rằng nét mặt đều khác nhau, nhưng nhìn qua trang phục đều là xuất thân hào quý.

Trên lầu hai, có 16 gian phòng xung quanh đài đầu giá.

Từ góc độ của Cổ Tích Cừu, vừa lúc có thể nhìn thấy cửa sổ hình tròn của các phòng. Mỗi một gian phòng, phía trên cửa sổ đều có treo rèm ngọc trai, ngọc trai lấp lánh dưới ánh nến chiếu rọi, khiến người không thể nhìn rõ bên trong là nhân vật nào.

Bất quá, phía sau bức rèm che của 16 gian phòng đều lộ ra ánh nến nhu hòa, còn có bóng người hơi đông đưa, hẳn là đều có mặt khác khách quý ở đó.

Ánh mắt nàng lại nâng về phía trước, dừng ở trên lầu ba.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chỉ là tới đi dạo nhìn xem

Trên lầu ba chỉ có bốn phòng, phòng đều to rộng gấp đôi lầu hai, cửa sổ là loại cửa lớn đến sát mặt đất, phía trên ngọc trai được dùng cho mảnh cửa đều lớn như trứng bò câu, một khi lung lay, lưu chuyển giống như thiên hà.

Bốn gian phòng phía sau cửa sổ đều tối, hiển nhiên đều không có người ở đó.

Bát Vương gia có thân phận hiển quý như vậy cũng chỉ được an bài ở lầu hai, vậy thì bốn gian phòng ở trên lầu ba lại là chuẩn bị cho thần thánh phương nào?

Cổ Tích Cừu đang suy đoán trong lòng, phía sau đã vang lên giọng nói của Dung Triệt, hẳn tựa hồ đã đoán được nghi hoặc của nàng: "Những phòng ở lầu hai là chuẩn bị cho vương tôn công tử hoàng tộc, lầu ba còn lại là chuẩn bị cho bệ hạ và trưởng lão trở lên của ba đại giáo phái."

Trong lòng Cổ Tích Cừu vừa động. Cuối cùng, nàng đã từng nghe nói qua về ba đại giáo phái.

Trên đại lục này, dùng võ vi tôn, cũng không chỉ có hoàng đế tối cao là người thống trị duy nhất, ít nhất thân phận tông chủ của ba đại giáo phái có thể so sánh cùng với thân phận của hoàng đế.

Ba đại giáo phái đó là: Thiên Vấn Tông (天问宗), Cửu Tinh Tông (九星宗) và Âm Dương Tông (阴阳宗).

Ba đại giáo phái phân tán ở trong ba quốc gia, đệ tử môn hạ đều có hàng vạn, tuy rằng phương pháp tu luyện khác nhau, nhưng công phu của mỗi một tông phái đều là không thể tưởng tượng được, quý thần đều khiếp sợ.

Tất cả những công phu cao thâm trên đại lục này đều chỉ có thể tu luyện trong ba tông phái. Trong cả ba nước, bất luận là vương công quý tộc hay là bá tánh bình dân, đều tự hào nếu có thể bái nhập làm môn hạ của ba đại tông phái.

Tuy rằng tam ba đại tông phái mỗi năm đều tuyển nhận đệ tử mới, nhưng lựa chọn môn đồ luôn luôn cực kỳ nghiêm khắc, chỉ chấp nhận những thiên tài có linh căn thượng phẩm. Còn phải trải qua vô số khảo thí.

Mỗi năm, sau khi đã trải qua tầng tầng đào thải và sàng chọn, cũng chỉ có hơn chục người có thể gia nhập vào ba đại tông phái mà thôi.

Bất cứ một đệ tử nào của ba đại tông phái, đều sẽ được đón tiếp long trọng, huống chi là một thế hệ tông chủ?

Bọn họ bất luận đến một quốc gia nào cũng đều sẽ nhận được đãi ngộ giống như quốc quân.

Tông chủ của ba đại tông phái đã tu luyện giống như thần tiên, sẽ không dễ dàng xuất hiện.

Mỗi khi xảy ra sự kiện quan trọng, tất cả bọn họ đều sẽ phái thủ tịch đệ tử đích truyền tiến đến. Những đệ tử này ở trong tông môn đều có thân phận trưởng lão trở lên, hơn nữa đều sẽ nắm giữ lệnh bài của tông chủ, giống như tông chủ đích thân tới. Vì vậy, các quốc gia khi tiếp đãi những người này tự nhiên đều là rất long trọng.

Mỗi quốc gia đều sẽ bố trí dịch quán riêng cho bọn họ, từ lầu riêng, ngay cả trong nhà đầu giá cũng có một vị trí đặc biệt dành riêng cho bọn họ.

Cổ Tích Cừu ngẩng đầu nhìn xem vị trí trên lầu ba, thăm thò dài một hơi, với thân phận hiện tại của nàng, cũng chỉ có tư cách ngồi dưới lầu một mà thôi, khoảng cách với lầu ba bất quá chỉ có hai tầng lầu, lại khác nhau như trời và đất.....

Xem ra tông chủ giáo phái ở nơi này tương đương với Giáo Hoàng nước ngoài trong thời đại trước của nàng. Bọn họ dường như bình đẳng giống như hoàng đế, nhưng quyền lực và uy tín còn lớn hơn so với hoàng đế.

"Tiểu huynh đệ, ngươi đến nơi này là muốn mua vật gì?" Dung Triệt đang tự mình pha trà nơi đó, động tác của hắn thanh thản như nước chảy mây trôi,

nhất cử nhất động lại có một loại phong lưu ưu nhã của cao môn Ngụy Tấn.

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hần, nàng đã từng đọc nhiều biết rộng, có thể nhìn ra Dung Triệt cũng là một vị cao thủ trà đạo, tài nghệ này chỉ sợ còn cao hơn so với bạn trai cũ Long Tích của nàng.....

Ánh mắt nàng tối sầm lại, *người kia không đáng để nàng nhớ tới!*

Áp xuống bức bội mặc danh dáng lên trong lòng, nàng ngáp một cái: "Tiểu tử chỉ là tới đây đi dạo nhìn xem, học hỏi thêm kiến thức."

Lúc này, hội đấu giá dưới lầu đã bắt đầu, Cố Tích Cửu dựa vào cửa sổ nhìn một hồi, trong lòng thầm thở dài một hơi. Những vật có thể đem đến bán đấu giá ở chỗ này quả nhiên đều là tinh phẩm, tất cả đều được bán đấu giá từ mức thấp tới cao. Mà nàng bị quan phát hiện ra rằng, tiền bạc trên người nàng ngay cả vật rẻ nhất cũng mua không nổi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Thăm dò

Cũng may mục đích của nàng tới nơi này chỉ là để có được một số kiến thức.

Rất cuộc, mặc dù nàng có ký ức của nguyên chủ, nhưng vì ngày thường nguyên chủ không thường xuyên ra khỏi đại môn, chỉ muốn ở trong nhà. Do đó, kiến thức thật sự rất hạn chế, có thể nói là thiếu thốn đáng sợ.

Mà thời đại này, thư tịch (sách) vẫn chưa được phổ cập, thật vất vả lắm mới tìm thấy được mấy quyển, cổ tình ký tự phía trên đều là chữ phồn thể, hàng dọc không nói, còn không có dấu chấm câu, khiến nàng vừa mới đọc được vài trang thì đã thấy đau cả đầu --

Đọc sách không bằng thực hành, tốt nhất nàng vẫn nên tự nhìn thấy bằng chính mắt mình.

"Tiểu huynh đệ quả nhiên rất hiếu học, tới, uống chén trà để xoa dịu cổ họng." Dung Triệt bắn ra nơi đầu ngón tay, một ly trà lập tức bay đến trong tầm tay Cố Tích Cửu --

Cố Tích Cửu giờ tay, ly trà vừa chuyển liền xoay tròn ở trong lòng bàn tay nàng: "Tạ Vương gia ban trà." Uống một hơi cạn sạch.

Ánh mắt Dung Triệt bắt chợt hơi lóe, vừa rồi hần đã kín đáo sử dụng ba thành linh lực trong một ly trà kia, nếu như người không có linh lực ngang bằng với hần căn bản sẽ không thể tiếp được. Tiểu hắc tử trước mắt này cư nhiên nhẹ nhàng băng quơ tiếp nhận như vậy --

Càng kỳ dị hơn chính là, hần cư nhiên không thể nhìn thấy, rốt cuộc hần ta đã dùng linh lực tiếp được như thế nào.

Hần không phải là người thích xen vào việc của người khác, cũng không phải là người lo lắng và thích ôm những chuyện bất công của người trong thiên hạ.

Hần sờ đi bỏ qua tôn quý mang theo Cố Tích Cửu tiến vào, là bởi vì vừa rồi hần phát hiện ra, chiêu thức mà tiểu tử kia dùng để chống lại đồng tử trông cửa, phẳng phát mờ hồ giống như chiêu thức mà Cố Tích Cửu đã từng sử dụng qua --

Hần sinh lòng nghi ngờ, lúc này mới mang hần ta tiến vào.

Vừa rồi hần mượn cơ hội nắm tay muốn dò xét niệm lực của tiểu tử kia, nhưng không ngờ rằng hần ta lại tùy tay hất tay hần ra, khiến hần không thể kiểm tra sâu cạn của hần ta.....

Thuật dịch dung của Cố Tích Cửu thật sự quá cao thâm, đừng nói vết bót kia đã hoàn toàn bị che dấu, ngay cả thân hình cũng hoàn toàn thay đổi.

Khuôn mặt hoàn toàn khác hần với Cố Tích Cửu sau khi dịch dung, cho dù Dung Triệt cẩn thận quan sát đánh giá cũng không thể nào nhận ra --

Hần ta rốt cuộc có phải là nàng hay không?

Dung Triệt lại rót một ly trà, một lần nữa lại bắn nó về phía nàng: "Đối với trà ngon trước mặt, phải từ từ thưởng thức. Ngươi một ngụm liền cạn như vậy, không thể nào thưởng thức nó được."

Màu xanh nhạt trong chén trà chậm rãi chuyển động ở trong không trung, nhưng bên trong không hề có chút gợn sóng, trên chén trà dường như được bao quanh bởi một luồng ánh sáng ngũ sắc nhàn nhạt. Lần này hần đã dùng tới năm thành linh lực --

Ở Phi Tinh Quốc, có rất ít người có thể tiếp nhận những vật mà hần bắn ra khi dùng đến năm thành linh lực, thậm chí là vị nhân tài mới xuất hiện Dung Ngôn cũng không thể tiếp được.

Cố Tích Cửu cau mày, tuy rằng nàng chưa hiểu lắm về các loại linh lực phát ra ánh sáng, nhưng nhìn xem tốc độ và tư thế của chén trà liền biết không hề dễ tiếp --

Nếu nàng đón đỡ, chắc chắn sẽ không thể tiếp được.

Đột nhiên nàng có một ý tưởng, dưới chân bước sai một nhịp, triển khai Lăng Ba Vi Bộ (凌波微步), nhẹ nhàng đón lấy chén trà bên cạnh, miệng nhỏ nhấp ở mặt trên chén trà, uống một ngụm: "Quả nhiên là trà ngon!"

Bước chân sai một bước, lại đuổi kịp tốc độ của chén trà, uống lên một ngụm thứ hai: "Hương vị ngọt ngào."

Thân hình lại chuyển một cái, uống lên một ngụm cuối cùng, giờ phút này thế tiến của cái chén lao về phía trước đã hết, Cố Tích Cửu thừa cơ lại bắn ra một lông tay, rút cuộc bắn cái chén kia bay trở về: "Đa tạ Vương gia."

Đôi mắt Dung Triệt sáng lên, tiếp được cái chén, khen ngợi: "Bộ Bộ pháp của tiểu huynh đệ thực sự là quý thần khó lường, tiểu Vương bội phục!"

Cố Tích Cửu nói: "Đa tạ vương gia khen ngợi." Bộ Bộ pháp này của nàng chính là đến từ một thế gia cổ võ, ngay cả khi không có nội lực cũng có thể thi triển, thật sự là một pháp môn chạy trốn rất tốt.

"Tiểu huynh đệ, công phu rất tốt! Không biết tiểu huynh đệ đến từ sư môn nào?" Một đôi mắt như ngập trong ánh trắng của Dung Triệt cô đọng lại ở trên người nàng.

Hắn rất tinh thông đối với võ học, rất hiểu biết về các môn công phu của các phái.

Người bình thường chỉ cần ra mấy chiêu là hắn có thể nhận ra đôi phương thuộc sư môn nào, nhưng thân pháp của Cố Tích Cửu như vậy, từ trước tới nay hắn lại chưa từng thấy qua!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Hắn thực sự bị cự tuyệt!

Cố Tích Cửu đứng ở phía trước cửa sổ mỉm cười mơ hồ. Sau đó, tự mình cầm lên một trái cây màu đỏ trước bàn: "Loại quả này hương vị không tồi, ta có thể ăn nó là được, hà tất cần phải truy vấn về nguồn gốc xuất xứ của nó? Người nói có đúng hay không, Bất điện hạ?"

Trong một khoảnh khắc Dung Triệt cứng lại, lời này của Cố Tích Cửu rõ ràng là có ý không muốn người truy vấn về lai lịch thân phận mình. Trên Giang hồ, cũng có rất nhiều người hành tẩu đều không muốn người khác biết về thân phận mình.....

Hắn lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, nàng đứng ở nơi đó, tuy rằng cái đầu lùn lùn, giống như một đứa trẻ, dung mạo cũng không có gì đáng chú ý, nhưng rất bình tĩnh, có một loại khí khái giống như một vực sâu có thể nhiếp người. Cả người giống như một thanh kiếm tuyệt thế nổi danh được giấu ở trong vỏ kiếm, nhìn như bình thường nhưng lại mang theo sắc nhọn khiến người khiếp sợ, khiến người không dám khinh thường.

Dung Triệt mỉm cười: "Tiểu huynh đệ nói rất đúng! Là Dung mỗ đường đột. Bất quá Dung mỗ rất muốn kết giao bằng hữu với người, không biết có được vinh hạnh này hay không?"

Cố Tích Cửu bùng lên một chén trà, thực sự dứt khoát cự tuyệt: "Không thể!"

"A?" Dung Triệt choáng váng.

Bị cự tuyệt! Hắn thực sự đã bị cự tuyệt!

Hắn nhìn qua có vẻ tươi cười dễ chịu, nhưng không thân cận với mọi người, cũng không dễ dàng kết giao cùng người. Hôm nay, hắn khó có được một hồi tâm huyết dâng trào, muốn chủ động, nhưng thực sự đã bị cự tuyệt!

Dung Triệt tức giận một lúc, không nhịn được gờ tay sờ sờ cái mũi, đang rất buồn bực nhưng rồi lại có chút buồn cười, còn có chút mới lạ: "Vì sao? Tiểu huynh đệ cảm thấy bổn Vương không xứng trở thành bằng hữu với người?"

Giọng nói của Cố Tích Cửu nhàn nhạt: "Bằng hữu là bằng hành động, không phải chỉ bằng lời nói. Bằng hữu nhấn mạnh ở sự đối xử chân thành, cùng sống cùng chết! Ta và Vương gia bất quá chỉ vừa mới quen biết nhau, ta cũng không hiểu biết về Vương gia, làm sao Vương gia hiểu biết về ta? Hai người không hề quen thuộc nói một câu chúng ta hãy là bằng hữu thì chính là bằng hữu hay sao? Thậm chí nếu ta đáp ứng với Vương gia, vậy đó bất quá cũng chỉ là xã giao hời hợt mà thôi. Không thật sự được coi là bằng hữu."

Dung Triệt: "....." Luận điệu này cũng thật là mới lạ, nhưng không sai một từ! Thật sự rất sắc bén!

Hắn vốn chỉ có chút tò mò đối với nàng, muốn hiểu nhiều hơn một chút, cho nên mới nói ra như vậy, thời điểm khi đang nói ra lời nói kia, hắn thậm chí có hạ thấp tôn quý của mình.

Nhưng hiện tại nghe thấy Cổ Tích Cửu vừa nói như thế, lại có một sự kính trọng đối với nàng.

Hắn nổi lên ý niệm kết giao chân chính, trong đôi mắt có một sự quyết tâm nhất định: "Tiểu huynh đệ nói rất đúng, bất quá bổn Vương tin rằng sau này chúng ta sẽ trở thành bằng hữu!"

Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng cười cười, không nói gì.

Trong thế giới sát thủ hắc ám không có bằng hữu. Nếu có cũng chỉ là khách hàng, người bị giết và người quen biết xã giao.....

Nàng đã từng xem một người trở thành bằng hữu chân chính, có thể vượt qua nước sôi lửa bỏng vì hắn, thậm chí còn muốn gả cho hắn, kết quả là bị người nọ hung hăng đâm một đao! Mong tính hồn tiêu.....

Thân ảnh Long Tích chợt loé qua ở trong đầu, khóe môi nàng nhợt nhạt nhếch lên, bung chén trà trên bàn uống một hơi cạn sạch.

Sát thủ Cổ Tích Cửu đã chết, một đời này nàng muốn hoàn toàn sống vì chính bản thân mình, sẽ không để bất luận kẻ nào trở thành gánh nặng trong lòng nàng --

Nàng trầm ngâm dựa vào tay vịn, phía dưới lại có chút động tĩnh, dường như lại có quý nhân tới. Nàng nhìn xuống phía dưới, đôi mắt nhú lại!

Ba người mới tiến vào chính là một nam hai nữ.

Ba vị này Cổ Tích Cửu đều biết, đúng là vị hôn phu tiện nghi Dung Ngôn của nàng cùng với hai tỷ muội Cổ Thiên Tinh và Cổ Thiên Y.

Sự kết hợp của tuần nam mỹ nữ luôn luôn sáng mắt, ba người này vừa tiến đến lập tức hấp dẫn hơn phân nửa ánh mắt của mọi người.

Dung Ngôn thuộc loại gà cồ bỗng nhiên biến thành phượng hoàng, mấy ngày nay đều rất nổi bật, an vị ở lầu một có hơn phân nửa là đại quan và quý nhân đều quen biết hắn, tất cả đều đứng dậy sôi nổi hàn huyên cùng hắn.

Trên khuôn mặt tuần tú của Dung Ngôn hình như vốn có chút âm trầm lo lắng, giờ phút này được mọi người nịnh bợ hàn huyên, mặt mày hắn cũng giãn mở ra, có vài phần đặc ý như gió mùa xuân. Tỷ muội Cổ thị một trái một phải đi theo bên người hắn, cũng cảm thấy rất vinh dự.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Vương gia có phải đã nhớ lầm người hay không?

"Thật sự là một sự trùng hợp, bọn họ cũng tới đây. Mấy ngày hôm trước chúng ta vừa mới gặp bọn họ, hiện giờ lại gặp." Dung Triệt đi đến bên cạnh người nàng, sóng vai đứng cùng với Cổ Tích Cửu, một bàn tay tựa như có ý lại tựa như vô tình đáp ở trên vai nàng.

Hắn rất gần bên người Cổ Tích Cửu, đến nỗi nàng có thể ngửi thấy một mùi hương lan nhân nhạt.

Cổ Tích Cửu hơi nghiêng người một bên, tay Dung Triệt vịn vào không khí.

"Vương gia có phải đã nhớ lầm người hay không? Khi nào thì ta và Vương gia cùng gặp qua bọn họ?" Cổ Tích Cửu nhướn mày, vẻ mặt không thể hiểu được.

Dung Triệt vốn có chút hoài nghi đối với Cổ Tích Cửu, cho nên mới có ý định bắt ngờ kiểm tra.

Giờ phút này thấy Cổ Tích Cửu nói như vậy, trong lòng âm thầm cân nhắc, *xem ra vị tiểu huynh đệ trước mắt này xác thật không phải là tiểu thư Cổ phi Cổ Tích Cửu.....*

Hắn thu hồi tay, phong lưu cười: "Nga, là bổn vương đã nhớ lầm người, tiểu huynh đệ chớ trách. Tiểu huynh đệ có thể nhận ra ba người này?"

Cổ Tích Cửu nửa dựa người, lười biếng nói: "Nhận ra được, Thập Nhị vương gia sao, hắn thường hay xuất đầu lộ diện, ta đã từng gặp qua hắn vài lần trước đó."

Những gì nàng nói chính là tình hình thực tế, Dung Triệt cũng không thể tìm thấy bất cứ sơ hở gì từ nàng, nghi ngờ trong lòng bỗng nhiên biến mất.

"Tiểu huynh đệ, tên người là gì? Điều này có thể nói cho ta biết không?"

"Nhậm Mạc Sanh (任莫笙)." Cố Tích Cửu nói ra biệt danh khi làm sát thủ của nàng.

Mạc Sanh*, xa lạ —— đôi bất luận kẻ nào cũng đều xa lạ, phảng phất là người tự do và không thuộc về thế giới này.

*Mạc sanh (莫笙) là từ có phát âm giống như Mạc sanh = xa lạ (陌生) theo tiếng quan thoại.

"Một cái tên rất mới mẻ nhưng cũng rất lịch sự tao nhã, hơn nữa cũng rất phù hợp với tiểu huynh đệ."

Sau khi hai người nói chuyện một lát, phía dưới Dung Ngôn đã mang theo hai nữ tử đi lên lầu hai, bởi vì lầu hai đều là những căn phòng độc lập, cho nên ba người kia cũng không nhìn thấy Dung Triệt và Cố Tích Cửu, bọn họ được tiểu nhị an bài ở trong một căn phòng khác.

Hai nữ tử kia tựa hồ không hài lòng với căn phòng, lăm bắm phản nản không đủ lớn và không đủ tinh xảo, không phù hợp với thân phận hoàng tử đang được sủng ái hiện tại của Dung Ngôn.

Khi Cố Tích Cửu vừa đi lên, nàng đã gần như quan sát hết bố cục nơi này, giờ phút này trong lòng đã hiểu rõ.

Nàng biết kích thước của các phòng trên lầu hai cũng không giống nhau, có lớn có bé. Căn phòng hiện tại nàng đang ở đây thuộc về tầng lớp trung đẳng vì thế không lớn cũng không nhỏ. Tuy nhiên, căn phòng lầu hai mà Dung Ngôn vừa mới tiến vào đúng là thuộc hàng hạ đẳng, tuy rằng không phải là nhỏ nhất, nhưng cũng không sai biệt lắm.

Nghe những lời phản nản bất mãn của hai nữ tử Cố thị, Cố Tích Cửu biết Dung Ngôn từng tới nơi này và đều ở trong căn phòng nhỏ nhất, nhưng hôm nay là lần đầu tiên kể từ sau khi hắn nhận được sủng ái mới đến nơi đây, vì thế được tiểu nhị an bài cho hắn một phòng lớn hơn một chút.

Tuy rằng thân phận đã được nâng lên, nhưng rõ ràng vẫn chưa đạt được mong muốn của hai nữ tử, giọng nói thâm càng lúc càng lớn.

Cố Thiên Tinh còn tốt hơn một chút, tâm kế thâm sâu hơn, giọng nói vẫn luôn nhỏ nhẹ, chỉ ngẫu nhiên không lạnh không nhạt mà thêm mắm thêm muối một câu, đều gài đúng chỗ ngứa và khơi mào bức tức của người khác.

Nhưng Ngũ tỷ Cố Thiên Y của nàng ta lại tương đối kiêu ngạo chua ngoa, giọng điệu nói ra nghe như thô bạo và khá khắc nghiệt.

Cố Tích Cửu vốn không muốn nghe những lời vô nghĩa của các nàng, nhưng trong lúc vô ý vẫn nghe được toàn bộ quá trình. Khóe môi nhợt nhạt của nàng nhếch lên, nhà đấu giá này vừa nhìn thì chính là nơi ngoạ hổ tàng long, nhưng bên trong cũng ẩn dấu không biết bao nhiêu nhân vật lớn. Dung Ngôn này vừa mới đắc thế đã cao điệu nơi đây như vậy, cũng không sợ một phen làm ra vẻ này sẽ khiến người khác nắm bắt được nhược điểm——

Một ý niệm còn chưa hoàn thành, bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói vang lên: "Lão Thập Nhị, người có ngại phòng nhỏ hay không? Đổi phòng với bốn cung thì như thế nào?" Giọng nói nhẹ nhàng như mang theo se lạnh đầu đông, giống như đá lạnh chảy qua trong tim mọi người.

Trong lòng Cố Tích Cửu hơi sốc!

Bốn cung? Chẳng lẽ là Thái Tử điện hạ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Nàng không muốn cống cái nôi này!

Cố Tích Cửu nhìn lên theo hướng phát ra giọng nói, mơ hồ nhìn thấy một nam tử trẻ tuổi đang ngồi phía sau bức rèm che ở trong phòng lớn nhất phía trên lầu hai, theo giọng nói rơi xuống, rèm ngọc trước mặt hắn được cuốn lên, lộ ra chân dung của hắn.

Không thể không nói ghen của Dung gia rất cường đại, hoàng tử Dung gia từng người từng người một đều rất tuân mỹ.

Vị trước mắt này nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, dung mạo có vài phần giống Dung Triệt, nhưng sự quyến rũ dịu dàng lại khác với Dung Triệt. Hắn có một loại tuấn mỹ sắc nét và rất trầm tĩnh. Mặc một thân áo bào màu đen có thêu giao long phía trên, tuy rằng hắn không làm gì cả, nhưng trên người mơ hồ có một loại khí tràng, khí tràng của thượng vị giả.

Bên kia, Dung Ngôn sau khi sững sốt một lúc, lập tức nhanh chóng bước tới bên ngoài gian phòng người kia, quỳ lạy hành lễ: "Tham kiến Thái tử ca ca! Ngu đệ không biết điện hạ tới đây, không thể tham kiến đúng lúc, có tội có tội....."

Vị Thái tử kia không có ý để hắn đứng dậy, giọng nói cũng lạnh nhạt: "Tây Vương gia không cần vội, bốn cung đang chuẩn bị chỗ ngồi cho người đằng kia....."

Dung Ngôn đã bị sốc, liền tiếp nói "không dám, không dám", sau đó vẫn tiếp tục nói vài câu cáo tội, nhận lỗi với Thái tử.

Trong khi nói chuyện, hai nữ tử Cố thị rốt cuộc cũng vội vàng đi tới, hành lễ tham kiến Thái tử.

Thái tử Dung Già La nhất thời không lên tiếng, Dung Ngôn sau khi nói vài câu bồi tội vẫn không thấy đối phương đáp lại, trên khuôn mặt tuấn tú thoáng có chút thiếu kiên nhẫn. Một lát sau, rốt cuộc truyền tới giọng nói của Dung Già La: "Hai nữ tử này là người phương nào?"

Dung Ngôn cứng lại, hai nữ tử Cố thị bỗng nhiên văng đầu hoa mắt, nghe được câu này của Thái tử, Cố Thiên Y mở mồm nhanh chóng trả lời: "Bầm điện hạ, hai người nô gia là....."

Ngay khi nàng ta vừa bắt đầu nói, lập tức đã bị Dung Ngôn mở miệng cắt đứt: "Bầm điện hạ, hai nữ tử này là nữ nhi của Võ Uy Cố tướng quân, đi theo ngu đệ tới nơi này nhìn xem mới mẻ. Không đề phòng khiến các nàng không hiểu chuyện mà hồ ngôn loạn ngữ, va chạm Thái Tử điện hạ....." Sau một hồi bồi tội, thân phận chân chính của hai nữ tử Cố thị mới lộ ra.

"Tiểu thư Cố gia?" Giọng của Dung Già La không rõ có tức giận hay không: "Trong đó có vị hôn thê Cố Lục tiểu thư của ngươi?"

Dung Ngôn lại cứng lại, không nghĩ tới Thái tử sẽ hỏi tỉ mỉ kỹ càng như thế, nhất thời có chút quần bách, không biết nên đáp lại như thế nào.

Cố Tích Cửu ôm cánh tay bàng quan nơi đó, nàng tất nhiên minh bạch cố kỵ của Dung Ngôn.

Dung Ngôn dù sao cũng là vị hôn phu chính thức của nàng, vị hôn phu không mang hôn thê chính thức của mình ra cửa, ngược lại mang theo hai người chị vợ ra ngoài chơi, nói thật ra thì đúng là không hề dễ nghe!

Dung Già La còn đang chờ hấn đáp lại, trong lòng Dung Ngôn quýnh lên, nghĩ rằng Dung Già La chưa từng gặp qua Cố Tích Cửu, hàm hồ liêu một phen lên tiếng: "Vâng..... đúng vậy."

Đôi mắt Cố Tích Cửu hơi nhú lại, chưa từng nghĩ tới Dung Ngôn này cư nhiên dám lừa gạt Thái tử!

Ngón tay nàng hơi nắm chặt lại, cái nôi này nàng thật sự không muốn cống!

Trong khi nàng đang cân nhắc làm sao để ném cái nôi này trở về, Dung Triệt ở bên cạnh nàng đã gấp cây quạt lại, xoay người đi ra ngoài.

"Nha, đòi người thật đúng là không nơi nào mà không gặp lại, Tam ca, Thập Nhị đệ, không nghĩ tới có thể gặp nhau ở chỗ này..... Di, hai vị này không phải là Đại tiểu thư và Ngũ tiểu thư Cố phủ sao? Thì ra là các người đi du ngoạn cùng nhau....."

Giọng nói của Dung Triệt vang lên, nhẹ nhàng và vui vẻ, lại khiến sắc mặt Dung Ngôn đột ngột biến đổi, hấn không nghĩ tới lời nói dối nhanh như vậy đã bị vạch trần, nhất thời choáng váng đứng ở nơi đó.

Cố Tích Cửu cũng không nghĩ tới Dung Triệt sẽ dứt khoát xuất đầu giúp nàng như vậy, trong lòng hơi động, âm thầm cười cười, tiếp tục "nghe diễn".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Cuối cùng người cũng bỏ ra đây

Dung Già La vẫn thực sự cho Dung Triệt một chút mặt mũi. Dung Ngôn ở bên ngoài bái lạy nhiều lần như vậy hấn cũng không ra ngoài, Dung Triệt vừa đến, hấn cư nhiên đi ra. Thuận tay nâng Dung Triệt đang bái kiến dậy: "Bát đệ, người rốt cuộc cũng bỏ ra đây."

Dung Già La tới sớm hơn Dung Triệt, tất nhiên nhìn thấy hấn đến cùng với Cố Tích Cửu, chỉ là không sai người đi đến chào hỏi mà thôi.

Dung Già La rõ ràng có quan hệ tương đối thân cận với Dung Triệt, nói chuyện cũng tương đối tùy ý, hai người bắt đầu hàn huyên vài câu, bỏ mặc Dung Ngôn cùng với hai tỷ muội Cố thị nơi đó.

Cố Thiên Y rốt cuộc tuổi còn nhỏ, đầu óc cũng đơn giản hơn, nàng ta cùng với tỷ tỷ mình vẫn luôn quý phục nơi đó, làm thần tử quân chúng bình thường các nàng không thể ngẩng đầu nhìn lên nên Thái tử không cho phép.

Nhưng vì vẫn luôn quý nên đầu gối nàng ta bắt đầu đau, trong lòng khó chịu, không nhịn được *khu* một tiếng, có ý muốn nhắc nhở với hấn về sự hiện diện của bọn họ.

Dung Già La tựa hồ mới nhớ tới bọn họ, hấn lập tức nhìn thoáng qua một đôi tỷ muội đang quỳ trên đất, khóe môi cười như không cười: "Nguyên lai là Cố đại tiểu thư cùng với Cố ngũ tiểu thư." Lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái: "Tây Vương điện hạ thế này mà cũng muốn lừa gạt bốn cung?"

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Ngôn xanh trắng đan xen, liên tục nói không dám không dám, hấn xưa nay đều không nhanh trí, giờ phút này đầu óc càng trống rỗng và không thể đưa ra được lý do để biện bạch.

Vẫn là cố Thiên Tinh tâm kế thâm một chút, dịu dàng nói: "Mong Thái Tử điện hạ tha tội, tỷ muội chúng ta vốn là ước hẹn ra ngoài du ngoạn, tình cờ gặp Thập Nhị điện hạ ở trên đường. Thập Nhị điện hạ sợ tỷ muội chúng ta không người giám hộ có thể sẽ gặp nguy hiểm, vì thế một đường đưa tiễn. Sau khi đi đến đường này, Ngũ muội muội muốn tiến vào xem náo nhiệt, nô gia cùng với Thập Nhị điện hạ không lay chuyển được nằng, lúc này mới cùng nhau tiến vào....."

Dung Ngôn giống như vừa được đánh thức, vội vàng gật đầu: "Đúng vậy..... đó đúng là những gì đã xảy ra."

Lý do này thực sự đầy đủ cũng thực sự rất hợp lý, nếu như ngay từ đầu Dung Ngôn giải thích như thế, nói không chừng sẽ có người tin, nhưng hiện tại

Dung Triệt gõ cây quạt trong lòng bàn tay một cái, mỉm cười nói: "Thì ra là như thế, vốn cũng không có gì đáng nói. Tuy nhiên, Thập Nhị đệ vừa rồi khăn trương như vậy làm gì? Thật giống như là có tật gặt mình."

Dung Ngôn: "....." Hắn có một loại xúc động muốn đá bay vị Bát điện hạ này đi.

Hắn đành phải giải thích vì nhìn thấy Thái Tử điện hạ nên quá khăn trương và quá hưng phấn, đầu óc choáng váng, không nghe rõ câu hỏi của Thái Tử điện hạ đến nỗi đáp sai, thực sự là không hiểu ý nghĩa của nó.

Nhưng mọi người ở đây, vị nào không phải là người từng trải? Những lời Dung Ngôn vừa nói tự nhiên là không người tin tưởng.

Thái tử Dung Già La càng không tin, nhưng hắn cũng không nói ra, chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, xoay người đi vào trong phòng: "Tây Vương điện hạ hãy tự giúp mình đi, lão Bát người theo bốn cung tới đây."

Một hồi phong ba dường như cứ như vậy qua đi. Dung Ngôn tuy rằng ngượng ngùng, nhưng hắn cũng không có mặt mũi, chuẩn bị mang theo hai nữ tử Cố thị rời đi, phía dưới vốn đang ồn ào đột nhiên trở nên yên tĩnh lại!

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, vịn tay ở lan can bậc thang nhìn xuống phía dưới, một đội tiểu đồng mặc quần áo màu xanh đi đến.

Những đồng tử đó nhìn qua đều khoảng tầm 11-12 tuổi, tóc đen búi thành trái đào, trâm kẹp trên đầu được làm bằng trúc. Tất cả đều mi thanh mục tú, càng ngạc nhiên hơn chính là, bọn họ đều có cùng chiều cao, hành động lại cực kỳ đều nhịp. Khi bọn họ di chuyển, quần áo phát phơ rung lên, giống như đang cười trên một con sóng. Đó chính là cảnh đẹp ý vui. Trong không khí dường như được lấp đầy hương được, thấm nhập vào tim phổi mọi người.

"Đó là thánh nữ của Thiên Vấn Tông (天问宗)....."

"Thánh nữ Thiên Vấn Tông đã tới!" Phía dưới có người kích động nói nhỏ.

Cố Tích Cửu nhíu mày, nhờ vào ký ức nguyên chủ ban tặng, nàng vẫn biết về thánh nữ Thiên Vấn Tông.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Cánh tay đắc lực

Note: song ngữ.

天问宗是这个大陆三大门派之一，全宗的弟子主修的是丹药医术，他们的武功或许并不是最高的，但医术却是个顶个的精湛，所炼出来的丹药更是练武之人梦寐以求的珍品。

Thiên Vấn Tông là một trong ba đại môn phái trên đại lục này. Đệ tử toàn tông chủ yếu là tập trung vào đan dược và y thuật. Võ công của bọn họ có lẽ không phải là tối cao, nhưng y thuật lại là tốt nhất. Những đan dược bọn họ luyện ra càng là trân phẩm mà người luyện võ đều tha thiết mơ ước.

尤其是天问宗的宗主，更有医仙之名，传言无论多重的病患只要他接手就没有治不了的，甚至传言他有为病患剖腹换心凿头揭天灵盖而病患不死的神奇本事。

Đặc biệt là tông chủ Thiên Vấn Tông, càng có danh hiệu "Y Tiên". Nghe đồn rằng bất luận bệnh nặng bao nhiêu, chỉ cần hắn tiếp nhận thì không có gì mà không trị được. Thậm chí lời đồn còn nói, hắn có bản lĩnh thần kỳ, có thể thực hiện một số phép lạ như mổ bụng đổi tim, dùng một số dụng cụ để mở hộp sọ của người, trong khi người bệnh vẫn còn tỉnh táo.

而这天问宗圣女则是他最小的弟子，也是唯一的女弟子，很得师父宠爱，一身医术虽然不如她的师父，但也很了不得，也治好过很多个疑难杂症，在这个大陆闯出很大的名头，又因为她人长的漂亮，故而被称为天问宗圣女。

Trong đó, thánh nữ Thiên Vấn Tông lại là đệ tử nhỏ nhất của hắn, cũng là nữ đệ tử duy nhất, rất được sư phụ sủng ái. Mặc dù một thân y thuật của nàng

không bằng sự phụ, nhưng thực lực cũng rất khó lường, có thể chữa khỏi rất nhiều chứng bệnh nan y, tạo nên tên tuổi rất lớn trên đại lục này. Hơn nữa, bởi vì năng lớn lên rất xinh đẹp, vì thế được xưng là thánh nữ Thiên Văn Tông.

顾惜玖手指无聊地轻敲栏杆，向下看着，她也很想瞧瞧这位传说中的圣女是什么模样。

Ngon tay Cổ Tích Cửu nhàm chán gỗ nhẹ vào lan can, nhìn xuống phía dưới. Nàng cũng muốn nhìn một cái, xem vị thánh nữ trong truyền thuyết có bộ dáng như thế nào.

天问宗圣女果然不负众望，是个美人，还是个清冷型的美人，穿着一身飘飘如轻纱的浅蓝衫子，走动起来如同兰花仙子，一举一动都透着一抹目无下尘高洁清雅味儿。

Thánh nữ Thiên Văn Tông quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người. Đó là một mỹ nhân, một mỹ nhân với vẻ đẹp lạnh lùng. Nàng mặc một chiếc váy lụa mỏng màu xanh nhạt, phát phơ như một tấm màn che. Bước đi giống như tiên tử hoa lan, nhất cử nhất động đều hiện lên một sự duyên dáng cao quý.

顾惜玖看清这位圣女容貌后心中一动！

Cổ Tích Cửu kinh ngạc khi nhìn thấy rõ gương mặt thánh nữ!

这女子的容貌居然有七成像她顾惜玖前世的模样！

Khuôn mặt của nữ tử này có khoảng 70% giống như khuôn mặt của Cổ Tích Cửu ở trong kiếp trước!

她的身边还陪着一名极有气势的年轻男子，也是二十岁上下，身形高大挺拔，容貌是一种邪肆霸道的美，穿着一身绣着蟒纹的紫袍，站在天问宗圣女身边如同一团护花的紫云。

Nàng được hộ tống bởi một nam tử trẻ tuổi rất có khí thế, cũng khoảng tầm 20 tuổi. Hắn có thân hình cao lớn đỉnh bật, gương mặt rất đẹp, tà tử và bá đạo. Trên người mặc một chiếc áo choàng màu tím thêu hình con trăn, đứng ở bên người thánh nữ Thiên Văn Tông giống như được bao quanh bởi một đám mây hoa màu tím.

顾惜玖目光在那男子身上蟒袍一转，莫非这也是一位皇子？

Ánh mắt Cổ Tích Cửu dừng ở trên áo choàng trên người nam tử và tự hỏi liệu hắn có phải cũng là một vị hoàng tử hay không?

很快容言的反应证实了她的猜测，容言眼睛一亮，身形一晃，飞奔下楼："四哥！"

Dung Ngôn nhanh chóng phản ứng lại và chứng thực suy đoán của nàng. Ánh mắt Dung Ngôn sáng lên, thân hình nhoáng lên, chạy như bay xuống lầu: "Tứ ca!"

顾惜玖终于明白对方是谁了，四皇子容楚。

Cổ Tích Cửu rốt cuộc minh bạch đối phương là ai, Tứ hoàng tử Dung Sở (容楚).

天星国国主皇子众多，而最有希望和太子一较长短的就是这位四皇子容楚。

Quốc chủ Thiên Tinh quốc có rất nhiều hoàng tử, nhưng Tứ hoàng tử Dung Sở là người có hy vọng cạnh tranh cao thấp với Thái tử nhất.

他的母妃是当前最受宠的周贵妃，身后家族势力也极强大，他的外祖父曾经是飞星国兵马大元帅，现在虽然已经年老退隐，但其家族的力量依旧不可小觑，忠心部属极多，而且这些部属都在朝内担任军政要职。

Mẫu phi của hắn là Chu quý phi hiện tại đang được sủng ái nhất, thế lực gia tộc phía sau cũng rất cường đại. Ông ngoại hắn đã từng là đại nguyên soái thống lĩnh binh mã của Phi Tinh quốc. Tuy rằng hiện tại đã thoái ẩn tuổi già, nhưng quyền lực và danh tiếng của gia tộc này vẫn không thể coi khinh. Có rất nhiều thuộc hạ trung thành, hơn nữa những thuộc hạ này đều đang đảm nhiệm những vị trí quân chính quan trọng trong triều.

可以说飞星国一半的势力都掌握在周家手里，连宣帝也对周家格外看重，视为左膀右臂。

Có thể nói rằng, một nửa thế lực của Phi Tinh quốc đều được nắm giữ ở trong tay Chu gia, ngay cả Tuyên Đế cũng rất coi trọng Chu gia và xem đó là một cánh tay đắc lực của mình.

朝野之中的大臣一多半的人看周家脸色行事。

Hơn một nửa đại thần trong triều khi hành sự đều phải nhìn xem sắc mặt người Chu gia.

因为这些关系，周贵妃所生的四皇子容楚便有了夺嫡的力量。

Vì những mối quan hệ này, Tứ hoàng tử Dung Sở được sinh ra bởi Chu quý phi, có đủ lực lượng để giành chiến thắng.

更何况容楚这人本身条件也很不错，他仅比太子容伽罗小一岁，也是灵力天才，因为曾经随同外祖父出征，对行军打仗也很有一套，

据说边关的那些头头脑脑也很服他，顾惜玖的父亲顾谢天也是四皇子党，对四皇子极为看重。

Hơn nữa, bản thân Dung Sở cũng có điều kiện khá tốt. Hắn chỉ nhỏ hơn Thái tử Dung Già La một tuổi, linh lực cũng thuộc hàng thiên tài, bởi vì đã từng xuất chinh cùng với ông ngoại, vì thế đối hành quân đánh giặc cũng có một bộ kỹ năng. Nghe nói những vị đầu não nơi biên quan cũng thực sự phục hắn. Phụ thân Cố Tích Cửu là Cố Tạ Thiên cũng theo phe phái của Tứ hoàng tử, cực kỳ coi trọng Tứ hoàng tử.

而太子容伽罗则是已经早逝的皇后之子，母族并没有多少势力，如不是他早慧又是有名的灵力鬼才，只怕他这太子之位早就被这位四皇子夺了去。

Trong khi đó, Thái tử Dung Già La lại là nhi tử của hoàng hậu đã qua đời trước đó, thế lực mẫu tộc cũng không có nhiều ảnh hưởng, nếu như không phải hắn sớm nổi danh thông minh lại có linh lực quý tài, chỉ sợ vị trí Thái tử này của hắn sớm đã bị vị Tứ hoàng tử này đoạt mất.

就算这样，容伽罗这太子之位也是岌岌可危的，并不被朝臣看好。

Mặc dù là như vậy, vị trí Thái tử của Dung Già La cũng tràn ngập nguy cơ, cũng không được triều thần xem trọng.

朝中大臣太子党并不算多。诸位皇子中的大部分人对四皇子巴结有加，而对太子却是敬而远之。

Trong triều, đại thần về phe Thái tử cũng không tính là nhiều. Đa số các vị hoàng tử khác đều đi theo nịnh bợ Tứ hoàng tử và giữ khoảng cách đối với Thái tử.

所以就算是原先并不受宠的容言对容伽罗也不是真正的敬重，也就面上尊重罢了。

Vì vậy, ngay cả Dung Ngôn ban đầu không được sủng ái cũng không thực sự kính trọng đối với Dung Già La, sự tôn trọng của hắn cũng chỉ là thể hiện trên mặt mà thôi.

他得宠后四皇子略向他伸了一下橄榄枝，他便飞扑到四皇子阵营里去了。

Sau khi hắn được sủng ái, Tứ hoàng tử đã hạ xuống cho hắn một cành ôliu, hắn lập tức phi đến trận doanh của Tứ hoàng tử.

他刚才被容伽罗弄了个没脸，此刻见容楚到来，立即就神采飞扬起来，片刻的功夫后，便领了容楚和天问宗圣女上来。

Vừa rồi hắn bị Dung Già La đùa giỡn mất hết mặt mũi, giờ phút này nhìn thấy Dung Sở đã đến, thần thái lập tức bay lên. Một lát sau, hắn đã mang cả Dung Sở cùng với thánh nữ Thiên Vấn Tông đi lên lầu.

容楚显然听容言说起太子在这里，所以他还没进容伽罗的雅间就扬声一笑："太子哥哥在这里？小弟特来见礼....."大步入内。

Dung Sở hiển nhiên đã nghe Dung Ngôn nói rằng Thái tử cũng đang ở đây, cho nên hắn còn chưa tiến vào phòng của Dung Già La thì đã lên giọng cười: "Thái tử ca ca đang ở chỗ này sao? Tiểu đệ đặc biệt tới gặp....." Đơn giản bước vào.

张扬的笑声戛然而止，片刻后他倒退着出来，神色之间居然还有尚没收起来的恭敬之色。

Tiếng cười đường hoàng đột nhiên im bặt, một lát sau hắn lại lùi ra ngoài, vẫn còn chưa kịp thu hồi thần sắc cung kính.

容言诧异："四哥？里面还有....."

Dung Ngôn kinh ngạc: "Tứ ca? Bên trong còn có....."

容楚不待他说完就摆了摆手，示意他闭嘴，那位天问宗圣女微微一挑眉："四殿下？里面是....."

Dung Sở không đợi hắn nói xong liền vẫy vẫy tay, ý bảo hắn cầm miệng lại. Vị thánh nữ Thiên Vấn Tông hơi nhướn mày: "Tứ điện hạ? Bên trong là....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Cảm giác sâu sắc mình là người nghèo

Dung Sở vẫn rất khách khí đối với nàng ta, nói giọng nhẹ nhàng: "Hội đấu giá sắp bắt đầu rồi, chúng ta hãy đi vào phòng chờ trước." Nhẹ nhàng tách đề tài ra, cùng đi với thánh nữ lên lầu hai, vào gian phòng thứ hai, Dung Ngôn và hai nữ tử Cố thị cũng đi theo.

Chẳng lẽ trong căn phòng của Thái tử còn có mặt đại nhân vật khác?

Có thể khiến cho một người như Dung Sở luôn luôn kiêu ngạo cũng kiêng kị như vậy, xem ra người này thực sự là không đơn giản, sẽ là ai

đây?

Cố Tích Cửu suy tư, vô thức xoay ly trà trong tay.

Một lát sau Dung Triệt đã quay lại để chào từ biệt Cố Tích Cửu.

Nói có chuyện gấp cần phải về phủ một chuyến, lúc gần đi cũng không phân trần mà đưa cho Cố Tích Cửu một tấm ngân phiếu năm vạn lượng bạc, để nàng mua một vật phẩm đầu giá thích hợp, đã tiến vào một chuyến thì không nên về tay không. Không đợi Cố Tích Cửu chối từ, hắn đã vội vàng phi xuống lầu hai.

Cố Tích Cửu nhấp nhấp môi mỏng, nhận lấy tờ ngân phiếu năm vạn lượng.

Hiện tại nàng xác thật là rất thiếu bạc, hơn nữa nàng nghe nói vật phẩm của lần bán đầu giá này có Huyền Hành Thảo (幻行草) mà nàng muốn. Đây là cỏ quý hiếm, ước chừng cũng phải mất năm vạn lượng bạc, nếu nàng tận lực thì vẫn có thể mua nó. Đối với số tiền này, sau này nàng sẽ nghĩ cách trả lại. Dựa vào bản lĩnh của nàng hắn là cũng không khó lắm——

Phía dưới vang lên những âm thanh giòn tan của cây búa, báo hiệu cho hội đấu giá chính thức bắt đầu.

Các thủ tục bán đấu giá nơi này cũng không khác lắm so với đấu giá thời hiện đại, đều bắt đầu đấu giá từ những vật rẻ nhất.

Đây là nhà đấu giá nổi tiếng xa hoa nhất, lớn nhất và tối cao nhất trong Phi Tinh quốc. Người tới nơi này không phải quý tộc, tất cả các vật phẩm bán đấu giá tự nhiên cũng là vật phẩm thực sự rất quý hiếm, ở trên thị trường không dễ dàng thấy được. Giá rẻ nhất cũng phải trên vạn lượng bạc trắng.....

Cố Tích Cửu sờ sờ mấy chục lượng bạc vụn trong tay áo, thật sự cảm giác rất sâu sắc, mình chính là người nghèo.

Sờ sờ tấm ngân phiếu năm vạn lượng bạc mà Dung Triệt lưu lại, chỉ hy vọng giá thị trường của huyền hành thảo hôm nay sẽ thấp, đừng vượt qua năm vạn lượng bạc.....

Trên thực tế, hội đấu giá hôm nay vừa mới trôi qua một phần ba, Cố Tích Cửu đã mất hy vọng đối huyền hành thảo trong truyền thuyết kia!

Vị thánh nữ Thiên Văn Tông đã mua hết tất cả thảo dược đêm nay!

Từ Vương gia Dung Sở bên người nàng ta chân chính là vị thô hào, bất luận dược thảo đưa ra bị nâng tới giá trên trời nào, hắn đều sẽ vung bàn tay lên nhiều hơn hai vạn so với nhân gia, trực tiếp dọa cho người cạnh tranh giá phải từ bỏ.

Cố Tích Cửu tận mắt nhìn thấy một cây thảo dược giá trị nhiều nhất chỉ ba vạn, đã bị Dung Sở mua với giá sáu vạn lượng bạc. Hắn giàu có đến nỗi khiến Cố Tích Cửu bắt đầu cân nhắc làm thế nào để đánh cướp hắn.....

Trên thực tế, sau ba bốn lần Dung Sở đều dùng ưu thế tiền tài để chèn ép và đoạt mua tất cả các loại thảo dược, mọi người đã ngừng đấu giá mỗi khi có thảo dược được đưa ra.

Rốt cuộc, không ai muốn đắc tội với vị Từ Vương gia chạm tay là bỏng.

Bất quá, nhà đấu giá vẫn có rất người nhiều, vẫn còn tồn tại những người khác, ví dụ như một vị đang an vị ở dưới lầu dưới.

Nhìn từ trang phục của hắn, giống như một vị công tử thích đọc đủ thứ thi thư, môi hồng răng trắng, mi thanh mục tú. Một khuôn mặt trắng nõn, đôi mắt sáng lung linh, diện mạo xinh đẹp nho nhã khác người phàm tục.

Người này ngồi ở dưới lầu vốn cũng không có gì lạ. Tuy nhiên, hắn lại có một thói quen bất thường, mỗi khi Dung Sở bên kia ra giá, hắn luôn vươn ra một ngón tay dài trắng nõn và lắc lư nó trước mặt người bán đấu giá.

Người bán đấu giá nhìn thấy khí chất của hắn không tầm thường, còn tưởng rằng hắn cũng sẽ giàu có giống như Dung Sở sẽ nâng thêm một vạn, nhưng không nghĩ rằng hắn chỉ thông thả mà phun ra mấy chữ: "Thêm một lượng."

Mấy lời này khiến cho một vài người nghe té xỉu.

.....*Lời của tác giả:.....*

Ở chỗ này nói một chút ha, nam chính trong truyện này, hắn có rất nhiều thân phận. Thánh tôn chỉ là thân phận chung của hắn, những thân phận khác các bạn đọc hãy chú ý đón xem nha. Công tử một lượng này chính là hắn. Vốn không định click mở, nhưng một số người đọc thường hay nóng nảy, cho nên ta dứt khoát thuyết minh luôn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Đây quả thực là trực tiếp chống đối Tứ hoàng tử

Dung Sở ra giá vài lần, hẳn đều sẽ thêm một lượng ở phía sau, không nhiều không ít, nhưng lại có thể ngăn cản mũi người.

Bởi vì hẳn quá rối, vài loại thảo dược vốn chỉ ba bốn vạn lượng bạc là có thể mua được, Dung Sở cần phải bỏ ra mười mấy vạn lượng mới có thể bắt lấy, khiến trong lòng Dung Sở hận đến nỗi ngứa răng.

Đương nhiên, hành động của công tử thiếu niên này cũng khiến hắn trở thành tiêu điểm truy đuổi ánh mắt của mọi người.

Khi Cố Tích Cửu nhìn thấy giá của những thảo dược đó đã tăng vọt thì không còn ôm hy vọng để mua nữa, lúc này chỉ dứt khoát dựa cửa sổ và nhìn xem náo nhiệt.

Nàng cũng đang đánh giá vị công tử thiếu niên kia.

Công tử thiếu niên tựa hồ là người nhút nhát, bởi vì trên khuôn mặt trắng nõn của hắn có hơi đỏ ửng khi nhận thấy ánh mắt của mọi người đang chăm chăm nhìn về phía hắn. Đôi mắt rũ xuống, lông mi thật dài, nhìn qua còn tinh tế hơn cả một đại cô nương chưa từng bước chân ra khỏi cửa.

Cố Tích Cửu không biết người này là ai, hơn nữa dựa trên sắc mặt của những người xung quanh, dường như bọn họ cũng không quen biết hắn.

Dung Sở vẫn là lần đầu tiên đụng tới người không biết điều như thế, nhưng ở đây là nhà đấu giá, không thể dùng thân phận trực tiếp áp người, cũng không thể buộc nhân gia không được ra giá, hắn chỉ có thể cắn răng tiếp tục tăng giá.

Sau đó hắn cũng học khôn ngoan, công tử thiếu niên thêm một lượng sau khi hắn ra giá, hắn cũng theo đó thêm vào một lượng, không muốn bỏ thêm vào một vạn lượng nữa.

Không nghĩ tới, thời điểm khi hắn tăng giá một lượng, công tử thiếu niên kia lại hào sảng mà thêm một vạn lượng, tạo ra ấn tượng Tứ hoàng tử có chút keo kiệt.....

Đây quả thực chính là trực tiếp chống đối Tứ hoàng tử!

Công tử thiếu niên này rốt cuộc là ai?

Ấn gan hùm uống mật gấu hay sao? Trong lòng vô số người hiện lên nghi vấn này.

Cố Tích Cửu mừng rỡ xem náo nhiệt, bất động thanh sắc đánh giá công tử thiếu niên, cũng đang suy đoán thân phận thiếu niên này.

Dám công nhiên ở nơi này gọi nhíp cùng với Tứ điện hạ tất nhiên không phải là nhân vật bình thường, chỉ có ba loại khả năng:

Một, công tử thiếu niên này là người của Thái Tử điện hạ, cố ý khiến cho Tứ điện hạ ngọt ngat.

Hai, công tử thiếu niên này là một thế hệ thứ hai ngây thơ và giàu có, có chút ngu ngốc.

Ba, công tử thiếu niên này là thế ngoại cao nhân, không e ngại bất luận cường quyền nào.

Cố Tích Cửu nhìn trên khuôn mặt tuần tú của công tử thiếu niên mang tính trẻ con, non nớt như vậy, khả năng thế ngoại cao nhân là quá nhỏ! Lập tức xoá tan loại khả năng thứ ba.

Đối với loại khả năng thứ hai tựa hồ càng không thể có, trong nhà quý tộc phú hào ở Phi Tinh quốc, có mấy nhà không biết uy danh Tứ điện hạ? Hai từ nhà nào dám trực tiếp thách thức với tứ điện hạ như vậy? Đây không phải là khuyết tật thì có thể xưng là ngu ngốc!

Hai loại này đều bị loại bỏ, vậy chỉ còn một loại khả năng, người này là người của Thái Tử điện hạ Dung Già La, cố ý quá rối buồn nôn vị Tứ điện hạ này!

Cố Tích Cửu phỏng đoán như vậy, thực hiển nhiên là trong lòng vị Tứ điện hạ Dung Sở cũng có ý tưởng này. Hắn dùng ánh mắt lạnh băng liếc vài cái về phía Dung Già La!

Trong lòng Cố Tích Cửu bỗng nhiên vừa động!

Không đúng, còn có một khả năng thứ tư!

Có lẽ phía sau hậu trường, có bàn tay ai đó đang đẩy, muốn cho Dung Già La bất hoà với Dung Sở, tốt nhất là như nước với lửa, trai cò đánh nhau như vậy, hẳn làm ngư ông hưởng lợi. Ai là người đẩy tay phía sau hậu trường?

Nàng đang trầm ngâm suy nghĩ, công tử thiếu niên kia bỗng nhiên ngừng đầu nhìn qua về phía nàng, ánh mắt hai người gặp nhau, công tử thiếu niên hơi mỉm cười.

Trong lòng Cố Tích Cửu nhảy dựng!

Vị công tử thiếu niên này tuy rằng tuấn mỹ khác người phàm tục, nhưng cũng không phải là vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành. Có vài vị ở đây thậm chí còn tuấn mỹ hơn hẳn, ví dụ như Dung Sở, ví dụ như Dung Ngôn, tất nhiên cũng kém xa Dung Triệt. Tuy nhiên, tươi cười của hắn phảng phất như có hoa đào nở ra đầy trời, khiến nhân tâm không tự chủ được cũng rung động theo, không phải là yêu nghiệt bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Đây quả thực chính là tới phá đám!

Cũng may công tử thiếu niên cũng không đơn thuần chỉ nhìn một mình Cố Tích Cửu, hắn đảo ánh mắt từ từ nhìn qua, giống như quét một vòng toàn bộ khách nhân trên lầu hai, sau đó lại chậm rãi ngồi xuống, chờ thảo dược tiếp theo được đưa ra để bán đấu giá.

Cố Tích Cửu thương tiếc huyền hành thảo rốt cuộc cũng bị dựng lên, giống như những thảo dược khác, nó được đựng bên trong một cái hộp thủy tinh. Thủy tinh trong sáng, có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong có một gốc cây cỏ màu đỏ thẫm.

Loại cỏ này cực kỳ hiếm thấy, giá khởi điểm ban đầu chính là năm vạn lượng. Đây là một loại cỏ mà Dung Sở nhất định phải mua bằng được, hắn dứt khoát tăng giá lên gấp đôi là mười vạn lượng.

Thiếu niên công tử thường không tăng sau khi giá thầu đã vượt quá mười vạn lượng đối với những thảo dược khác, lần này lại đổi ý, giọng của Dung Sở vừa ra, hắn liền chậm rãi nói một câu: "Thêm một lượng!"

Dung Sở cắn răng: "Mười lăm vạn lượng!"

Công tử thiếu niên: "Mười lăm vạn linh một lượng."

"Hai mươi vạn lượng ~!" Dung Sở dứt khoát bỏ thêm năm vạn lượng.

"Hai mươi vạn linh một lượng." Công tử thiếu niên vẫn mang giọng điệu bình tĩnh như cũ.

"Hai mươi lăm vạn lượng!"

"Hai mươi lăm vạn linh một lượng."

.....

Đây quả thực chính là tới phá đám!

Ngón tay Dung Sở nắm chặt, lạnh lùng nhìn công tử thiếu niên, nếu như ánh mắt có thể giết người, phỏng chừng công tử thiếu niên đã chết tám trăm lần.

Thánh nữ Thiên Vân Tông bên người hắn hơi nhẹ nhàng nhấp máy môi, tựa hồ nói vài câu gì đó với Dung Sở, ánh mắt Dung Sở chợt lóe, tiếp tục bắt động thanh sắc tăng thêm giá.

Công tử thiếu niên tựa hồ biết Dung Sở nhất định phải có được thảo dược này, cho nên hắn vẫn luôn tăng giá mà không hề chớp mắt. Trong khi hai người cạnh tranh giá, giá của cây thảo dược đã lên đến tám mươi vạn, giá trên trời!

Tuy rằng mọi người ở đây đều là đại thổ hào có kiến thức rộng rãi, nhưng loại cạnh tranh ra giá như thế này vẫn là lần đầu tiên đụng tới. Trong đại sảnh yên tĩnh đến nỗi, một cây châm roi xuống đất cũng có thể nghe được.

"Tám mươi vạn linh một lượng." Công tử thiếu niên phe phẩy quạt xếp trong tay, mỉm cười liếc mắt nhìn Dung Sở trên lầu một cái, tựa hồ đang chờ hắn ra giá tiếp.

Không nghĩ tới Dung Sở chỉ nhẹ nhàng nhếch môi, liếc mắt nhìn hắn, ngồi xuống, nhàn nhạt nói: "Nếu huynh đài coi trọng vật ấy như thế, vậy bốn vương sẽ không cạnh tranh với ngươi nữa. Huyền hành thảo này sẽ thuộc về ngươi!"

Công tử thiếu niên: "....."

Mọi người: "....."

Rất nhiều người ở đây đều có quan hệ khá tốt đối với Dung Sở, một số người thậm chí biết hắn hôm nay đến đây là vì huyền hành thảo, không nghĩ tới hắn cư nhiên dễ dàng từ bỏ như vậy!

Mọi người đều quan sát đã lâu, luôn cảm thấy công tử thiếu niên này hẳn là đang cố ý quấy rối Dung Sở, khẳng định không thật sự muốn mua huyền hành

thảo. Hiện tại Dung Sở bỗng nhiên rút ra không đầu giá nữa, chỉ sợ công tử thiếu niên này sẽ phải khóc!

Tám mươi vạn lượng bạc, chính là tổng thu nhập mà giới thượng lưu kiếm được trong suốt cuộc đời mình!

Công tử thiếu niên tựa hồ hơi sững sốt một chút, sau đó hần chớp chớp mắt nhìn Dung Sở trên lầu, tựa hồ rất muốn tung lại củ khoai lang phỏng tay: "Từ điện hạ, người chắc chắn là không muốn đầu giá nữa? Thảo dược này thật ra rất đặc biệt, thực sự đáng giá như thế, người sẽ hối hận nếu không tiếp tục. Không bằng người lại thêm giá lên một chút, ngay cả khi chỉ là một lượng, ta cũng sẽ không theo....."

Hắn càng nói như vậy Dung Sở càng cảm thấy sáng khoái, vừa rồi hắn bị tiểu tử hỗn đản này hồ hơon mấy chục vạn lượng bạc, hiện tại hắn rốt cuộc cũng hồ lại tiểu tử này một hồi!

"Quân tử không đoạt thứ người khác yêu thích, nếu như người đã thích nó, bản vương tự nhiên sẽ không tiếp tục tranh đoạt cùng người." Dung Sở đường hoàng nói một phen.

"Người nghiêm túc chứ?"

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Hôm nay bất luận thế nào cũng sẽ không cần?

"Tất nhiên!"

Công tử thiếu niên thờ dài một cách u ám: "Được thôi, nó sẽ thuộc về ta."

Sau khi tiếng chùy gõ vang lên báo hiệu thành giao, công tử thiếu niên từ trong lòng ngực móc ra một tập ngân phiếu đưa lên, còn trình trọng thả một lượng bạc vụn ở trên tập ngân phiếu.

Mọi người nhìn giống như chế giễu hắn, nhìn hắn ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, bỏ ra tám mươi vạn lượng bạc để mua một cây cỏ trị giá năm vạn lượng.....

Thiếu niên công tử thờ phào nhẹ nhõm một hơi, cảm hộp thủy tinh có cây huyền hành thảo ở trong lòng bàn tay, lại liếc mắt nhìn một cái và thờ dài một hơi lần nữa.

Dung Sở nhìn thấy biểu tình của hắn giống như đau răng thì hết sức sáng khoái, cố ý mở miệng: "Vị nhân huynh này, nếu đã có được vật yêu thích trong lòng, vì sao còn thờ dài?"

Công tử thiếu niên ngẩng đầu nhìn lên Dung Sở ở trên lầu hai, tựa hồ còn chưa từ bỏ ý định: "Từ điện hạ, người thật sự không cần cỏ này?"

Dung Sở quả thực thần thanh khí爽: "Không cần!"

"Hôm nay bất luận thế nào cũng sẽ không cần?"

"Đúng vậy, hôm nay vô luận thế nào ta cũng không cần." Dung Sở dứt khoát trả lời.

"Vậy —— được thôi." Công tử thiếu niên rốt cuộc hết hy vọng, chậm rãi mở hộp ra, cẩn thận nhìn nhìn, bỗng nhiên cười cười: "Một gốc cây cực phẩm huyền hành thảo ba ngàn năm, không nghĩ tới chỉ cần trả tám mươi vạn lượng bạc đã mua được nó, quá lời!"

Một lời vừa ra, mọi người đều sững sờ!

Chén trà trong tay Dung Sở rơi xuống đất: "Cái gì?!"

Huyền hành thảo rất khó có, một gốc cây sinh trưởng mười năm tuổi đã có giá trị tám năm vạn lượng. Những loại thường được mang bán đầu giá và trên thị trường cũng là một loại này.

Đối với loài đã sinh trưởng ba ngàn năm, đó chỉ là tồn tại trong truyền thuyết! Có thể nói có giá trị liên thành, đừng nói tám mươi vạn, thậm chí là tám trăm vạn cũng chưa chắc có thể mua nó!

Toàn bộ đại sảnh đều sôi trào!

Dung Sở ngây người một lát, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Nói dối! Bản vương không tin! Trên đời này làm gì có cực phẩm huyền hành thảo ba ngàn

năm?! Đó rõ ràng chính là mười năm tuổi!"

Công tử thiếu niên thân nhiên nói: "Ta cũng không cần điện hạ phải tin." Hắn chậm rãi muốn để hộp đựng thảo dược vào trong tay áo.....

"Tiểu huynh đệ, chậm đã! Có thể để bốn Thánh Nữ đánh giá hay không?" Thánh nữ Thiên Vấn Tông lướt xuống từ lầu hai, đứng ở trước mặt công tử thiếu niên.

Thánh nữ Thiên Vấn Tông nổi danh với sự kiêu ngạo, gần như không để ở trong mắt bất luận kẻ nào. Thậm chí là Tử điện hạ Dung Sở cũng phải kính nể ba phần, mơ hồ có chút nể sợ. Đối với tuyệt đại đa số người có thể cùng nàng nói chuyện vài câu, đó đã là thiên đại vinh hạnh.

Vị thánh nữ trong bộ váy trắng phát phơ đứng ở nơi đó, mặt đẹp mỉm cười. Tuy rằng mang giọng điệu thương lượng, nhưng lại cảm giác không chấp nhận được người cự tuyệt. Nàng cũng không cho rằng thiếu niên này sẽ cự tuyệt nàng.

Công tử thiếu niên quả nhiên không cự tuyệt nàng, hắn trực tiếp ra giá: "Có thể, mười vạn lượng!"

Bạch y Thánh nữ có chút ngốc: "Cái gì?"

"Mười vạn lượng để ngươi nhìn xem một cái." Công tử thiếu niên lại nói rõ ràng hơn.

Bạch y Thánh nữ: "....."

"Công tử không nhận biết ta? Ta là thánh nữ Thiên Vấn Tông, Cổ Tích Tích (古惜惜)....." Bạch y Thánh nữ dứt khoát tự giới thiệu mình.

"Hai mươi vạn lượng....." Công tử thiếu niên không thèm quan tâm, ngược lại bắt đầu tăng giá.

Mặt đẹp của bạch y Thánh nữ ứng đo: "Ngươi....."

"Ba mươi vạn lượng."

"Ngươi..... sao ngươi có thể yêu cầu một mức giá trên trời như vậy?!"

"Bốn mươi vạn lượng." Công tử thiếu niên nói giọng thân nhiên: "Thánh nữ, yêu cầu mức giá trên trời hay không, ta cũng không cho phép ngươi cò kè mặc cả. Nếu ngươi luyến tiếc, có thể không cần xem, quyết không bắt buộc. Ngươi, ngươi lại khiến bốn thiếu tôn thêm một phen miệng lưỡi, hiện tại là tám mươi vạn lượng. Ngươi nói thêm một câu nữa, đó chính là chín mươi vạn lượng. Ngươi thật sự vẫn không muốn liếc mắt nhìn một cái?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Nói giá đi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đây quả thực chính là cướp ngày! Không may, giá đã được niêm yết rõ ràng, ai cũng không thể nói có điều gì không đúng.

Trong đại sảnh yên tĩnh đến nỗi, một cây châm rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy. Mọi người đều như ngừng thở, muốn nhìn xem phản ứng của vị Thánh nữ.

Mặt đẹp của Cổ Tích Tích rất hiếm khi giận dữ, nàng dừng lại một lúc, bỗng nhiên nở nụ cười ngọt ngào: "Được, bốn thánh nữ sẽ trả tám mươi vạn lượng để xem nó một lần!"

Nàng là một mỹ nhân lạnh lùng, mỹ mạo nhưng thường không cười. Hiện tại cười này lại giống như dị hoa mới nở, khiến toàn bộ đại sảnh phảng phất cũng sáng ngời lên. Không biết bao nhiêu người ở đây đều nhìn xem đến nỗi ngây người.

Ngay cả Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn cũng choáng váng bởi nụ cười ấy, mặc dù bên người đã có hai vị mỹ nhân làm bạn. Hắn cảm giác như có thể sẵn sàng làm bất cứ điều gì chỉ để vị mỹ nhân này cười lần nữa.....

Tuy nhiên, công tử thiếu niên phảng phất giống như là mảnh gỗ, đối với sắc đẹp như vậy cũng không chịu nhượng bộ chút nào, một lượng bạc cũng không cho.

Hắn chậm rãi tiếp nhận ngân phiếu mà Cổ Tích Tích đưa qua, cẩn thận quan sát một chút và xác nhận tính xác thật, lúc này mới mở hộp ra để Cổ Tích Tích nhìn thoáng qua ——

Thật sự chỉ để nàng nhìn thoáng qua, sau đó liền "bang" một tiếng, khép nắp hộp lại: "Được rồi, đã liếc mắt xem qua một cái."

Cổ Tích Tích: "....." Mặt đẹp của nàng hơi tái nhợt, nhẹ nhàng hít vào một hơi: "Công tử, cô này muốn bán bao nhiêu bạc? Nói giá đi!"

Những lời này của nàng vừa ra, đã chứng tỏ cô này quả nhiên là huyền hành thảo ba ngàn năm. Tất cả mọi người đều kinh ngạc! Vô số ánh mắt cực kỳ hâm mộ dừng ở trên người công tử thiếu niên.....

Một cái bóng tím chợt lóe, người Dung Sở nhẹ nhàng đáp xuống: "Tích Tích, ngươi nhìn thấy rõ ràng không?"

Cổ Tích Tích gật gù đầu: "Đúng vậy! Huyền hành thảo sinh trưởng 10 năm, có 8 phiến lá đối nhau, cặp cặp đối diện nhau. Mỗi chiếc lá đều có hình tròn và có màu đỏ. Huyền hành thảo ba ngàn năm, có 10 phiến lá đối nhau, cặp cặp đối diện nhau. Mỗi chiếc lá đều có màu đỏ như màu của trái tim, nhưng cuống lá có hình dạng lưỡi liềm và có màu trắng....."

Nàng chuyên về dược học, có một lượng kiến thức về tất cả các loại thảo dược. Nàng chỉ cần liếc mắt nhìn một cái là có thể lập tức phân biệt ra, chưa bao giờ mắc lỗi.

Tuy rằng nàng chưa từng gặp qua huyền hành thảo ba ngàn năm, nhưng đã được nghe sư phụ giảng giải tỉ mỉ kỹ càng, biết sự khác nhau giữa hai loại huyền hành thảo này.

Vừa rồi chỉ liếc mắt nhìn một cái, nàng đã nhận ra hầu hết những đặc điểm chính của thảo dược, giống hệt với những gì sư phụ đã nói!

Nghe nói dược này có thể tẩy tinh phạt tủy, có công hiệu giúp người thoát thai hoá cốt, giúp tăng cường công lực trăm năm, có thể biến một người bình thường trở thành thiên tài.

Ngoài ra, có tin đồn rằng, nếu dùng nó để luyện chế Dẫn Hồn Hoàn (引魂丸) có thể triệu hồi hồn phách người chết, để người nọ trong sinh trên một thế xác khác.....

Tóm lại, công hiệu của cô này đã được truyền đi vô cùng kì diệu, dược này là vật *khả ngộ bất khả cầu (hiếm gặp)*, giá trị liên thành.

Cổ Tích Tích thực sự rất muốn có cô này, nàng thật ra là một vị có tiền chân chính, có thể trực tiếp trả giá tới một ngàn vạn lượng! Cơ hồ khiến người kinh sợ suýt rơi cả cằm.

Không ngờ công tử thiếu niên cất hộp dược vào trong ống tay áo, chỉ trả lời với nàng hai chữ: "Không bán!"

Cổ Tích Tích vẫn cố gắng hết sức để thuyết phục hắn, lại liên tiếp bỏ thêm ba lần ra giá, giá đã cao tới 1500 vạn lượng bạc trắng. Bất đắc dĩ, công tử thiếu niên này lại giống như đã ăn quả quyết tâm, cắn chết cũng không bán.

Dung Sở rốt cuộc ngắt lời: "Đến tột cùng, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng bán nó?"

Công tử thiếu niên liếc mắt nhìn hắn một cái: "Điều này có quan hệ gì với điện hạ? Điện hạ vừa rồi đã chắc chắn tỏ vẻ sẽ không mua nó, chẳng lẽ điện hạ muốn đổi ý?"

Một câu khiến Dung Sở ghen ở nơi đó. Hiện tại hắn vô cùng hối hận vì vừa rồi không thêm một lượng bạc để mua nó, hiện tại muốn trả giá cao hơn gấp 20 lần mà đối phương vẫn không chịu bán.....

Con người chính là như vậy, vật càng không mua được thì càng cảm thấy trân quý, càng không thể không mua. (人就是这样，越买不到的东西越感觉珍贵，越非买不可.)

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Thứ này ngươi cần phải bán đi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Dung Sở ra hiệu ánh mắt với Dung Ngôn bên người. Dung Ngôn hiểu ý, lập tức mở miệng: "Vị công tử này, vật ấy tuy rằng là ngươi đã mua được, nhưng dù sao nó cũng là thần vật, ngươi cho rằng có thể lưu vật ấy bên người mà không có điều gì bất ngờ xảy ra?"

Ngươi không có bản lĩnh cao cường tuyệt đối, một khi bảo vật trong người bị hiển lộ trước mặt người khác, chẳng những sẽ không mang đến lợi ích cho ngươi đang giữ nó, ngược lại sẽ khiến người khác mơ ước, mang đến thảm họa.

Những lời vừa rồi của Dung Ngôn, đúng là có ý này, rõ ràng là đang uy hiếp.

Công tử thiếu niên mở to hai mắt: "Ý của hai vị điện hạ là nếu như bản thiếu không bán nó, một khi ra khỏi cửa sẽ lập tức bị các ngươi đoạt lấy?"

Dung Sở đen mặt, giọng nói lạnh lùng: "Sao bốn cung cần phải làm như vậy? Tuy nhiên, bảo vật sẽ khiến người động tâm, khó bảo toàn những người khác sẽ không mang ý niệm này....."

Công tử thiếu niên tựa hồ đã bị hấn thuyết phục, thở dài một hơi: "Người nói rất đúng, xem ra ta chỉ có thể truyền tay vật ấy ở chỗ này."

Dung Sở cười, lần này là cười thỏa thuê đắc ý: "Chỉ e là đúng vậy. Tiểu công tử, kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, thứ này người cần phải bán đi."

Công tử thiếu niên chậm rãi đứng dậy: "Người nói lý lẽ đúng thật là như vậy, nhưng rõ ràng là người đang dựa vào uy quyền mà uy hiếp bốn thiếu. Từ nhỏ bốn thiếu đã có tính tình kỳ lạ, không thích bị người uy hiếp nhất. Một khi bị người uy hiếp, bốn thiếu không biết sẽ làm ra chuyện gì." Từ trong ống tay áo, hấn xách chiếc hộp kia ra ——

Sắc mặt Dung Sở hơi đổi: "Người muốn như thế nào?"

Công tử thiếu niên nhẹ nhàng cười: "Vì nó là thần vật, cho nên người có duyên sẽ có được nó....."

Ánh mắt hấn chuyển về bốn thiếu, bỗng nhiên dừng ở trên người Cố Tích Cửu, vẫy tay về phía nàng một cái và cất cao giọng nói: "Tiểu huynh đệ, người có cảm thấy hứng thú đối với cô này không?"

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, bất động thanh sắc nhìn hấn: "Có cảm thấy hứng thú thì thế nào? Không có hứng thú thì thế nào?"

"Nếu người cảm thấy hứng thú, bốn thiếu sẽ bán cho người cây cô thần này!"

Cố Tích Cửu trầm mặc một lát, trả về mấy chữ: "Không có tiền!"

Công tử thiếu niên bất ngờ cười với giọng nhẹ nhàng: "Vậy người có năm vạn lượng bạc hay không?"

"..... Có." Trên thực tế, trên người nàng cũng chỉ mang theo năm vạn lượng.

"Tốt, bốn thiếu hiếm khi hợp ý với vị tiểu huynh đệ này, cô này bán cho người với giá năm vạn lượng bạc!" Một câu của công tử thiếu niên rất có hiệu ứng long trời lở đất.

Một gốc cây thần vật vốn là ngàn vạn lượng bạc, chỉ được bán ra với giá năm vạn lượng bạc. Công tử thiếu niên này quả thực chính là một kẻ ngốc biến thái!

Vô số ánh mắt nhìn qua lâu hai nơi Cố Tích Cửu đang ở đó. Muốn nhìn xem một chút, người may mắn nhất được tiện nghi lớn này là ai.

Tuy nhiên, Cố Tích Cửu đã ẩn thân mình ở phía sau bức rèm che, mọi người chỉ lơ mơ nhìn thấy thân ảnh nàng, nhưng không thể nhìn thấy khuôn mặt nàng.

Cố Tích Cửu không cảm thấy mình là người may mắn. Nàng nhìn công tử thiếu niên trước mắt vừa mới phi thân nhảy vào: "Công tử thật sự muốn bán thảo dược này năm vạn lượng cho ta?"

"Cam đoan không giả." Đôi mắt công tử thiếu niên long lanh như nước mùa thu, cười như không cười nhìn nàng: "Người trong đại sảnh này, bốn thiếu thấy người thuận mắt nhất, cho nên muốn bán rẻ nó cho người. Bất quá, bốn thiếu cũng có một điều kiện."

Mất thấy một cái bánh vàng có nhân lớn như vậy sẽ rơi ở trên đầu, Cố Tích Cửu vẫn rất bình tĩnh hỏi: "Điều kiện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Họa thủy Đông dẫn*

"Cây thảo dược này người không thể bán lại cho bất luận kẻ nào, đương nhiên, cũng không được cho. Chỉ cần người đáp ứng điều kiện này, cây thảo dược này chính là của người. Loại ưu đãi như vậy không phải lúc nào cũng có, bốn thiếu đây chỉ vì hợp ý người nên mới....."

Cố Tích Cửu cười nhẹ: "Hợp ý?" Nàng bỗng nhiên bước về phía trước một bước, tới gần trước người công tử thiếu niên: "Ta thấy công tử đây là đang muốn họa thủy đông dẫn*, đúng không?"

* 祸水东引: *Thảm họa phía Đông. Ý đại khái là muốn khuấy động lên một số rắc rối.*

Hiện tại cây cô này đã bị Tử điện hạ và vị thánh nữ theo dõi, bất luận nó dừng ở trong tay ai, chắc chắn sẽ phải chịu sự bức bách của hai người kia. Nếu không thể bán cho bọn họ, quả thực là phiền toái vô cùng!

Đây xác thật là một giao dịch rất tuyệt, nhưng cũng là một củ khoai lang nóng cực kỳ phỏng tay, là một thảm họa lớn. Nếu xử lý không tốt, không những sẽ mất giao dịch mà còn nguy hiểm đến mạng nhỏ của nàng!

Trong kiếp trước của Cố Tích Cửu, nàng cao ước chừng khoảng một mét bảy. Hơn nữa, nàng là sát thủ, một khi tiếp cận người khác, khí thế cực kỳ bức người. Đôi khi nàng còn chưa động thủ, đối phương đã sợ tới mức vắt chân lên cổ mà chạy.

Giờ phút này khi nàng tới gần công tử thiếu niên, khí tràng trên người vẫn không hề nhỏ.

Nhưng hiện tại, thân mình nàng rốt cuộc chỉ là một vị hải tử mười ba tuổi, còn chưa phát dục, đầu nàng thấp bé, mặc dù đi một đôi giày cao gót tự đặc chế, nhưng chỉ cao hơn bình thường khoảng 10cm, vì thế vẫn chỉ cao có 150cm.

Mà công tử thiếu niên trước mắt này tuy rằng nhìn ngoài mặt có vẻ non nớt, nhưng lại cao 1m8, tuấn mỹ cao ráo.

Cố Tích Cửu lại tới gần trước người hắn, khí thế vô hình yếu đi một chút, cổ tình thiếu niên này còn tiến lên một bước, làm hại Cố Tích Cửu thiếu chút nữa thì dán ở trong lòng ngực hắn.

May mắn nàng đúng lúc phát hiện ra tình hình bất lợi, bất động thanh sắc lui về phía sau một bước, thoáng kéo ra khoảng cách với hắn một chút.

Công tử thiếu niên rũ mắt nhìn tiểu nhân nhi trước mắt, tuy rằng người hơi lùn, nhưng khí tràng thật sự không nhỏ, khiến nhân tâm cảm thấy lạnh lẽo. Tướng mạo rõ ràng thực sự bình thường, một đôi con ngươi lại giống như hồ sâu không nhìn thấy đáy, thời điểm nhìn người lộ ra một luồng khí lạnh thấm người.

Tiểu nhân nhi cực kỳ thông minh! Cũng không bị chiếc bánh có nhân đột nhiên rơi xuống mà choáng váng đầu óc.....

Công tử thiếu niên mỉm cười, tươi cười như gió mùa xuân, hắn ước lượng hộp thủy tinh trong tay: "Ngươi thực thông minh. Vậy —— ngươi còn dám muốn nó hay không? Có lẽ nó sẽ khiến ngươi vướng vào một đồng phiền toái trên người....."

Cố Tích Cửu nhướn mày cười, giờ tay lấy chiếc hộp thủy tinh từ lòng bàn tay hắn: "Ta muốn!" Nàng, Cố Tích Cửu từ trước tới nay chưa bao giờ sợ gặp phiền toái!

Thuận tay đặt năm vạn lượng ngân phiếu vào trong lòng bàn tay hắn, điều này cho biết giao dịch hai bên đã hoàn tất.

Tay nhỏ của nàng không thể tránh né đụng chạm với bàn tay to của hắn một chút. Mặc dù chỉ chạm vào rất nhanh, nhưng ánh mắt công tử thiếu niên lại thoáng dừng lại ở trên tay nàng. Ánh mắt thâm thâm sâu, sau đó chuyển đến trên mặt nàng, môi mỏng nhẹ cong: "Quả nhiên rất sáng khoái!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Khoe khoang quá sẽ bị sét đánh

Hắn đặt tay trên vai Cố Tích Cửu, cúi người về phía nàng: "Ta tặng một ân tình lớn như vậy cho ngươi, không mời ta uống một chén sao?"

Trên người nam tử có một mùi hương nhẹ nhẹ. Hương thơm rất nhẹ, quanh quẩn ở chóp mũi nàng. Có lẽ là ưu thế người cao, thời điểm hắn cúi người xuống, nàng mơ hồ cảm thấy hơi bị áp lực.

Mỗi một gian phòng trên lầu hai đều có tiểu đồng chuyên môn hầu hạ, trong phòng Cố Tích Cửu cũng có hai vị, tay chân lạnh lẽo lại có một thân công phu khá tốt, cũng từng quen nhìn các đại nhân vật. Nhưng trên người công tử thiếu niên này phát ra uy áp vô hình khiến trong lòng bọn họ phát lạnh, cảm lồng không đậu lùi lại vài bước, nhất thời có chút kinh sợ không thể hiểu được.

Cố Tích Cửu lại dường như không cảm nhận được uy áp kia, nàng không lùi một bước, nhướn mày cười: "Tuy rằng tâm chân tình của các hạ có mục đích không hề đơn giản, nhưng rượu nhạt thì vẫn có thể mời các hạ uống một chén." Nàng quay người lại và phân phó người tới đổi một bộ rượu cụ mới.

Công tử thiếu niên cười, uy áp vô hình trên người đã biến mất vô tung, hắn lấy ra một chén rượu nhỏ từ trên thân mình và nói: "Không cần dùng đồ của bọn họ, quá thô ráp, bốn thiếu dùng cái này."

Thô ráp?

Hai tiểu đồng không còn lời nào để nói. Tất cả dụng cụ nơi này đều là tuyệt phẩm đứng đầu, rượu cụ đều rất tuyệt hảo, là sứ mỏng như vỏ trứng (胎骨瓷: eggshell bone). Một cái chén uống rượu đã có giá trị ngàn lượng bạc trắng. Thậm chí, tất cả rượu cụ mà hoàng đế sử dụng trong hoàng cung đại nội cũng chưa chắc đã tốt bằng nơi này! Cư nhiên bị chê là thô ráp.....

Hừ, không cần phải khoe khoang. Khoe khoang quá sẽ bị sét đánh!

Hai tiểu đồng đã mơ hồ bấu môi.

Nhưng chờ khi bọn họ nhìn thấy rõ chén rượu trong tay công tử thiếu niên, sắc mặt bọn họ lập tức hơi đổi, trong lòng lại mất bình tĩnh.

Chén rượu có hình dạng giống như một nụ hoa bồ đề, trong màu trắng mơ hồ lộ ra một dấu vết màu tím. Bọn họ không biết nó đã được làm từ chất liệu gì. Dưới ánh nến trong phòng, chiếc chén cứ nhiên tản ra một vàng sáng bảy màu quanh quần xung quanh. Nó cũng phản chiếu ngón tay như ngọc của thiếu niên kia, tinh xảo khác thường.

Cố Tích Cửu cũng liếc mắt nhìn chén rượu một cái, nàng cũng được coi như có kiến thức rộng rãi, nhưng cũng không thể nhìn ra được chất liệu của chiếc chén, tuy nhiên, chắc chắn có chất lượng cực cao.

Khi nàng rót rượu cho hắn, thật sự thấy rất kỳ quái, rõ ràng là rượu màu ngọc bích, khi chạm vào chén rượu của hắn cứ nhiên hiện ra một màu hồng đào nhàn nhạt, bên trong giống như có cánh hoa di động, cực kỳ đẹp.

Cố Tích Cửu cơ hồ cho rằng rượu đã bị người thay đổi, nhưng khi nàng rót rượu vào chén của mình, màu sắc vẫn hiện ra là màu ngọc bích bình thường.

Công tử thiếu niên bưng chén rượu lên và chạm chén với nàng, cũng không biết cố ý hay vô tình, đầu ngón tay hắn lại đụng chạm tới vết chai mỏng trong lòng bàn tay nàng, nhưng cũng là một chút chạm nhẹ, thậm chí Cố Tích Cửu cũng không thể cảm giác được.

Công tử thiếu niên cũng là người dứt khoát, sau khi uống xong chén rượu với Cố Tích Cửu, hắn lập tức ngửa đầu cười, giọng tay vỗ vỗ vai nàng, cất giọng nói lời thăm thía: "Tiểu huynh đệ, bảo trọng." Quay người và nhảy xuống từ trên lầu hai.

Hắn tiêu dao rồi đi, thời điểm trước khi bước ra khỏi cửa, thậm chí còn cất lên tiếng hát: "*Ta cất cao giọng hát trong cõi hồng trần đầy mưa gió, mặc kệ những lời bình phẩm ưu nhược thị phi, chìm sẽ nào biết ý đại bàng, bị toàn bộ thế nhân nhạo báng thì sao.....*" ("*红尘风雨我放歌,是非功过任评说,燕雀焉知鲲鹏意,世人皆谤又如何.....*")

Không thể nghi ngờ, người này có một giọng hát khá hay. Giọng như mỹ ngọc đánh vào lẫn nhau, như dòng suối mát lạnh chảy trên mặt đá, phảng phất chảy róc rách qua trái tim người. Tiếng ca dần dần trôi đi, người đã đi xa.

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở xanh mét, hắn lớn như thế nhưng đây vẫn là lần đầu tiên chạm vào cái đỉnh lớn như vậy. Hơn nữa, còn bị làm trò trước mặt người nữ tử mà hắn ái mộ, khiến hắn có cảm giác không chỉ đơn giản là mất mặt bình thường!

Ánh mắt hắn trở nên tàn nhẫn lạnh lùng, thủ thế ra hiệu cho một thị vệ bên người, người nọ hơi gật đầu, không tiếng động lui ra, hiển nhiên là đi điều tra rõ hơn về công tử thiếu niên, sau đó sẽ cố gắng gây ra một số phiền toái cho hắn ta.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Hôm nay đúng là một ngày kỳ quái

Edit & Dịch: Emily Ton.

Chủ nhân đứng sau lưng nhà đấu giá này có thân phận rất đặc biệt, toàn bộ đại lục không người nào dám chọc. Trong nhà đấu giá, bất luận kẻ nào cũng đều án theo quy củ, không dám nháo sự. Thậm chí là hoàng đế Phi Tinh quốc cũng không có ngoại lệ.

Tuy nhiên, chỉ cần ra khỏi nhà đấu giá này, nếu có người nháo sự hoặc là khi dễ người khác, đều không có bất kỳ quan hệ gì với nhà đấu giá.

Công tử thiếu niên nếu như vẫn luôn ở tại nhà đấu giá, Dung Sở thật sự không dám làm gì hắn. Nhưng, nếu như hắn đã đi ra ngoài, hậu quả sẽ không thể tưởng!

Trong lòng mọi người đều đang châm nển cầu nguyện cho công tử thiếu niên một cách thâm lặng.

Dung Sở có tiếng là tàn nhẫn độc ác, hắn lại quyền thế ngập trời, đắc tội hắn quả thực chính là không thể vượt qua được mạng nhỏ của mình!

Trên người thiếu niên kia có lẽ thật sự có chút bản lĩnh, nhưng rốt cuộc cũng chỉ mới hơn mười tuổi, dù có bản lĩnh lớn thì có thể lớn tới mức nào?

Sao có thể thoát được sự săn lùng như sói như hổ của Tứ hoàng tử?

Thiếu niên tuấn mỹ như vậy, chỉ sợ sau này sẽ không có khả năng xuất hiện lần nữa. Đáng tiếc! Đáng tiếc!

Ánh mắt Dung Sở lại quét về phía gian phòng của Cố Tích Cửu, rèm châu lưu động, hắn mơ hồ chỉ nhìn thấy một bóng người nhỏ gầy đang đứng ở phía trước cửa sổ.

Hắn khao khát có được huyền hành thảo ba ngàn năm, hiện tại lực chú ý tự nhiên dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Công tử, thỉnh."

Phía sau bức rèm che trên lầu truyền đến một tiếng trả lời thờ ơ: "Tứ điện hạ, thỉnh." Giọng nói mang vẻ lạnh lùng tươi sáng, hơi trung tính, nhưng cũng rất êm tai. Không đợi Dung Sở trả lời, giọng nói kia lại khẽ cười một tiếng: "Tứ điện hạ đang muốn mua huyền hành thảo này từ trong tay ta? Chỉ sợ sẽ khiến Tứ điện hạ thất vọng rồi. Vừa rồi tại hạ đã đáp ứng thiếu niên kia sẽ không bán cỏ này cho bất kỳ ai. Một lời hứa của quân tử đáng giá ngàn vàng, Tứ điện hạ nhân nghĩa vô song, tự nhiên sẽ không bức bách người khác làm điều thất tín bội nghĩa, đúng không?"

Chỉ mấy câu đơn giản đã khiến Dung Sở nói không nên lời!

Dung Sở choáng váng một chút, hơi mỉm cười: "Công tử lo lắng quá nhiều, bốn Vương tất nhiên sẽ không làm khó người khác." Lời nói rất thân thiện, trong mắt lại hiện lên một tia sát khí sắc bén.

Hôm nay thật đúng là một ngày kỳ quái, một lúc hai tiểu tử vô danh dám làm hắn mất cả mặt mũi! Xem ra gần đây hắn đã quá nhân từ.....

Hắn dẫn theo người trở về căn phòng của mình.

Mọi người đều biết rõ tính tình Dung Sở thô bạo, vì thế ở trong lòng lại châm nén cầu nguyện thêm cho một vị.

Một hồi phong ba nhỏ tựa hồ cứ qua đi như vậy, những màn bán đấu giá phía sau vẫn tiếp tục được tiến hành, một số món đồ quý hiếm đều bị người chụp đi.

Mục đích của Cố Tích Cửu là tới để xem náo nhiệt và mở rộng kiến thức, không tính sẽ mua bất cứ vật gì. Nàng đang nhìn xem náo nhiệt, tiểu đồng của nhà đấu giá lại bung lên một cái hộp. Lần này, bán đấu giá sư không để mọi người ra giá giống như vừa rồi, mà là trực tiếp mở nắp hộp ra, lộ ra một vật nằm ở bên trong.

Sau khi Cố Tích Cửu nhìn thấy rõ vật kia, không tránh khỏi ngây người ngẩn ngơ!

Bảo Thạch hoa? (宝石花)

Oản Biểu? (腕表)

Hình dáng của vật kia khá giống với chiếc đồng hồ và được xếp thành hình dạng của một bông hoa hướng dương. Nó được khâu thành chuỗi cùng với đá quý tỏa sáng lấp lánh với nhiều màu sắc khác nhau, màu cầu vồng.

Thời điểm bán đấu giá sư cầm nó trong tay, màu cầu vồng phản chiếu quanh thân bán đấu giá sư, giống như được khảm một vòng Phật quang, cực kỳ phong cách!

Cố Tích Cửu đã từng thấy rất nhiều đá quý, nhưng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một thứ tuyệt vời như vậy, thậm chí là kim cương cũng không tỏa sáng như vậy.

Nàng tò mò nhìn nhìn nó nhiều lần.

Trong lòng bỗng nhiên vừa động, đá quý này không giống như đá thiên nhiên, dường như đó là đá quý nhân tạo.

Nhưng, trong thời đại này có đá quý nhân tạo sao?

Hơn nữa, tạo hình này cũng không giống của thời đại này.....

Phía dưới, bán đấu giá sư giơ cao vật kia lên: "Mấy ngày hôm trước, trong kho hàng của nhà đấu giá chúng ta, đột nhiên xuất hiện thêm vật này. Tuy nhiên, không có người nào nhận ra được, nó rốt cuộc được làm từ chất liệu gì. Chư vị có ai nhận ra được hay không?"

Vô số ánh mắt dừng ở trên vật kia, đều là một mảnh mờ mịt, hiển nhiên không ai nhận biết, sôi nổi lắng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Công tử nhận biết vật này?

Cố Tích Cửu đứng dậy và nhanh nhẹn nhảy xuống, cao giọng mở miệng: "Để ta nhìn xem vật ấy, có lẽ ta sẽ nhận ra được nó."

Vô số ánh mắt đều chú ý tới trên người Cố Tích Cửu, vị bán đấu giá sư liếc mắt đánh giá nàng trên dưới một cái: "Công tử nhận biết vật này? Nó là cái gì?"

Cố Tích Cửu bình thần nói: "Đề ta nhìn xem trước mới có thể biết được."

Ở nơi này, vị bán đầu giá sư cũng không sợ nàng sẽ phá rối, lập tức đưa vật kia tới trong tay Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu thưởng thức nó trong tay một lát, sau đó hơi nhăn mày lại!

Chất liệu của thứ này có chút cổ quái. Nói nó là ngọc cũng không phải là ngọc, nói nó là kim loại cũng không phải là kim loại. Đương nhiên, cũng không phải là đá quý nhân tạo. Những thứ kia Cố Tích Cửu chỉ cần sờ vào một cái là có thể nhận ra.

Thời điểm cầm nó trong tay, có một loại lạnh thấm người, phảng phất như đang nắm một vốc suối nước lạnh.

Loại chất liệu này cũng là lần đầu tiên Cố Tích Cửu nhìn thấy.

Thứ này có tạo hình thập phần cổ xưa, liếc mắt nhìn một cái thì giống một chiếc đồng hồ cổ, nhưng nếu nhìn kỹ thì lại không phải. Chăng qua là viên đá quý lớn nhất ở giữa có bộ dáng khá giống với đồng hồ mà thôi. Một mảnh màu xanh. Trong khi nàng thưởng thức, bên trong phảng phất có gợn nước đang lưu động, giống như biển cả thâm sâu, giống như một đôi mắt thần bí.

Cố Tích Cửu nắm ở trong lòng bàn tay và cảm ứng một chút, cũng không cảm giác được bên trong có bất luận rung động nào.

Có lẽ đây là một chiếc vòng tay giống như một chiếc đồng, đúng không?

Chất liệu rất mát mẻ, dường như không có gì khác biệt.

Nàng lần qua lộn lại nhìn thêm vài lần, sau đó dùng ngón chuyển chuyển vài ba lần, cời trói những viên đá quý rối lại với nhau, khiến nó trông giống như một cái lắc tay xinh đẹp.

Cố Tích Cửu có chút thất vọng. Khi lần đầu tiên nàng nhìn thấy nó, còn tưởng rằng có người thứ hai đã xuyên tới thế giới này, thứ này chính là đến từ thế giới của nàng.

Nhưng hiện tại xem ra rõ ràng không phải.

Có lẽ, nó chỉ là một trang sức rất đặc biệt có bộ dáng cổ quái, đúng không?

Cố Tích Cửu vẫn luôn không quan tâm tới đồ trang sức, vì thế, nàng đưa nó lại cho bán đầu giá sư, sau đó xoay người đi lên lầu.

Bán đầu giá sư mở vật kia ra, ánh mắt sáng lên: "Nguyên lai nó là lắc tay đá quý! Tạo hình thật là độc đáo!"

Dưới ánh nến chiếu xuống, vật ở trong tay hân tỏa ra ánh sáng lấp lánh, thuy khí nghìn mảnh, vô cùng quyến rũ!

Vật chói mắt như vậy tự nhiên hấp dẫn ánh mắt người, đặc biệt là ánh mắt của một số nữ tử, một khi đầu giá bắt đầu, mức giá khởi điểm đã không hề thấp.

Giá khởi điểm là năm vạn lượng bạc, chỉ qua một lát đã lên tới mười lăm vạn lượng!

Cố Tích Cửu cười thầm. Món đồ này sáng bóng như vậy, một khi mang ở trên người quả thực chính là tự mang bìa đi ngấm mực tiêu, ngoài tám dặm đều có thể phát hiện ra!

Một vật như vậy, đừng nói là nàng muốn mua nó, ngay cả được tặng nàng cũng không cần!

Nàng ôm cánh tay nhìn xem náo nhiệt, trong đầu bỗng nhiên truyền đến một giọng nói quái dị: "Tiểu cô nương, xin hãy mua ta!"

Cố Tích Cửu sững sốt, *ai đang nói chuyện?*

"Là ta, chính là món đồ vừa rồi ngươi đã giám định qua, mau mua ta đi!" Giọng nói kia tiếp tục vang lên.

Cố Tích Cửu: "....." *Cái lắc tay này thành tinh?!*

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Quá đắt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Ta là Thương Khung Ngọc (苍穹玉), cũng không phải là lác tay thành tinh! Ta ở đây cụ thể là để tìm người, mau mua ta, sau đó ta sẽ giải thích với người, mau, mau!" Giọng nói kia liên tục thúc giục.

Thương Khung Ngọc?

Tên này nghe rất cao thượng, thạch tinh Thương Khung Ngọc?

Thật sự cũng không phải không có khả năng có cục đá thành tinh, chỉ là giọng nói này vì sao lại nghe quái lạ như vậy? Giống như robot không có cảm xúc.

Hơn nữa, vì sao lại đặc biệt tìm kiếm nàng?

Trong lòng Cố Tích Cửu khẽ nhúc nhích, nàng lười biếng nhìn xuống phía dưới, cái lác tay sáng bóng kia đã được ra giá đến hai mươi vạn lượng bạc.

"Quá đắt!" Cố Tích Cửu nửa dựa lan can, không chút để ý phun ra ba chữ.

"Nữ nhân bần xìn! Ta đường đường là Thương Khung Ngọc chẳng lẽ còn không đáng giá mấy chục vạn lượng bạc?"

A, lác tay ngọc thạch này tự cho mình đủ cao!

Khóe môi Cố Tích Cửu gọi lên lạnh lẽo, không khách khí nói: "Không đáng giá!"

"Người..... người cư nhiên coi thường ta, người....."

"Ta đếm tới ba, người cho ta một lý do để mua người, bằng không..... ha ha!" Cố Tích Cửu cười lạnh: "Một!"

Giọng nói kia: "..... người....."

"Hai!"

"Được thôi, xem như người lợi hại!" Giọng nói kia rút cuộc khuất phục, nó hơi dừng lại một chút: "Ta là thần vật được thiên địa sinh thành, nhưng ta hiểu về âm dương ngũ hành, không có việc gì không biết, không có gì không thông....."

Nguyên lai là Google biến tướng, thật ra có chút dùng được. Nhưng làm sao biết có phải do thứ này đang tự biến tự diễn hay không?

Cố Tích Cửu gõ nhẹ ngón tay lên lan can suy tư.

"Nữ nhân, sao người có thể hoài nghi lời nói chân thật của ta?!" Giọng nói chế nhạo vang lên, bỗng nhiên chậm rãi phun ra ba chữ: "Người nhân bản....."

Khóe mắt Cố Tích Cửu bỗng nhiên dương lên, *lác tay hồng này cư nhiên biết bí mật của nàng! Xem ra thực sự là có chút bản lĩnh.*

"Uy, nha đầu, ta cũng không phải là lác tay hồng! Ta là Thiên Đạo Thương Khung Ngọc, thần vật! Thần vật! "

Cố Tích Cửu cũng không bị thuyết phục: "Người quá sặc sỡ, mang người lên quả thực chính là bìa ngấm sống! Sao ta có thể tự do đi lại? "

"Nữ nhân, cái gì gọi là sặc sỡ? Ta đây gọi là bất đồng thể tục!" Thương Khung Ngọc sửa đúng nàng: "Yên tâm, một khi người mua được ta, ta sẽ có biện pháp che dấu một thân ánh sáng này....."

"Được rồi, nhanh chóng nghĩ cách kiếm bạc và mua ta đi. Mấy chục lượng bạc trên người của người tuyệt đối là không đủ."

Bỗng nhiên giọng nói kia nghĩ đến một chủ ý: "Hiện tại có vẻ như người rõ ràng sẽ không có đủ thời gian kiếm tiền. Đúng rồi, không bằng dùng huyền hành thảo mà người vừa mua tới tay để đổi? Tứ điện hạ khẳng định sẽ mua được nó để đổi với người!"

"Không cần, huyền hành thảo quý giá hơn nhiều so với người." Cố Tích Cửu trực tiếp cự tuyệt.

"..... Uy, nha đầu, người nói gì vậy? Có kia quý giá hơn so với ta? Sao có thể....." Giọng nói kia giống như mèo bị dẫm lên đuôi, kêu gào lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

"Hừ, đừng ồn! Ta sẽ có biện pháp mua được người."

"Thật sự? Nhưng hiện tại giá đã tăng tới ba mươi ba vạn lượng! Người đi nơi nào kiếm được nhiều bạc như vậy? Định đi đoạt lấy? Nơi này không được, hiện tại cũng không kịp....."

"Câm miệng, tiếp tục ồn ào thì ta sẽ không mua người nữa, ta sẽ có biện pháp của ta."

Khi Cố Tích Cửu và lác tay Thương Khung Ngọc nói chuyện đều dùng ý niệm, người khác căn bản không thể nhìn hay nghe thấy.

Biện pháp kiểm bực của Cố Tích Cửu rất đơn giản, nâng hời giấy và bút từ tiểu đồng bên cạnh, viết vài dòng chữ, gấp ba lần và gấp thành thành một con hạc giấy tinh xảo. Sau đó sai đồng tử đưa nó qua phòng Thái tử bên cạnh, lại dặn dò hần: "Tin nhắn này chỉ để Thái tử gia nhìn thấy, không được để những người khác nhìn thấy, nó rất quan trọng! Quan trọng!"

Nghĩ nghĩ, lại thêm thêm một câu: "Nếu như Thái tử gia không chịu tự mình mở ra, người hãy nói hai chữ bệnh kín."

Đồng tử cũng không phải người nói nhiều, tuy rằng không hiểu vì sao nhưng vẫn cầm con hạc giấy kia rồi đi.

Thái tử Dung Già La đang ở trong phòng mình phẩm trà, nhìn thấy đồng tử đưa hạc giấy tinh xảo tới thì hơi sững sốt.

Thị vệ bên cạnh hần sợ phía trên có gì đó kỳ lạ nên muốn mở thay hần, đồng tử kia lập tức ở bên cạnh nói một câu: "Vị công tử kia nói cần đích thân Thái tử gia mở nó, nga, hần còn nói hai chữ bệnh kín."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Gặp người tại thư phòng quý phủ

Edit & Dịch: Emily Ton.

Dung Già La tay cầm chén trà khựng lại, giờ tay tiếp nhận hạc giấy. Hạc giấy tựa hồ được gấp lại theo một phương pháp đặc biệt, một khi mở ra sẽ lưu lại dấu vết, đây là tránh cho người truyền tin nhìn lên.

Dung Già La cũng rất khéo tay, rất nhanh đã mở hạc giấy ra, đợi đến khi nhìn thấy rõ chữ ở mặt trên, ngón tay hần đột nhiên nắm chặt!

P phía trên chỉ có hai câu, lại giống như sấm sét bổ vào trong lòng Dung Già La: "Bệnh kín của điện hạ là do kỳ độc gây ra. Thịnh tìm người đầu giá lắ tay kia giúp ta, tự ta sẽ ra tay giải độc giúp điện hạ."

Một vài năm trước, trên người Dung Già La bỗng nhiên được chuẩn đoán là mắc bệnh kín. Bất cứ lúc nào hần luyện công, toàn thân sẽ đau đớn vô cùng, kỳ kinh bất mạch giống như muốn nổ tung, chỉ cần hần ngừng luyện công thì lại không có việc gì.

Hần đang trong giai đoạn luyện công lên cấp, cần phải tu luyện thường xuyên, nếu không thì công lực không những không tăng, ngược lại còn bị giảm xuống.

Hiện tại hần sở dĩ còn có thể ngồi yên ổn vị trí Thái Tử này, chỉ bởi vì hần là thiên tài đệ nhất của Thiên Tinh quốc.

Nếu như để người biết rằng linh lực của hần đang liên tục giảm xuống, sợ rằng hần sẽ lập tức bị phế bỏ. Lúc đó chỉ sợ mệnh cũng giữ không được.

Mấy năm nay hần vẫn luôn âm thầm tìm thầy trị bệnh, cũng từng tìm vô số thần y, nhưng không có một người có thể nhìn ra rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra với hần.

Bọn họ thậm chí không nhìn ra trong người hần có bệnh.

Không nghĩ tới nơi này, Cố Tích Cửu ở khoảng cách xa như vậy cũng có thể nhìn ra bệnh kín của hần.....

Ngón tay hần hơi run, nhưng vẫn có thể giữ vững bình tĩnh. Đầu ngón tay bắn ra, hạc giấy kia lập tức hoá thành tro bụi ở trong lòng bàn tay hần, sau đó nhẹ giọng phân phó hộ vệ bên người: "Bắt kẻ giá nào, tìm người mua lắ tay phía dưới cho ta, sau đó đưa tới đây cho bọn cung."

Hộ vệ "Vâng" một tiếng, bước nhanh đi ra ngoài.

Dung Già La suy nghĩ một chút, mở miệng nói với tiểu đồng đang chờ ở nơi đó: "Thỉnh vị công tử kia tới nơi này."

Tiểu đồng kia là người chân cứng nhanh nhẹn, một lát sau đã bước nhanh trở về, quỳ gối trước mặt hần hồi báo: "Điện hạ, vị công tử kia đã rời đi, nhưng đã để lại cho ngài một con hạc giấy ở trên bàn." Hần dùng hai tay dâng lên hạc giấy trong lòng bàn tay.

Trong lòng Dung Già La trầm xuống, tiếp nhận hạc giấy kia, mở ra nhìn lên, chỉ có mấy chữ: "Buổi tối ngày mai, gặp người ở thư phòng quý phủ." Nét chữ mạnh mẽ, tựa như muốn rách cả giấy, đúng là cùng một nét chữ với hạc giấy lúc trước.

Sắc mặt Dung Già La khẽ biến, lập tức đứng lên và phân phó những hộ vệ khác bên người, để bọn họ lập tức đi tìm Cố Tích Cửu vừa mới rời đi, âm thầm bảo vệ "hần". Nhân tiện điều tra một chút, "hần" rốt cuộc là đến từ nơi nào.

Hần biết rõ tính tình của Tứ hoàng đệ, chỉ sợ đã động sát khí đối Cố Tích Cửu. Chỉ cần Cố Tích Cửu vừa ra khỏi đại môn nhà đầu giá, lập tức sẽ bị thủ

hạ Dung Sở phục kích.....

Người này là hy vọng chữa khỏi bệnh kín của hắn, tuyệt đối không thể có sơ xuất!

Hắn vừa rồi để đồng tử đi mời Cố Tích Cửu qua đây, thật ra cũng là có ý này, muốn bảo hộ "hắn" ở bên người mình, nhưng không nghĩ rằng đối phương đã rời đi.....

Thời gian chậm rãi trôi qua. Vòng đeo tay cũng được đấu giá thành công và gửi đến tay hắn. Hắn thưởng thức trong tay một lúc lâu, cũng không nhìn ra vòng tay này có gì đặc biệt.

Sau thời gian một nén nhang, một tên thị vệ hắn phái ra ngoài cuối cùng trở về, đầy mặt xấu hổ bẩm báo:" Điện hạ, thuộc hạ vô năng, không tìm được vị công tử kia."

Sắc mặt Dung Già La biến đổi, bỗng nhiên đứng lên: "Sao lại như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Biến mất trong không khí?

Vài tên thị vệ bên người này đều là tâm phúc của hắn, chẳng những công phu cao thâm, hơn nữa can đảm can trọng, làm việc ỉn thò, thuật truy tung càng là hạng nhất.

Bọn họ muốn truy tung người nào đó cơ hồ không thể không truy được, hiện tại bọn họ lại không tìm được người, chẳng lẽ người kia đã gặp nạn? Hay là đã bị người Dung Sở bắt đi?

"Bên Tứ hoàng tử có động tĩnh gì không?" Dung Già La trầm giọng dò hỏi.

"Bẩm điện hạ, người của Tứ hoàng tử cũng đang tìm vị công tử kia....."

Dung Già La: "....."

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Đồng thời, trong một căn phòng khác.

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở đã âm trầm đến nỗi giống như trời mùa đông khắc nghiệt, hắn đập một chưởng ở trên bàn, chấn động đến nỗi toàn bộ đồ trên bàn đều rơi xuống, vỡ nát đầy đất.

"Một đám phế vật! Sao có thể mất dấu người như thế? Không phải bọn Vương đã phân phó các người phong kín tất cả lối ra nơi này rồi sao?!"

Hắn một lòng muốn đoạt được huyền hành thảo, cho nên ngay một khắc khi Cố Tích Cửu cự tuyệt đã âm thầm phân phó người mai phục hết toàn bộ lối ra của nhà đấu giá. Chỉ cần người vừa ra khỏi nhà đấu giá, người của hắn lập tức sẽ theo dõi và bắt đối phương đi, hoặc là giết chết.

Hắn cho rằng kế hoạch của hắn rất hoàn hảo, nhưng lại không nghĩ rằng người nọ đột nhiên biến mất!

Thị vệ phụ trách việc này mồ hôi lạnh đầy đầu: "Thuộc hạ vô năng. Tuy nhiên, thuộc hạ xác thật đều đã phong kín tất cả các lối ra, thậm chí một con ruồi bay ra cũng có thể phân biệt được cái, trong thời gian đó căn bản không nhìn thấy một người nào ra ngoài. Càng kỳ quái hơn chính là, người chúng ta sắp xếp làm mật thám tại lầu hai nơi đây, chỉ cần người kia vừa ra khỏi căn phòng là lập tức có thể phát hiện. Nhưng những tên mật thám đều nói bọn họ căn bản không nhìn thấy người kia ra khỏi căn phòng. Người kia quả thực giống như đã biến mất trong không khí mỏng trong căn phòng kia....."

Dung Sở: "....."

Biến mất trong không khí?

Ngay cả khi trên đời xác thật có người có loại công phu này, nhưng để học được công phu đó cần phải có linh lực cấp 9 trở lên. Nhân tài như vậy trên đại lục này chính là sự tồn tại của long phượng từng lân, có thể đến được trên mười ngón tay.

Ngay cả Dung Già La được xưng là đệ nhất thiên tài, linh lực cũng còn xa mới đạt được cấp bậc kia. Tiểu gia hỏa kia tướng mạo bình thường, cái đầu thấp bé, nhìn qua cũng chỉ hơn mười tuổi cư nhiên có được năng lực như vậy?

Con vịt đã nấu chín vẫn bay như vậy, Dung Sở quả thực giống như bị người đánh vài cái tát vào mặt! Tâm tình rất tệ.

Đúng vào lúc này, thị vệ khác hẳn phải đi theo công tử thiếu niên cũng quay trở về, báo cáo một tin tức khiến hần cơ hồ học máu. Rõ ràng, tên thị vệ của hần cũng đã mất dấu công tử thiếu niên kia.....

Dung Sở quả thực giật tím mặt!

Đầu tiên hần xử trí mấy tên thuộc hạ hành sự bất lực, sau đó lập tức phân phó xuống cho tất cả thuộc hạ lòng bắt toàn thành, phải bắt bằng được hai tên gia hỏa dám can đảm khiến Tứ hoàng tử hần mất hết mặt mũi.....

Dung Sở quyền thế thông thiên, trong tay chẳng những nắm giữ một đội Ngự lâm quân, còn chương quản một tổ chức quyền lực nhất Phi Tinh quốc —— Âm Binh Doanh (暗兵营).

Bản chất của tổ chức này tương đương với tổ chức khét tiếng thời Minh triều, Đông xướng Tây Hán. Người bên trong đều là những bộ khoái biến thái tinh anh, thủ đoạn tra tấn người thuộc hàng hạng nhất, thuật truy tung cũng thuộc hạng nhất. Phàm là nhân vật bị bọn họ theo dõi, không có đường chạy thoát.

Nhân tài thị vệ bên người Dung Sở không ít, trong đó có người am hiểu về vẽ người họa vật, vẽ ra chân dung Cố Tích Cửu và công tử thiếu niên kia, truyền tới Âm Binh Doanh, cơ hồ như phát một tay.

Dung Sở truyền xuống một lệnh dụ, vô số ám binh thị vệ xuất động, bắt đầu tìm kiếm trong toàn bộ hoàng thành.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Ha ha, kiếp sau đi!

Edit & Edit: Emily Ton.

Ám binh thị vệ vốn rất ngang ngược ở kinh thành. Thời điểm không có việc gì còn khuấy động lên một hồi rắc rối. Hiện tại có được lệnh của Tứ hoàng tử, càng là không kiêng nể gì. Bọn họ phá cửa phá nhà. Trong một khoảng thời gian ngắn, Tinh Diệu thành đều thần hồn nát thần tính, một mảnh gà bay chó sủa.

Dung Sở cho rằng, dưới sự tìm kiếm dày đặc từng người một nhà như vậy, ngay cả ruồi bọ cũng chạy không thoát, không mất mấy canh giờ, người của hần khẳng định sẽ mang đến tin tức tốt cho hần. Trối gô hai người kia và áp tải về đây mặc hần xử trí. Nhưng không nghĩ rằng, hần đợi một đêm ở phủ đệ, cũng không chờ thấy thứ hần muốn.....

Mà giờ phút này, một trong những "đầu sỏ gây tội", Cố Tích Cửu, đang lười biếng dựa mình trên đầu giường ở trong khuê phòng.

Sau khi nàng sai tiểu đồng đưa hạc giấy đi liền biết Dung Già La tất nhiên sẽ mua được chiếc vòng đeo tay, nàng cũng không cần thiết ngốc thêm ở chỗ đó. Cho nên dứt khoát dùng thuật thuận di trực tiếp biến mất trong căn phòng kia, rời khỏi nhà đấu giá.

Thuật thuận di của nàng đã cao hơn so với lúc trước, một lần thuận di liền có thể di chuyển tới hai con phố cách xa chỗ ban đầu, tự nhiên không cần phải đi qua bất luận lối ra nào của nhà đấu giá, càng không kinh động bất luận kẻ nào.

Sau khi rời khỏi nhà đấu giá, nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn từ xa một cái, mỉm cười vui vẻ.

Nàng biết người của Dung Sở khẳng định sẽ mai phục tại các lối ra ở nhà đấu giá, muốn gây bất lợi cho nàng, muốn bắt nàng? Ha ha, kiếp sau đi!

Những gì nàng muốn làm cơ bản đã hoàn thành, dứt khoát thuận di liền tiếp vài lần, trực tiếp trở về Tướng quân phủ. Khi xuất hiện lần nữa, nàng đã ở trong khuê phòng của mình.

Nhóm thị nữ vú già đều bận rộn ở bên ngoài phòng, không có nàng phân phó, không người nào dám tiến vào trong khuê phòng nàng, tự nhiên cũng không ai phát hiện ra nàng đã từng rời khỏi phòng.

Nàng đã coi bỏ một bộ trang phục nguy trang và khôi phục lại dung mạo vốn có, còn sai người nấu nước, thống khoái tận hưởng một bồn tắm cánh hoa. Sau khi hong khô tóc nàng lập tức lên giường.

Nàng lấy chiếc hộp thủy tinh ra từ trong ống tay áo, chậm rãi thưởng thức.

Huyền hành thảo ba ngàn năm lẳng lẳng nằm ở trong hộp, hơi phát ra ánh sáng màu hồng.

Nàng đã cẩn thận quan sát và xác nhận rằng, những đặc thù của nó mà thánh nữ Cố Tích Tích nói không sai chút nào, xác thật là chính phẩm.

Thật ra, khi thứ này vừa mới đến tay, trong lòng nàng còn có chút hoài nghi công tử thiếu niên kia cố ý phá rối, cho rằng cây cỏ này chỉ là mười năm tuổi

hoặc trăm năm tuổi, chẳng qua đã bị công tử thiếu niên kia sử dụng thủ thuật che mắt.

Hiện tại nàng đã xem qua cây cỏ này từ trên xuống dưới, không hề có dấu vết thủ thuật che mắt.

Không nghĩ tới công tử thiếu niên kia cư nhiên thật sự bán thảo dược quý hiếm như vậy cho nàng, quả thực chẳng khác nào tặng không cho nàng. Công tử thiếu niên kia rốt cuộc có ý đồ gì? Mục đích ở đâu?

Cố Tích Cửu cũng không nghĩ tới, mình đi dạo một vòng trong nhà đấu giá cư nhiên nhặt được tiện nghi lớn như thế, mà thứ này còn đúng là thứ nàng cực kỳ muốn.

Nàng dùng đầu ngón tay đụng chạm vào cây cỏ một chút. Cỏ này có đặc tính của cây mắc cỡ, hơi đụng chạm một chút, hai lá cây trên đỉnh lập tức khép lại, quấn quanh ngón tay nàng, trong khi những lá cây khác lắc lư, phảng phất như đang khiêu vũ, xem ra đã có một chút linh tính.

Bảo vật như vậy tất nhiên là sớm dùng vào trong bụng mới được an toàn. Tuy nhiên, muốn trị liệu thể chất phế vật của nàng, chỉ một mặt dược này là không đủ, còn cần phải phối hợp với vài loại dược vật mới có thể phát huy công hiệu chân chính. Vì vậy, hiện tại nàng vẫn không thể dùng tới cỏ này.

Có lẽ nàng nên ưu tiên việc tìm kiếm nhiều thảo dược hơn trong nhật trình hằng ngày của mình...

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Chúng ta có lòng tốt đến thăm người...

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hầu hết các loại thảo dược nàng cần đều là vật cực quý hiếm, sinh trưởng ở nơi cực hiểm ác. Những nơi đó nấp thú quái vật hoành hành, không có linh lực cấp 4 trở lên đừng mơ tưởng đặt nửa bước chân. Đây là lý do tại sao các loại thảo dược được bán với giá trên trời. Một loại thảo dược có thể được bán tới vài vạn lượng bạc.

Cho nên, nhiệm vụ hiện tại của nàng: một là tìm bạc, hai chính là tự mình đi tìm một số thảo dược, có thể tự lực cánh sinh tìm hái được vài loại.

Tuy rằng linh lực của nàng không đạt được cấp 4, nhưng nàng có thuật thuần di, thời điểm máu chốt bản lĩnh chạy trốn vẫn là rất mạnh.

Trong khi nàng đang nghĩ về kế hoạch, chợt tựa như nghe thấy động tĩnh gì đó, bàn tay vừa lật, chiếc hộp thủy tinh nhỏ đã được nàng thu hồi thỏa đáng. Nàng lại thuận tay sờ qua một quyển sách bên cạnh rồi dựa mình đọc sách.

Một lát sau, bên ngoài đã có chút động tĩnh, một giọng nói ôn nhu như nước vang lên: "Lục muội có ở trong phòng?" Nghe giọng nói đúng là Cố Thiên Tinh.

Bên ngoài, thị nữ sớm đã được Cố Tích Cửu phân phó qua, có người tới thăm chỉ cần chưa nghe thấy tiếng của Cố Tích Cửu, đều không được để đối phương đi vào.

Cho nên những thị nữ này tự nhiên cũng ngăn Cố Thiên Tinh và Cố Thiên Y lại, chỉ nói chủ nhân mình đã nghỉ ngơi, không thể gặp khách.....

Hai chị em Cố thị vốn đang ôm một số nghi ngờ mà đến, nhìn thấy phản ứng của đám thị nữ thì nghi ngờ trong lòng càng lớn hơn.

Hai người liên tiếp xả ra một vài lý do để đi vào, đều bị bọn thị nữ ngăn lại. Điều này khiến cho lòng nghi ngờ của các nàng càng lúc càng lớn. Mặt đẹp của Cố Thiên Y trầm xuống: "Có phải tiểu thư các người căn bản không ở trong phòng hay không?" Đơn giản xông vào.

Hai người kia võ công đều không yếu, hơn nữa những thị nữ này rốt cuộc cũng là nô tỳ Cố phủ, cũng không dám thật sự động thủ cùng với chị em Cố thị, một lát sau đã bị các nàng vọt vào!

Khi cánh cửa khuê bị mở ra, Cố Thiên Tinh và hai thị nữ giống như một trận gió tiến vào. Khi nhìn thấy hết thảy trong phòng thì ngay người ngẩn ngơ!

Cố Tích Cửu một thân váy ngủ nửa nằm nghiêng ở trên giường, tóc dài nửa rối tung, trong tay nắm một quyển sách, thần thái nhàn nhã đạm nhiên. Nàng vừa nhìn thấy hai người xông tới, đỉnh mày hơi nhíu, giọng nói nhẹ nhàng, nhưng lời nói ra lại sắc như đao: "Đêm đã khuya, nhị vị xông vào nhà người khác là có mục đích gì? Muốn cướp bóc hay là muốn giết người?"

Cố Thiên Tinh không nghĩ tới nàng quả nhiên đang ở phòng trong, nhất thời có chút ngượng ngùng. Cố Thiên Tinh miễn cưỡng cười hoà giải: "Lục muội, hai người chúng ta đều lo lắng cho người, sợ người bị đám cậu nô tài ám toán cho nên mới xông vào nhìn xem. Lục muội người cũng thật là, nếu đang ở trong phòng vì sao vẫn luôn không trả lời?"

Cố Tích Cửu buông sách trong tay: "Mấy năm nay ta đã quen với cuộc sống thanh tịnh, không muốn bị người quấy rầy. Chẳng lẽ có điều gì sai?"

Cố Thiên Tinh lại bị ghen ở nơi đó, Cố Thiên Y cá giận nói: "Chúng ta chỉ có lòng tốt đến thăm người....."

"Cảm tạ, bất quá không cần." Cố Tích Cửu nói giọng nhẹ hơn: "Người tới!"

Một thị nữ bên ngoài vội vàng tiến vào hành lễ và nghe phân phó.

"Vừa rồi là ai đã bảo hộ ở bên ngoài? Gọi các nàng tiến vào!"

Thị nữ kia vội đi ra ngoài và gọi hai thị nữ trông cửa tiến vào. Cố Tích Cửu ngồi dậy, rũ mắt nhìn các nàng quỳ gối nơi đó: "Các người là thị nữ của ai? Chủ tử của các người là ai?"

Hai thị nữ cúi đầu trả lời: "Chúng ta là thị nữ của Lục tiểu thư, Lục tiểu thư là chủ tử của chúng ta."

Cố Tích Cửu lạnh lùng nói: "Nếu đã biết ta là chủ tử của các người, vì sao không ngăn cản người ngoài xông vào?"

Hai gã thị nữ nằm ở trên mặt đất, liên tục thỉnh tội: "Nô tỳ biết sai rồi."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Phàm là người xông loạn, đánh ra ngoài cho ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu nhàn nhạt nói: "Ta là người thích yên tĩnh, không vui khi có người quấy rầy. Việc này ta đã sớm dẫn dò qua, không có sự đồng ý của ta, kẻ xông vào nơi này đều được coi là tặc. Lần này các người không tận tâm ngăn trở xem như đã thất trách, niệm tình các người vi phạm lần đầu, ta sẽ xử lý khoan dung. Mỗi người các người lãnh mười trượng, lại khấu trừ tiền tiêu hàng tháng nửa năm. Các người phục chứ?"

Bởi vì Cố Tích Cửu đúng thật đã từng phân phó qua, chỉ là không nghĩ tới vị Lục tiểu thư lại nghiêm túc như thế mà thôi. Lúc ấy nếu các nàng đều tận lực ngăn cản, cũng có thể ngăn trở một trận.

Hiện tại Cố Tích Cửu ra lệnh trừng phạt, các nàng cũng không thể phản nản, cúi đầu lãnh phạt.

Cố Tích Cửu lại ra lệnh cho quản gia gọi thị nữ vừa rồi đã tận lực ngăn trở tiến vào, khen nàng làm rất tốt, khen thưởng nàng trước mặt mọi người. Thăng cấp cho nàng từ một thị nữ vẩy nước quét nhà lên làm thị nữ bên người.

Nàng thưởng phạt một phen, quả thực đơn giản chính là đánh thẳng vào mặt hai chị em Cố Thiên Tinh!

Không đợi nàng xử lý xong toàn bộ, chị em Cố Thiên Tinh đã không thể ngồi yên.

Cố Thiên Y rên rỉ giận dữ kêu "Người..... người quả thực chính là không thể nói lý! Chúng ta là tỷ tỷ người, có gì sai khi tiến vào sân của người?! Chúng ta cũng không thể tiến vào viện này sao?! Phải biết rằng đây là Cố phủ, người một nhà nói xông vào cái gì....."

"Thư phòng phụ thân người dám trực tiếp đá cửa xông vào? Phòng ngủ mẫu thân người cũng dám đá cửa xông vào?" Cố Tích Cửu lạnh giọng mở miệng.

Cố Thiên Y ghen giọng: "Điều này..... bọn họ là trưởng bối, phòng của trưởng bối tự nhiên không thể tùy ý xông loạn....."

"Vậy thì —— khuê phòng của Tam tỷ tỷ người thì sao? Khi chưa được sự đồng ý của nàng, người cũng có thể trực tiếp đá cửa xông vào?" Ánh mắt Cố Tích Cửu nhìn chằm chằm nàng: "Hay là nói khuê phòng của người những tỷ muội khác cũng có thể tùy ý xông vào? Muốn vào thì vào?"

Cố Thiên Y bị hỏi, khẽ nhếch miệng nhưng lại nói không nên lời.

Khuê phòng các nàng cũng không thể tùy ý xông vào, chẳng qua các nàng luôn luôn không để Cố Tích Cửu vào trong mắt. Các nàng cũng thành thói quen tùy ý xâm nhập nơi này của nàng, chẳng những tùy ý xuất nhập còn từng động thủ qua.....

"Lục muội, chúng ta cũng không muốn xông vào khuê phòng của người, chỉ là bởi vì không yên tâm..... Được rồi, nếu người đã êm đẹp, chúng ta cũng yên tâm. Thiên y, chúng ta đi. Cũng nên trở về nghỉ ngơi." Cố Thiên Tinh đưa ra lời giảng hòa, lời kéo Cố Thiên Y vẫn không chịu phục rồi đi.

"Các người nghe đây, nơi này là địa bàn của Cố Tích Cửu ta, phàm là người ngoài xông loạn đều đánh ra ngoài cho ta! Xảy ra chuyện gì ta sẽ chịu trách nhiệm." Giọng nói lạnh lùng của Cố Tích Cửu vang lên phía sau. Âm lượng không quá lớn, lại khí phách mười phần!

"Vâng, Lục tiểu thư!" Những thị nữ đáp lời với giọng vang dội dị thường! Trải qua một việc lần này, lại có những lời của tiểu thư, các nàng tự nhiên dám

buông tay buông chân để làm

Chị em Cố Thiên Tinh tự nhiên cũng đã nghe thấy, thân ảnh choáng váng một lúc, rốt cuộc vẫn là rời đi.

Ban đầu, người đã từng bị đập xuống dưới chân bùn lầy, hiện tại bỗng nhiên mạnh mẽ như thế, còn thường xuyên khiến các nàng lúng túng. Điều này khiến Cố Thiên Y cực kỳ không quen, cũng cực kỳ tức giận, ở trên đường trở về không nhịn được oán giận: "Tiểu tiện nhân kia quá kiêu ngạo! Cứ nhiên dám đối xử với chúng ta như vậy! Tam tỷ, chẳng lẽ chúng ta cứ để mặc nàng như thế?"

Cố Thiên Tinh hơi nhấp miệng nhỏ nhưng không nói chuyện.

"Tam tỷ, người nói có phải nàng bị quý bá m vào người hay không? Quả thực giống như đã thay đổi thành một người khác....."

Cố Thiên Tinh hít nhẹ một hơi, nhàn nhạt nói: "Nếu như bị quý bá m vào người, hành động sẽ rất chậm chạp, ánh mắt cũng sẽ ngây ngốc. Nàng không giống....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chẳng lẽ người muốn làm thiếp?

"Vậy, lý do là gì?"

"Có lẽ là bị ép buộc đạt đến giới hạn nên bắt đầu phản kích đi? Có một số người che dấu tính tình rất sâu, khi bị ép buộc đạt đến giới hạn mới có thể bùng nổ."

"Hừ, thật ra tiểu tiện nhân chính là thiếu giáo huấn! Vừa rồi ta thật sự muốn tiến lên tát nàng mấy bàn tay, để nàng đừng vẫy đuôi cao như vậy! Tam tỷ, vừa rồi vì sao người lại giữ chặt ta?" Cố Thiên Y vừa rồi xác thật là muốn động thủ với Cố Tích Cửu, nhưng đã bị Cố Thiên Tinh âm thầm giữ chặt.

Cố Thiên Tinh lắc lắc đầu, bình tĩnh nói: "Thiên Y, Tích Cửu dù sao cũng là muội muội chúng ta, lại là đích nữ Tướng quân phủ, không cần phải luôn đánh đánh hay chửi mắng với nàng, nếu để người ngoài nhìn thấy cũng không ra gì."

"Muội muội cái gì, ta mới không có muội muội đi lãng như vậy! Đích nữ? Phi, nương nàng chính là tiện nữ nhân bỏ trốn cùng người, hài tử nàng sinh căn bản không tư cách làm muội muội chúng ta." Cố Thiên Y nắm tay, trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

"Thiên Y, không được nói như thế, nương nàng tuy rằng không giữ được đạo làm vợ, nhưng nàng rốt cuộc cũng là cốt nhục của cha....."

"Hừ, ai biết liệu nàng ấy có thật sự là cốt nhục của cha hay không?! Nhìn nàng xấu xí dạng kia, chẳng có gì giống với gen của cha....." Cố Thiên Y lại nắn vai câu, chợt tựa như nhớ tới điều gì: "Tam tỷ, người từ nhà đấu giá trở về lập tức vội vàng tới nơi này của nàng, rốt cuộc là có chuyện gì? Không phải thật sự muốn tới thăm nàng, đúng không?"

Cố Thiên Tinh dịu dàng cười: "Tất nhiên là muốn thăm nàng, ta đã nói nàng là muội muội chúng ta..... ngay cả khi thân thể nàng không tốt, nàng vẫn là muội tử chúng ta như cũ. Ta sợ nàng ở chỗ này không quen, cho nên đến xem."

Miệng nàng nói tình thâm ý trọng, chỉ có chính lòng nàng minh bạch, khi nhìn đến Cố Tích Cửu dịch dung ở nhà đấu giá, nàng luôn có cảm giác đối phương rất kỳ quái, khiến nàng có một loại ảo giác giống như đã từng quen biết.....

Đương nhiên, người kia ở nhà đấu giá thân mình khá cao, đáng người, dung mạo, căn bản không giống với Cố Tích Cửu, trong lòng nàng cũng chỉ có một chút hoài nghi như vậy mà thôi.

Cho nên còn chưa chờ hội đấu giá kết thúc, nàng liền vội vàng trở về, không biết xuất phát từ tâm lý gì lập tức nghĩ tới đến trong viện Cố Tích Cửu, nhìn xem một cái nàng ấy rốt cuộc có ở đây hay không.

Nhưng không nghĩ rằng trong viện Cố Tích Cửu lại bị mất mặt như thế, bất quá nhìn xem bộ dáng của Cố Tích Cửu, nàng ấy căn bản không hề đi ra ngoài, xem ra vẫn là tự mình đa nghi.

Nàng đường hoàng nói, Cố Thiên Y lại càng thêm khó chịu: "Tam tỷ, trái tim người vẫn quá nhân từ, người xem nàng ấy là muội tử, nhưng nàng ấy chưa chắc đã xem chúng ta là tỷ tỷ. Hiện tại cha lại giống như bị mờ heo che mắt, dường như đối xử tốt hơn với nàng ấy. Chỉ sợ ngày sau nàng ấy có thể sẽ được gả cho Dung Ngôn ca ca, nàng ấy sao xứng?! Tam tỷ tỷ và Dung Ngôn ca ca mới xứng đôi nhất..... "

"Hơn nữa Dung Ngôn ca ca cũng yêu thương sâu sắc Tam tỷ tỷ. Hội đấu giá lần này hẳn còn mua cho tỷ tỷ một chuỗi vòng cổ Nam Châu, chính là hai vạn lượng bạc. Quan trọng nhất là tiểu muội tận mắt nhìn thấy Dung Ngôn ca ca tự khắc chữ "Tinh" ở tên chuỗi hạt kia. Điều này có thể thấy được Dung Ngôn ca ca thật sự thích người..... Tam tỷ tỷ, người hãy ngầm nghĩ biện pháp, để Dung Ngôn ca ca lui hôn với tiện loại kia đi, chẳng lẽ người muốn sau này gả qua làm thiếp?"

"Được rồi, Thiên Y, không cần nhắc tới điều này. Ta và Dung Ngôn hoàng tử thật ra cũng không có gì..... Sắc trời không còn sớm nữa, người cũng nên trở về nghỉ ngơi." Cố Thiên Tinh rõ ràng không muốn nói chuyện nhiều, vỗ vỗ tay Cố Thiên Y, xoay người rời đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Cho ta thêm lần nữa

Đêm đã khuya, ở phía Đông thành có một mảnh rừng cây nhỏ, cây cối âm u, xanh um tươi tốt, giờ phút này dưới ánh trăng bao phủ, yên lặng mà sâu thẳm.

Cố Thiên Tinh một đường chạy như bay, chớp mắt đã đầu nhập vào trong rừng cây nhỏ, nàng rõ ràng rất quen thuộc đối với nơi này. Rẽ đông rẽ tây, không lâu sau liền thâm nhập vào trong rừng rậm.

Dưới một cây đại thụ có một vị nam tử mặc áo choàng màu xanh đang đứng, dáng người đĩnh bạt, dung mạo tuấn tú, đang nhìn Đông nhìn Tây nơi đó.

"Dung Ngôn ca ca." Cố Thiên Tinh kêu nhỏ một tiếng, cả người giống như nhũ yến lao đầu về phía nam tử khoác áo choàng xanh.

Nam tử mặc áo choàng xanh đứng là Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn, hẩn mở tay ra ôm ấp Cố Thiên Tinh, cúi đầu lập tức hôn tới môi nàng.

Đây là một nụ hôn dài, thời điểm Dung Ngôn ôm hôn nàng bàn tay cũng không thành thật, duỗi nhập vào phía trong vạt áo của nàng, vuốt ve một hồi.....

Một lát sau, quần áo trên người hai người đã đều có chút không chỉnh tề. Dung Ngôn rốt cuộc là một thiếu niên trẻ khỏe, không nhịn được đẩy ngã Cố Thiên Tinh ở trên mặt đất, giờ tay lập tức xé quần nàng.....

Cố Thiên Tinh rõ ràng cũng đã động tình, mặt đẹp ửng hồng, nhưng vẫn duỗi tay cầm tay Dung Ngôn chống đỡ: "Dung Ngôn ca ca, không thể!"

Dung Ngôn thở hổn hển nhìn nàng, giọng nói trở nên dờ dẫm: "Thiên Tinh, cho ta thêm lần nữa! Ta vẫn luôn nhớ tới người....."

Cố Thiên Tinh ôm eo hẩn: "Thiên Tinh..... Thiên Tinh cũng muốn, nhưng..... nhưng trong bụng Thiên Tinh đã có hài nhi của chúng ta. Dung Ngôn ca ca, người hãy nhịn một chút, chúng ta..... tương lai chúng ta còn dài."

Dung Ngôn còn chưa từ bỏ ý định, đè nặng nàng không chịu đứng lên: "Chỉ một lần nữa thôi..... bồng Vương đã hỏi qua bà đỡ, cho dù có thai, ngẫu nhiên một lần vẫn là có thể, chúng ta đã thật lâu không có....."

Cố Thiên Tinh cầm tay hẩn còn muốn xé váy ngoài của nàng: "Một lần..... một lần tất nhiên không quan trọng, nhưng nơi này..... không được, dễ dàng thương tổn đến hài nhi....."

Nàng e sợ Dung Ngôn tiếp tục dây dưa, dứt khoát ngồi dậy.

Dung Ngôn cắn răng: "Người là một yêu tinh....."

Cố Thiên Tinh ôm cánh tay hẩn: "Dung Ngôn ca ca, nếu người háo hức như thế..... chỉ bằng sớm chút cưới ta về nhà, đến lúc đó người muốn như thế nào liền như thế ấy....."

Giọng nói của nàng dịu dàng như giọt nước nhỏ tới, Dung Ngôn lại đột nhiên trở nên im lặng. Hẩn vốn còn đang nửa ôm Cố Thiên Tinh, giờ phút này đã buông tay ra.

Cố Thiên Tinh lại ôm eo sau người hẩn: "Dung Ngôn ca ca, hài nhi trong bụng ta đã gần hai tháng, thật sự..... thật sự không thể trì hoãn thêm. Người còn phải nghĩ biện pháp, dọn đi khỏi chướng ngại vật kia, chúng ta mới có thể....."

Dung Ngôn thở dài, không nói gì.

Cố Thiên Tinh đợi một lát, cũng không chờ tới hẩn đôi câu vài lời, trong lòng có chút không xác định: "Dung Ngôn ca ca, người sẽ không..... sẽ không thật sự muốn cưới nha đầu kia đi?"

Dung Ngôn lại thở dài: "Hôn ước của ta và nàng ấy là phụ hoàng ban cho, chỉ sợ không hủy bỏ được....."

Cố Thiên Tinh cứng đờ, giọng nói có chút bén nặng: "Dung Ngôn ca ca có ý gì? Hôn ước không thể lùi? Người thật sự muốn cưới sừu bát quái kia làm chính Vương phi?! Ta thì sao? Ta phải làm sao bây giờ? Người không cần ta?"

Giọng nói của nàng trở nên không tốt, Dung Ngôn vội ôm lấy nàng: "Sao ta sẽ không cần ngươi? Ngươi..... ngươi dù sao cũng phải cho ta thời gian nghỉ ngơi biện pháp. Mấy ngày hôm trước chúng ta thiết lập bấy kia, vốn dĩ có thể viên mãn bỏ rơi nàng, nhưng không nghĩ rằng sẽ xuất hiện sự ngoài ý muốn. Nàng ấy chẳng những sống rất êm đẹp, Dung Nghi ngược lại đã chết..... khiến kế hoạch của chúng ta thất bại trong gang tấc."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Người không phải người giết

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Thiên Tinh hít nhẹ một hơi, chôn khuôn mặt nhỏ ở phía sau lưng hắn: "Lần đó xem như sừu bát quái kia mạng lớn, kỳ quái, Dung Nghi đã chết như thế nào? Công lực của hắn không phải sắp sửa đạt tới linh lực cấp 4 hay sao? Ngay cả ngươi và ta cũng không tới gần người hắn được, bằng không lần đó ta bị hắn đùa giỡn cũng không đến mức trốn không thoát, không nghĩ tới hiện tại cư nhiên....."

Dung Ngôn siết chặt nắm đấm tay mình: "Ta cũng thực buồn bực, kế hoạch của chúng ta vốn rất hoàn hảo, một hòn đá ném trúng hai con chim, giúp ngươi báo thù bị đùa giỡn lần đó, cũng diệt trừ được nha đầu sừu bát quái kia. Không nghĩ tới lại bị bại lộ như vậy, càng muốn mệnh chính là, Hồ đại nhân tựa hồ hoài nghi chuyện này là do ta làm....."

Trên mặt đẹp của Cố Thiên Tinh cũng hiện lên nét buồn bực, nhưng vẫn mở miệng an ủi hắn: "Người không phải người giết, trong lòng chúng ta không có quỷ, không cần sợ."

Dung Ngôn lắc đầu: "Chủ yếu là chuyện này quá trùng hợp. Hồ đại nhân bọn họ chỉ sợ nghĩ rằng ta muốn vu oan cho Lục muội ngươi, cố ý nghĩ cách giết Dung Nghi trước..... Hơn nữa, ta vẫn luôn bất hoà với Dung Nghi. Năm kia hắn còn từng nhục nhã ta trước mặt mọi người, khiến ta..... khiến ta chịu nhục dưới háng của hắn, căn bản không để vào mắt hoàng tử như ta. Hiện tại hắn xảy ra chuyện, chỉ sợ người có hiềm nghi lớn nhất chính là ta!"

Cố Thiên Tinh ngây người ngẩn ngơ: "Không thể, đúng không?"

Dung Ngôn cười lạnh: "Sao lại không thể? Nếu ta không biết nội tình, sự tình phát triển đến bước này, chỉ sợ ta cũng sẽ nghĩ như vậy!"

Cố Thiên Tinh cắn răng: "Cho dù..... cho dù bọn họ sẽ nghĩ như vậy, nhưng bọn họ rốt cuộc không có chứng cứ, ngay cả khi bọn họ hoài nghi ngươi thì thế nào? Hơn nữa, ngươi là hoàng tử tôn quý, bệ hạ lại rất sùng ái ngươi, đừng nói ngươi không giết Dung Nghi, cho dù là người giết hắn, bệ hạ cũng không thật sự sẽ xử trí ngươi."

Dung Ngôn lắc đầu: "Khó nói! Dung Nghi dù sao cũng là độc đinh của hoàng thúc Lư Vương, hắn vẫn luôn được hoàng thúc cưng chiều, sủng hắn giống như viên ngọc. Hiện tại hắn xảy ra sự ngoài ý muốn như vậy, hoàng thúc Lư vương mỗi ngày thượng triều đều khóc lóc ở trên đại điện, cầu phụ hoàng làm chủ, tìm kiếm hung phạm, muốn đem đối phương băm thây vạn đoạn, báo thù cho con của hắn. Trong tay hắn đang nắm binh quyền, phụ hoàng ta bị hắn ồn ào như muốn đầu đầu, không thể từ chối lời cầu xin của hắn, đã giao trách nhiệm cho Tam Tư điều tra phá án, chuyện này chỉ sợ không thể dễ dàng xem nhẹ....."

Hai người thảo luận một hồi nơi này, Cố Thiên Tinh vẻ mặt tức giận: "Đều do sừu bát quái kia, nếu không phải nàng, cũng sẽ không có nhiều chuyện như vậy! Đùng rồi, chúng ta có thể thiết kế bày và đẩy nàng ra thì như thế nào? Cứ nói Dung Nghi là do nàng giết....."

Dung Ngôn cười khở lắc đầu: "Linh lực của nàng ấy là phé phạt, cũng không biết võ công, nói nàng ấy giết Nhạc Hoa Hầu với linh lực cấp 4, cũng không có người tin tưởng!"

Mặt đẹp của Cố Thiên Tinh suy sụp xuống dưới, *thì ra là như thế!*

Dung Ngôn nghĩ nghĩ: "Thiên Tinh, thời điểm Lục muội ngươi đi ra ngoài ngày đó, ngươi thật sự nhìn thấy? Có người khác cũng nhìn thấy hay không?"

Cố Thiên Tinh lắc lắc đầu: "Ta sợ thời điểm nàng ấy đi ra ngoài có người ngăn trở, cố ý phân tán hộ vệ trong phủ, người mục kích chính là người đã làm chứng ngày đó....."

Dung Ngôn nhíu mày: "Hai người đó đã bị giam cầm trong nhà lao Hình bộ vì tội vu hãm nữ nhi Tướng quân. Nghe nói đã bị đánh đập rất nặng nề, bất quá hai người kia cũng rất giữ miệng, không thú nhận ngươi là người âm thầm sai sử bọn họ....."

Trong lòng Cố Thiên Tinh nhảy dựng: "Lưu hai người kia lại chung quy vẫn là mầm tai họa. Dung Ngôn ca ca, ngươi phải nhanh chóng nghĩ cách trừ bỏ bọn họ mới có thể miễn trừ hậu họa."

"Bốn Vương minh bạch, bốn Vương sẽ nghĩ cách khiến hai người kia vĩnh viễn câm miệng!" Trong giọng nói của Dung Ngôn mơ hồ có chút sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Người sẽ không luyện tiếu nàng, đúng không?

Hai người thương lượng ở chỗ này một lát, nội dung đơn giản là làm thế nào để diệt trừ hai "nhân chứng" mà thần không biết quỷ không hay, cùng với làm thế nào để đưa Cổ Tích Cửu vào đây.

Cả hai đều nhất trí với quan điểm diệt trừ "nhân chứng", rất nhanh liền nghĩ ra biện pháp.

Tuy nhiên, trong việc tính kế Cổ Tích Cửu, quan điểm của hai người lại khác nhau.

Cổ Thiên Tinh nhìn qua điệu dáng thiện lương, nhưng có rất nhiều suy nghĩ ác độc! Một lúc đã nghĩ ra vài chủ ý xấu xa.

Nhưng, những chủ ý của nàng đều bị Dung Ngôn phủ quyết bắn rơi từng cái một. Cổ Thiên Tinh không nhịn được nôn nóng: "Thế này cũng không được, thế kia cũng không được, người căn bản sẽ không phải đang luyện tiếu nàng, đúng không? Thật sự động tâm với nàng?"

Cơ thể Dung Ngôn cứng đờ, phủ nhận: "Sao có thể như thế?! Ta thực sự vẫn luôn chán ghét sừu bát quái này, nếu như không phải đã có hôn ước, ta liếc nhìn nàng một cái đều cảm giác ghê tởm! Thiên Tinh, người yên tâm, ngay cả sau này ta bắt đắc dĩ phải cưới nàng, cũng sẽ nghĩ cách phế bỏ nàng, biến thành thiếp thất, sau đó biến người thành chính thất."

Mặt Cổ Thiên Tinh đỏ lên: "Ta mới không cần cùng chung một chồng với tiện nhân kia! Ngay cả trở thành thiếp nàng cũng không xứng! Người tuyệt đối không thể cưới nàng!"

"Được, được, ta sẽ không cưới nàng ấy, dù sao nàng ấy còn nhỏ, chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn." Dung Ngôn bắt đầu một sự nhin chín sự lạnh.

"Dung Ngôn, người có thể chờ, ta có thể chờ, nàng cũng có thể chờ, nhưng hài tử trong bụng ta không thể chờ được! Hai ba tháng nữa bụng ta sẽ tự lộ ra....." Cổ Thiên Tinh khẩn trương.

Dung Ngôn bắt đầu đau đầu: "Được, người để ta ngẫm lại, để ta ngẫm lại, nhất định sẽ nghĩ được biện pháp."

Hắn ngừng đầu nhìn xem sắc trời, lại nhìn nhìn Cổ Thiên Tinh bên người, nhẹ giọng nói: "Sắc trời không còn sớm, Thiên Tinh người cũng nên trở về. Chúng ta đang trong thời kỳ quan trọng, vẫn nên đừng cho mọi người biết hai người chúng ta có tư tình....."

Hai người lại nói vài câu chuyện riêng tư, lúc này mới lưu luyến chia tay không rời, từng người rời đi.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Trong rừng cây khôi phục lại yên tĩnh vốn có. Nhưng khi có gió thổi qua, cách đó không xa, cành lá trên một cây đại thụ bỗng nhiên lung lay nhaoáng lên, một hắc y nhân hiện ra thân hình.

Cái đầu nhỏ xinh, đôi mắt lóe sáng như sao, đúng là sừu bát quái trong miệng hai người kia, Cổ Tích Cửu!

Nàng chẳng những thông thạo thuật thuần di, thuật nguy trang cũng là nhất đẳng nhất!

Vừa rồi ẩn thân trên cây, cơ hồ hòa hợp nhất thể cùng với bóng đêm, hai người kia nói chuyện với nhau ở chỗ này lâu như vậy, cư nhiên không hề phát hiện nàng gần trong gang tấc!

Giờ phút này nàng nghiêng người ngồi ở trên một cành cây, chân nhỏ đứng đưa lay động ở nơi đó, dáng vẻ nhàn nhã. Nàng nhẹ nhàng búng ngón tay một cái, miệng nhỏ gọi lên một nụ cười trào phúng nhạt nhẽo.

Nàng lúc này đây, hy sinh giấc ngủ đẹp của mình để giấc thời gian theo dõi đóa bạch liên hoa, quả nhiên thu hoạch không nhỏ!

Nhìn xem, trong lúc vô ý nàng đã nghe được bao nhiêu cái bẫy bên trong!

Khắc lại tên trên ngọc Nam Châu, mang thai gần hai tháng, ừ, còn có mưu kế ác độc nhắm vào hai tên "nhân chứng".....

Tắc tặc, sao nàng không tương kế tựu kế một chút, sao có thể không làm thất vọng hai kẻ ác độc không ra gì kia?

Nàng rũ mắt suy tư một lát, đứng lên duỗi cái eo lười, xem ra giấc ngủ đẹp đêm nay là không ngủ được, nàng còn phải đi làm một chút sự tình, khiến đôi tra nam tra nữ này phải mất hồn một phen!

Nàng đang muốn đứng dậy, đột nhiên như cảm ứng được điều gì, bỗng nhiên quay đầu lại!

Phía sau bóng cây lắc lư, cái gì cũng không có.

Nàng như một mây, kỳ quái, vừa rồi nàng cứ nhiên cảm giác có người thổi khí ở phía sau cổ nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp ở phía sau

Nhưng phía sau căn bản cũng không có người nào, chỉ có mấy cành cây nhỏ lay động trong gió. Cành cây nhỏ như vậy ngay cả chim cũng không đứng được, tự nhiên sẽ không có người đứng ở mặt trên.....

Nàng mím môi, từ bên hông rút ra một thanh kiếm, thưởng thức một lát, bỗng nhiên như là lỡ tay, đột nhiên vung lên về phía sau!

Kiếm phong như tuyết quét hình vòng cung, cắt ngang ở phía sau nàng một cái.

Nếu như thật sự có thứ gì ở phía sau nàng, một kiếm như tia chớp của nàng có đủ khả năng khiến đối phương phải hiện ra thân hình.

Nhưng sau khi một kiếm của nàng xẹt qua, ngoài trừ không khí ra, không đụng tới bất cứ thứ gì.

Chẳng lẽ là quỷ?

Cổ Tích Cửu hồi rũ mắt xuống, ngón tay bắn ra, một đạo phù chú màu xanh nhạt phát ra ở đầu ngón tay nàng, xoay vòng ở trong không trung, dạo quanh một vòng quanh thân nàng trong vòng một trượng, sau đó lại bay trở về trong lòng bàn tay nàng.

Nàng để sát bàn tay vào mũi và ngửi, cũng không ngửi được cái gì.

Phù chú này là bùa đuổi quỷ. Trong thời hiện đại, nàng có biết một vài người sử dụng năng lượng siêu nhiên, nàng có quan hệ tốt với một trong những vị pháp sư trừ tà, vị pháp sư ấy đã dạy cho nàng mấy chiêu về bùa bắt quỷ đuổi ma. Tuy rằng nàng chỉ học được một chút da lông, nhưng đối phó với tiểu quỷ bình thường thì không thành vấn đề.

Phù chú này vừa ra, bất luận quỷ quái gì ẩn thân cũng đều sẽ hiện hình. Hiện tại phù chú này đã xoay một vòng như vậy, cũng không bức ra cái gì, xem ra là nàng quá đa nghi.

Có lẽ là gió, đúng không?

Thân hình nàng chợt lóe, nháy mắt biến mất tại chỗ.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thân ảnh của nàng vừa mới biến mất không lâu, ở trên cùng một cây đại thụ, lại hiện ra thân hình một người.

Một thân quần áo giống như sương mù, tóc tùy ý rối tung, trên trán buộc một cái dây quanh trán, ở giữa dây buộc là một viên đá quý đỏ như màu máu, hình dạng giống như mắt một con hồ ly quyến rũ, chiếu sáng lung linh rực rỡ ở dưới ánh trăng.

Trên mặt người này được che phủ bằng một mặt nạ hình con cáo, nhưng phía sau mặt nạ là một đôi mắt đẹp như hồ nước lưu chuyển dưới ánh trăng, thần bí khó lường, vừa lạnh lại vừa ấm.

Hắn cũng ngồi ở chỗ kia, dáng ngồi càng nhàn nhã hơn so với Cổ Tích Cửu vừa rồi. Quần áo uốn lượn tới dưới tàng cây, lưu động theo gió.

Nhánh cây ở dưới thân hắn cực kỳ mỏng, mỏng hơn so với cành liễu mùa xuân vừa mới nảy mầm, thậm chí một đứa trẻ tùy ý gấp lại là có thể bẻ gãy nó.

Nhánh cây mỏng như thế nhưng hắn ngồi ở mặt trên lại vô cùng bền chắc, một chút rung động cũng đều không có.

Nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện nhánh cây hắn ngồi cách cành cây mà Cổ Tích Cửu đã từng ngồi cực gần. Nếu Cổ Tích Cửu vẫn còn ngồi ở nơi đó, tựa như đang ngồi ở trong lòng ngực người này.....

Người nọ khoanh một chân, một cánh tay lười nhác chống cằm, tóc dài đỏ xuống một thân, rõ ràng đang ở trong một không gian đen nhánh, hắn ngồi xuống ở chỗ này lại giống như một cảnh xuân. Hết thấy chung quanh nháy mắt tươi đẹp.

Hắn nhìn phương hướng nơi Cổ Tích Cửu biến mất, đôi môi nhợt nhạt gọi lên.

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp ở phía sau. Tiểu hồn đàn kia đại khái không nghĩ tới, hắn vẫn luôn ở phía sau nàng.....

Tuy nhiên, tính cảnh giác của tiểu hồn đàn này thật đúng là rất cao. Vừa rồi hấn bắt quá chỉ nhẹ nhàng hô hấp một chút, cách cổ nàng hơi gần một chút, lập tức đổi lấy đao kiếm đối diện của nàng!

Rõ ràng không có linh lực, động tác lại muốn mau hơn cả tia chớp! Suýt nữa đã chạm vào một góc áo choàng của hấn.....

Phù chú nàng họa cũng không tồi, kiến thức của hấn cũng rất rộng rãi, nhưng hoa văn trên phù chú của nàng hấn lại chưa từng thấy qua.

Còn có thân pháp nháy mắt biến mất cũng thực cổ quái.....

Đứa nhỏ này —— giống như đã thay đổi thành một người khác.

Hấn rũ mắt suy tư một lát, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười. Thân mình đứng dậy, hoà mình vào màn sương, biến mất trong không khí.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Muốn tìm ra hung phạm giết nhi tử ngươi?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đêm càng sâu.

Bên trong phủ Lur Vương.

Bởi vì nhi tử chết thảm, chỉ qua mấy ngày ngắn ngủn, đầu tóc Lur Vương đã chuyển sang màu trắng cả mấy trăm cây. Tồi nay hấn không tài nào ngủ say.

Hấn đã triệu kiến Hồ đại nhân cùng với Bát Vương gia Dung Triệt, sau khi dò hỏi một phen, đã biết những xung đột phát sinh ngày đó ở trong viện tiểu thư Tướng quân phủ Cổ Tích Cửu. Trong lòng hấn hoài nghi quý sau lưng chính là Dung Ngôn, cũng là thủ phạm hại chết nhi tử mình. Tuy nhiên, bất hạnh là không có chứng cứ, cũng không nắm chắc mười phần.

Hơn nữa, Dung Ngôn hiện tại đang có được thánh sủng, nếu hấn ta thật sự là hung thủ, chỉ sợ chính mình cũng không làm gì được.

Mặc dù Lur Vương có quân công quân quyền trong tay, nhưng vẫn là thân huynh đệ của đương kim hoàng đế. Năm đó vì giúp ca ca bước lên ngôi vị hoàng đế đã lập hạ công lao to lớn, được phong vị là Bình Kiên Vương, có thể nói là quyền khuynh chôn triều đình, không người dám chọc.

Người khác luôn luôn bị ăn một lớn cũng không làm gì được Lur Vương phủ, hiện tại hấn lại không làm gì được người khác.....

Sự chênh lệch này khiến Lur Vương không chỉ bức tức bình thường, nhưng nhất thời cũng không có biện pháp nào.

Trong phủ hấn thế thiếp không ít, tuy nhiên con nôi dôi lại rất gian nan. Nhiều năm như vậy cũng chỉ có một cây độc đinh Nhạc Hoa Hầu, hiện giờ một cây độc đinh này đã bị người bóp cổ đến chết, Lur Vương quả thực có tâm hủy trời diệt đất!

Đêm nay hấn ở trong phòng trần trọc một mình, cũng không kêu thị thiếp tới thị tẩm, trong lòng lẫn qua lộn lại đều là làm thế nào để báo thù cho nhi tử.

Đột nhiên, một cái bóng loé lên nơi cửa sổ tối tăm, một giọng nói nhàn nhạt lạnh lùng vang lên: "Muốn tìm ra hung phạm giết nhi tử ngươi?"

Lur Vương rốt cuộc là một người học võ, cả kinh nhảy lên, chỉ thấy một người đang dưới cửa sổ nơi đó. Bộ dáng của người nọ có chút kỳ quái, một thân hắc y, hai chân dài bất thường, trên mặt mang một mặt nạ quỷ dọa người, đứng ở nơi đó giống như sứ giả âm dạ.

"Người là người phương nào?" Lur Vương giờ tay với thanh bảo kiếm trong tay, mũi kiếm chỉ xéo trước ngực người mặt quỷ.

Người mặt quỷ thậm chí không nhìn vào mũi kiếm loé sáng, trực tiếp mở miệng: "Có muốn biết hung phạm giết chết nhi tử ngươi hay không? Có muốn báo thù?"

Chỉ một câu này, khiến tay cầm kiếm của Lur Vương run rẩy: "Muốn! "

"Được, vậy ngươi nghe ta nói..... "

Giọng nói của người mặt quỷ rất đơn điệu, không có bất kỳ thăng trầm nào, nhưng vẫn nói một phen lời nói.

Lư Vương càng nghe càng kinh hãi, càng nghe càng tức giận! Cuối cùng, sắc mặt đã trở nên xanh mét!

Hắn vốn đã có bảy phần hoài nghi đối Dung Ngôn, giờ phút này đã hoàn toàn tin tưởng!

Lư Vương nắm chặt nắm đấm ở trong tay áo đến nỗi vang lên tiếng kêu rộp rộp, máu nóng từng đợt xông lên đỉnh đầu. Tuy nhiên, hắn cũng không phải là kẻ mẫn phu, vẫn có rất nhiều tâm kế.

Hắn kiềm nén lửa giận, đánh giá trên dưới người mặt quý. Tuy rằng người mặt quý không tính là cao, nhưng quanh thân lại có một loại khí tràng, một loại khí tràng khiến người không dám khinh thường.

"Các hạ là người phương nào? Vì sao lại biết tí mĩ kỹ càng như thế?" Lư Vương sinh ra một chút hoài nghi đối người mặt quý.

Người mặt quý nhẹ nhàng cười, nói giọng mỉa mai: "Nếu như trong lòng nghi ngờ ta, ngươi có thể lựa chọn không tin. Cần nhớ rõ một câu, nếu muốn báo thù cho nhi tử, việc này cần phải nháo lớn, như vậy bệ hạ mới không thiên vị."

Lư Vương im lặng một lát: "Bổn vương sẽ điều tra rõ ràng những lời ngươi nói....." Trong khi miệng hắn nói chuyện, dưới chân bước sai một nhịp, đột nhiên lao xuống phía người mặt quý!

Lư Vương nếu có thể chấp chương binh quyền, võ công tự nhiên không thấp, lần này tấn công giống như điều hâu bất thổ, nhanh như tia chớp!

Hơn nữa, là hắn đột nhiên ra tay, hắn cho rằng có thể dùng một chương lập tức bắt giữ được đối phương, nhưng không nghĩ rằng đối phương tựa hồ sớm đã có phòng bị, thân hình nhoáng lên, cư nhiên biến mất trong không khí.....

Lư Vương:"..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Người vừa rồi rốt cuộc là ai?

Gặp quý a?!

Hắn lập tức mở cửa lao ra ngoài: "Người tới!"

Phản phật, ám vệ ẩn giấu khắp nơi trong viện cùng nhau ngoi đầu ra, xúm lại ở bên người hắn: "Vương gia."

"Trong số các người, có ai nhìn thấy người vừa chạy ra khỏi phòng bổn Vương hay không?" Lư Vương thấp giọng quát hỏi.

Những người đó hai mắt nhìn nhau vài lần, người cầm đầu tiến lên một bước bẩm báo: "Vương gia, thuộc hạ vẫn luôn hộ vệ ở bốn phía, cẩn trọng không dám có chút sơ sẩy, chưa từng nhìn thấy có người ra vào."

Hộ vệ trong Lư Vương phủ luôn nổi danh nghiêm ngặt, phòng vệ chỗ ở của Lư Vương càng thêm nghiêm mật, giống như một cái thùng sắt, đừng nói là người, ngay cả là một con muỗi bay qua, bọn họ cũng có thể nhìn thấy.

Lư Vương vẫn rất tin tưởng những thuộc hạ của hắn, nhưng khi nghe bẩm báo một phen như thế, trong lòng hắn càng thêm kinh nghi bất định.

Người vừa rồi rốt cuộc là ai?

Thần tiên? Yêu quái?

Hắn âm thầm hít vào một hơi, người này tuy rằng thần bí khó lường, nhưng cuối cùng cũng không làm gì nguy hại tới hắn. Tuy nhiên, những lời đối phương đã nói, hắn cũng sẽ âm thầm điều tra, trước tiên phải nghiệm chứng xem lời nói thật giả sau đó hẵng tính!

Hắn nghĩ nghĩ, lập tức phân phó một số việc cho thị vệ của mình.

Những tên thị vệ đó đáp ứng một tiếng rồi đi.

Dung Ngôn, Dung Ngôn, không phải người đã hại nhi tử ta thì tốt, nếu thật sự là người, bổn Vương tuyệt đối sẽ khiến người phải trả giá đại giới bằng máu của mình!

Một đêm này chủ định là một đêm không yên tĩnh.

Không biết có bao nhiêu người không ngủ, trong đó cũng có Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn.

Hắn vừa mới nghỉ ngơi, không biết vì sao bỗng nhiên rùng mình một cái, lông tơ toàn thân dựng đứng, cũng không tự chủ được hást xì một cái!

Hắn xoa xoa mũi, trong lòng hồ nghi.

Là ai đang mắng sau lưng hắn?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Đúng là đêm đen tối nhất trước bình minh, có một vài ngôi sao lấp lánh ở trên bầu trời.

Con sông đào bảo vệ ven thành, cỏ hoang mọc lên um tùm, nước sông róc rách chảy về đường chân trời.

Cổ Tích Cửu đã thuận di đến bên bờ sông, tối nay nàng không phải vội bình thường, không khỏi có chút mệt mỏi. Thời điểm vừa rồi thuận di có chút sai sót, khi xuất hiện ở bờ sông, một chân đã dẫm vào trong nước. May mắn nàng phản ứng mau, đúng lúc chuyển qua trên bờ sông, mới không ngã xuống.

Nàng làm việc luôn luôn nhanh nhẹn, sau khi đã chuyển tới trên bờ sông, lập tức cỡi một đôi cà kheo trên đùi mình xuống. Nàng lại cỡi chiếc quần dài và áo choàng đen bên ngoài, cột tất cả cùng với cà kheo vào trên một tảng đá lớn, sau đó ném chúng xuống sông.

Thời điểm ném xuống nàng đã rất khéo léo, những thứ kia khi chạm vào nước chỉ phát ra một tiếng động cực nhỏ, căn bản không khiến cho quan binh đang thủ trên tường thành chú ý.

Mất thấy gợn sóng trong nước sông dần dần biến mất, nàng thở ra một hơi nhẹ nhõm, vỗ vỗ tay nhỏ.

Quá mệt mỏi! Nhưng là —— đáng giá!

Nàng tin tưởng, sau khi trải qua một phen an bài chu đáo chặt chẽ như vậy, chẳng những nàng có thể quang minh chính đại rút lui được một cửa hôn sự, còn có thể bảo thủ rửa hận thay cho nguyên chủ khuất tất mà chết, khiến đôi tra nam tra nữ nhận lấy báo ứng cho những gì bọn họ đã làm.

Nàng nâng tay nhỏ lên ngáp một cái, đang muốn tiếp tục dùng thuật thuận di trở về ngủ một giấc, bên tai bỗng nhiên có một ngọn gió thổi qua, một tiếng thờ dài lướt qua trong gió.

Tiếng thờ dài cực nhẹ cực nhạt, như hoa rơi nhẹ nhàng bay múa, như gió xuân phát qua ngọn cây, như một giai điệu tuyệt vời của thiên nhiên.

Cả người Cổ Tích Cửu hơi cứng đờ, chợt quay đầu lại, nhìn về hướng phát ra âm thanh vọng qua.

Sau đó ——

Không phát hiện được bất cứ thứ gì.

Trên bờ sông yên tĩnh, chỉ có một mình nàng mà thôi.

Gặp quý?

Cổ Tích Cửu mím môi, nàng cũng không lãng phí thêm phù chú, rũ mắt xuống một lát, bỗng nhiên gờ tay viết một hàng chữ ở trên không trung: "Là người hay quý? Ra đây!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Gia hỏa này rốt cuộc là ai?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thời điểm nàng viết những dòng chữ này, vốn không hy vọng sẽ nhận được hồi âm, chẳng qua là muốn cảnh cáo, hoặc là bức đối phương hiện thân mà thôi.

Nhưng không ngờ rằng, một nét chữ cuối cùng của nàng vừa mới viết xong, trong không trung bỗng nhiên chậm rãi hình thành nên một hàng chữ được kết hợp bởi những hạt băng tuyết: Không người không quý, không ra!

Những chữ kia xuất hiện trong không khí mỏng, giống như ma trôi sắp hàng ở trước mặt Cổ Tích Cửu, khiến nàng hoảng sợ.

Nàng lui về phía sau một bước, nhìn vào dòng chữ. Phong chữ cực kỳ đẹp, cũng cực kỳ có khí thế, như những chiếc móc bạc đang nở rộ ở trong không

trung, sau đó chậm rãi vây quanh Cổ Tích Cừu, dạo qua một vòng, cuối cùng nhanh chóng tiêu tán ở trong không khí.

Khi tiêu tán còn mang theo băng tuyết lạnh lẽo, khiến độ ẩm quanh thân Cổ Tích Cừu nháy mắt cũng giảm xuống vài độ.

Đây là công phu gì?!

Thật là quý dị! Thật là cường đại!

Nếu như những người khác ở một nơi hoang vắng và đứng tới trạng huống quý dị như vậy, phỏng chừng không chỉ sợ tới mức quay đầu liền chạy, mà sẽ còn run rẩy co lại như một quả bóng.

Nếu người có gan lớn hơn một chút, có lẽ đã rút binh khí ra và bảo vệ quanh thân, hoặc là đảo qua một kiếm, chém ra một chiêu như gió thu cuốn hết lá vàng, bức cho đối phương phải hiện hình.

Tuy nhiên, Cổ Tích Cừu lại gần và nhếch khóe môi nhợt nhạt lên, giờ tay tiếp tục viết xuống một hàng chữ ở trong không trung: "Vậy các hạ muốn như thế nào? Ta và các hạ không thù không oán, nên các hạ đừng gây khó khăn với ta."

"Khó nói." Những hạt băng trong suốt giống như u lan lại tự xông ra, tựa hồ hàn ý càng nặng.

Cổ Tích Cừu: "....."

Hai chữ "khó nói" này của hắn là muốn phản bác nàng theo như lời "không thù không oán?" Hay là phản bác nàng theo lời "đừng gây khó khăn với nàng?"

"Các hạ lưu hai chữ này có ý là gì? Thử lỗi cho ta ngu dốt, không hiểu!" Cổ Tích Cừu tiếp tục viết.

"Còn chưa nghĩ xong"

Cổ Tích Cừu: "....."

"Ta và ngươi có thù oán?" Nàng thử thăm dò hỏi.

Một lát sau, đối phương đáp lại bằng hai từ ảm đạm: "Ha ha!"

Không phải chứ? Hiện tại nàng đang dịch dung, tướng mạo này căn bản cũng không phải là tướng mạo vốn có của nàng, chẳng lẽ không hiểu sao nàng xui xẻo đụng trúng vào dung mạo của người nào đó? Vì thế nên khiến kẻ thù đã nhận sai người?

Nàng không rõ ràng lắm đối phương rốt cuộc là thần thánh phương nào, tự nhiên cũng không muốn để đối phương biết mình là ai. Nàng tạm ngưng lại một chút, sau đó bắt đầu viết: "Thiên hạ luôn có người có tướng mạo giống nhau, các hạ nhận sai người!"

Nàng đi vào thế giới này mới được mấy ngày, nhưng không nhớ rõ đã kết hạ kẻ thù nào có tính tình biến thái như vậy!

Trong lúc này nàng cũng đã rất nhiều lần bí mật tra xét hơi thở chung quanh, nhưng vẫn không cảm giác được bất cứ ai.

Như vậy, người ở chỗ này viết chữ nói chuyện phiếm cùng nàng, phỏng chừng là một cao thủ trong cao thủ!

Những dòng chữ người này tạo ra có thể biến mất bất cứ lúc nào, Cổ Tích Cừu suy nghĩ trong lòng nửa ngày, cũng không nhớ tới trên đời này có ai có thể sử dụng công phu này.

Công phu này thật đúng là không phải giống như sức tưởng tượng bình thường!

"Ta cũng không phải là kẻ thù của ngươi, ta cùng các hạ khẳng định chỉ là bèo nước gặp nhau, lần đầu tiên gặp mặt." Cổ Tích Cừu lại giải thích một câu.

"Đúng không?" Vẫn là dòng chữ băng lam lạnh băng, mang theo hàn ý thấm cốt tủy người. Phảng phất giống như một bức tượng nam tử yêu nghiệt băng tuyết lười nhác đang đứng ở đối diện nhìn nàng.

Cổ Tích Cừu lục soát tư liệu của tất cả mọi người trong đầu, cũng không phát hiện có vị người quen nào có được công phu biến thái như vậy, càng miễn bàn tới kẻ thù.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 64: Công phu không thể tưởng!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mắt thấy chân trời hiện ra ánh sáng bình minh, Cổ Tích Cửu bỗng nhiên nhướn mày cười, ngón tay nhanh chóng viết ở không trung: "Các hạ không tin, ta đây cũng không có biện pháp. Nếu như các hạ cảm thấy có thù oán với ta, vậy cứ việc tới báo thù, ta tiếp là được! Nếu như nhận sai người, vậy xin đừng tiếp tục dây dưa với ta, ta không có hứng thú chơi trò giải đố cùng người! Gặp lại! Không, chỉ mong không bao giờ gặp lại!"

Viết xong một phen lời nói, nàng không trì hoãn thêm, quay người lại, biến mất ở bên bờ sông, trực tiếp thuận di rời đi.

Trên bờ sông lại khôi phục yên tĩnh từng có, một lát sau, thân hình một vị nam tử hiện ra.

Mặt nạ mặt quỷ, đai mắt cáo buộc trán, tóc đen tung bay, quần áo trắng như tuyết phát phơ, cả người giống như núi tuyết phủ đầy chi lan ngọc thụ*, chỉ một bóng hình đã tuần mỹ đỉnh bạt lạ kỳ.

*Chi lan ngọc thụ (芝兰玉树): được thắp sáng bởi hoa lan và ngọc bích; chỉ người ưu tú, có tương lai sáng lạn (orchids and jade trees (idiom); a child with splendid future prospects)

Hắn đứng ở nơi đó, nhìn nhìn nước sông, môi nhợt nhạt dưới mặt nạ gọi lên.

Tay vừa nhấc, nước sông vốn bằng phẳng bỗng nhiên lưu động giống như đã bị một bàn tay to khuấy xuống, bắt đầu quay cuồng, nước sông thẳng đứng, tách ra theo hướng bốn phía.....

Một lát sau, hắn quơ quơ tay trong không khí, một tiếng động của nước chảy vang lên, thứ gì đó trôi lên từ trong nước, trực tiếp bay trở về trên bờ sông.

Thứ kia đúng là quần áo mặt nạ đã bị Cổ Tích Cửu vứt bỏ xuống nước.

Nam tử cúi đầu nhìn nhìn, có ý nhìn nhìn thủ pháp trời buộc mấy thứ này ở trên tảng đá.

Cổ Tích Cửu có một cách rất đặc biệt khi loại bỏ dấu vết của mình. Loại hình thắt nút thành bọ của nàng rất phức tạp, cột vào trên tảng đá cực kỳ rắn chắc, tuyệt đối sẽ gỡ không ra.

Nam tử hơi lắc lắc đầu, thực rõ ràng, hắn không thương thức loại phương thức đóng gói này của nàng. Hắn hơi dừng lại một chút, bắn ngón tay ra, một luồng ánh sáng trắng hiện lên, quần áo mặt nạ đã bị trời buộc, thậm chí cả cà kheo đều được tháo dỡ xuống từ trên tảng đá.

Nam tử tập trung nhìn nhìn cặp cà kheo, thật ra cũng không tính là cao, ước chừng 30cm. Nếu người có vóc dáng thấp dầm lên cũng có thể biến thành người có vóc dáng cao bình thường, chẳng qua chân có vẻ hơi dài mà thôi. Nếu như mặc trường bào che lại, thật đúng là nhìn không ra cái gì.

Thì ra tiểu gia hòa này đã dùng loại phương thức dịch dung này để đạt được mục tiêu của nàng, quả là rất thú vị!

Hắn lại cầm mặt nạ lên nhìn nhìn, mặt nạ này chính là loại thường thấy ở trên đường cái, kém xa so với mặt nạ hiện tại đang ở trên mặt hắn.....

Không có tính nghệ thuật!

Ngón tay hắn vuốt ve cầm, có ánh sáng lấp lánh bắn ra trong đôi mắt hắn.

Xem ra tiểu gia hòa còn không biết chính nàng đã kết hạ sông núi gì với hắn ——

Dường như nàng còn cảm thấy bản thân nàng thực sự vô tội.

Hắn xác thật là sẽ báo thù, cũng không biết nàng có thể tiếp được hay không.....

Hắn vẫy bàn tay một chút, mấy thứ này lập tức sắp xếp ở trong không trung, sắp hàng từ cao đến thấp, động tác nhất trí thực sự rất đẹp.

Bàn tay người này quả thực giống như ảo thuật, hắn bắt quả chỉ vung lên như vậy, những vật vốn đang ướt đầm lập tức đều khô mát, ngay cả khối đá lớn nhìn qua cũng giống như chưa từng dính một giọt nước nào.

"Phía dưới là người nào?" Có lẽ người này đã làm ra động tĩnh hơi lớn, cũng có lẽ đã tới thời gian nên rời giường, binh lính ôm binh khí ngủ say trên tường thành đang mộng lung mờ đôi mắt nên ngẫu nhiên xuống phía dưới, dọa sợ run rẩy một cái!

Trong tia nắng ban mai nhập nhèm, có một bộ xiêm y màu đen đang trôi nổi trong không khí nơi đó, giống như quỷ nháo đang theo gió bay bay.

Bắp chân binh sĩ kia cơ hồ như bị chuột rút, mà theo một tiếng quát hỏi này của hắn, bộ xiêm y giống như bị chấn kinh rơi xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Xếp gọn gàng như vậy -- Người làm?

Những binh sĩ khác khi nghe thấy hấn quát hỏi một tiếng, cũng đều nhìn qua phương hướng kia, tự nhiên cũng nhìn thấy một màn như vậy, mọi người đều cùng giật mình.

Bởi vì sắc trời không rõ, mọi người không thể thấy rõ những gì xảy ra sau khi xiêm y rơi xuống.

Một binh lính có võ công cao và lá gan lớn dứt khoát nhảy xuống từ trên tường thành, mắt mọi người đều nhìn thấy hấn hoàn toàn đi vào trong bóng tối, mỗi người đều đổ mồ hôi lo lắng.

Một lát sau binh lính kia lại ló đầu ra từ nơi đó, lên xuống mấy cái, trực tiếp bay lên tường thành, lần này trong lòng ngực hấn có thêm một chồng đồ vật.

Đó đúng là một bộ quần áo màu đen, giờ phút này được xếp rất gọn gàng ngăn nắp, không hề có một chút nếp gấp.

Trong đồng quần áo đã xếp gọn gàng còn có một đôi cà kheo và một cái mặt nạ mặt quỷ.....

"Đây là?" Giờ phút này trưởng quan thủ thành đã tới trên tường thành.

Tên binh sĩ quỷ xuống đất bẩm báo với hấn: "Trưởng quan, đây là những thứ được tìm thấy bên cạnh con sông bảo vệ thành, không nhìn thấy bất luận kẻ nào khác."

Tướng lĩnh kia dò hỏi: "Sắp xếp gọn gàng như vậy —— Người làm?"

"Khi thuộc hạ phát hiện chúng, nó đã được sắp xếp gọn gàng như vậy và đặt ở trên một tảng đá lớn."

Tướng lĩnh vừa rồi đã nghe những binh lính khác bẩm báo quá trình, hấn nhìn đồng quần áo đã được sắp xếp gọn gàng có chút ngẩn ngơ.

Từ khi phát hiện bộ quần áo giống như quỷ ảnh, dường như treo lơ lửng nơi đó, cho đến khi binh lính nhảy xuống xem xét, trong quá trình này chỉ mất chưa đến nửa phút.

Mà quần áo này lại có thể được sắp xếp gọn gàng chỉ trong giây lát ngắn ngủi như thế, ngay cả khi người chuyên quần và ủi quần áo mất nửa canh giờ hoàn thành, cũng không cách nào khiến chúng sạch sẽ ngăn nắp như vậy.....

Phát sinh loại tình huống này, không phải do có quỷ nháo bên sông thủ thành, mà chính là vừa rồi nơi đó có tuyệt thể cao thủ lui tới!

Vô luận là loại nào cũng hiện ra sự cổ quái, cần phải bẩm báo lên trên.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Cố Tích Cửu ở trong khuê phòng của mình ngủ ngon một ngày.

Không có nàng phân phó, bất luận kẻ nào cũng không dám quấy rầy nàng, thời điểm tới gần chạng vạng nàng mới bị tiếng ồn ào bên ngoài đánh thức.

Nàng đã từng là sát thủ lẩn lộn ở trong thế giới hắc ám, ngày thường cho dù đang ngủ cũng cơ hồ mở to một mắt, chỉ cần thoáng có chút động tĩnh lập tức có thể bừng tỉnh, hơn nữa cũng sẽ không ngủ lâu một hơi như vậy.

Nàng gơ tay xoa xoa huyệt Thái Dương, chẳng lẽ vì khối thân mình này vẫn còn là một tiểu hài tử?

Tiểu hài tử luôn luôn buồn ngủ nhiều, hơi bận rộn một chút đã có cảm giác mỏi mệt.

Đầu gối nàng ở thời hiện đại, ba ngày ba đêm không ngủ, người vẫn có thể sinh long hoạt hổ.

Nàng nghiêng tai nghe động tĩnh từ phía bên ngoài, nghe xong một lát cũng biết được đại khái.

Bên ngoài là Cố Tạ Thiên, người tra cha rẻ mặt của nàng, đi cùng hấn tới đây còn có Ngũ tỷ rẻ mặt của nàng, Cố Thiên Y.

Bởi vì không có phân phó của Cố Tích Cửu, bọn thị nữ của nàng đương nhiên không cho Cố Tạ Thiên tiến vào.

Cố Tạ Thiên đại khái đây là lần đầu tiên nhận được sự đãi ngộ như vậy của nữ nhi, thật sự rất phẫn nộ, hơn nữa ở bên cạnh có Cố Thiên Y thêm mắm thêm muối, càng khiến cho Cố Tạ Thiên tức khí đâm về phía trước.

Cố Tích Cửu đã nghe ra thị nữ của mình lần này thập phần mạnh mẽ, không sợ cường quyền của Cố tướng quân, bất luận Cố Tạ Thiên ép bức hù dọa như thế nào, các nàng đều không chịu rút lui nửa bước. Chọc đến nỗi Cố Tạ Thiên giận dữ, sau khi dây dưa một lát, lập tức ra lệnh cho binh tướng hộ vệ bên người bắt lấy đám "điều nô" phớt lờ sự uy nghiêm của hấn mang đi trị tội.

Cố Thiên Y đắc ý dào dạt đứng ở bên cạnh, nàng ta sớm đã không vừa mắt những người bên người Tích Cửu, hiện tại những người này dám can đảm ngăn trở nhân vật thủ lĩnh Tướng quân phủ, đó chính là tự mình tìm chết!

Cố Tạ Thiên tính tình táo bạo, thời điểm ở quân doanh một lời không hợp liền quát sấm tốt. Sau khi nhập kinh trở thành Phiêu Kị Đại tướng quân, bởi vì thường xuyên hun đúc ở dưới chân thiên tử, tính tình đã thu liễm không ít, nhưng bản tính rất cuộc khó sửa, oai vũ vẫn còn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Thật đúng là phản thiên!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tôi tớ họ viện trong phủ chỉ cần hơi có chút sai lầm, lập tức sẽ nhận được sự trừng phạt khốc liệt của hân, rất nhiều lần bị hạ lệnh đánh cho đến chết. Cho nên người trong toàn bộ Tướng quân phủ đều rất sợ hân, nhìn thấy hân giống như chuột thấy mèo.

Hiện tại hân thật sự đang tức giận, những thị nữ đó một khi bị bắt, chờ đợi các nàng tất nhiên là một hồi quát roi khốc liệt, nói không chừng mạng nhỏ cũng trực tiếp kết thúc ở trên hình ghế!

Những tên hộ vệ như lang tựa hồ lên tiếng, đang muốn tiến lên bắt người. Một giọng nói lạnh lùng giòn tan bỗng nhiên truyền ra từ trong phòng: "Chậm đã!"

Cố Tích Cửu đi ra từ trong phòng.

Trên người nàng có một loại khí tràng, lạnh lùng thoảng nhìn qua, trong lòng những tên hộ vệ muốn tiến đến bắt người đều phát lạnh, dừng bước chân.

Thị nữ thấy nàng đã ra ngoài thì giống như có người tâm phúc, sôi nổi vọt tới bên người nàng, khom mình hành lễ: "Tiểu thư!"

Cố Tạ Thiên chau mày: "Tích Cửu, thì ra người đang ở trong phòng, vậy vì sao không ra ngoài sớm chút?"

Hân lại đảo qua những thị nữ kia, tức giận chưa tiêu: "Những điều nô người dường thật quá đáng giận! Cư nhiên dám ngăn cản bản tướng quân, thật đúng là phản thiên! Thật sự là thiếu giáo huấn, người tới....."

Hân đang muốn quát lớn để hộ vệ bắt người, Cố Tích Cửu đã mở miệng: "Cố tướng quân, những thị nữ này chính là đã cho ta để ta sai khiến?"

"Đương nhiên!" Cố Tạ Thiên không cần nghĩ ngợi.

"Vậy bốn phận thị nữ là gì?"

"Đương nhiên là hầu hạ chủ tử, nghe chủ tử nói."

"Một khi đã như vậy, các nàng đã là thị nữ của ta, nghe ta nói mà hành sự thì có gì không đúng? Cố tướng quân vì sao muốn tróc nã?" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh lùng.

Nàng đảo qua thị nữ bên người: "Các nàng không sợ Tướng quân cường quyền, rốt cuộc quán triệt tốt những lời nữ nhi đã nói, trung thành như thế, có thể nói nghĩa khí như thế. Cố tướng quân cũng là người đã từng mang binh, chẳng lẽ sẽ trừng phạt những binh lính trung thành bên người mình sao?"

Những lời nói ra đã khiến Cố Tạ Thiên nghẹn ở nơi đó: "Điều này....." Hân nhấn chặt mày rậm: "Các nàng trung thành với người tất nhiên là đúng, nhưng không nên ngay cả bản Tướng quân cũng ngăn cản....."

Cố Tích Cửu ngắt lời hân nói: "Đó là do Tích Cửu không phải, là do Tích Cửu phân phó các nàng bất luận kẻ nào cũng không được quấy rầy ta, cũng không loại trừ Cố tướng quân ngài ra. Cố tướng quân nếu nhất định phải trừng phạt các nàng, vậy hãy phạt ta! Đối với các nàng, ta không cho phép bất luận kẻ nào động tới một đầu ngón tay!"

Mặt trời lặn, nàng đứng ở dưới ánh hoàng hôn, những lời nói leng keng hữu lực, tuy rằng đầu vẫn hơi thấp, nhưng khí độ tản ra từ trên người lại khiến người vô có cảm thấy nàng cực cường đại!

Những thị nữ kia chỉ cảm thấy trong ngực nóng lên, nhiệt huyết dâng lên, sôi nổi quỳ xuống: "Tiểu thư, bọn nô tỳ thề sống chết nguyện trung thành với tiểu thư!"

Sau đó quay đầu về phía Cố Tạ Thiên ngang nhiên nói: "Tướng quân muốn phạt, vẫn nên phạt bọn nô tỳ, không cần phạt tiểu thư!"

Cố Tạ Thiên: "....."

Hân đánh giá trên dưới nữ nhi của mình một chút, tựa hồ hôm nay mới chân chính hiểu biết nàng.

Đầu tiên là nhìn xem kỹ, hoài nghi, sau đó là thờ ơ. Hắn bỗng nhiên cười ha ha: "Tốt! Tốt! Quả nhiên cha hồ không sinh con là chó, không hồ là nữ nhi Cố mẫu ta! Có khí phách, có thể đảm đương!"

Hắn vỗ tay cười to, cư nhiên chuyển giận thành vui, đáy mắt chính vui mừng.

Hắn có rất nhiều nữ nhi, nhưng lại không có một người nào có phong độ khí phách như Cố Tích Cửu, ngay cả nhi tử mà hắn đặc ý nhất kia cũng không có loại khí khái này!

Càng là quân nhân càng thích người thiết huyết có thể đảm đương. Cố Tạ Thiên cũng không ngoại lệ, nhìn thấy nữ nhi như thế, sớm đã vứt hết sự mạo muội vừa rồi ra sau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Không cần phạt tiểu thư chúng ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Tích Cửu, cha sẽ không trách phạt ngươi, cũng sẽ không trách phạt thị nữ của ngươi. Ngươi nói rất đúng, các nàng chẳng những không sai, ngược lại có công. Ngươi tới! Hãy thưởng cho những thị nữ kia ba mươi lượng bạc rỗng xem như khen thưởng và khuyến khích."

Lập tức có một hộ vệ bên người hắn đáp ứng một tiếng sau đó đi tới nhà kho lãnh bạc.

Cố Thiên Y trợn mắt há hốc mồm, nàng ta vốn khuyến khích Cố Tạ Thiên tới đây là muốn gây phiền toái cho Cố Tích Cửu, nhìn xem nàng bị chê cười, nhưng không nghĩ rằng diễn biến sự tình cư nhiên sẽ thành như vậy.

"Cha, các nàng đã mạo phạm ngài, rõ ràng là không thể ở trong mắt....." Nàng ta còn cố gắng xoay chuyển càn khôn.

Cố Tạ Thiên vung tay lên, gián đoạn lời nàng ta nói: "Các nàng trung thành với chủ, theo lý nên khen ngợi. Ngươi không cần nói nữa!"

Cố Thiên Y đành phải cảm miệng.

Cố Tạ Thiên nhìn nhìn Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì sao ngươi phải hạ một mệnh lệnh như vậy?"

Cố Tích Cửu rũ mắt xuống, nhàn nhạt nói: "Tích Cửu trời sinh thích sự yên tĩnh, không muốn thường xuyên bị người quấy rầy. Càng không muốn nhìn thấy một số người không thành tự đến, ý vào mình là người Cố gia, cố ý thị uy xông loạn vào địa phương của ta."

Những lời nàng nói có ý rất rõ ràng. Mặt đẹp Cố Thiên Y đỏ lên, nhin không được cả giận nói: "Ngươi đang nói ai vậy?!"

Cố Tích Cửu lại không có hứng nhìn nàng ta, chỉ nhìn Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, ta ra lệnh như vậy có vi phạm quốc pháp hay gia pháp?"

Cố Tạ Thiên lắc đầu: "Không vi phạm!" Cố gia không có gia quy như vậy, đương nhiên trên pháp lệnh của quốc pháp càng không có.

Mặc dù Cố Tạ Thiên không can thiệp vào sự vụ gia đình, nhưng không có nghĩa hắn không biết gì. Đối với những gì nữ nhi đã từng trải qua vẫn mơ hồ biết một chút. Hắn biết nàng từng chịu đựng sự bất nạt của nhóm tỷ muội, biết những người nàng không thích..... Nhưng hắn cũng chỉ biết một chút da lông mà thôi.

Cho đến một ngày kia ở trong tiểu viện nhìn thấy người mang thức ăn qua cho Cố Tích Cửu, viện nát nơi nàng đang sống, hắn mới biết được nữ nhi này đã từng lọt vào loại đãi ngộ phi nhân đạo thể nào.

Đối nữ nhi này hắn thật sự áy náy từ tận đáy lòng, hắn tiến lên một bước, cầm tay Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì phụ lần này tìm ngươi là muốn dẫn dò ngươi một số việc."

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, rút tay mình ra: "Cố tướng quân có việc gì phân phó thì xin cứ nói."

Cố Tạ Thiên nhìn thấy rõ ràng nữ nhi muốn kéo xa khoảng cách với mình, trong lòng tê rần! Bỗng nhiên vô cùng hối hận.

Hắn cũng chỉ ngẫu nhiên gặp qua nữ nhi này vài lần. Nàng đã từng co rúm tránh ở sau người, nhưng ánh mắt nhìn về phía hắn lại tràn ngập khát vọng không che dấu được. Khát vọng được hắn yêu thương, khát vọng hắn có thể đối đãi với nàng giống như những nữ nhi khác, sờ sờ đầu nàng, khen ngợi nàng vài câu.

Tuy nhiên, điều đó không bao giờ xảy ra! Hắn chưa bao giờ dịu dàng với nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng hoặc sẽ làm như không thấy, hoặc sẽ quát lớn và

câu, khiến nàng càng co rúm. Hắn đã từng tận mắt nhìn thấy ánh sáng mỏng manh trong đôi mắt nàng hoàn toàn biến mất.....

Khi đó hắn thậm chí có chút khoái ý, phảng phất giống như đã trả thù được mẫu thân của nàng, nữ nhân dám can đảm vứt bỏ hắn, thà rằng nhảy xuống vực sâu cũng không chịu liếc nhìn hắn.

Nữ nhân kia có bị trả thù hay không, hắn không rõ ràng lắm. Nhưng hắn biết một sự thật, chính là bởi vì đủ loại hành vi này của hắn, đã đẩy nữ nhi của mình càng ngày càng xa.

Chờ đến khi hắn ý thức được điểm này, muốn bồi thường phần tình thương khiếm khuyết của cha, nhưng đối phương lại không muốn nữa. Luôn mồm xưng hô hắn là Cố tướng quân, ánh mắt nhìn hắn giống nhìn người xa lạ. Hắn nóng lòng muốn kéo gần khoảng cách nhưng vẫn không thành công.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Mượn đao giết người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Lần này hắn tới xác thật là muốn dẫn dò nữ nhi, nói cho nữ nhi biết, gần đây bên ngoài không được yên bình lắm. Bốn phía trong thành đang lùng bắt một quái nhân mặc áo choàng đen và mang mặt nạ. Nghe nói quái nhân này đã trộm đồ của Tứ hoàng tử, chọc đến nổi Tứ hoàng tử giận dữ, thế phải bắt được hắn và đưa hắn ra trước công lý.

Cố Tạ Thiên dẫn dò các nàng, mấy ngày nay hãy ngoan ngoãn ở nhà, không cần phải đi ra ngoài. Tránh đụng tới quái nhân thần bí kia mà gặp rắc rối.

Cố Tạ Thiên còn mang đến bức họa quái nhân thần bí kia, khi Cố Tích Cửu mở ra và nhìn thấy nó, trái tim nàng nhảy lên!

Chân dung nhân vật trên bức họa rất thật, đặc biệt là cách ăn mặc cùng với mặt nạ càng giống như đúc, quả thực giống như hình phản chiếu từ trong nước mà ra, đặc biệt là hoa văn trên mặt nạ cũng không thiếu nét nào!

Đó đúng là bọc đồ mà nàng đã ném vào trong con sông dùng để bảo vệ thành.....

Bọc đồ kia sao có thể bị người vớt lên? Còn giao vào trong tay quan binh.....

Nàng lại hỏi vòng vèo Cố Tạ Thiên vài câu, từ trong miệng hắn biết được rằng, những quần áo đó đã được binh sĩ phát hiện ra ở trên bờ con sông dùng để bảo vệ thành.

Nghe nói thời điểm phát hiện ra chúng, bộ quần áo này giống như bị quỷ nhào, lơ lửng ở trong không trung..... binh tướng thủ thành là người của Tứ hoàng tử. Rất nhanh sau đó Tứ hoàng tử liền biết về nó, lập tức đã ban lệnh lùng bắt toàn thành. Hiện tại trong thành đều đã thần hồn nát thần tính, trông gà hoá cóc.....

Cố Tích Cửu nắm chặt nắm tay ở trong tay áo!

Nhất định là người kia đã phá rối! Người đã nói rằng có thù oán với nàng ở bên bờ sông bảo vệ thành.

Hồn dân kia ẩn thân thần bí, lời đồ vật mà nàng đã ném xuống con sông bảo vệ thành ra để phá rối, cố ý khiến cho những binh sĩ thủ thành nhìn thấy. Binh sĩ cảm thấy quỷ dị khẳng định sẽ báo cáo với cấp trên. Mà thủ thành, cấp trên của binh sĩ kia đúng là Tứ hoàng tử!

Lúc trước bản thân mình thuận di rời khỏi nhà đấu giá, Tứ hoàng tử đại khái nghĩ nàng đã dùng thuật ẩn thân nào đó, tự nhiên sẽ chú ý tới tất cả những vụ án có quan hệ với thuật ẩn thân. Khi hắn nghe được báo cáo của binh sĩ thủ thành, không chùng đã trực tiếp khẳng định, người ném áo choàng trên bờ sông chính là người hắn muốn tìm. Lúc này mới đưa ra một tội danh rất quang minh chính đại để đi bắt người ——

Mượn đao giết người, hồn dân kia rõ ràng đang mượn đao giết người!

Càng bức mình hơn chính là, nàng ở ngoài sáng, mà đối phương lại ở trong bóng tối. Thậm chí đối phương là nam hay nữ, nàng cũng hoàn toàn không biết.....

Nàng cười lạnh trong lòng một tiếng.

Nếu người kia đã nhận định nàng là kẻ thù của hắn, khẳng định sẽ còn ra chiêu khác hại nàng, sớm muộn gì cũng sẽ hiện thân, nàng tạm thời lấy tĩnh chế động, chờ đến khi rấn ra khỏi hang.....

Nàng hơi rũ mắt xuống, trong lòng bắt đầu tính toán bước tiếp theo mình nên làm gì.

Cố Tạ Thiên tất nhiên không biết tâm tư lúc này của nàng, dặn dò nàng thêm vài câu, sau đó rời đi.

Thời điểm trước khi đi còn khen ngợi và khuyến khích những thị nữ kia một phen. Còn tuyên bố tại chỗ một gia quy mới: Sân này của Cố Tích Cừ, bất luận kẻ nào cũng không được xâm phạm, kẻ xâm phạm sẽ phải chịu nghiêm trị theo gia pháp.

Thời điểm hần tuyên bố gia quy mới này, còn cố ý liếc mắt nhìn Cố Thiên Y một cái, ánh mắt cực kỳ lạnh lùng.

Hần cũng là lão bánh quẩy lăn lộn lâu năm ở chốn quan trường, tranh đấu gay gắt trong nhà hần chỉ lười để ý đến, không có nghĩa là hần không hiểu chút nào. Một chút tính toán trong lòng Cố Thiên Y, hần chỉ liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra.

Gia quy này chính là một lời cảnh cáo. Trong lòng Cố Thiên Y phát lạnh, cúi đầu. Nàng ta biết nếu ở chỗ này lâu hơn cũng không làm được gì, mặt mày xám xịt theo phía sau Cố Tạ Thiên rời đi.

"Thật tốt quá!" Không biết là ai trong đám thị nữ phát ra một tiếng hoan hô, ánh mắt lấp lánh nhìn chủ tử các nàng, đầy mặt kích động và sùng bái!

Những thị nữ này tạm thời được triệu tập lại đây, ngày thường địa vị ở Cố phủ cũng không cao, chẳng những thường xuyên hứng chịu sự bức tức của chủ tử các phòng, ngay cả những đại nha hoàn trong phòng các tiểu thư thiếu gia được sủng ái cũng thường xuyên quát lớn đánh chửi các nàng, quát mắng là chuyện bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Các người làm rất tốt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thời điểm các nàng mới bị Cố Tích Cừ sai khiến, trong lòng có chút tuyệt vọng, cho rằng địa vị sẽ càng thấp hơn, sẽ càng bị Cố phủ khinh bỉ. Không nghĩ tới, tiểu chủ nhân nơi này đã tạo ra một bước đột phá lớn như vậy!

Từ nay về sau, các nàng ở bên trong Cố phủ cũng có thể ngẩng đầu ưỡn ngực làm người!

Được ban thưởng là chuyện nhỏ, về sau có thể chân chính sống tự do là sự thật. Bọn thị nữ vây quanh Cố Tích Cừ, một đám đều kích động đến nổi khuôn mặt đỏ bừng, hai tròng mắt sáng chói.

Lúc này đừng nói tiểu chủ nhân bảo các nàng trông cửa, cho dù bảo các nàng vượt lửa qua sông, các nàng cũng cùng nhau xông qua!

Cố Tích Cừ xoay chuyển ánh mắt, nhẹ nhàng cười: "Các người làm rất tốt! Bồn tiểu thư có thưởng, khen thưởng mỗi người mười lượng bạc ròng, về sau viện này của bồn tiểu thư liền dựa vào các người thủ vệ."

Mười lượng bạc ròng có thể nói đó là hai năm tiền tiêu hàng tháng của thị nữ, thật là hào phóng!

Hai mắt bọn thị nữ càng thêm sáng!

"Tiểu thư yên tâm, nhất định sẽ không phụ sự giao phó của tiểu thư, không có lệnh của tiểu thư, bọn nô tỳ dù mất mạng này, cũng tuyệt đối không để một người đi vào! Bất luận kẻ nào cũng đều không được!"

Cố Tích Cừ vỗ tay cười: "Tốt! Rất có khí phách! Thị nữ của Cố Tích Cừ ta cần phải có loại khí phách này mới được! Các người nhớ rõ, nơi này của ta không cần kẻ yếu! Hãy cho ta thấy đôi cánh đại bàng, cho ta thấy móng vuốt của lão hổ! Người bên người Cố Tích Cừ ta không thu nhận những kẻ hèn nhát vâng vâng dạ dạ. Từ nay về sau, ai dám khi dễ các người, các người hãy ăn miếng trả miếng khi dễ lại cho ta! Không thể hạ thấp tên tuổi Cố lục tiểu thư ta. Nếu xảy ra chuyện gì, ta sẽ chịu trách nhiệm cho người, đều nghe hay không?"

"Vâng! Xin tuân theo lệnh dụ của tiểu thư!" Tiếng nói của những thị nữ thường không ồn ào vang dội.

Cố Tích Cừ câu môi cười: "Lúc này mới giống người của Cố Tích Cừ ta!" Lại vẫy vẫy tay: "Tốt, các người nếu muốn chúc mừng thì có thể đi. Đứng rồi, chớ quên chuẩn bị bữa tối cho ta, một ngày không ăn, đói chết!"

Bọn thị nữ hoan hô chấn động toàn bộ sân, những sân khác trong Cố phủ cũng mơ hồ nghe thấy.

Tai mắt trong phủ của Lãnh Hương Ngọc rất đông, tự nhiên cũng nghe nói tới sự tình phát sinh ở trong viện Cố Tích Cừ. Khi bà ta nghe được tiếng hoan hô trong viện lúc đang giúp Cố Tạ Thiên thay quần áo, lập tức thử mở miệng thăm dò nói: "Lão gia, Lục tiểu thư nhà chúng ta giống như đã thay đổi thành người khác vậy."

Cố Tạ Thiên không để bụng: "Đúng là đã thay đổi, trở nên tốt hơn!"

"Nhưng..... nhưng biến đổi này cũng quá lợi hại, căn bản không giống nàng....."

Cố Tạ Thiên rót cuộc liếc mắt nhìn bà ta một cái, ánh mắt lạnh lẽo, nhàn nhạt nói: "Ngay cả con thỏ cũng sẽ cắn người khi bị khi dễ quá mức, huống chi là một người sống? Nàng ấy dù sao cũng là nữ nhi của Cố Tạ Thiên ta. Cha hồ không sinh con là chó, trong xương cốt nàng ấy vẫn rất có tâm huyết, chỉ do bị người nào đó mạnh mẽ ngăn chặn. Hiện tại, nàng ấy đã bị buộc đến giới hạn, không thể nhịn được nữa nên rốt cuộc bộc lộ ra bản tính, cũng không có gì không tốt."

"Đúng vậy..... thật sự rất tốt. Nhưng tiện thiếp cho rằng, nữ hài nhi vẫn nên điềm đạm nho nhã một chút mới tốt....."

"Ta Cố Tạ Thiên không thiếu nữ nhi điềm đạm nho nhã! Ta thiếu chính là hài tử có tâm huyết, có trách nhiệm! Có lẽ nàng ấy cũng từng muốn làm tiểu thư khuê các, nhưng có người không cho nàng ấy làm điều đó, khiến nàng chết tâm. Chúng ta có thể mong đợi điều gì khi nàng ấy làm một tiểu thư Tướng quân phủ, sống không bằng một kẻ hạ nhân?!"

Những lời thoát ra từ miệng hắn, câu câu chữ chữ đều giống như đang chỉ trích, Lãnh Hương Ngọc rót cuộc nhìn không được: "Lão gia, lúc trước tiện thiếp xác thật có chút sợ sốt đối với nàng ấy, nhưng vì bị bọn hạ nhân lừa gạt nên mới..... Về sau tiện thiếp sẽ đối xử tốt hơn với nàng ấy....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Nữ nhân tình trường

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Lãnh Hương Ngọc ——" Cố Tạ Thiên bỗng nhiên gọi cả họ lẫn tên bà ta một tiếng, trong giọng nói giống như mang theo ớn lạnh mùa đông thấm vào tận xương: "Người nghĩ lão phu là gốc tử?! Người cho rằng những gì người làm thật sự có thể giấu diếm ta cả đời được sao?! Ta chờ người bất quá chỉ vì thể diện tướng quân phủ! Người đừng không biết thức thì!"

Cố Tạ Thiên lùi vô nghĩa thêm với bà ta, với lấy áo choàng của mình, đi nhanh ra phía bên ngoài.

Lãnh Hương Ngọc ngẩn ngơ, không nhịn được đuổi theo vài bước: "Lão gia, người đi đâu vậy?"

Hắn đã rất nhiều ngày không bước vào cửa phòng bà ta nửa bước, hiện tại thật vất vả mới tới một lần, không nghĩ tới chỉ đứng một lát như vậy đã muốn rời đi.

Cố Tạ Thiên dừng lại bước chân, lạnh lùng lưu lại một câu, nhưng không phải là lời giải thích, mà là một câu cảnh cáo: "Không cần có thêm chủ ý tà ma ở trên người Tích Cửu, bằng không ta tuyệt đối không tha cho người!" Sải bước rời đi.

Lãnh Hương Ngọc suy sụp ngồi vào trên ghế, sau một lúc lâu cũng không nói chuyện.

Một lát sau, người thị nữ bên kia của bà ta tiến vào bẩm báo: "Phu nhân, lão gia đi tới Phong Hương viện."

Phong Hương viện là nơi ở của Chu di nương, người được nạp vào cửa một năm trước, năm nay bất quá cũng chỉ tầm hai mươi tuổi, đang thời niên thiếu thanh xuân, đương nhiên cũng được sủng ái. Cố Tạ Thiên mười đêm có tám đêm là nghỉ ở chỗ nàng nơi đó.

Lãnh Hương Ngọc là phu nhân chính quy của Cố Tạ Thiên, trong một năm cũng không có mấy ngày được hắn ân sủng, ngẫu nhiên có một lần, cũng chỉ là cho có lệ.

Hoặc chỉ qua loa xong việc, hoặc dứt khoát kêu một nên trực tiếp ngủ say..... làm hại bà ta một đêm không ngủ đến tận bình minh.

Mà theo hồi báo của thị nữ thân tín bà ta phái tới Phong Hương viện, Cố Tạ Thiên cùng với Chu di nương ở nơi đó cực kỳ dừng mãi, có thể lẫn lộn tới tận nửa đêm.....

Điều đó khiến Lãnh Hương Ngọc hận đến nổi ngứa răng, nhưng lại không thể làm gì.

Lãnh Hương Ngọc nhìn nhìn chính mình trong gương, bà ta đã 40 tuổi, nhưng được bảo dưỡng rất tốt, làn da vẫn trắng nõn như cũ, mặt mày vẫn rất xinh đẹp, nhìn qua như chỉ mới bước vào tuổi 30.

Thật không may, hồng nhan đã chết trước khi già, hiện tại cho dù bà ta rất có phong tình, nhưng sao có thể cạnh tranh được với tiểu cô nương thậm chí còn chưa qua tuổi 20?

Bà ta giờ tay sờ sờ khuôn mặt mình, trong đầu lại hiện lên một gương mặt người khác.....

Bà ta chậm rãi thở dài một hơi: "La Tinh Lam, nếu như người còn sống, vẫn còn ngồi ở vị trí này, hẳn đối với người cũng sẽ giống như đối với ta hay không, sớm chắt đứt ân ái phu thê?"

Hắn là cũng sẽ, đúng không?

Nam nhân, đều có mối nói cũ, sao có thể chung tình đối một nữ nhân?

Tuy rằng sau khi La Tinh Lam nhảy vực, Cố Tạ Thiên đã suy sút vài tháng, tựa hồ đã chịu đả kích không nhỏ.

Nhưng nửa năm sau hắn vẫn tỉnh táo lại, thậm chí càng thêm trầm trọng, giống như giải hận, cứ cách một hoặc hai năm, sẽ nạp một phòng tiểu thiếp vào cửa. Hiện tại di nương trong tướng quân phủ đã có hơn mười vị, mỗi ngày hoa hòe lộng lẫy, hết sức phiền nhiễu ánh mắt Lãnh Hương Ngọc.

Lãnh Hương Ngọc năm đó đã dùng thân phận tiểu thiếp vào cửa, lúc ấy bên người Cố Tạ Thiên chỉ có một vị phu nhân La Tinh Lam. Khi đó Cố Tạ Thiên còn tuân thủ nghiêm ngặt lời thề lúc trước đối La Tinh Lam, tuy rằng quyền cao chức trọng, nhưng bên người chỉ có một thê.....

Là Lãnh Hương Ngọc đã dùng thủ đoạn bò lên giường Cố Tạ Thiên, lại dùng hài tử để ép buộc Cố Tạ Thiên nạp thiếp thất để vào đại môn Cố phủ, cũng bởi vậy mới khiến Cố Tạ Thiên và La Tinh Lam phu thê phân bội.....

Lúc này mới có phát sinh hết thảy phía sau, đến cuối cùng La Tinh Lam nhảy vực, Lãnh Hương Ngọc cũng rốt cuộc yên ổn ngồi lên vị trí phu nhân tướng quân phủ.

Bà ta cho rằng mình rốt cuộc có được hết thảy, có thể được Cố Tạ Thiên chuyên sủng, nhưng không nghĩ rằng sủng ái này cũng chỉ giằng co gần hai năm mà thôi, hơn nữa mấy năm ấy vẫn là thời điểm khi La Tinh Lam còn sống.

Sau khi La Tinh Lam nhảy vực, Cố Tạ Thiên đối Lãnh Hương Ngọc cũng không bằng như trước.

Nữ nhân bên người như măng mọc sau mưa, càng ngày càng nhiều, đặt bà ta thành bông hoa cúc của ngày hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: May mắn nàng còn có nhi tử!

Ngoại trừ thân phận phu nhân chính quy của tướng quân ra, thật ra nàng cũng không có gì thêm.

La Tinh Lam là tên cấm kỵ ở tướng quân phủ, từ trước tới nay không người dám đề cập đến, không nghĩ tới hôm nay Lãnh Hương Ngọc lại lảm bảm về nó.

Thị nữ bên người nàng là Lan Hồng nhin không được mở miệng: "Phu nhân, sao phải tự cúi người so sánh với nữ nhân kia? La Tinh Lam ở trong cảm nhận của lão gia, thậm chí ngay cả đầu ngón tay út cũng còn kém xa!"

Lãnh Hương Ngọc cười lạnh một tiếng: "Người thì biết gì? Địa vị nữ nhân kia ở trong cảm nhận của hắn không hề bình thường! Nhìn thấy những di nương mấy năm nay hắn nạp đó sao? Mỗi người đều có bóng dáng nàng ấy! Có người giống mặt, có người giống miệng. Còn có người nụ cười không giống lắm, nhưng lại có tên gần giống cũng bị hắn đưa về giống như bảo bối! Chu di nương bắt quá chi vì một đôi mắt và một đôi má lúm đồng tiền giống như nàng ấy, đã được hắn chuyên sủng hai năm!"

La Tinh Lam qua đời đã gần mười năm, tất cả thị nữ gia đình hộ viện trong tướng quân phủ cũng đã thay đổi hoàn toàn. Vì thế, không người nào biết về một đoạn sự tình năm đó, thậm chí hầu như tất cả mọi người đều căn bản không biết tới dung mạo La Tinh Lam.

Mặc dù Lan Hồng là tâm phúc của Lãnh Hương Ngọc, nhưng nàng vào tướng quân phủ cũng chỉ mới 5-6 năm mà thôi, căn bản cũng không biết được lai lịch của các di nương trong tướng quân phủ, vì thế nhất thời sững sờ.

Lãnh Hương Ngọc tựa hồ cũng phát hiện ra mình lỡ lời, thở dài, không nói gì nữa, dứt khoát đổi đề tài: "Có tin tức gì của nhị thiếu gia hay không?"

Lan Hồng vội nói: "Phu nhân yên tâm, tin tức vừa mới nhận được, nói rằng nhị thiếu gia có thể sẽ về nhà trong vài ngày nữa."

Lãnh Hương Ngọc thở phào nhẹ nhõm, phản phó: "Vậy các người hãy nhanh chóng thu thập chỗ ở cho nhị thiếu gia, quét dọn sạch sẽ. Hắn trời sinh có tính sạch sẽ, trong phòng có một hạt bụi hắn cũng ngủ không quen....."

"Phu nhân yên tâm, bọn nô tỳ sớm đã chuẩn bị xong, nơi ở của nhị thiếu gia mỗi ngày đều có người chuyên quét tước, tuyệt đối sẽ không có sai lầm nào."

Lãnh Hương Ngọc lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn nàng còn có một nhi tử!

Nhi tử chính là người tâm phúc của nàng, cũng là độc đinh của Cố phủ. Chỉ cần có nhi tử ở đây, địa vị của nàng tại tướng quân phủ sẽ càng vững vàng hơn. Đối với những hồ ly khác, cũng chỉ mới 2-3 năm mà thôi, không đủ gây nên mối lo nào!

Nghĩ đến đây, nàng tạm thời buông xuống hết thảy bất mãn trong lòng, liên tục phân phó người chuẩn bị cho sự trở lại của nhi tử mình.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tối nay Cố Tạ Thiên cũng không qua đêm ở viện của Chu di nương, hắn chỉ ghé qua chỗ nàng ăn một bữa cơm, trong bữa ăn hắn đều luôn thất thần, hầu như không hề nghe rõ những lời Chu di nương dịu dàng nói chuyện với hắn.

Sau bữa tối, hắn lập tức rời đi, cũng không cho người đi theo, bất tri bất giác đã đi bộ tới trong một tiểu viện.

Tiểu viện không lớn, vị trí cũng khá heo lánh, trên cổng viện treo một chiếc khoá đồng rất to, đầu khoá đã có chút rỉ sắt. Trên cánh cửa phủ một tầng bụi thật dày. Thực hiển nhiên, nơi này đã rất lâu không có người tới.

Cố Tạ Thiên đứng lặng ở trước cửa một lát, cuối cùng cắn răng một cái, giơ tay phá khoá, đẩy cổng đi vào.

Tiểu viện khá yên tĩnh, cỏ dại mọc um tùm cao gần bằng đầu người, cửa ra vào và cửa sổ nhỏ nhỏ trong viện cũng đều bị vỡ, thê lương đến nỗi không thể thê lương hơn.

Cố Tạ Thiên lại đứng ở trong viện một lúc lâu, giơ tay đẩy cánh cửa đã bị vỡ, chậm rãi bước vào nhà.

Đồ đạc bên trong được bày biện rất đơn giản, nhưng nhiều năm như vậy không có người dọn dẹp, tất cả đồ dùng cũng đều phủ một lớp bụi thật dày.

Trong buồng có một cái giường gỗ, trên giường gỗ có đặt một tấm chăn mỏng không còn nhận ra màu sắc.

Cố Tạ Thiên không quan tâm tới bụi bẩn, chậm rãi ngồi xuống ở mép giường, giơ tay vuốt tấm chăn mỏng, khi ngón tay lướt qua tấm chăn, bụi bám đều theo động tác của hắn bay lên. Không khí trở nên có chút sắc người, hắn dường như bất tri bất giác, cuối cùng vẫn dứt khoát ôm tấm chăn trên giường vào trong ngực, vùi một mặt vào trong tấm chăn, phảng phất như đang ngửi hương vị còn sót lại của người nào đó bên trong.

Nhưng đã gần 10 năm trôi qua, cho dù người kia đã từng đắp tấm chăn này cũng sẽ không còn tàn lưu gì nữa. Hắn nghĩ được, bất quá chỉ là một loại mùi vị âm mốc nồng nặc mà thôi.

"A Tĩnh....." Hắn nắm chặt tấm chăn, các đốt ngón tay đều trở nên trắng bệch: "Ta tới thăm ngươi. Nhiều năm trôi qua như vậy, ngươi..... ngươi có hối hận hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Người rút cuộc không thể nhìn thấy...

Tiểu viện này chính là nơi đã cầm tù La Tĩnh Lam năm đó, sau khi La Tĩnh Lam nhảy vực, tiểu viện này lập tức bị đóng cửa, không còn có bất luận kẻ nào tiến vào.

Đương nhiên, Cố Tạ Thiên cũng không còn tới nữa.

Hắn thậm chí luôn trốn tránh nơi này, sợ bản thân sẽ thấy cảnh sinh tình.

Ba chữ La Tĩnh Lam đã trở thành vết thương trong lòng hắn, không cho phép bất luận kẻ nào đề cập đến nó.

Tối nay thật sự rất kỳ lạ, hắn đột nhiên rất muốn đến nơi đây nhìn một cái.

Ban đầu, hắn nghĩ chỉ đứng một lúc sẽ rời đi, nhưng dường như bị ma xui quỷ khiến bước vào. Khi nhìn đến những đồ vật nàng đã từng sử dụng, trong lòng cảm thấy khó chịu giống như bị kim đâm, nhất thời không đành lòng rời đi.

"A Tĩnh, mấy năm nay ta vẫn luôn tìm kiếm Thiên Nặc (天诺), nhưng ta vẫn không thể tìm thấy hắn..... Đứa bé kia chỉ sợ là không thể tìm lại được. Hắn thông minh như vậy....." Cố hống hắn giống như bị mắc kẹt, không thể nói tiếp.

Tạm dừng một lát, sau đó mới nói tiếp: "A Tĩnh, cũng may chúng ta còn có một nữ nhi..... Những năm gần đây ta thực sự đã khiến nó phải chịu thua thiệt, cũng may vẫn chưa muộn, sau này ta sẽ đối tốt với nó, cố gắng đền bù cho nó..... Tình tình của nó, thật ra rất giống ngươi. Đáng tiếc..... ngươi rút cuộc không thể nhìn thấy....."

.....

Bữa tối hôm nay được chuẩn bị cho Cố Tích Cửu không giống như bữa tối bình thường!

Những thị nữ của nàng gần như đã dùng toàn bộ bản lĩnh cùng nhau chuẩn bị một bàn ăn lớn. Hầu hết những món ăn đều rất tinh tế, mỗi một món đều là Cố Tích Cửu thích ăn, tất cả đều bày trên một bàn đầy hấp dẫn.

Cố Tích Cửu hơi sững sờ đối với một bàn rượu và thức ăn, nàng lập tức quyết định để tất cả thị nữ cùng nhau ngồi xuống, cùng nhau ăn.

Bọn thị nữ ban đầu đều không dám, đưa ra các loại lý do tôn ti để thoái thác, nhưng không chịu nổi khi Cố Tích Cửu ban mặt, trực tiếp ra lệnh. Lúc này bọn thị nữ mới mang cội lòng đầy cảm kích ngồi xuống.....

Chủ tớ vui vẻ, trong bữa tiệc Cố Tích Cửu chỉ nói hai câu: "Là người của ta, ta sẽ luôn che chở. Nếu ta có một miếng thịt để ăn, các người cũng sẽ có một ngụm canh để uống!"

Những lời nói này khiến cho bọn thị nữ đều rơi nước mắt. Các nàng vốn là tầng lớp thấp nhất trong xã hội, chỉ có các nàng cống hiến cho chủ tử, khi nào được các chủ tử đối đãi chân tình như vậy?

Tiểu chủ tử các nàng đã đối đãi với các nàng giống như người bình thường, mà không phải giống như thân phận nô tài dè dặt.....

Các nàng cực kỳ may mắn, đã gặp được một chủ nhân như vậy.

Dưới sự kích động, các nàng thậm chí cùng nhau uống máu ăn thề, tỏ rõ quyết tâm thề sống chết bảo vệ tiểu chủ nhân.

Cố Tích Cửu cười, bung rượu trước mặt lên, chạm chén cùng các nàng, uống một hơi cạn sạch. Chủ tớ cổ vũ cùng nhau uống hết.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Đồng Cung, phủ Thái tử.

Dung Già La đang đợi ở bên trong thư phòng, tính tình hắn luôn luôn trầm tĩnh có chút đứng ngồi không yên, trong tay thường thức cái "vòng tay". Hắn thỉnh thoảng nhìn xem sắc trời bên ngoài, không thể không mong trời mau tối.

"Thái tử, người kia nếu như đã để lại lời nhắn cho ngài, nói đêm nay sẽ đến, chắc là sẽ không thất hứa. Hơn nữa, vật hắn muốn còn ở trong tay chúng ta, vì vậy không cần phải sầu lo. Hiện tại sắc trời vẫn còn sớm, Thái tử tạm thời đừng nóng nảy." Nói chuyện chính là thị vệ thân cận nhất bên người hắn, cũng là tâm phúc trung thành nhất của hắn, tên gọi Hắc Hồ.

Hắn cũng biết về "bệnh kín" của Dung Già La, ngay cả những thư từ hạc giấy trao đổi giữa Dung Già La và Cố Tích Cửu, hắn cũng đều biết tới.

Dung Già La cười khổ một tiếng: "Bổn cung không phải sợ hắn có ý thất hứa, mà là bởi vì lão Tứ....."

Tứ hoàng tử Dung Sở còn đang lúng túng thiếu niên kia khắp thành, gần như đã bày thiên la địa võng khắp nơi. Thiếu niên thấp bé kia thật sự có thể vượt qua hết những trạm kiểm soát với cấp độ mạnh như thế, để tới nơi này của hắn?

Đêm nay nếu như người này không tới, hắn sẽ đi nơi nào để tìm "hắn" đây?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Ở ngay nơi đó...

Người này hiện tại chính là hy vọng duy nhất của hắn ——

"Thái tử, Tứ hoàng tử cũng không bắt được hắn, người của chúng ta cũng đang âm thầm theo dõi người bọn họ. Nếu vị công tử kia xác thật rơi vào trong tay bọn họ, người của chúng ta sẽ ra tay đoạt người bằng mọi giá....."

Dung Già La hơi gật đầu, ám vệ bên ngoài vẫn chưa truyền đến tin tức gì xấu, khiến hắn còn có thể cảm thấy nhẹ nhõm.

Những việc này tuy rằng có thể hiểu rõ, nhưng rốt cuộc vẫn chưa nhìn thấy người, sự tình rất quan trọng. Dung Già La chung quy vẫn không yên lòng. Thời gian trôi qua, hắn càng ngày càng ngồi không yên, tay ném chiếc vòng tay trong tay, đứng lên khỏi ghế, dựa vào cửa sổ nhìn ánh trăng lớn bên ngoài, không nhịn được thở dài một hơi: "Đêm đã sang canh hai, Hắc Hồ, người nói hắn có thể không tới hay không?"

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Phía sau, hình như chợt có tiếng động lạ, Hắc Hồ nhẹ nhàng thở ra một tiếng: "Thái tử! Hắc..... hắc tới!" Âm điệu giống như kinh ngạc lại giống như vui mừng.

Dung Già La ngẩn ra, chợt quay đầu lại.

Ở phía sau cách hắc không xa, có một người đang đứng, một bộ đồ đen gần như hợp nhất với màu của bóng đêm. Dáng người bình thường, không thể nhìn thấy được dung mạo. Cái đầu thấp bé, đúng là người đã để lại hắc giấy cho hắc ở nhà đấu giá.

Người này giống như thoát ra từ dưới nền đất, một đôi con ngươi nhìn hắc, nói chuyện dứt khoát lưu loát: "Điện hạ, vật ta muốn đã mua được chứ?"

"Mua..... đã mua được, ở ngay nơi đó....." Phụng thức xuất hiện của người này quá quý dị, Dung Già La vẫn luôn trấn định khi nói chuyện có hơi chút nói lắp, một lòng tay chỉ về phía trên bàn: "Ồ nơi đó!"

Người này tất nhiên là Cố Tích Cửu hoá trang, nàng vẫn dịch dung thành bộ dáng khi ở nhà đấu giá, vì thế Dung Già La liếc mắt một cái là có thể nhận ra.

Cố Tích Cửu sờ vào vòng tay nhìn nhìn, quả nhiên là chuỗi vòng tay Thương Khung Ngọc. Chẳng qua hiện tại màu sắc của nó có chút ảm đạm, ánh sáng cầu vòng khiến người loá mắt cũng đã biến mất, nhìn qua giống như một chuỗi vòng tay đá quý bình thường.

Đây không phải là đồ giả chứ?

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La vội nói: "Vật ấy rất kỳ quái, bốn cung khi mới có được nó tới tay, ánh sáng trên đó vẫn sáng giống như lúc ban đầu, nhưng đặt ở bên người một đêm, sang ngày hôm sau chính là bộ dáng này."

Cố Tích Cửu lại nhìn kỹ xem vòng tay, xác thật vẫn là chiếc vòng kia, không hề bị đánh tráo.

Như vậy, hiện tại nó mang bộ dáng muốn chết? Chẳng lẽ cần phải nạp điện cho nó? Hiện tại không có điện?

Nàng dùng đầu ngón tay gõ gõ ở giữa chiếc vòng tay, nơi vỏ ngoài có đầy màu xanh: "Uy, ngươi còn sống hay không?"

Vòng tay vẫn đen như cũ, thậm chí ngay cả chút ánh sáng loé lên cũng không hề có.

Cố Tích Cửu lập tức ném vòng tay về phía trên bàn: "Nếu đã hỏng rồi, ta đây giữ ngươi cũng vô dụng....."

Một câu của nàng vừa rơi xuống, vòng tay đột nhiên sáng lên một chút, một giọng nói nổi giận đùng đùng truyền đến trong óc Cố Tích Cửu: "Nữ nhân, ngươi dám vứt bỏ ta lần nữa thử xem!"

"Ngươi còn sống sao? Ta còn tưởng rằng ngươi đã trở về thiên đường." Cố Tích Cửu giao lưu với nó trong đầu.

"Bản thân ngọc chỉ không muốn quấy rầy ngươi, tối hôm qua ngươi rõ ràng có thể đưa ta đi cùng, nhưng ngươi không quan tâm mà rời đi trước!"

"Ngươi không phải Thương Khung Ngọc rất mạnh hay sao? Vì sao không tự mình đi theo?"

"Chân thân ta vẫn còn ở nơi đó..... Huống chi, nếu ta tự mình tùy tiện cứ thế đi theo ngươi, như vậy sẽ rất mất mặt?"

Thì ra cái vòng tay hỏng này vẫn là một vật ngạo kiều! (Ngạo trong ngạo mạn; kiều: đáng yêu)

Cố Tích Cửu buồn bực: "Nếu ta không mua được ngươi, ngươi có phải sẽ tiếp tục một mình ngốc ở nhà đấu giá ngạo kiều cả đời hay không?"

Vòng tay Thương Khung Ngọc: "....." Nó thật sự cả, thấy rất chán nản.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Nó cảm thấy chán nản

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu mỉm cười, thuận theo chuyển nó ở đầu ngón tay: "Đúng rồi, ngươi vì sao không phát sáng? Bị hỏng rồi? Hay là bị rơi xuống nước nên đã phai màu?"

Vòng tay Thương Khung Ngọc: "....."

Nó gần như muốn nghiêng rằng: "Nữ nhân, không phải ngươi nói bản thân ngọc nên thấp điệu một chút hay sao? Cái gì hồng rồi? Cái gì bị rơi xuống nước nên phai màu? Cho rằng ta là loại ngọc thấp kém trong niên đại của ngươi hay sao?!"

Cổ Tích Cửu đảo nó một vòng ở trong tay: "Thì ra đây là bộ dáng khi ngươi thấp điệu, ta còn tưởng rằng ngươi thông thạo thuật biến hóa, biến thành vật phẩm khác thấp điệu một chút mà không mất đi phẩm vị."

Vòng tay Thương Khung Ngọc vẽ ra một chuỗi dấu hiệu "....." ở trong đầu nàng.

Cổ Tích Cửu cũng không phiền nó nữa, tùy tay bỏ nó vào trong tay áo.

"Thiếu hiệp, vật ngươi muốn đã được dâng lên nguyên vẹn, bệnh kín của điện hạ chúng ta....." Hắc Hồ không nhịn được mở miệng.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu rớt cuộc chuyển tới trên mặt Dung Già La, dứt khoát lưu loát trả về một chữ: "Khó!"

Hắc Hồ: "....." Ngón tay hắn bỗng nhiên nắm chặt, khuôn mặt tuấn tú cũng trở nên trầm xuống: "Thì ra ngươi không biện pháp? Ngươi đang trên cột Thái Tử điện hạ hay sao?"

Cổ Tích Cửu ngắt lời hắn, giọng nói vẫn thờ ơ như cũ: "Ta chỉ nói khó, nhưng chưa nói ta không có biện pháp, chỉ là thời gian điện hạ mắc "bệnh kín" này đã khá lâu, ta đoán khoảng tầm hai năm rồi, do đó trị liệu có chút khó khăn hơn."

Những lời này của nàng vừa ra, đôi mắt Hắc Hồ lập tức sáng lên: "Nói như vậy thiếu hiệp có thể trị liệu?!"

Cổ Tích Cửu không để ý đến hắn, chỉ cười như không cười liếc mắt nhìn Dung Già La một cái: "Điện hạ vẫn muốn để hắn hỏi chuyện thay ngài hay sao?"

Dung Già La hít nhẹ một hơi, cố gắng áp chế cảm xúc mênh mông: "Hắc Hồ, ngươi ra ngoài đi!"

"Điện hạ ——" Hắc Hồ vẫn có chút không yên tâm, rốt cuộc Cổ Tích Cửu là người xa lạ, lại xuất quỷ nhập thần như vậy, nếu như gây ra bất lợi gì đó cho Thái Tử điện hạ.....

"Không có việc gì, ra ngoài đi!" Dung Già La chỉ nói mấy chữ, không dung cự tuyệt.

Hắc Hồ rốt cuộc vâng dạ một tiếng lập tức đi ra ngoài, hắn thậm chí còn cẩn thận đóng cửa phòng lại.

Cuối cùng, Dung Già La có hy vọng có thể chữa khỏi bệnh kín khiến hắn gần như lâm vào tuyệt vọng. Mặc dù tính tình vẫn luôn trầm tĩnh, không hiện ra sắc thái vui mừng, giờ phút này ngón tay của hắn cũng hơi có chút run rẩy: "Tiên sinh, ngươi muốn trị liệu như thế nào? Cần bốn cung chuẩn bị những gì? Ngươi nói một tiếng, bốn cung sẽ sai người chuẩn bị mọi thứ....."

Xung hô của hắn đã thay đổi, trực tiếp xưng là "tiên sinh".

Hai mắt Cổ Tích Cửu nhìn Dung Già La từ trên xuống dưới, thân hình chợt loé đã tới ngay trước người hắn.

Nàng vừa rồi còn cách xa hắn một trượng (10 thước=3,3m), một khi tới gần, khoảng cách xa nhau không đủ nửa thước!

Dung Già La rất có tâm phòng bị người khác, ngoại trừ những người đặc biệt thân tín của hắn, chưa từng có người nào gần hắn quá như vậy!

Hắn theo bản năng muốn lui về phía sau, Cổ Tích Cửu đã chế trụ cổ tay hắn: "Đừng nhúc nhích!"

Dung Già La là Thái tử, tính tình lại lạnh nhạt tự phụ, trên người luôn mang một loại uy áp cường đại, người thường chớ tới gần, cho dù từ xa nhìn tới cũng khiến trong lòng phát lạnh, sớm đã quý xuống đạp đầu.

Thân hình hắn cao lớn đỉnh bạt, Cổ Tích Cửu đứng bên người hắn, trông nàng có vẻ nhỏ nhắn xinh xắn.

Nhưng cho dù như vậy, khi nàng đứng ở trước người hắn, thật sự không có cảm giác uy áp tản ra trên người hắn, nắm cổ tay hắn cực kỳ tự nhiên.

Thậm chí trên người nàng còn mang theo một loại khí thể nhiếp người, thời điểm nàng nhìn hắn như vậy, trong lòng Dung Già La bỗng cảm thấy bắt đầu run rẩy.

Chỉ cảm thấy đôi mắt nàng dường như đen hơn, sáng chói giống như ánh mặt trời loá mắt, biển rộng

thâm sâu, thời điểm nàng chăm chăm nhìn xem người, phảng phất như muốn hút người vào.

Trái tim Dung Già La bắt đầu đập mạnh hơn: "Ngươi....." Bị một người xa lạ nắm lấy nơi trọng yếu, đây vẫn là lần đầu tiên xảy ra với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Không phải nàng định nấu cho hắn ăn đấy chứ?!

Nếu như người khác giữ hắn như vậy, hắn sớm đã đánh bay người đó rồi. Nhưng khi đối mặt với "nam nhân" có vóc dáng nho nhỏ là Cố Tích Cửu, hắn lại có vẻ tin tưởng một cách khó hiểu.....

Hắn cảm thấy mặc dù bàn tay có chút thô ráp, nhưng lại mang tới cho hắn một cảm giác mềm mại dịu dàng.

Cố Tích Cửu tất nhiên không biết trong khoảnh khắc này, Dung Già La có rất nhiều cảm xúc, nàng chỉ đơn thuần chạm vào tĩnh mạch của hắn mà thôi.

Một lát sau, nàng buông tay lui về phía sau một bước: "Điện hạ, chỉ khi vận công độc mới phát tác, mỗi lần phát tác sẽ cảm thấy cả người giống như kim đâm....." Nàng nhanh chóng nói ra bệnh tình.

Dung Già La rũ mắt nhìn nàng, một đôi con ngươi hơi hơi lóe sáng: "Chính xác!"

Hắn cố gắng hết sức trấn tĩnh: "Độc này phải giải như thế nào?"

"Thật ra đây cũng không phải là độc, mà là cổ, có tên gọi là Thiên Mệnh Cổ." Cố Tích Cửu giải thích.

"Thiên Mệnh Cổ?" Dung Già La rõ ràng chưa từng nghe nói qua. Hắn lặp lại một câu, giọng điệu có chút choáng váng.

"Đúng vậy, ngay cả khi có được linh lực tuyệt cao, chỉ cần trúng cổ này sẽ giống như một người đã đi tới năm cuối đời, chỉ có thể phó mặc cho số phận, không thể làm gì. May mắn là thời gian điện hạ trúng cổ này chưa lâu, một khi đủ ba năm, cho dù Kim Tiên Đại La cũng bó tay không có biện pháp!"

Cố Tích Cửu vừa nói, vừa tự mình lấy ra một loạt ngân châm, một con dao ngắn sáng bóng như tuyết, bày ra trên bàn và nói: "Ngài hãy bảo người chuẩn bị một lọ tương ớt, một cây hành trắng....." Nàng liệt kê ra một đồng đồ vật.

Dung Già La lại có chút ngây người.

Mấy thứ này gần như là danh sách gia vị ở trong phòng bếp, không phải nàng đang định nấu cho hắn ăn đấy chứ?!

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn một cái, cau mày: "Điện hạ, không phải trong phủ không thể tìm được mấy thứ này đúng không?"

"Có, có! Có!" Dung Già La rớt cuộc hoàn hồn, trí nhớ của hắn rất tốt, lập tức lặp lại một lần những thứ Cố Tích Cửu đã liệt kê ra, hỏi tiếp một câu: "Chỉ thế này thôi sao?" Không cần bất kỳ thảo dược đặc biệt gì sao?

"Tạm thời chỉ cần những thứ này." Cố Tích Cửu gật đầu: "Điện hạ nên nói bọn họ chuẩn bị đầy đủ những thứ này trong vòng một khắc, thời gian của tại hạ eo hẹp, không thể ở lại quá lâu."

Trong phủ Thái tử chuẩn bị mấy thứ này vô cùng nhanh chóng, sau một tiếng phân phó, thời gian chưa đầy một chén trà đã chuẩn bị xong hết, tất cả đều được chuyển vào phòng.

Hắc Hồ tự mình đốc thúc hạ nhân chuẩn bị, hơn nữa mọi thứ đều có chất lượng tốt nhất, ngay cả tỏi cũng trắng sáng như ngọc.

Hắc Hồ thật sự buồn bực, hắn rất muốn ở lại nhìn xem một chút, nhưng mặc dù đáng người của vị "tiên sinh" này không lớn, nhưng tính khí thì lại rất lớn. Nàng không cho phép bất luận kẻ nào nhìn xem khi nàng ra tay cứu người.

Hắc Hồ nhiều lần ra hiệu bằng ánh mắt cho Dung Già La, muốn Thái tử nhà mình mở miệng giữ hắn làm thị vệ bên người.

Nhưng hắn liếc mắt gần như muốn co giật, chủ tử nhà hắn giống không nhìn thấy được, đuổi hắn ra ngoài giống như đuổi gà.

Hắc Hồ kêu khổ trong lòng, chủ tử luôn luôn khôn khéo, sao lần này lại lỗ mãng như thế?

Hắn không yên tâm, dứt khoát chờ ở bên ngoài cửa sổ, dựng hai lỗ tai thật cao, cố gắng lắng nghe tất cả mọi động tĩnh bên trong, chỉ cần phát hiện ra một chút không đúng, hắn sẽ lập tức vọt vào cứu người.

Trong phòng truyền ra tiếng nói chuyện nhẹ nhàng giữa hai người.

"Phương pháp này có chút hơi đau, chờ lát nữa nếu điện hạ không thể chịu nổi, hãy cắn vào viên ngọc này."

"Không cần, bản cung có thể chịu được."

Hắc Hồ lắc lắc đầu, Thái tử nhà bọn họ từng lăn qua máu lửa, ngay cả khi bị trọng thương ngài ấy cũng có thể bình chân như vại. Khi chữa thương cho dù ngài ấy đau đớn bao nhiêu cũng chưa từng hé răng, thậm chí lông mày cũng không hề nhăn một chút. Ngài ấy là anh hùng chân chính!

"Cời áo." Trong phòng lại truyền đến tiếng nói cộc lốc dứt khoát của Cố Tích Cửu.

Chương 76: Thái tử bị đùa giỡn! (1)

Hắc Hồ nhú mày, Thái tử nhà mình không phải bị ngoại thương, vì sao phải cởi áo?

Trong phòng, Dung Già La dường như hơi do dự, giọng nói của Cố Tích Cửu thể hiện sự thiếu kiên nhẫn: "Nam tử hán đại trượng phu còn sợ cởi áo hay sao? Chỉ cần cởi áo bên trên là được."

Hắc Hồ xoa mũi, không phải Thái tử nhà hắn bảo thủ trong phương diện này, ngay cả người hầu hạ bên cạnh cũng không biết cánh tay hắn trông như thế nào.

Chỉ có lần đó hắn lộ cánh tay khi loại bỏ chất độc ra khỏi xương cốt, nhưng phần thân trên không hoàn toàn **** trần truồng.....

Lần này —— nửa thân thể của Thái tử sẽ bị tên tiểu tử vô danh này nhìn thấy hay sao?

Dung Già La rút cuộc mở miệng: "Nhất định phải cởi ra sao? Bồn cung đã từng thề, thân thể của bồn cung chỉ có thể từ tương lai mới có thể nhìn thấy....."

"May mắn ta là nam nhân." Trong phòng, Cố Tích Cửu nói giọng thờ ơ: "Vì vậy người không cần phải lo lắng về vấn đề trinh tiết của mình, ta cũng không cần phải chịu trách nhiệm với người. Đề trị cổ độc này cần phải cởi áo ra, người muốn trị hay là không muốn trị? Nếu không muốn trị ta sẽ lập tức rời đi."

Dung Già La: "....." Hắn cắn răng một lát, rút cuộc khuất phục: "Được, bồn cung cởi."

Hắc Hồ lắng nghe từ bên ngoài, cảm thấy cuộc trò chuyện có chút quỷ dị ——

Vì sao lại có cảm giác Thái tử nhà hắn luôn luôn cao lớn nghiêm nghị lại giống như một nữ tử sợ bị xâm phạm ——

Trong phòng truyền tới tiếng cởi đồ.

Một lát sau.

Dung Già La rõ ràng đã cởi bỏ trang phục trên người, giọng nói của hắn một lần nữa được truyền ra: "Tiếp theo là gì?"

"Dùng tay đập nát tôi, hành lá, gừng....., nhớ kỹ, chỉ có thể dùng ngón tay giữa của người, những ngón tay khác không được dính vào." Cố Tích Cửu hướng dẫn một cách có trật tự.

Hắc Hồ gần như muốn giơ tay lên sờ mũi, thật đúng là phương pháp trị liệu kỳ lạ cực điểm.....

Thái tử nhà bọn họ luôn luôn sạch sẽ, hơn nữa không thích người bất kỳ thực phẩm nào có mùi nồng khó chịu, thậm chí người một chút cũng không được. Nhưng bây giờ ——

Thái tử nhà mình thật đáng thương!

Một lúc sau.

Giọng nói có chút ghét bỏ của Dung Già La truyền đến: "Ta đã làm xong rồi, sau đó?"

"Bôi chúng trên ba huyết của người: Thiên Trì huyết, Du Phủ huyết và thần phong huyết, phải dùng ngón tay giữa của người để bôi, phải dùng lực, đủ mạnh để thấm qua da, Cố Tích Cửu tiếp tục chỉ điểm.

Hắc Hồ: "....."

Những huyết vị này đều nằm trên những khu vực nhạy cảm gần ngực, Thái tử nhà mình bây giờ phải bôi những thứ hắn ghét nhất trên đó..... Đây, đây loại phương thức trị liệu gì vậy?! Người này rút cuộc tới đây để chữa bệnh cho Thái tử ư? Hay là tới đùa giỡn Thái tử?

Rõ ràng điều này cũng là thử thách khả năng chịu đựng tối đa của Dung Già La: "Điều này —— bồn cung..... bồn cung phải tự mình bôi....."

Điều này..... điều này rất giống như tự mình sờ người mình! Tệ hơn nữa là phải tự sờ người mình ở trước mặt người khác.....

Dung Già La có một loại ảo giác cả ba giác quan đều muốn nổ tung.

"Chẳng lẽ ngươi muốn ta bồi giúp ngươi?" Cổ Tích Cửu hỏi lại.

Dung Già La: "....."

Cổ Tích Cửu nhặt một cây ngân châm và thờ ơ nói: "Lát nữa ta còn phải thi châm giúp ngươi, không thể dính mấy thứ này được. Hoặc là ngươi tự mình bồi, hoặc là đệ thị vệ Hắc Hồ kia của ngươi bồi giúp ngươi. Ta thấy công lực của hắc không tệ, nếu hắc động thủ có lẽ cũng có thể đạt được hiệu quả mà ta mong muốn....."

Hắc Hồ ở bên ngoài cửa sổ âm thầm lập cập run rẩy, cẩn thận lui về phía sau hai bước.

Trong phòng, Dung Già La quyết đoán mở miệng: "Không cần, bốn cung tự mình bồi là được!"

Hắc Hồ lặng lẽ lau mồ hôi trên trán, may mắn thay Thái tử đã không gọi hắc, nếu không với tính sạch sẽ biến thái của Thái tử, đôi tay này của hắc sau khi chạm qua thân thể Thái tử chỉ sợ là không giữ nổi!

Hắc đang muốn tiếp tục lắng nghe một chút, cửa sổ vẫn luôn đóng chặt bỗng nhiên mở ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ lãnh khốc của Dung Già La.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Thái tử bị đùa giỡn! (2)

Hắc đang muốn tiếp tục lắng nghe một chút, cửa sổ vẫn luôn đóng chặt bỗng nhiên mở ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ lãnh khốc của Dung Già La nhìn hắc: "Ồ chỗ này nghe thật thoải mái? Có muốn tiến vào nhìn một cái hay không?" Giọng nói hấp dẫn, giống như mang theo đạo, lạnh lẽo như mùa đông.

Hắc Hồ ngay lập tức toát ra một trán đầy mồ hôi lạnh, khom người: "Thuộc hạ lui xuống." Hắc Hồ vội vàng xoay người rời đi, giống như sau lưng có quỷ truy đuổi.

Đương nhiên, hắc không dám rời xa, chỉ chờ ở bên ngoài viện.

Dung Già La lúc này mới đóng cửa sổ lại. Khi hắc quay lại, hắc nhìn thấy Cổ Tích Cửu đang cầm ngân châm trong tay nhìn chăm chăm vào hắc.

Hắc dừng lại và nói: "Ngươi có thể xoay người được không?"

"Không thể!" Cổ Tích Cửu dứt khoát cự tuyệt: "Ta phải nhìn thấy hiệu quả khi ngươi bồi nó."

Dung Già La gần như đóng băng ngay tại chỗ, hắc phải làm trò vuốt ve những khu vực mẫn cảm trên người mình trước mặt người khác --

Cổ Tích Cửu thấy hắc bất động tại chỗ, cau mày có chút buồn bực: "Như thế nào? Thẹn thùng? Tất cả mọi người đều là nam nhân, ta lại là đại phu, chi chừa bệnh cho ngươi mà thôi, ngươi trình liệt như vậy làm gì? Không cần lo lắng, ta không phải đoạn tụ."

Dung Già La: "....." Sắc mặt hắc tái nhợt, ngón tay cũng nắm thật chặt!

Sau một lúc do dự, hắc nói: "Được, vậy ngươi nhìn đi."

Dưới tình huống có một đôi mắt đối diện nhìn hắc chăm chăm, hắc tròn tròn mắt và cảm thấy áp lực khi làm điều đó với đôi mắt mở to, vì vậy hắc dứt khoát đóng chúng lại.

Hắc là cao thủ võ học, cho dù nhắm mắt vẫn có thể xoa nắn chính xác những huyệt đạo kia, lực đạo cũng hoàn toàn dựa theo yêu cầu của Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu âm thầm gật đầu, vị Thái tử này quả nhiên là thiên tài cao thủ, nàng chỉ là nói các yếu tố cần thiết một lần, hắc lập tức có thể thực hiện một cách khéo léo như thế, chẳng trách hắc có được biệt danh quỷ tài.

Nàng nhìn chăm chăm vào biểu hiện của Dung Già La, không bỏ qua bất kỳ một biến hoá nhỏ nào ở trên thân thể hắc.

Dung Già La có một dáng người rất đẹp, tỉ lệ thân thể có thể nói hoàn mỹ, tăng một phân thì béo, giảm một phân thì gầy, làn da săn chắc mềm mại, trắng nõn như ngọc, thậm chí còn tuyệt vời hơn cả bức tượng David.

Hơn nữa khuôn mặt hắc cực kỳ tuấn mỹ, có một loại ma lực kinh người, khiến người không thể rời mắt.

Tuy nhiên, một dáng người và dung mạo lý tưởng như vậy, dừng ở trong mắt Cổ Tích Cửu lại giống như đang nhìn xem một khúc gỗ, nàng chỉ xem hắc giống như người bệnh, chú ý quan sát thân thể hắc và tìm kiếm thời cơ tốt nhất để hạ châm.....

Dung Già La có giác quan thứ sáu rất mạnh, hẳn biết ánh mắt Cố Tích Cửu vẫn luôn nhìn chăm chăm vào hắn.

Thái tử lãnh ngạo, khi vạn chúng chú mục hạ cũng có thể thông dong bình tĩnh giống như dạo chơi ngoài thành ngày xuân, lần đầu tiên bị một người nhìn chăm chăm khiến da đầu tê dại.

Một ý niệm rất hoang đường không chịu khổng chế lướt qua trong óc, không phải người này si mê đáng người của hắn nên choáng váng đấy chứ?!

"Không cần thất thần!" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh băng: "Nếu không ngươi sẽ phải làm lại lần nữa."

Dung Già La: "....." Hắn chỉ thất thần một giây lát đã bị đối phương nhìn ra!

Hắn vội vàng tập trung tinh thần, chuyên tâm làm việc, không dám phân tâm chút nào.

Thật kỳ lạ, hắn dựa theo lời dẫn dò của nàng, sau khi bôi xoa ấn những "độc liệu" đặc biệt kia ở trên người. Hắn cảm thấy chỗ quả tim có một đường lửa nóng chậm rãi di chuyển theo những nơi hắn xoa ấn, giống như có một con rắn nhỏ vô hình đang hoạt động --

Hắn tập trung với "con rắn nhỏ" trong cơ thể, dần dần quên đi sự lúng túng. Khi hắn đang hồn nhiên quên mình, đột nhiên có một làn gió nhẹ nổi lên, giống như bị một cây trâm nóng rực trát vào trên ngực, vô cùng đau đớn!

Bởi vì điều đó rất bất ngờ, hắn hét lên một tiếng đau đớn và đánh ra, đó là bản năng tự bảo vệ mình xuất phát từ người luyện võ, một chương của hắn phóng ra!

Sau khi đánh ra một chương hắn mới nhận ra không đúng, vì vậy vội vàng nhanh chóng rút chương lại, nhưng sao có thể thu hết hoàn toàn?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Thái tử còn khoá thân nửa người!

"Bùm!" Một tiếng ầm lớn vang lên, tiếp theo đó là tiếng ầm vang, kệ sách bằng gỗ đàn hương cực kỳ rắn chắc trong thư phòng hắn theo tiếng vỗ thành bột mịn!

Trong này gây ra tiếng ầm quá lớn, Hắc Hồ bên ngoài vẫn luôn dựng lỗ tai lắng nghe động tĩnh bên trong lập tức xông vào: "Điện hạ!"

Trong phòng đầy bụi, một người đang đứng ở giữa những trang giấy rách nát tung bay tán loạn.....

"Điện hạ?" Hắc Hồ đang muốn phóng qua nhìn xem, một luồng chương lực đã chụp về phía hắn: "Cút đi!" Giọng nói này đúng là của Dung Già La, hơn nữa còn tràn đầy năng lượng.

Thái tử không sao, Thái tử nổi giận! Càng quan trọng hơn là, Thái tử còn khoá thân nửa người!

Hắc Hồ không nói câu nào lập tức quay đầu chạy, nhanh như chớp đã không nhìn thấy bóng dáng.

"Nhậm công tử, ngươi có sao không?" Ánh mắt Dung Già La dò tìm xung quanh, trong lòng vẫn rất lo lắng, sợ rằng một chương kia của mình đã nghiền nát đối phương thành từng mảnh nhỏ.

"Không sao. Chương lực của Thái tử điện thật hùng hậu, không phải ta trốn nhanh, giờ phút này đã bị điện hạ đánh chết." Cố Tích Cửu xoay ra từ một bên cây cột.

Dung Già La thờ dài nhẹ nhõm một hơi: "Xin lỗi, ngươi đột nhiên đâm châm khiến bản cung phản ứng theo bản năng....."

"Đã biết!" Cố Tích Cửu nói giọng thờ ơ: "Ta có đề phòng, ngươi không khiến ta bị thương. Ngươi có thể tiếp tục."

Dung Già La có chút ngốc, còn muốn tiếp tục?

Hắn không nhìn được liếc mắt đánh giá đối phương một cái, nhìn thấy khuôn mặt Cố Tích Cửu vẫn đỏ ửng giống như đang làm việc ở trên đồng ruộng, không có chút biến hoá nào so với lúc trước. Trong lòng bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó!

Cảm giác của hắn rất nhạy bén, hẳn có thể cảm ứng được một chương vừa rồi đánh ra vẫn quét qua một góc của đối phương.....

Một chương này của hắn ngay cả mảnh thú cũng sẽ mất mạng ngay lập tức, nhưng người trước mắt lại vẫn bình chân như vại.

"Hắn" xuất hiện cũng quý dị như thế, thân pháp dường như có chút giống thuật ẩn thân, nhưng lại dường như không giống.....

Thật ẩn thân chỉ khiến người nhảy mắt nhìn không thấy mà thôi, nhưng khứu giác cực kỳ nhanh nhạy giống như mũi chó vẫn có thể ngửi được hơi thở của người ẩn thân.

Nhưng người này dường như có thể che dấu được cả mũi chó, trực tiếp xuất hiện từ hư không --

Đây là một loại công phu quý dị gì vậy?

Dung Già La cũng coi như có kiến thức rộng rãi đối với đạo võ học, nhưng từ trước tới nay chưa từng nghe nói tới loại công phu này.

Thiếu niên này rốt cuộc là ai? Công phu lại sâu không lường được như thế!

Chẳng lẽ là đệ tử môn hạ của thánh chủ trong truyền thuyết?!

Trên đại lục này, thánh chủ là thần bí nhất, cũng là thần được toàn bộ đại lục quý bái, gần như được xem là nhân vật trong truyền thuyết.

Cho dù đã từng vào Nam ra Bắc nhìn quen việc đời, Dung Già La cũng chỉ nghe nói qua về đối phương, căn bản chưa từng nhìn thấy.

Và trên thế giới này, môn nhân đệ tử thánh chủ có công phu khó lường và thần bí nhất, khiến người đoán không ra, bởi vì căn bản chưa từng có người nào nhìn thấy bọn họ ra tay! Người từng nhìn thấy đều đã bị diệt khẩu.....

Dung Già La tiếp tục liếc mắt đánh giá Cố Tích Cửu, vị thiếu niên này là môn nhân của thánh chủ hay sao?

Chắc là không phải!

Nghe nói vị thánh chủ kia lựa chọn môn nhân cực kỳ nghiêm khắc, chẳng những yêu cầu thiên tài linh lực tuyệt cao, đối với dung mạo, dáng người cũng có yêu cầu cực kỳ hà khắc, còn nghiêm khắc hơn cả hoàng đế tuyển phi.

Nhưng dung mạo của vị thiếu niên trước mắt này không hề xuất chúng chút nào, thậm chí đầu còn thấp bé, không phù hợp với môn nhân của thánh chủ trong truyền thuyết.

Trừ phi..... trừ phi đối phương đã dùng dịch dung!

Dung Già La bỗng nhiên có một loại xúc động muốn véo vào khuôn mặt đối phương!

Muốn nhìn xem một chút có phải đối phương đang đeo mặt nạ da người hay không.....

Tuy nhiên, hắn còn chưa kịp có bất kỳ động tác nào, thiếu niên đối diện đã thờ ơ mở miệng: "Điện hạ đang muốn biết thân phận ta sao?"

Không ngờ suy nghĩ của hắn đã bị đối phương liếc mắt nhìn một cái là ra!

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Ta không tiếp nhận bất kỳ hình thức tạ lễ nào

Dung Già La khiếp sợ với ánh mắt sáng như đuốc của đối phương. Hắn dừng lại một lúc trước khi nói thẳng: "Điều này..... bản cung thật sự rất tò mò về công tử ——"

"Không cần tò mò!" Cố Tích Cửu ngắt lời hắn: "Giữa ta và điện hạ chỉ là một vụ giao dịch. Điện hạ giúp ta lấy được lắc tay này, ta giúp điện hạ trị khỏi bệnh mãn tính. Chờ sau khi điện hạ khỏi hẳn, tính toán tiền bạc xong thì xem như thỏa thuận giữa hai chúng ta kết thúc. Điện hạ không cần phải biết thân phận của ta."

Dung Già La khụ một tiếng: "Các hạ có thể trị khỏi bệnh của bản cung, đó là ân nhân cứu mạng của bản cung. Chiếc lắc tay kia không đáng giá mấy lượng bạc, không đủ để hoàn lại ân tình này. Bản cung muốn....."

"Một trăm vạn!" Bỗng nhiên Cố Tích Cửu phun ra ba chữ.

Dung Già La: "A?"

"Nếu như điện hạ vẫn cảm thấy bồn khoăn, đợi sau khi ta chữa khỏi căn bệnh mãn tính cho điện hạ, hãy giao cho ta thêm một trăm vạn lượng bạc." Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng di chuyển ngân châm, thờ ơ nói: "Ngoài ra, ta không tiếp nhận bất kỳ hình thức tạ lễ nào."

Dung Già La ghen hờn: "Điều này ——"

"Nếu điện hạ không muốn, vậy hãy xem như ta chưa nói." Cổ Tích Cửu không muốn ép buộc hắn, rốt cuộc đây là điều kiện do nàng thêm vào, cho dù đối phương không muốn cũng không thất hứa.

Dung Già La không nói nên lời.

Hắn đường đường là Thái tử điện hạ, một trăm vạn lượng bạc vẫn có thể trả nổi. Hắn rất thông khoái đồng ý với nàng.

Cổ Tích Cửu kiểm thêm được một khoản này, trong lòng cũng rất sung sướng: "Điện hạ, còn cần ba châm nữa. Điện hạ hãy tiếp tục." Hiếm khi nàng giải thích thêm vài câu: "Vừa rồi ta ra châm chỉ là đang theo đuôi nó, cần phải có ba châm nữa, mới có thể lấy nó ra hoàn toàn."

Dung Già La: "....." Để chữa bệnh, hắn rốt cuộc cắn răng tiếp tục tự xoa bóp mình, nhưng cũng nói ra yêu cầu của mình: "Trước khi công tử ra tay, có thể nói trước một câu hay không?"

"Không thể! Cơ hội rất dễ lướt qua, không có thời gian để nói." Cổ Tích Cửu lạnh lùng nói.

Được thôi! Trong lòng hắn hiểu rõ là được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau khoảng thời gian một nén nhang, Cổ Tích Cửu rốt cuộc hạ xong một châm cuối cùng.

Mỗi một châm đều giống như đột nhiên tập kích, đau đến nỗi không thể chịu được.

Dung Già La thực sự là hán tử, sau mấy châm dù đau hắn cũng không hừ một tiếng.

Cổ Tích Cửu cũng thở phào nhẹ nhõm sau khi đâm xuống một châm cuối cùng, sau đó người nàng bắt chợt di chuyển ra phía sau lưng Dung Già La, hai ngón tay nhỏ điểm trên mấy huyệt đạo ở phía sau tấm lưng trần trụi của hắn.

Một vài tia sáng ló lên, mấy cái ngân châm kia đồng loạt bật ra khỏi ngực hắn ——

Cổ Tích Cửu có bàn tay nhỏ bé, mấy cái ngân châm kia rơi vào trong lòng bàn tay nàng, còn có một con sâu đang vật lộn dưới đầu ngân châm.

Con sâu chỉ dài nửa tấc, phần cuối dày, phần miệng giống như châm, mắt đỏ như máu, toàn bộ cơ thể được bao bọc bởi ánh sáng màu xanh bí ẩn, nhìn qua cực kỳ tà ác.

"Đây là thiên mệnh cổ?" Dung Già La không thể tin vào mắt mình. Chính là con vật nhỏ này đã ngăn cản hắn tu luyện trong hai năm qua?

Cổ Tích Cửu hơi lắc con sâu ở trên đầu châm, con sâu kêu lên một tiếng chi, nhếch đầu lên, muốn cắn người.

"Đốt!" Cổ Tích Cửu ném con sâu cùng với ngân châm lên trên một tờ giấy trắng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Hắn thậm chí không biết tên đối phương!

Dung Già La búng đầu ngón tay, một tia lửa phát ra, giấy trắng bắt đầu bốc cháy, trong phút chốc cả ngân châm lẫn con sâu đều hóa thành tro tàn.

"Đây..... đây là tất cả?" Dung Già La không nhịn được dò hỏi.

"Tốt. Điện hạ hãy thử vận công xem."

Dung Già La không quan tâm tới thư phòng đầy bụi, lập tức ngồi xuống và bắt đầu vận công. Thời gian một chén trà nhỏ trôi qua, hắn mờ to mắt và nhảy dựng lên, cúi thấp đầu thi lễ với Cổ Tích Cửu: "Đa tạ Nhậm công tử diệu thủ hồi xuân, bổn cung đã khỏi hẳn!"

Hắn khỏi hẳn! Hắn rốt cuộc khỏi hẳn! Căn bệnh mãn tính dây dưa hai năm qua, khiến hắn gần như tuyệt vọng cứ như vậy khỏi hẳn!

Mặc dù Dung Già La luôn luôn trầm tĩnh, giờ phút này cũng kích động đến nỗi ngực gần như muốn nứt tạc.

"Nhậm công tử trị hết bệnh cho bổn cung, bổn cung sẽ ban thưởng nhiều hơn cho ngươi. Ngươi....." Dung Già La mang theo ánh mắt lấp lánh nhìn về

phía Cổ Tích Cừu đứng lúc này, lời vừa mới nói được một nửa bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nơi nào nhìn thấy thân ảnh Cổ Tích Cừu?

"Nhậm công tử? Nhậm công tử?" Dung Già La chưa từ bỏ ý định tìm quanh một vòng, toàn bộ thư phòng đồ nát chỉ còn lại mình hắn.

Tiểu công tử thấp bé kia cũng giống như khi hắn ta tới, bỗng nhiên xuất hiện cũng bỗng nhiên biến mất, không ai biết hắn ta tới và đi như thế nào.....

Dung Già La nắm chặt tay thành nắm đấm, đột nhiên hồi hận vừa rồi không sai người trông chừng người kia.....

Ngoài việc muốn cảm ơn Cổ Tích Cừu, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn thỉnh giáo nàng. Ví dụ như lai lịch của cô này, ví dụ như sự thừa của nàng. Hắn thậm chí muốn thu nhận nàng bất chấp tất cả. Thật đáng tiếc khi để một nhân tài như vậy ra đi!

Hắn thậm chí đã phác thảo một kế hoạch trong đầu, làm thế nào khuyên nàng gia nhập về phía phe hắn.

Kết quả hắn còn chưa kịp làm điều gì, đối phương đã biến mất khỏi hư không!

Sau khi trị hết bệnh kín của hắn, đối phương đã cầm theo chiếc lắc tay kỳ lạ và tờ ngân phiếu một trăm vạn lượng bạc, xem như thanh toán xong với hắn

Hắn thậm chí không biết tên đối phương! Hắn chỉ biết đối phương mang họ Nhậm từ con hạc giấy hắn nhận được từ tiểu đồng ở nhà đấu giá.....

.....

Mặt trăng trên bầu trời to tròn như cái đĩa, nhưng không có một ngôi sao nào trong trời đêm mênh mông, chỉ có ánh trăng tỏa sáng trời đất một màu trắng bạc.

Đêm đã khuya, trong thành lại vắng đi lại ban đêm, trên đường cái hầu như không có người đi đường, chỉ có binh sĩ tuần tra thỉnh thoảng đi qua.

Cổ Tích Cừu hiện mình ở đầu một con hẻm sâu thẳm trong thành.

Mặc dù hiện tại nàng có thể sử dụng thuật thuần di thuần thực, nhưng nội lực trên người cực ít, vì thế mỗi khi nàng vận dụng đều không thuận buồm xuôi gió giống như kiếp trước. Mỗi lần thuần di chỉ đạt được khoảng cách tầm hai ba dặm mà thôi.

Khoảng cách giữa phủ Cổ tướng quân và phủ Thái tử rất xa, một bên là ở thành Nam, một bên thì ở thành Bắc, vì vậy Cổ Tích Cừu không thể trực tiếp thuần di từ phủ Thái tử phủ về ngay phòng mình. Con hẻm này là nơi nàng chọn để nghỉ chân.

Cũng may Cổ Tích Cừu rất thận trọng, nàng sớm đã nhớ hết bố cục cơ bản trong thành, biết nơi nào tương đối bí ẩn ít người. Ngõ nhỏ này chính là một lựa chọn làm nơi đặt chân của nàng.

"Không ngờ người còn nhận ra được loại cổ này! Phải biết rằng nó cũng cực kỳ hiếm thấy trong thời đại chúng ta." Trong đầu Cổ Tích Cừu truyền tới giọng nói của lắc tay Thương Khung Ngọc.

Cổ Tích Cừu không quan tâm tới nó. Sau khi nàng ổn định bước chân, hơi thở hỗn hển, dùng tay xoa xoa ngực, nhún mảy.

"Người bị thương!" Lắc tay Thương Khung Ngọc rất miễn cưỡng cảm nhận ra nàng có chút không thích hợp: "Đó là vì khi người thi châm, Thái tử kia đánh ra một chưởng trúng người?"

"Chút thương thể nhỏ mà thôi."

Nàng đã xem thường công lực của vị Thái tử kia, mặc dù nàng đã có chuẩn bị từ trước, cũng né tránh đúng lúc, nhưng vẫn bị chưởng phong của hắn quét qua một chút, lúc này cảm thấy hơi khó chịu trên ngực.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Hai người nhìn nhau qua màn hơi nước

"Thái tử này có mắt không trông, không ngờ hắn cảm thấy bản thân ngọc không đáng giá mấy lượng bạc, còn tặng thêm cho người một trăm vạn lượng!" Thương Khung Ngọc thở hỗn hển.

"Mạng của Thái tử đương nhiên đáng giá hơn." Cổ Tích Cừu trả lời không chút để ý.

"Nhưng hán không đáng giá bằng ta!" Thương Khung Ngọc tức giận bắt binh.

"Nhưng ở trong cảm nhận của hán, đưa ra một trăm vạn lượng bạc này tương đối quý trọng hơn một chút, có thể xem là khám phí cho ta. Đối với người..... xem như vật kèm theo, tặng không."

Lắc tay Thương Khung Ngọc: "....." Nó đã bị tổn thương chỉ vì một vạn lượng bạc! Nó không làm gì được ngoài việc phát ra ánh sáng sáng ngời ——

Ánh sáng cực kỳ rực rỡ, giống như một bóng đèn nhỏ nhấp nháy đầy màu sắc.

"Ai đó?!"

"Lén lút, ra đây!" Một đội binh sĩ tuần tra bị hấp dẫn bởi ánh sáng, nhanh chóng chạy về phía nàng.

Đáng chết!

Cố Tích Cửu hít mạnh một hơi, thân hình nhoáng lên, biến mất tại chỗ!

Đội binh lính đang chạy vội tới: "....."

Gặp quý!

Những binh lính đó hai mặt nhìn nhau một lúc, sau đó phân tán và lục soát xung quanh con ngõ nhỏ, nhưng không lục soát ra được gì.....

"Có chuyện gì đó xảy ra!"

"Tình huống không thích hợp!"

"Người này có thể chính là người mà Tứ hoàng tử muốn tìm hay không?"

"Có lẽ vậy! Người này lén lút, nhanh báo gấp cho người của Tứ hoàng tử biết....." Đội binh lính cãi cọt ầm ĩ, rất nhanh phát ra tín hiệu cho người của đội tuần tra khác, vì thế bọn họ lại bắt đầu lùng bắt toàn thành một lần nữa.....

.....

Lần này khi Cố Tích Cửu thuận di thì phát hiện ra trên người mình có gì đó không đúng, nàng thuận di chưa đến một nửa đường đã cảm thấy ngực mình đau đớn, cả người trở nên mềm nhũn, chóng mặt, khiến nàng hiện ra thân ảnh.

"Bùm!" Một tiếng, bên tai vang lên tiếng nước chảy, trước mắt nàng là một dòng nước màu xanh lam, ầm ập nhộn nhạo.....

Nàng đang ở trong nước! Hơn nữa, còn đang ở dưới đáy nước!

Nàng không đề phòng một cái, suýt nữa đã sặc một ngụm nước! Nàng theo bản năng dầm dưới chân, vụt về phía trước, rồi cuống thoát lên mặt nước.

Nàng hít một hơi, lau nước trên mặt, mở to mắt nhìn lên, cả người đóng băng!

Nàng biết điểm dừng chân lần này không nằm trong kế hoạch, nhưng không ngờ lại tới một nơi quý dị như vậy ——

Hơi nước trắng xóa bốc lên, phía trên mặt nước có những cánh hoa đỏ rực nổi lên xung quanh, hương thơm nhẹ nhàng bay thẳng vào trong mũi.....

Đây là đang tắm suối nước nóng, hơn nữa là tắm cánh hoa!

Đây không phải là điểm mấu chốt, tệ hơn chính là trong suối nước nóng có một vị mỹ nhân nửa nổi, cách nàng chưa đầy một mét!

Hơi nước bốc lên trắng xóa, Cố Tích Cửu không thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, chỉ nhìn thấy mái tóc đen dài của đối phương rối tung ở trong nước, với sự phản chiếu của những cánh hoa đỏ tươi, làn da của mỹ nhân mịn màng tinh tế như ngọc.....

Mỹ nhân kia vừa rồi dường như đang ngâm mình trong nước nóng nghỉ ngơi, khi nghe thấy động tĩnh phát ra từ Cố Tích Cửu nên mở to đôi mắt.

Hai người nhìn nhau qua màn hơi nước ——

Mặc dù Cố Tích Cửu không biết đây là đâu, cũng không biết mỹ nhân này là ai, nhưng nàng có thể chắc chắn rằng đây là nơi ở của người giàu có. Bởi vì bên cạnh suối nước nóng có một bình phong bằng phi thủy cực kỳ lịch sự tao nhã ——

Nàng bỗng nhiên xuất hiện ở trong "bồn tắm" của người ta như vậy, khẳng định sẽ khiến đối phương giật mình. Nếu người đó giật mình sẽ lập tức kêu lên sợ hãi, và tiếng kêu sợ hãi đó không chừng sẽ dẫn tới những người hầu bên ngoài vào đây ——

Những suy nghĩ này bất chợt loé lên ở trong đầu nàng, vì vậy khi Cố Tích Cửu vừa mới ngoi đầu lên và nhìn thấy vị mỹ nhân kia, phản ứng đầu tiên chính là lao thẳng tới đó!

Khi nàng lo lắng, tốc độ của nàng nhanh như tia chớp, mỹ nhân vừa nhắm mắt thì Cổ Tích Cửu đã nhào tới bên người. Nàng nâng tay trái lên bưng kín miệng nhỏ của đối phương, trong khi tay phải cầm một thanh chủy thủ ép vào cổ đối phương, khẽ quát một tiếng: "Đừng kêu! "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Chỉ đi ngang qua mà thôi.....

Mỹ nhân kia cũng rất thức thời, quả nhiên không kêu, thậm chí cũng không hừ một tiếng, chỉ neho mắt nhìn nàng.

Lúc này khoảng cách rất gần, Cổ Tích Cửu có thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, trái tim nàng mạnh mẽ nhảy lên!

Mỹ nhân! Tuyệt sắc mỹ nhân! Đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành!

Mi cao như núi, len lỏi với những lọn tóc mai.

Mắt tựa như sóng mùa thu, lúc nhìn quanh cực kỳ lấp lánh quyến rũ.

Đối với đôi môi, nó đang bị một bàn tay nhỏ của Cổ Tích Cửu che lại, không thể nhìn được hình dạng, nhưng Cổ Tích Cửu có thể cảm giác được cánh môi mềm mại dịu dàng, thậm chí có thể cảm ứng được đôi môi có hình dạng rất đẹp.

Giữa trán của mỹ nhân có treo một viên hồng ngọc, dài hẹp giống như mắt hồ ly, lấp lánh dưới làn hơi nước.

Mỹ nhân này giống như tuyệt phẩm chạm ngọc do bàn tay thượng đế điêu khắc nên, đẹp và quyến rũ kinh người! Đặc biệt là một đôi mắt kia, bất cứ ai nhìn vào cũng sẽ bỏ qua một nhịp.

Hơn nửa người của mỹ nhân đều ở trong nước, chỉ nhìn thấy cổ và xương quai xanh của nàng ấy tuyệt đẹp giống như thiên nga, xuống chút nữa.....

Xuống chút nữa đã bị chìm ngấm ở dưới những cánh hoa đỏ ửng, không thể nhìn thấy.

Những điều này đều không khiến Cổ Tích Cửu cảm thấy ngạc nhiên nhất, điều khiến nàng ngạc nhiên nhất chính là, khuôn mặt của mỹ nhân khiến nàng mơ hồ có cảm giác quen thuộc, dường như từng gặp qua đâu đó.

Nàng còn chưa nhìn kỹ thêm một lúc, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Công chúa, quần áo của người đã được đưa tới, nô tỳ có nên đưa vào hay không?"

Công chúa? Chẳng lẽ nàng đã xông vào hoàng cung?

Nhìn cách trang trí tinh xảo đẹp đẽ hào quý như thế, giống như là nơi tắm rửa của công chúa.....

Cổ Tích Cửu ghé sát vào bên tai nàng: "Ngài là công chúa điện hạ? Không cần sợ, ta không có ý hại ngài. Ta chỉ đi ngang qua mà thôi....."

Đoán chừng lời này của nàng có chút không thể tưởng tượng được, vị mỹ nhân kia chớp chớp mắt, tất nhiên là không tin. Đôi môi bên dưới bàn tay của Cổ Tích Cửu thậm chí hơi cử động một chút. Khiến Cổ Tích Cửu lại vội vàng che lại!

Bởi vì Cổ Tích Cửu lo sợ nàng ấy gãy gãy, vừa rồi đã chuyển ra phía sau lưng nàng ấy, một bàn tay nắm chủy thủ chống vào ngực nàng ấy, một bàn tay khác vẫn che lại cái miệng nhỏ, nói ở bên tai nàng ấy: "Ta nói thật, chỉ cần ngươi không lên tiếng, ta sẽ không tổn thương ngươi..... Hiện tại ngươi đồng ý một tiếng để các nàng đưa quần áo vào, đừng mưu toan kêu cứu. Ta có thể đảm bảo trước khi ngươi được cứu, ta sẽ đâm thủng trái tim ngươi! Nếu ngươi đồng ý thì gật gật đầu."

Mỹ nhân trong lòng ngực ngừng lại một lúc, sau đó nhẹ nhàng gật gật đầu.

Thật là một người thức thời hiểu chuyện!

Cổ Tích Cửu kín đáo thờ dài nhẹ nhõm một hơi, thoáng buông lỏng tay ra, để lộ cái miệng nhỏ xinh của mỹ nhân.

Mỹ nhân rất ngoan, miệng nhỏ không hề kêu cứu ngay lập tức khi được tự do, ngược lại rất bình tĩnh lên tiếng: "Đưa vào là được."

Giọng nói của mỹ nhân rất đẹp, duyên dáng và đầy từ tính. Giọng nói trung tính, khiến người không thể phân biệt được nam hay nữ, nhưng lại kích thích trái tim người.

Khi mỹ nhân mở miệng thì Cổ Tích Cửu đã chìm xuống dưới nước, đương nhiên, chủy thủ trong tay vẫn hướng về phía ngực đối phương đầy uy hiếp, đề

phòng đối phương đột nhiên kêu to.

Mặc dù nàng xuất thân là sát thủ, nhưng cũng không thích giết người. Nàng thích giải quyết các vấn đề có thể giải quyết, trong hòa bình.

Vì vậy nàng cũng không muốn gây khó xử cho vị công chúa này, rốt cuộc chính nàng là kẻ xâm nhập.....

Nếu trước đây, nàng thuận di sai địa điểm, nàng có thể lập tức thuận di lại lần nữa, thậm chí trước khi đối phương phát hiện ra, nàng đã rời đi rồi.

Nhưng lần này không được, khí huyết chỗ ngực nàng vẫn đang rất quay cuồng, khiến nàng nhất thời không thể sử dụng công pháp kia. Chỉ có thể không chế cục diện nơi này trước, sau đó sẽ tính toán xem nên làm gì tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Người nhìn thấy hết ta.....

Bởi vì là ban đêm, dưới nước rất tối, Cổ Tích Cửu dưới nước phát hiện ra mỹ nhân thật ra vẫn mặc quần áo, không phải lộ hoàn toàn.

Quần áo của nàng ấy có màu đỏ tươi, rất dễ nhìn thấy khi ở trong nước.

Chẳng qua quần áo lỏng lẻo, nửa thân trên hở ra một nửa, treo trên cánh tay, lộ ra nửa phần lưng phía sau, nhìn ở trên mặt nước còn tưởng rằng nàng ấy trần trụi cả người.

Cổ Tích Cửu ngày thường biết bơi khá tốt, nín thở vài phút ở trong nước không thành vấn đề, nhưng lần này lại không thể. Nàng mới vừa mới lặn xuống nước chưa đầy một phút đã có cảm giác ngột ngạt. Không nhịn được muốn ngoi đầu lên để thở.

Nhưng lúc này rõ ràng không được, tỷ nữ đưa quần áo vừa mới đi vào, tiếng bước chân nhẹ nhàng uyển chuyển truyền vào trong tai Cổ Tích Cửu được xem là quá chậm đối với nàng ——

"Công chúa, đây là chiếc áo choàng tơ tằm màu bạc ngài muốn, đây là áo choàng thêu bên trong....." Giọng nói của tỷ nữ kia thanh thúy giống như chuông bạc, hiển nhiên còn khá nhỏ tuổi, là vị thiếu nữ tinh tế.

"Đặt xuống, đi ra ngoài!" Mỹ nhân trong suối nước nóng rất có tôn nghiêm của thượng vị giả, lời nói như vàng, vượt trội.

"Công chúa, ngài có muốn nô tỳ bóp vai hay không? Nô tỳ làm cái này tuyệt nhất." Tỷ nữ kia rõ ràng muốn nịnh bợ vị công chúa này, ân cần khác thường.

"Tên của ngươi?" Mỹ nhân công chúa đột nhiên hỏi một câu.

"Nô tỳ tên là Tư Họa." Tỷ nữ kia kích động, giọng nói hơi có chút run rẩy.

"Đi ra ngoài tìm quân sự Diệp Vũ Phong, sau khi lãnh ba mươi bản, bán đi." Giọng nói của mỹ nhân rất bình đạm, nhưng lời nói ra lại khiến tỷ nữ kia giống như bị sấm đánh ngang tai!

Tỷ nữ kia quỳ thịch một tiếng: "Công chúa, xin hãy tha cho nô tỳ....."

"Sáu mươi bản." Mỹ nhân công chúa lại phun ra ba chữ.

Sắc mặt tỷ nữ trắng bệch, nghẹn ngào nơi đó một lúc, không dám tiếp tục nói nữa, cúi đầu về phía hồ: "Nô tỳ lập tức đi!" Tỷ nữ đứng lên vội vàng rời đi.

Tỷ nữ này vừa mới đi ra ngoài, Cổ Tích Cửu lập tức ngoi đầu lên từ trong nước, hít một hơi thật dài, gần như muốn ho vì sặc. Sau khi hít thở vài hơi, nàng mới cảm thấy ngực như sắp nổ mạnh thoải mái hơn một chút.

Bất chợt, nàng cảm thấy cơ thể mềm mại dưới chủ thủ khẽ nhúc nhích, nàng nhướng lông mày, ngón tay vừa động, nhưng lại phát hiện ra mỹ nhân công chúa chỉ xoay người một chút, không có âm mưu gì. Đôi mắt nàng ấy đang nhìn chăm chăm trên mặt Cổ Tích Cửu, rất lung linh.

Cổ Tích Cửu bị nàng ấy nhìn chăm chăm như vậy, trái tim bỏ lỡ một nhịp!

Chẳng lẽ dịch dung trên mặt mình rớt rồi?

Sẽ không! Thứ dịch dung trên mặt nàng không thấm nước! Khuôn mặt hiện tại của nàng chắc chắn vẫn là bộ dáng sau khi dịch dung.

"Ta xử lý như vậy, ngươi vừa lòng rồi chứ?" Mỹ nhân công chúa bỗng nhiên mở miệng.

Hoá ra mỹ nhân tinh tế rất có khí thế! Quả nhiên rất có phong phạm của công chúa ở trong truyền thuyết.

Thị nữ bên người chỉ muốn nàng ấy hài lòng, không ngờ lại phải chịu sự trừng phạt tàn khốc như thế.....

Đây là sự tôn nghiêm của hoàng gia sao?

Cố Tích Cửu vô tình can thiệp vào vấn đề riêng tư của vị công chúa này, chỉ gật gật đầu: "Chuyện riêng của người, không cần hỏi ta có vừa lòng hay không. Ta không có ý can thiệp."

Cố Tích Cửu không muốn tiếp tục ở đây lâu hơn nữa, nàng nhắm mắt lại muốn sử dụng thuật thuận di, nhưng chỗ ngực đau nhói! Thuật pháp kia vẫn không thể sử dụng được.

Nàng đành phải mở to mắt và nhìn thấy đôi mắt lung linh của vị công chúa kia đang nhìn mình chăm chăm, đáy mắt có chút vi diệu.

Trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy lên lần nữa, nhướn mày: "Người nhìn gì vậy?"

"Người đã nhìn thấy hết ta....." Mỹ nhân công chúa chậm rãi mở miệng.

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng cũng là nữ nhân, cho dù nhìn thấy hết nàng ấy cũng không phải là vấn đề gì lớn, đúng không?

Hơn nữa, công chúa cũng không hoàn toàn khỏa thân, vì nàng ấy vẫn mặc áo choàng đỏ! Nàng nhiều nhất chỉ có thể nhìn thấy một nửa bộ ngực và phía sau lưng của đối phương.....

Cũng không thể xem là một nửa bộ ngực, phía trước nàng chỉ nhìn thấy bên dưới xương quai xanh vài tóc, thậm chí không nhìn thấy ngực phập phồng.

Vừa rồi trong lúc vô ý nàng có nhìn qua gọn nước tắm tối, mặc dù có quần áo to rộng khép hờ, nhưng nàng vẫn cảm thấy ngực của mỹ nhân khá phẳng.....

Bất luận là thời hiện đại hay là thời cổ đại, vẫn có rất nhiều nữ nhân ngực phẳng.

Thời đại này không có kỹ thuật nâng ngực, vì thế không có gì lạ khi nhìn thấy khuyết điểm này trên người mỹ nhân công chúa, Cố Tích Cửu cũng không thắc mắc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Bốn cung là người trinh liệt

"Người còn sờ soạng ta....." Mỹ nhân công chúa tiếp tục lên án.

Cố Tích Cửu: "....." Nàng nhiều nhất chỉ che miệng nàng ấy lại một chút, chui thủi trong tay chỉ đụng chạm phía sau lưng nàng ấy mà thôi.

Mỹ nhân công chúa cách nàng rất gần, gần đến nỗi Cố Tích Cửu có thể nhìn thấy rõ hàng lông mi dày đậm giữa làn hơi nước.

Mỹ nhân kia dường như không nhìn chúi thủ đang kề bên cổ, tới gần trước mặt Cố Tích Cửu một bước, môi mỏng nhợt nhạt cong lên: "Ta đường đường là công chúa, để một nam nhân nhìn và sờ soạng như vậy, trinh tiết đã mất, bốn cung là người trinh liệt....." Nàng ấy rõ ràng nên cảm thấy buồn lòng, nhưng Cố Tích Cửu mơ hồ cảm thấy đối phương nói năng rất trôi chảy yêu nghiệt, khiến nàng cảm động, trái tim luôn lạnh lùng trở nên mềm yếu hơn.

Nữ tử niên đại này vẫn rất bảo thủ. Những liệt nữ được ghi lại trong "Liệt Nữ Truyền", trong lúc vô ý bị nam nhân sờ tay một chút, lập tức quyết tuyệt chặt bỏ cánh tay!

Mới một cách tương đối, vị công chúa này bị nàng sờ và nhìn thấy hết, nàng ấy sẽ không tự sát để bảo vệ sự trong sạch của mình đấy chứ?!

Mỹ nhân phong hoa tuyệt đại như vậy, nếu chỉ vì một hiểu lầm nhỏ và chết đi thì thật đáng tiếc!

Lần này Cố Tích Cửu hiếm khi cảm thấy mình đã gây ra một điều gì đó xấu xa, vì thế nàng nên chủ động khắc phục nó.

Nàng quyết tâm, mở miệng: "Ta là nữ tử!"

Mỹ nhân công chúa di chuyển ánh mắt, nhìn chăm chăm vào chỗ ngực của nàng: "Không nhìn ra."

Đôi mắt mọng nước của nàng ấy kết hợp với viên ngọc hồ ly giữa trán, càng thêm có vẻ mê ly.

Cố Tích Cửu cảm thấy buồn lòng. Mặc dù thân thể nhỏ này của nàng mới mười ba tuổi, nhưng bởi vì giai đoạn trước ăn không đủ no mặc không đủ ấm, phát dục rất kém, vì thế hiện tại thân thể nàng vẫn không triển. Nếu chỉ nhìn vào ngực nàng..... thật sự chẳng khác gì nam hài.

"Ta phát dục không tốt....." Cố Tích Cửu giải thích: "Ta thật sự là nữ tử, nếu ngươi không tin....." Nàng dừng lại một chút.

"Như thế nào?" Ánh mắt của mỹ nhân công chúa dừng ở trên mặt nàng, trên lông mi còn đọng mấy giọt nước, gần như sắp nhỏ xuống: "Ngươi muốn ta chứng minh thế nào?"

Nếu nàng không chứng minh được bản thân mình là nữ tử, nói không chừng mỹ nhân công chúa này thật sự sẽ tự sát. Xinh đẹp tuyệt sắc như vậy cứ chết đi như thế thì thật phí phạm của trời.....

Và Cố Tích Cửu cũng không muốn coi quần cho nàng ấy nhìn ——

Cố Tích Cửu quyết tâm, cầm lấy tay đối phương và nhanh như tia chớp vượt qua giữa hai chân mình một cái, sau đó nhanh chóng nhấc lên: "Hiện tại có thể tin?"

Cố Tích Cửu mặc rất đơn giản gọn gàng để dễ di chuyển ban đêm, lúc này bởi vì đang ở trong nước, quần áo ướt đầm, dán ở trên người. Nếu như nàng là nam tử, nơi đó sẽ nhô ra một khối cho dù cách quần, căn bản khác với nữ tử.....

Nàng nắm tay đối phương và vượt qua nơi đó một lần, đối phương chắc hẳn có thể cảm giác được nơi đó của nàng thật ra không có.....

Đương nhiên cũng chứng minh bản thân mình chính là nữ tử.

Mỹ nhân công chúa dường như không dự đoán được nàng sẽ có động tác trực tiếp như vậy, cứng người lại, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường.

Đôi mắt nàng ấy thâm thúy như biển rộng, dưới ánh sáng phản chiếu từ viên ngọc, phảng phất như có vô số sao trời lấp lánh nhấp nháy bên trong, xinh đẹp gần như yêu dị.

"Không đủ tin." Mỹ nhân công chúa phun ra ba chữ, khẽ dừng lại, sau đó tiếp tục bổ sung một câu: "Nói không chừng ngươi là thái giám." Ánh mắt nàng ấy lại dừng ở trên mặt Cố Tích Cửu: "Khuôn mặt của ngươi..... cũng không giống nữ tử."

Cố Tích Cửu: "....."

Trên mặt nàng có dịch dung, lúc này gương mặt nàng trông rất khỏe mạnh với làn da đỏ tía, lông mày dài tới tận thái dương, ngũ quan nhìn qua là nam tử từng trải, không phải là nữ tử thanh tú, chỉ không có vật kia của nam tử.....

Chẳng trách đối phương suy đoán nàng là thái giám!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Người thật hung dữ!

Quên đi, thái giám thì thái giám. Mỹ nhân công chúa này từ nhỏ đã lớn lên giữa đám cung nữ thái giám, bị một thái giám vừa nhìn vừa sờ như thế, có lẽ cũng không quan trọng lắm.

Cố Tích Cửu lười sửa lỗi cho nàng ấy, nàng chìa chủy thủ vào mỹ nhân, nói giọng hơi nghiêm khắc: "Lên bờ!"

Ngực nàng đang bị đè nén, không thể sử dụng thuật thuần di. Cố Tích Cửu nghĩ nguyên nhân có thể do nước ôn tuyền, vì vậy muốn lên bờ điều tức một chút.

Nàng tất nhiên không thể để công chúa này đợi ở trong nước, lỡ may nàng ấy kêu lên, điều đó sẽ gây nên phiền toái lớn!

Vì vậy Cố Tích Cửu dứt khoát ép buộc nàng ấy cùng lên bờ.

"Người thật hung dữ!" Mỹ nhân công chúa co người lại trong nước: "Còn nói ngươi là nữ tử..... nào có nữ tử hung dữ như vậy?"

Cố Tích Cửu cười lạnh: "Đó là ngươi thiếu kiến thức, chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe nói tới cạp mẹ?" Khi nữ tử trở nên hung dữ thì sẽ không thua nam tử chút nào!

"Cọp mẹ?" Mỹ nhân công chúa dường như thật sự không hiểu từ này: "Ngươi là cọp mẹ? Lão hồ tinh?"

Cố Tích Cửu dứt khoát ngậm miệng, chỉ dùng cảm ý chỉ về phía bờ, vung chủy thủ về phía mặt đẹp đối phương.

Ý của nàng rất rõ ràng, nếu nàng ấy còn tiếp tục lãng phí thời gian không chịu lên bờ, nàng sẽ động thủ trên khuôn mặt xinh đẹp khiến trời đất đều biến sắc này.

Mỹ nhân công chúa rất biết điều, thờ dài một hơi và xoay người bơi về phía bờ.

Cố Tích Cửu theo sát ở bên người nàng ấy, đề phòng nàng ấy phá rối.

Trong khi mỹ nhân này bơi lội, Cố Tích Cửu phát hiện ra rằng, chiếc áo bào bên trong mỹ nhân công chúa rất to và rộng, khi ở trong nước trải ra giống như một lá cờ. Bên cạnh đó, mái tóc đen dài nhẹ nhàng lướt trên mặt nước, chỉ nhìn bóng dáng cũng đã đẹp đến nỗi khiến người hít thở không thông.

Mỗi người đều thích nhìn thấy những điều đẹp đẽ, Cố Tích Cửu cũng không ngoại lệ, nàng không thể không nhìn vào đó.

Không ngờ trên đời này còn có người đẹp đến nỗi kinh tâm động phách như vậy!

Khiến một nữ tử như nàng cũng không nhịn được có chút thất thố.

Dung mạo của nữ tử này không phải đẹp nữ tính, nó mang theo một sự quyến rũ yêu dị, chuyển động cũng rất tự do táo bạo, mang theo khí thế và uy áp khó có thể giải thích.....

Sự khi lên bờ, Cố Tích Cửu phát hiện ra mỹ nhân này rất cao, khoảng tầm 1 mét 8! Nếu nàng ấy sống ở thời hiện đại, nàng ấy có thể là người mẫu!

Cố Tích Cửu cao chưa đầy 1 mét 5 đứng ở phía sau nàng ấy, quả thực giống như là hải tử!

Vì sự khác biệt về chiều cao, mũi dao Cố Tích Cửu chống trên ngực nàng ấy có hơi chút cố hết sức.

Quần áo trên người mỹ nhân không biết được làm bằng nguyên liệu gì, lúc vừa lên khỏi mặt nước thì khô ngay lập tức, phiêu đảng ở trên người nàng ấy, vô cùng thanh lịch.

"Bước tiếp theo muốn như thế nào?" Mỹ nhân dò hỏi.

"Ngồi ở trên ghế bên kia!" Cố Tích Cửu sớm nhìn thấy có một chiếc ghế dựa hình nụ hoa bằng ngọc chạm khắc trên bờ.

"Ồ!" Mỹ nhân công chúa dường như đã đoán ra được, phối hợp đi qua ngồi xuống ở ghế trên, một đôi mắt ngập nước ngược nhìn Cố Tích Cửu: "Vậy kế tiếp thì sao?"

Cố Tích Cửu giờ tay với một chiếc áo choàng trên bàn, sau đó dùng chủy thủ quơ quơ trên đó, một lúc sau chiếc áo choàng với thủ công tinh xảo đã trở thành một đồng mảnh vải.....

Mỹ nhân công chúa thờ dài: "Đây là tấm áo dệt bằng tơ tằm, giá trị mười vạn lượng bạc, ngươi cứ phá hủy nó như vậy chẳng phải quá phí phạm của trời hay sao?"

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn nàng ấy một cái, chỉ hỏi một câu: "So với mạng của ngươi, ngươi quý hay là nó quý?"

Mỹ nhân công chúa lập tức nói: "Đương nhiên bốn cung quý hơn, áo choàng tơ tằm ngàn vạn bạc cũng không đáng giá bằng một cọng tóc của bốn cung."

"Nếu đã như vậy thì im lặng đi!" Cố Tích Cửu không hổ là xuất thân sát thủ, những mảnh vải đều được cắt rất đều, dài ngắn rộng hẹp giống như được máy cắt ra. Nàng lập tức dùng những mảnh vải đó trói buộc mỹ nhân lại.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Ngươi không sợ ta giết?

Có lẽ mỹ nhân sợ nàng thật sự sẽ trở nên hung dữ và lấy mất tính mạng của mình, vì vậy rất phối hợp, mặc kệ để nàng trói lại.

Cố Tích Cửu trói người kia cũng cực kỳ chuyên nghiệp, buộc chặt mỹ nhân vào trên ghế dựa, khiến nàng ấy không thể động đậy chút nào.

Trói xong, Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, liếc mắt nhìn mỹ nhân công chúa một cái.

Người đẹp đã bị trở thành như vậy, không ngờ lại có một vẻ đẹp tàn nhẫn khác, nhìn qua còn cực kỳ quyến rũ. Một đôi con ngươi ngập nước nhìn Cố Tích Cửu, đáy mắt khá sâu lắng, khiến người không thể nhìn ra được cảm xúc của nàng ấy.....

Mỹ nhân công chúa thoáng cúi đầu nhìn nhìn những sợi dây được buộc ở trên người mình.

Cố Tích Cửu vẫn rất thương hương tiếc ngọc, hơn nữa còn rất lịch sự, cố ý bỏ qua phần ngực nàng ấy. Nhưng thủ pháp trói buộc giống như quần quanh cục đá, không có tính thẩm mỹ.

Đáy mắt mỹ nhân công chúa hiện lên một chút ảm đạm, ngón tay giấu ở trong ống tay áo to rộng giống như muốn làm cử động nào đó, nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Nàng ấy thở dài thật sâu: "Ai dạy cho người cách trói người như thế? Thật khó coi....."

Cố Tích Cửu: "....." Mỹ nhân công chúa này không ngờ còn để ý tới điều này sao?!

"Người không sợ ta giết người sao?" Cố Tích Cửu cảm thấy công chúa này hoặc là được bảo vệ quá mức hoặc là đồ ngốc, lúc này chẳng phải nàng ấy nên kinh sợ hay sao?

"Không sợ. Nếu người muốn giết ta, vừa rồi người đã động thủ ở trong nước. Sẽ không chờ cho tới bây giờ." Mỹ nhân công chúa trả lời.

Xem ra công chúa này cũng khá thông minh! Không phải là cái gỏi thêu hoa.

Cố Tích Cửu hơi gật gù đầu: "Người rất thông minh." Giao tiếp với người thông minh sẽ đỡ tốn sức hơn.

"Bọn họ cũng khen ta như vậy, thậm chí bọn họ còn khen ta là người thông minh nhất trên toàn bộ đại lục." Mỹ nhân công chúa nói với giọng điệu nghiêm túc.

Một vị công chúa bị những người bên cạnh khen là người thông minh nhất thiên hạ cũng không có gì lạ, dù sao luôn có rất nhiều người muốn nịnh bợ các thành viên trong hoàng tộc.

Khóe môi Cố Tích Cửu nhẹ nhàng câu lên, không muốn chọc phá cảm giác tốt đẹp như bọt xà phòng của đối phương. Nàng bắt đầu xử lý một chiếc áo choàng trắng như tuyết khác.

Lần này nàng không cắt nó thành từng dải, ngược lại trực tiếp xé ống tay áo ra, sau đó đi tới trước mặt mỹ nhân công chúa --

"Người muốn làm gì?" Mỹ nhân công chúa nhìn ống tay áo bị xé ra kia, lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu.

"Dùng nó để bịt miệng người." Cố Tích Cửu thẳng thừng nói, sau đó giơ tay lên sắp sửa nhét ống tay áo vào miệng nhỏ quyến rũ của đối phương.

"Chờ đã!" Mỹ nhân vội vàng mở miệng.

Cố Tích Cửu dừng động tác lại, nhìn nàng.

Mỹ nhân thở dài: "Thật ra bốn cung luôn rất tò mò một chuyện, nếu người sợ ta kêu la quấy rối, vì sao không điểm huyết đạo của ta? Chẳng phải là dễ hơn nhiều hay sao?"

Cố Tích Cửu không trả lời, giơ tay nhét ống tay áo vào trong miệng nàng ấy, ngăn chặn nàng ấy lái nhái.

Điểm huyết sẽ dễ hơn, nhưng cần phải có nội lực cao thâm.

Thân thể nhỏ này của nàng hiện tại gần như không có nội lực, hơn nữa hiện tại ngực nàng còn đau đớn vô cùng, không thể dùng được dù một chút nội lực, tất nhiên sẽ không thể điểm được huyết đạo của mỹ nhân.

Xử trí xong mỹ nhân công chúa, Cố Tích Cửu cũng toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Một chương kia của Dung Già La lúc đầu thì không cảm thấy cái gì, nhưng thời gian càng lâu, tác dụng càng trở nên tệ hơn. Lúc này ngực của nàng đã đau đến nỗi như muốn tách ra.

Nàng lấy một viên thuốc và nhét vào trong miệng, nuốt xuống.

Viên thuốc này là linh dược trị thương, nàng đã lấy trộm được từ trong dược phòng của phủ tướng quân, nghe nói là thứ cực kỳ trân quý, được cố Đại tướng quân cất giấu rất kỹ, nhưng lại không thể thoát khỏi đôi mắt của Cố Tích Cửu.....

Mặc dù Cố Tích Cửu có hiểu biết về kiến thức y khoa, cũng biết cách phối dược, nhưng thời gian nàng đi tới thời đại này quá ngắn nên chưa kịp luyện chế linh dược. Vì vậy dược mang theo trên người đều là những thứ có sẵn ở thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Tỉnh mộng ta đều quên hết

Hon nữa, nàng vẫn chưa học được cách sử dụng lò luyện đan của thời đại này!

Ánh mắt của mỹ nhân công chúa tập trung ở trên bình ngọc trong tay nàng. Đôi mắt lấp lánh giống như muốn nói điều gì, nhưng miệng bị lấp kín nên nàng ấy nói không nên lời.

Linh dược này cần tinh tọa để vận hóa, vì vậy sau khi Cố Tích Cửu nuốt được vào thì bắt đầu ngồi thiền.

Dược này tương đối hiệu nghiệm, Cố Tích Cửu ngồi thiền khoảng chừng hơn một khắc (15ph), sự đau đớn nơi ngực rốt cuộc giảm bớt rất nhiều, gần như có thể thi triển thuật thuận đi.

Nàng mở mắt ra, vừa lúc nhìn thẳng vào đôi mắt cực kỳ xinh đẹp của mỹ nhân công chúa.

Cố Tích Cửu dừng lại một chút, đang định làm gì đó, bỗng nhiên bên ngoài truyền tới một giọng nói rất cung kính: "Công chúa, mọi thứ vẫn ổn chứ?"

Giọng nói kia là của một nam tử trẻ tuổi, có lẽ là thị vệ của vị công chúa này, vì thấy công chúa khá lâu mà vẫn chưa đi ra nên lên tiếng dò hỏi.

Ánh mắt của mỹ nhân công chúa dừng ở trên khuôn mặt Cố Tích Cửu, đáy mắt mơ hồ có chút ý cười. Nàng ấy đang đợi Cố Tích Cửu tháo ống tay áo trong miệng nàng ấy ra, để nàng ấy có thể lên tiếng.

Nhưng không ngờ giọng nói của nam tử vừa mới rơi xuống, Cố Tích Cửu đã lập tức mở miệng đáp lại: "Ta vẫn ổn." Thật đáng ngạc nhiên, giọng nói kia lại giống như đúc giọng nói của mỹ nhân công chúa, ngay cả giọng điệu cũng không thua kém chút nào.

Mỹ nhân công chúa nhìn nàng, đáy mắt ngập nước rốt cuộc hiện lên một sự kinh ngạc.

Nàng ấy dường như không ngờ rằng, Cố Tích Cửu cũng thành thạo thuật dịch thanh (易声: biến đổi giọng nói), có thể học được giọng nói của người khác giống đúc như vậy!

Cố Tích Cửu đứng dậy kéo ống tay áo trên miệng nàng ấy xuống: "Người đã biết quá nhiều bí mật của ta, ta thật sự nên giết chết người!"

Mỹ nhân công chúa lập tức nói: "Ta hứa sẽ không nói gì cả, tất cả hôm nay đều là một giấc mộng, tỉnh mộng ta sẽ quên hết tất cả!"

Cố Tích Cửu: "....." Công chúa này thật đúng là kẻ biết điều kỳ lạ! Khiến nàng gần như không thể nói tiếp những lời muốn nói.

Nàng dừng lại một chút, tiếp đó lấy ra một cái bình nhỏ từ trong ống tay áo, đổ ra một viên thuốc màu đỏ từ trong bình nhỏ và nhét vào cái miệng nhỏ của mỹ nhân công chúa. Nàng còn vuốt cổ họng nàng ấy một cái, giúp nàng ấy nuốt xuống viên thuốc. Sau đó nàng thờ ơ nói: "Đây là tử ngọc đoạn trường độc (子午断肠毒), ăn xong sẽ không có bất cứ cảm giác gì, nhưng nếu không có giải dược, trong vòng một tháng sẽ bị độc phát, sẽ bị thủng bụng mà chết."

Đôi mắt của mỹ nhân công chúa lấp lánh: "Nếu như ta không nói gì với người ngoài, người sẽ kịp thời cho ta giải dược đúng không?"

"Thông minh! Chỉ cần người ngoan ngoãn, buổi tối ngày thứ hai mươi tám, ta sẽ tự sai người đưa giải dược tới cho người."

"Ta sẽ ngoan." Mỹ nhân công chúa hứa.

Cố Tích Cửu hơi gật gù đầu, dùng chủy thủ cắt một vài mảnh dây trói buộc trên người mỹ nhân công chúa.

"Người vẫn không buông ta ra?" Mỹ nhân công chúa buồn bực.

"Người hãy dùng tất cả sức lực giãy giụa, sau một nén nhang sẽ tự thoát ra được."

"Ách." Mỹ nhân công chúa bắt đầu vật lộn ở ghế trên.

Cố Tích Cửu không để ý tới nàng ấy, cả người di chuyển ở chung quanh. Nàng dùng một loại hương thơm có tính chất đặc biệt để loại bỏ mùi cơ thể và hơi thở của mình ở đây. Sau khi chắc chắn rằng không còn lưu lại bất cứ chứng cứ nào nữa, lúc này nàng mới xinh đẹp xoay người một cái. Khi nàng đang muốn thuận đi thì bỗng nhiên dừng bước chân lại, liếc mắt nhìn mỹ nhân công chúa kia một cái.

Mỹ nhân công chúa lập tức nhìn lại nàng, ánh mắt hai người chạm nhau, Cố Tích Cửu thăm mắng một tiếng "mẹ nó" trong lòng!

Mỹ nhân công chúa này rốt cuộc đã đầu thai thế nào, một đôi mắt lại giống như vực sâu hút người như thế, khiến người khi nhìn thẳng vào nàng ấy thì trái tim sẽ đập nhanh không thể giải thích! Không đành lòng thương tổn nàng ấy, hận không thể đào tìm đào phổi mà đối xử thật tốt với nàng ấy.

Có lẽ đây chính là cặp mắt đẹp huyền thoại?

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút, mở miệng: "Canh đu đủ, chân lợn, sữa đậu nành, đậu phộng..... ăn nhiều hơn một chút. "

Nhìn thấy đôi mắt long lanh của mỹ nhân công chúa tỏ vẻ khó hiểu, nàng bổ sung thêm một câu: "Những thứ đó sẽ giúp ngực to ra! "Một câu roi xuống, nàng đã thuận di biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Thật ra càng ngày càng thú vị...

Suối nước nóng rộng lớn như vậy cuối cùng khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có, vị mỹ nhân công chúa kia ngồi ở trên ghế một lúc, khoe môi bỗng nhiên cong lên một chút. Với một chút chuyển động, tất cả dây trói buộc trên người nàng nháy mắt hóa thành bột mịn, thậm chí không lưu lại một sợi dây nào.

Nàng chậm rãi đứng lên, chiếc áo choàng đỏ thắm trên người kéo dài trên mặt đất, giống như một luồng lửa.

Nàng hơi rũ mắt xuống, ngay trong nháy mắt cơ thể đột nhiên cao lớn hơn, nàng đã từng cao 1m78, hiện tại đã cao khoảng chừng 1m82!

Cũng may áo choàng nàng mặc trên người đủ to rộng, ngay cả khi nàng cao lớn hơn, áo choàng vẫn rộng thùng thình như cũ. Vạt áo giống như vừa rồi, nửa che nửa hở, để lộ một làn da trắng mịn.

Áo choàng vẫn lỏng lẻo, không thể nhìn ra được trước ngực nàng có phập phồng hay không.

Dung mạo của nàng cũng mơ hồ có chút biến đổi, vừa rồi đẹp như thiên tiên, hiện tại lại có một loại tiêu sái tà mị không thể giải thích.

Không đúng, nàng căn bản không phải là nàng! Mà là hắn!

Mặc dù hắn đẹp vô cùng, nhưng hắn thực sự là một người nam nhân!

Hắn hơi nhướn mày, nâng bàn tay lên nhìn nhìn, ngón tay trắng nõn như ngọc, thon dài như trúc.

Hắn giơ tay lên chạm vào khoe môi mình, bỗng nhiên cười to thành tiếng ——

Thật ra hắn cảm thấy, càng ngày càng thú vị hơn.....

.....

Điểm dừng chân tiếp theo của Cố Tích Cửu là nơi mà không ai có thể tưởng được —— Khôn Vương phủ.

Nhắc tới nơi này, không người nào trong kinh thành không biết, không người nào không hiểu.

Bởi vì người sống ở đây là nhân vật chạm vào bóng tay nhất Phi Tinh Quốc —— đương kim Tứ hoàng tử Khôn Vương Dung Sở!

Khôn Vương phủ có diện tích rộng lớn với vô số toà tháp nguy nga và cung điện tráng lệ được kết nối với nhau, không biết sâu mấy phần.

Dung Sở có một lối sống xa hoa, vì thế phủ đệ của hắn cũng hoa lệ nhất trong số các hoàng tử. Hào quý hơn cả phủ thái tử của Dung Già La.

Dung Sở tương đối hào sảng, thâm thiếp bên người đông đảo, hơn nữa mỗi người đều là quốc sắc thiên hương, thậm chí có lời đồn đãi, ngay cả nha hoàn bồi bổ bên người hắn cũng rất đẹp.

Mặc dù Dung Sở vẫn chưa cưới chính thê, nhưng cơ thiếp lại nạp tới mấy chục phòng.

Cũng may phòng ở trong phủ đệ hắn đủ nhiều, mỗi một vị cơ thiếp đều có một chỗ ở giàu có.

Cơ thiếp nhiều tất nhiên sẽ có tranh đấu nội trạch, các loại kịch trạch đấu mỗi ngày đều được trình diễn rất chân thật ở đây.

Người đấu thắng có thể được Dung Sở sủng ái mấy ngày, người đấu thua hoặc là chết, hoặc là bị biếm vào lãnh cung.

Lãnh cung trong phủ của Dung Sở rất độc đáo và khác biệt so với lãnh cung truyền thống.

Lãnh cung này nhìn từ bên ngoài không khác gì những ngôi nhà khác trong phủ Khôn Vương. Nhưng bên trong lại có một thế giới riêng.

Bên trong, tất cả đồ nội thất đều được chế tác từ hàn ngọc, thậm chí giường ngủ bên trong cũng là giường hàn ngọc. Bất luận mùa đông hay mùa hè, bên trong đều lạnh lẽo giống như một hầm băng! Ngoài ra, trong lãnh cung này còn là nơi sinh sống của một số độc trùng.

Ví dụ như băng hỏa bọ cạp (冰火蝎) có động tác nhanh như tia chớp, bị nó cắn một phát là có thể trực tiếp biến thành tác phẩm điêu khắc băng sống ngay lập tức; Ví dụ như băng linh chuột (冰灵鼠), mặc dù động tác không nhanh lắm, nhưng chỉ cần nó cắn vào thịt là tuyệt đối không nhả. Ngoài ra, băng hành kiến (冰行蚁) còn thích chạy khắp nơi chích người bằng đôi chân đầy lông, có thể khiến người phòng rộp khắp cơ thể.....

Ba sinh vật bày đều là độc ác vật cực ác, không ai có thể sống sót sau khi tiến vào đây.

Nếu không bị đông lạnh thành tượng điêu khắc băng, sau đó lại bị băng linh chuột ăn sống, chính là bị băng hành kiến đốt cho cả người phòng rộp, thối rữa mà chết.....

Những nữ tử bị nhốt vào nơi này không thể sống sót quá ba ngày.

Đây là thiên đường cho nhóm độc trùng, cũng là nơi cơ thiếp trong Khôn Vương phủ sợ hãi nhất. Rất nhiều đại mỹ nhân thiên kiều bá mị tiến vào nơi này, ngay cả tư cách nằm xuống ra ngoài cũng đều không có, trực tiếp hoá thành đồng xương trắng tại đây.

Nơi này ngày thường tuyệt đối không ai dám tiến vào, ngay cả thị vệ và bọn thị nữ cũng cố gắng đi vòng tránh khỏi nơi này.

Và đây chính là điểm dừng chân của Cố Tích Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 89: Nữ nhân, ngươi lại muốn bỏ rơi ta!

Nơi nguy hiểm nhất cũng là nơi an toàn nhất. Dung Sở sẽ không bao giờ có thể ngờ tới, người mà hân háo hức muốn bắt, đã biến một trong những căn nhà của hân làm nơi hoạt động và ẩn náu.

Quần áo, mặt nạ, cà keo có thể thay đổi chiều cao của Cố Tích Cửu, cùng với những thứ dùng để dịch dung đều được nàng cất giấu ở nơi này, rất an toàn.

Độc trùng nơi này đối với người khác phải nói là cực kỳ nguy hiểm, nhưng đối với Cố Tích Cửu am hiểu chơi độc mà nói, những độc trùng này đều là "được liệu" được đưa tới cửa. Mỗi lần nàng tới, nàng đều thuận tay bắt mấy con đưa về, tinh luyện thành độc được để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Những độc trùng này cũng rất sợ nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng đều đi vòng qua, đừng nói tới đi lên cắn nàng một ngụm. Chúng không có lá gan kia!

Lúc này đây cũng vậy, khi Cố Tích Cửu hiện thân ra tại bên trong chính điện của lãnh cung này, những đám bò cạp độc, chuột độc, kiến độc đang bỏ loạn đây sán thoảng chốc đã chạy sạch sẽ, không dám lưu lại ngay cả một cái lông chân.

Lần này Cố Tích Cửu không có ý niệm bắt độc vật đưa về để chơi, nàng thay bộ quần áo đi đêm ướt đầm, lau khô tóc, sau đó mặc vào quần áo ở nhà, lúc này mới ngồi xuống chiếc giường băng ngọc.

Giường băng ngọc này cực kỳ lạnh, người thường ngồi trên đó một lát là có thể đông lạnh thành một khối băng.

Nhưng nếu dùng một loại phương thức vận công đặc biệt để thiền trên đó, nó sẽ là bảo vật giúp người nhanh chóng đề cao công lực.

Kiếp trước Cố Tích Cửu vừa lúc là nhân tài kiệt xuất tu luyện loại công pháp này, nàng ngồi thiền trên giường băng ngọc khoảng chừng một nén nhang, tất cả nội thương trên người đều giảm đi rất nhiều, chỉ còn lại một chút đau đớn mơ hồ, nằm trong phạm vi nàng có thể chịu đựng được.

Bởi vì thể lực trong khối thân thể nhỏ này của nàng quá thấp, cho dù nàng dùng đúng biện pháp cũng không thể ngồi lâu ở trên giường này, vì thế sau khi thương thể giảm bớt, nàng liền đứng dậy và nhảy xuống giường.

Ngón tay nàng véo quyết đang muốn làm gì đó, trong đầu bỗng vang lên một giọng nói giận dữ: "Nữ nhân, ngươi lại muốn bỏ rơi ta lần nữa hay sao?!"

Ánh sáng màu xanh mờ nhạt chọt loé lên ở một góc, chiếc lắc tay Thương Khung Ngọc bay thẳng tới, dừng lại trên bàn nhỏ trước mặt Cố Tích Cửu, nhưng nó vừa mới đáp ở phía trên mặt bàn thì lại nhảy lên: "Bắn! Bắn! Bắn! Lạnh! Lạnh! Lạnh! Đông chết ta!"

Cố Tích Cửu: "....."

Chiếc lắc tay bay tới, tự động tự dừng lại ở trong lòng bàn tay của Cố Tích Cửu: "Nắm chặt lấy ta!"

Ánh mắt Cổ Tích Cửu hơi chớp động nhìn nó: "Thì ra ngươi không sợ nước."

Từ sau khi nàng ngâm mình trong nước, thứ này vẫn luôn giống như cục đá ở trong ống tay áo của nàng, khi nàng cởi đồ và mặc quần áo nó cũng hoàn toàn không có động tĩnh, và nó đã bị ném xuống đầu đó.

Nàng còn tưởng rằng nó giống như đồ điện tử sợ nước trong thời hiện đại, trực tiếp bị chết máy khi ngâm trong nước, không ngờ.....

Nàng cảm thấy cần phải hiểu biết thêm một chút về đặc tính cụ thể của nó, vì thế nên nàng tiếp tục hàn huyên với nó một hồi.

Biết nó không sợ lửa không sợ sấm sét không sợ bất cứ binh khí nào chém tới, duy nhất sợ lạnh, sợ chiếc bàn hàn ngọc này.....

Chẳng trách vừa rồi nàng ngồi thiền ở trên giường bằng ngọc, nó thả ở trong góc cũng không chịu ra ngoài, thì ra là có chuyện như vậy.

Cổ Tích Cửu yên lặng tiếp tục nói chuyện với nó.

Lắc tay Thương Khung Ngọc rất ngạo kiều, khi nói chuyện với Cổ Tích Cửu đều luôn gọi nàng là "nữ nhân".

Cổ Tích Cửu rốt cuộc cảm thấy khó chịu, xách theo nó dạo quanh một vòng: "Tiếp tục gọi ta là nữ nhân nữa thử xem!" Hiện tại nàng chỉ là một cô bé đáng yêu mười ba tuổi!

Lắc tay Thương Khung Ngọc bối rối: "Nữ hài? Nữ oa oa?"

Cổ Tích Cửu nổi gân xanh trên trán, dứt khoát nói: "Ngươi là do ta mua về, ngươi nên gọi ta là chủ nhân!"

"Không được! Ta chính là thần vật Thương Khung Ngọc, sao có thể nhận ngươi là chủ?"

"Không nhận chủ sao?" Cổ Tích Cửu xoay tròn nó trên ngón tay trở vài vòng: "Ta đây cũng không muốn có ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Chúng ta hãy nói chuyện nhân sinh!

"Không nhận chủ sao?" Cổ Tích Cửu xoay tròn nó trên ngón tay trở vài vòng: "Ta đây cũng không muốn có ngươi....." Nàng giơ tay lên và ném nó lên trên chiếc giường hàn ngọc!

"Đừng!" Lắc tay Thương Khung Ngọc vừa mới rơi xuống giường đã rung mình run rẩy nơi đó, nó dường như rất muốn nhảy lên ngay lập tức, nhưng toàn bộ cơ thể đều bị đông cứng. Sương giá trên những viên đá quý đủ màu sắc nhanh chóng tràn ra, gần như trở thành một phần của chiếc giường hàn ngọc.....

Cổ Tích Cửu không ngờ sẽ có hiệu quả mạnh như vậy, nàng cau mày, đang muốn giơ tay nhặt nó lên.

Có một ánh sáng màu xanh mờ nhạt hiện lên, lắc tay Thương Khung Ngọc bỗng nhiên thay đổi bộ dáng, trực tiếp biến thành một chiếc vòng tay xanh biếc lẫn xuống, lạch cạch một tiếng rơi trên mặt sàn.

Cổ Tích Cửu hí hóp đôi mắt lại, giơ tay nhặt nó lên: "Thương Khung Ngọc đúng không? Thì ra ngươi cũng biết tới thuật biến hóa! Tới, chúng ta hãy cùng nói chuyện nhân sinh*!" (Cuộc sống)

Thương Khung Ngọc: "....." Nó bỗng nhiên rung mình một cái! Nó cảm thấy có một loại dự cảm không ổn.

.....

Một khắc sau (15ph).

Thông qua một khắc giao lưu sâu sắc, dưới tình huống Thương Khung Ngọc bị người uy hiếp, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận vài điều kiện nhục nhĩ của Cổ Tích Cửu.

Ví dụ như gọi nàng là chủ nhân, ví dụ như những ngày sau này phải xuất hiện dưới hình dạng một chiếc vòng tay, hơn nữa còn là chiếc vòng tay ngọc bích không đáng kể.

Lúc này Thương Khung Ngọc đã biến thành chiếc vòng ngọc bích nằm ở trong lòng bàn tay Cổ Tích Cửu, nó vẫn còn có chút bất bình: "Ta cảm thấy hình dáng này không đẹp lắm, rất không thích hợp với ta....."

Cố Tích Cửu vỗ về nó: "Hình dáng này là diệu thấp xa hoa, đi theo ta không cần giống như con công khoe mẽ, như thế thực sự không đúng phong cách của ta."

Thương Khung Ngọc: "....."

Nữ nhân không có ánh mắt!

Thương Khung Ngọc chửi thầm, nhưng không thể đi ngược lại mong muốn của Cố Tích Cửu, rốt cuộc nó vẫn muốn đi theo nàng.

Cố Tích Cửu tương đối hài lòng với hình dáng hiện tại của nó.

Thứ này vốn quá chói mắt, tự bản thân mang theo một vòng phát quang. Nếu nàng mang nó đi tới bất cứ nơi nào đều sẽ trở thành tiêu điểm cho mọi người nhìn vào, quả thực chính là bia ngắm sống! Những gì nàng cần bây giờ chính là diệu thấp.

"Nữ nhân, hiện tại ngươi có thể đeo ta ở trên cổ tay." Thương Khung Ngọc nói chuyện với khẩu khí ban ân.

"Ngươi gọi ta là gì?" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh băng.

"Chủ nhân....." Thương Khung Ngọc miễn cưỡng sửa miệng.

Xem như chấp nhận được!

Lúc này Cố Tích Cửu mới đeo nó trên cổ tay trắng trẻo của mình.

Cổ tay của nàng rất mảnh khảnh, chiếc vòng tay này đeo vào có chút quá cỡ, Cố Tích Cửu vừa vung tay suýt nữa đã làm rơi nó.

Nó vội vàng thu nhỏ một vòng, rốt cuộc biến thành kích cỡ thích hợp với nàng, ổn định nằm trên cổ tay nàng.

"Tiểu Thương, ngoại trừ việc ngươi có thể dùng tâm linh giao lưu với ta, tùy ý biến ra các loại vật phẩm trang sức, ngươi còn có công dụng gì?" Cố Tích Cửu muốn biết nhiều hơn về nó một chút, rốt cuộc thứ này tự xưng mình là thần vật.

Tiểu Thương là một cái tên mà Cố Tích Cửu vừa đặt cho nó, mặc dù Thương Khung Ngọc nghiêm túc chống lại ý tưởng này, nhưng Cố Tích Cửu chỉ cho nó hai lựa chọn.

Tiểu Thương, tiểu Khung.

Tiểu Khung (小穹) có nghĩa khá tốt, nhưng gọi ra thì lại không hay, gần giống như "tiểu Cù" (小穷: nghĩa là tiểu nghèo), quá không may mắn, vì thế cuối cùng nó vẫn lựa chọn tên là tiểu Thương.

"Ta có thể cố vấn miễn phí cho ngươi."

Cố Tích Cửu nhìn nó không nói lời nào, rõ ràng nàng không có hứng thú.

Lắc tay Thương Khung Ngọc tạm dừng lại trước khi nói tiếp: "Ta còn có thể cung cấp một số phối phương luyện dược cho ngươi....."

Cố Tích Cửu nhìn móng tay của mình, thờ ơ nói: "Ta biết về phối phương không kém so với ngươi, có khi còn nhiều hơn ngươi!"

Thương Khung Ngọc nói thêm vài chỗ tốt của mình, nhưng thật không may, Cố Tích Cửu đều không có hứng thú, nàng thậm chí còn có chút ghét bỏ. Thương Khung Ngọc bất lực, đành phải đưa ra con át chủ bài: "Ta có thể cung cấp không gian cho ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Thì ra đó là một loại trưởng thành

Không gian?

Cố Tích Cửu sáng ngời hai mắt!

Kiếp trước nàng từng đọc rất nhiều tiểu thuyết huyền huyễn, nhân vật chính trong đó thường mang theo không gian bên người. Trong không gian có thể trồng các loại thảo dược, nuôi dưỡng linh sủng, còn có đầy đủ linh khí cho người tu luyện. Thậm chí còn có thể tùy ý luyện thể trong đó, công phu có thể tăng tiến trong vòng vài ngày, trở thành cao thủ tuyệt thế.....

Có không gian sẽ có bàn tay vàng, bàn tay vàng này có thể dày hơn cả đùi. Có thể nói, có không gian sẽ có tất cả!

Hiện tại nàng rút cuộc cũng được ông trời chiếu cố, có thể có được không gian?

Ánh mắt nàng lập tức sáng ngời, nhìn chăm chăm vào nó: "Tới, tới. Nói cho ta biết, không gian của ngươi ở đâu? Mở ra như thế nào? Đi vào như thế nào?"

Thương Khung Ngọc rung mình khi bị nàng nhìn chăm chăm: "Ngươi..... ngươi..... không vào được, chỉ có thể đặt đồ vật vào trong."

Không gian lưu trữ?

Vậy cũng tốt!

Dưới sự thúc dục của Cố Tích Cửu, Thương Khung Ngọc rút cuộc rứt rề mở không gian của nó ra —— một không gian nhỏ có kích thước bằng một cái ngăn kéo.

Nhỏ như vậy?! Nhìn thì thấy rất nhỏ, chẳng lẽ có không gian vô hạn dùng để lưu trữ đồ vật?

Cố Tích Cửu không nói gì, bắt một con băng linh chuột ở trong góc, thả vào trong ngăn kéo.

Thương Khung Ngọc cuồng quát kêu lên: "Không thể là vật còn sống!"

Thì ra còn nhiều quy tắc như vậy!

Cố Tích Cửu có chút thất vọng, nhưng vẫn có chút hưng phấn. Có thể đựng vật không sống cũng được. Sau này nàng có thể lưu trữ đan dược, lò luyện đan, cùng với một số vật phẩm muôn hình muôn vẻ vào trong đó. Nếu như có thể bỏ hết tất cả mọi thứ vào trong đó, từ nay về sau khi nàng ra khỏi cửa, chỉ cần mang theo cáo lặc tay là được.....

Trên thực tế nàng đã suy nghĩ quá nhiều, Cố Tích Cửu chỉ để một đôi giày bên trong là đã tràn đầy!

Thương Khung Ngọc còn rất không vui: "Quá lớn! Quá lớn! Ta không thể đóng cửa không gian..... Nữ nhân, đừng để những thứ rác rưởi đó vào, muốn đi thì hãy để những thứ quý trọng nhất, nhỏ xinh. Ví dụ như bình dược gì đó."

Cố Tích Cửu nghiêm khắc nhìn nó: "Không gian này của ngươi chỉ nhỏ như vậy thôi sao?!"

Thương Khung Ngọc chột dạ: "Đối với một chiếc lặc tay mà nói, không gian này không nhỏ."

"Vậy ngươi còn không có ích bằng một chiếc tay nải." Cố Tích Cửu khinh thường.

"Không gian của ta có thể phát triển! Chờ ta hấp thu đủ năng lượng sẽ càng lúc càng lớn....."

Thì ra đó là một loại trường thành.

Cố Tích Cửu xoa xoa ấn đường, cảm thấy Thương Khung Ngọc này đang cố lừa nàng. Nàng thật vất vả mới có cơ hội mở bàn tay vàng, kết quả bàn tay vàng này còn mỏng hơn sợi cả sợi tóc!

Nàng dường như nhớ tới gì đó: "Ngươi nói ngươi là bách khoa toàn thư?"

"Không sai!" Thương Khung Ngọc ngao nghể.

"Người kia ở trong suối nước nóng là ai?"

"Nàng ta..... không phải là công chúa hay sao?"

Đôi mắt Cố Tích Cửu chợt lóe: "Nàng ta không giống như một vị công chúa."

Nàng luôn có cảm giác người nọ tuyệt đối không đơn giản. Khí thế trên người không giống như là một vị công chúa có thể có được.

Mặc dù sau khi đối phương bị quản chế luôn tuyệt đối nghe lời, ngoan ngoãn giống tiểu miêu, nhưng Cố Tích Cửu luôn có cảm giác nàng ta là một con sư tử.....

Càng quan trọng hơn là, nàng còn có cảm giác khuôn mặt của nữ nhân này có chút quen mắt.

"Người kia..... thật ra có chút kỳ lạ....." Lặc tay Thương Khung Ngọc cẩn thận trả lời: "Ta không thể nhìn thấu sâu cạn."

"Ý ngươi là gì?"

"Ta chỉ cần tới gần một người là có thể biết được linh lực sâu cạn của hắn, ví dụ như Dung Già La hiện tại là linh lực cấp 6, Dung Triệt là cấp 5, Dung Sở là gần cấp 5, Dung Ngôn là gần cấp 4....."

Nó nói một hơi giá trị linh lực của tất cả những người nó từng tiếp xúc, thật sự không sai chút nào.

Cuối cùng nó nói tiếp: "Nhưng vì này..... ta nhìn không ra, có vẻ như không có linh lực, nhưng lại có vẻ như sâu không thể lường được....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Nàng tới đây là..... Để luyện công?

Nếu vị công chúa kia có linh lực sâu không lường được, vậy vì sao lại ngoan ngoãn giống như tiểu bạch thỏ, mặc kệ nàng trôi như thế?

"Có lẽ nàng ta cũng là phế vật linh lực." Cổ Tích Cửu đẩy ra kết luận này.

"Chủ nhân, thế giới này đại đa số là người bình thường, dù nhiều hay ít vẫn có một phần linh lực. Thiên tài và phế vật đều rất khan hiếm, đặc biệt phế vật giống như chủ nhân không có một chút linh lực nào, chỉ sợ là người độc nhất....."

Cổ Tích Cửu không lời nào để nói, thì ra phế vật như nàng cũng quý hiếm như vậy!

Đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu không muốn tiếp tục ở chỗ này lâu hơn, sau khi thu dọn một chút thì định về nhà.

Nàng chỉ cần thuận di lần nữa là có thể trực tiếp quay về khuê phòng tướng quân phủ của nàng.

"Tích Tích, nàng tới đây là..... để luyện công hay sao?" Một giọng nói bỗng nhiên truyền vào.

Giọng nói không cao, nhưng ở trong đêm yên tĩnh như vậy vẫn rất rõ ràng. Giọng nói này là của Dung Sở, có lẽ cách bên ngoài lãnh cung này khoảng mấy chục bước.

"Hiếm khi có được đêm trăng tròn như tối hôm nay, bốn Thánh nữ tới đây hấp thu một chút tinh hoa từ ánh trăng mà thôi." Thánh nữ Thiên Ván Tông Cổ Tích Tích vẫn lạnh lùng như thường lệ, nhưng trả lời vẫn rất thoải mái.

Hai người nói chuyện một lúc, sau đó Cổ Tích Tích hỏi một câu: "Có tin tức gì về công tử họ Nhậm kia không?"

"Vẫn chưa, ngày mai ta sẽ tăng số người tìm kiếm, nhất định phải tìm cho ra được hắn! Giúp nàng lấy lại huyền hành thảo."

"Có lẽ hắn đã ra khỏi thành." Cổ Tích Tích thờ dãi.

"Chắc là không có khả năng, khi bốn vương phát hiện ra tiểu tử kia mất tích đã lập tức sai người phong tỏa cửa thành. Người gác cửa thành đều là người của bốn vương, đôi mắt bọn họ rất sắc sảo, cho dù hắn hoá trang thành nữ nhân cũng có thể nhận ra!"

"Có lẽ hắn có biện pháp khác để ra khỏi thành, chẳng phải thiếu niên công tử kia quá rồi người cũng không tìm được sao? Nói không chừng bọn họ là một nhóm."

Giọng nói của Dung Sở có chút bức bối âm ngoan: "Bọn họ không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay bốn vương! Ngày mai bốn vương sẽ hạ lệnh truy nã toàn quốc! Phải bắt bằng được bọn họ! Lấy lại công đạo cho nàng."

"Tứ điện hạ nói quá lời, ta không có hứng thú đối với thiếu niên công tử kia, chỉ muốn tìm được vị Nhậm công tử, muốn thương thảo với hắn về huyền hành thảo. Đó là vật mà gia sư đã tìm kiếm nhiều năm, tất nhiên không thể cứ buông tha như vậy. Ta đã truyền tin về sư môn, tin rằng sau khi sư phụ nghe thấy tin tức sẽ lập tức xuống núi....."

Dung Sở vỗ tay, tràn đầy vui sướng nói: "Nói như vậy, tiểu vương có thể may mắn gặp được Long tông chủ?"

"Sư phụ ta không thích phàm trần náo nhiệt, ông ấy xuống núi cũng chỉ vì huyền hành thảo. Ông ấy có khả năng sẽ trực tiếp tìm kiếm Nhậm công tử, chưa chắc đã chịu vào thành."

Tối nay hai người kia dường như nói rất nhiều, vẫn luôn thăm thì nói nhỏ, dường như vừa đi về phía bên này vừa nói.

Khi Cổ Tích Cửu vừa nghe thấy động tĩnh của hai người đã bắt đầu nhanh chóng thu dọn mọi thứ, lau sạch toàn bộ dấu vết của nàng ở đây.....

Thương Khung Ngọc buồn bực: "Người đang muốn chạy trốn? Bọn họ chắc sẽ không vào đây đâu? Hơn nữa chúng ta vẫn luôn dùng thuật truyền âm nói chuyện tâm linh với nhau, bọn họ không thể nghe được, sẽ không nghi ngờ tới lục soát nơi này....."

Cố Tích Cửu căn bản không để ý tới nó, tất nhiên nàng thường xuyên làm chuyện này, chỉ một lát đã khôi phục lại tất cả đồ đạc ở đây giống như lúc ban đầu, thậm chí ngay cả chiếc giường hàn ngọc cũng bị nàng phủ bụi lên lần nữa.....

"Đây là đâu? Bầu không khí ở đây dường như hơi lạ!" Giọng nói của Cố Tích Tích truyền đến, chỉ ngay bên ngoài lãnh cung!

"Nơi này —— được dùng để trừng phạt những hạ nhân không nghe lời, rất dơ bẩn....."

"Không đúng, ở đây hình như có hung vật!"

Rầm, một âm thanh vang lên, cánh cửa lãnh cung bỗng nhiên bị đẩy ra.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Chủ nhân của nó quá trâu bò!

Trong khi Dung Sở và Cố Tích Tích vội vàng bận rộn bắt độc trùng ở trong lãnh cung, Cố Tích Cửu đã thuận di trở lại bên trong khuê phòng của mình.

Lúc này đã là nửa đêm. Giống như thường lệ, căn bản không có người nào biết nàng từng đi ra ngoài. Giọng nói chuyện của thị nữ gác đêm bên ngoài đều ép xuống cực thấp, e sợ đánh thức nàng đang ngon giấc.

Thương Khung Ngọc rất ngưỡng mộ Cố Tích Cửu: "Chủ nhân, sao người biết Thánh nữ sẽ cảm thấy hứng thú xông vào lãnh cung?"

Chủ nhân của nó quá trâu bò!

Chẳng những kịp thời thuận di trở về, hơn nữa trước lúc trở về còn xoá sạch dấu vết về sự hiện diện của mình ở thiên điện kia, thời gian đơn giản là quá chuẩn xác!

Cố Tích Cửu nhắm mắt thiền định, không trả lời nó.

Là một cự sát thủ, nếu không có trực giác này, nàng sớm đã chết không biết bao nhiêu lần!

Hiện tại nàng để ý chính là việc khác: "Tông chủ Thiên Ván Tông mang họ Long?"

Lắc tay Thương Khung Ngọc cẩn thận lên tiếng: "Là họ Long."

"Long gì?"

"Long Tư Dạ."

"Long Tư Dạ....." Cố Tích Cửu dường như vô thức lặp lại một câu, hỏi tiếp một câu: "Thế giới này y già có tinh thông về kỹ năng giải phẫu hay không?"

"Chỉ có đệ tử Thiên Ván Tông mới hiểu cái này. Ta biết có hai người rất xuất sắc trong lĩnh vực này, tạo nên tên tuổi lớn ở đại lục Tinh Nguyệt. Nhưng, nghe nói kỹ năng của bọn họ đều không bằng sư phụ bọn họ, Long Tư Dạ mới là người quyền uy trong lĩnh vực này. Chẳng qua ngày thường ông ta gần như không xuống núi, người bình thường không thể mời ông ta. Lần này Dung Già La bị bệnh kín muốn mời ông ta, nhưng đã không thành công. Chỉ có Thánh nữ tới, Thánh nữ này còn có quan hệ mật thiết với Tứ hoàng tử....."

Cố Tích Cửu dường như cảm thấy tương đối hứng thú với Long Tư Dạ: "Long tông chủ bao nhiêu tuổi?"

"Một trăm lẻ tám tuổi." Thương Khung Ngọc trả lời rất chính xác.

Thì ra đã già như vậy.

"Những đồ đệ thành danh của ông ta tìm hiểu về y thuật giải phẫu đã bao lâu rồi?" Cố Tích Cửu hỏi tiếp một câu.

"Vị nhiều tuổi nhất có lẽ là 50 năm, nghe nói vị đệ tử kia 50 năm trước từng giúp một vị quốc quân cắt bỏ khối u ác tính ở trong cơ thể, sau đó trở nên rất nổi tiếng."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở ra một hơi, thì ra kỹ năng giải phẫu đã được lưu truyền ở đây lâu như vậy.

Vậy thì tông chủ hôm nay nàng hỏi tới, chắc hẳn không phải là Long Tích, đúng không?

Nếu như anh ta cũng đồng thời xuyên qua như mình, đó cũng nên là chuyện của mấy ngày nay, trong khi đó kỹ năng giải phẫu ở nơi này đã được truyền lưu nhiều năm như vậy...

Xem ra thật sự không phải là anh ta!

Nàng giờ tay xoa xoa ấn đường của mình, cười thầm vì sự đa nghi của mình.

Nghe thấy họ Long và kỹ thuật giải phẫu thì lập tức nghi ngờ đó là anh ta.....

Trên đời này không có quá nhiều họ Long, hơn nữa thời cô đại đúng là có kỹ thuật giải phẫu. Ví dụ như thời kỳ tam quốc có Hoa Đà, biết cách sử dụng ma phi tán*, có thể cạo độc trong xương, có thể bỏ não người chữa bệnh..... (*麻沸散: ma phiá tán được dùng để gây mê)

Vì thế nên ở thời đại này có vài vị nhân tài thông hiểu kỹ thuật giải phẫu cũng không có gì lạ.

Chẳng qua chỉ là một sự trùng hợp nho nhỏ mà thôi.

Cổ Tích Cứu tạm thời buông vấn đề này xuống, hiện tại sự tình quan trọng nhất của nàng là điều trị cơ thể này của mình.

Cơ thể nhỏ của nàng quá suy nhược, vừa gầy lại nhỏ, da khô, hoá trang thành người trưởng thành cũng giống như Chu nho, các đặc điểm vẫn rất rõ ràng.

"Thế chất phế vật này của ta không thể thay đổi hay sao?" Cổ Tích Cứu vẫn chưa từ bỏ ý định.

"Không phải..... Không phải là không thể thay đổi, nhưng..... nhưng có chút gian nan....." Thương Khung Ngọc trả lời.

Ánh mắt Cổ Tích Cứu sáng lên!

Nàng không sợ gian nan, chỉ sợ không có hy vọng.

"Ta cần phải làm gì?"

"Đầu tiên phải cần một số kỳ trân dị thảo để luyện chế Tẩy Tỳ Đan....." Thương Khung Ngọc bắt đầu lần lượt giảng giải từng bước một cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Một đôi đoạn tụ

Cổ Tích Cứu càng nghe sắc mặt càng đen ——

Nếu như nàng muốn thay đổi thể chất của tiểu thân thể phế vật này, thật sự không phải chỉ có gian nan!

Quả thực chính là khó như đi lên trời!

Đầu tiên, nàng cần một số kỳ trân dị thảo hiếm thấy, ví dụ như huyền hành thảo (幻行草) hai ngàn năm trở lên, giao long giác (蛟龙角: sừng rồng) một ngàn năm trở lên, khải linh quả (启灵果) ba ngàn năm, linh quy xác (灵龟壳) một vạn năm.....

Mấy thứ này đều là trân bảo, dù ra giá cũng không có người bán. Chỉ cần xuất hiện lập tức có thể khiến cho đại lục này oanh động, gây ra một trận tranh đoạt huyết chiến!

Đừng nói nàng không có tiền, cho dù hiện tại nàng có mấy ngàn vạn trong người, nàng cũng mua không nổi mấy thứ này!

Hơn nữa, những dược liệu liệt kê ở trên chỉ mới là thành phần chính, nàng còn cần hơn mười vị dược liệu khác để làm thuốc dẫn.

Hơn mười vị dược liệu này cũng đều là vật rất khan hiếm, mặc dù có thể mua được ở nhà đấu giá, nhưng muốn mua đầy đủ hết cũng cần ngàn vạn lượng bạc.....

Tiền! Nhiệm vụ hàng đầu ở trước mặt nàng chính là kiếm tiền!

Nàng cần phải nghĩ ra một cách tốt nhất để kiếm nhiều tiền hơn.

.....

Mấy ngày tiếp theo rất bình yên với Cổ Tích Cứu.

Có lẽ sau khi bị trục xuất vài lần nên sợ, mấy tỷ muội kia không còn tới tìm nàng gây phiền toái nữa.

Hai ngày nay Cố Tích Cửu cũng dịch dung đi ra ngoài vài lần, mỗi lần nàng dịch dung đều sẽ thay đổi một bộ dáng, vì vậy dù ở trên đường cái cũng không người nào chú ý tới nàng.

Hai ngày nay không phải nàng chỉ đi dạo không, nàng đã tìm ra được mấy cách kiếm tiền.

Ví dụ như nghề cũ mà nàng từng làm —— sát thủ!

Trong thành luôn có một số bồ cào, treo giải thưởng tước nã một số đạo tặc gì đó, mỗi một tên đều có giá trị xa xỉ. Phần thưởng xấp xỉ từ năm ngàn đến năm vạn lượng bạc.

Cố Tích Cửu thậm chí phát hiện ra hình ảnh của mình và thiếu niên thư sinh kia ở trong đồng bồ cào.

Ở trên bồ cào kia, nàng và thiếu niên thư sinh là một cặp câu kết với nhau làm việc xấu, chuyên môn ăn trộm bảo bối của nhà cao cửa rộng. Ngoài ra còn hãm hiếp giết chết tiểu thư trong phủ quan lớn. Hành vi phạm tội lớn vô kể. Phần thưởng cao nhất —— một trăm vạn lượng!

Khi Cố Tích Cửu nhìn thấy bồ cào này thì không nhận được lác lác đầu.

Không cần phải hỏi, chậu phân này là do vị Tứ hoàng tử đổ trên đầu nàng, mục đích chính là để trả thù chuyện xảy ra ở nhà đấu giá, nàng và thiếu niên thư sinh kia đồng thời xỏ mũi hấn ta. Đương nhiên, hấn ta muốn bắt nàng vẫn là vì huyễn hành thảo.....

Vì muốn đoạt lại huyễn hành thảo, hấn ta thật sự có thể sử dụng bất cứ thủ đoạn nào!

Theo thông báo trên lệnh truy nã, nàng và thiếu niên công tử kia thật sự giống như một đôi đoạn tụ, cùng nhau làm mọi thứ, không thể rời xa nhau.

Nhưng trời mới biết, nàng không hề biết tên của thiếu niên công tử kia, càng không biết hiện tại hấn đang ở phương nào.

Thiếu niên công tử kia lúc ấy bán huyễn hành thảo cho nàng, không những thành công chuyển mũi tên về phía nàng, còn thành công kéo nàng xuống nước, cùng lâm vào cảnh ngộ bị truy nã với hấn.

Cố Tích Cửu đứng trước bức họa kẻ tiếp một lát, cũng nghe những người xung quanh chỉ chỉ trỏ trỏ trên bức họa theo lệnh truy nã.

Bởi vì bức chân dung rất to chiếu vào trên mặt, Cố Tích Cửu cũng cảm thấy nghi ngờ về những đạo tặc trong những tờ bồ cào khác, nghi ngờ những người này thật ra cũng bị oan uổng.....

Nàng cảm thấy mất hứng thú với giải thưởng bắt người, chỉ có thể tiếp tục đi tìm con đường khác để kiếm tiền.

Sau đó nàng nhanh chóng phát hiện ra một con đường khác để kiếm tiền, đó chính là trở thành người đi hái thuốc, đi tới núi sâu rừng già sưu tầm các loại thảo dược quý hiếm.

Thế giới này, dã thú trên núi sâu rừng già cực kỳ hung mãnh, hơn nữa chương khí rất nặng, người đi hái thuốc cần phải có Mộc linh căn, linh lực đạt cấp 3, mới có thể trang bị đầy đủ tiến vào trong đó.

Cho dù là như vậy, vẫn thường xuyên có những người hái thuốc bỏ mạng.

Một gốc cây thảo dược quý hiếm, không biết đã nhuộm máu tươi của bao nhiêu người hái thuốc mới có thể đi tới thị trường, được đưa lên sàn bán đấu giá. Cái giá này quá đắt. Chỉ cần một cây, chính là mấy vạn lượng bạc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Cách nhanh nhất để kiếm tiền

Hái thuốc thật sự là con đường nhanh nhất để kiếm tiền!

Cố Tích Cửu quyết định trở thành người hái thuốc để làm giàu.

Sau khi đã đưa ra quyết định, Cố Tích Cửu lập tức bắt đầu lên kế hoạch. Nàng âm thầm chuẩn bị những dụng cụ cần thiết để đi hái thuốc, ví dụ như dao bạc, ví dụ như búa vàng, ví dụ như găng tay ngăn cách độc tính, ví dụ như thuốc viên phòng chống chương khí.....

Buổi tối hôm đó, khi mặt trời vừa lặn.

Cố Tích Cửu đang nằm trên giường, nghiền cứu một cuốn sách về dược do lác tay Thương Khung Ngọc đưa cho. Bên ngoài đột nhiên truyền tới tiếng pháo nổ và tiếng vui cười, cực kỳ âm ỉ.

Cố Tích Cửu gọi thị nữ tới để hỏi, lúc đó nàng mới biết được Nhị thiếu gia của Cố phủ đã trở lại. Tiếng pháo và tiếng vui cười bên ngoài chính là chuẩn bị để nghênh đón hắn. Thị nữ kia còn hỏi Cố Tích Cửu có muốn đi và tham gia nào nhiệt hay không.

Cố Tích Cửu lười biếng cười: "Náo nhiệt này thì có gì hay?" Nàng xoay người lại và bước vào phòng.

Nhóm thị nữ hai mặt nhìn nhau, trong lòng một lần nữa cảm thấy vị Lục tiểu thư này thật sự khác rất nhiều so với trước đây.

Trước đây, bất cứ khi nào Nhị thiếu gia trở về, Lục tiểu thư đều sẽ chạy như bay ra ngoài nghênh đón.....

Nhờ vào ký ức mà nguyên chủ ban tặng, Cố Tích Cửu vẫn nhớ rõ về vị Cố nhị công tử này.

Cố nhị công tử tên là Cố Thiên Triều, được sinh ra bởi Lãnh Hương Ngọc. Cố Thiên Triều là thân ca ca, cũng là nam tử duy nhất hiện nay của Cố tướng quân phủ, độc đinh.

Đối với Cố đại công tử, tên là Cố Thiên Nặc, được sinh ra bởi La Tinh Lam, là thân ca ca của Cố Tích Cửu.

Đáng tiếc, sau khi La Tinh Lam nhảy vực, hài tử kia không chịu nổi đả kích nên đã rời nhà trốn đi, vào trong khu rừng hắc ám hung dữ nhất, sau đó không bao giờ trở về, có lẽ đã bị dã thú ăn thịt. Đó là lý do vì sao tướng quân phủ không thể nào tìm được xác của hắn.

Vì vậy cho tới bây giờ, Cố Thiên Triều được sinh ra bởi Lãnh Hương Ngọc đã trở thành độc đinh.

Cố Thiên Triều là thiên tài linh lực, còn có thân phận như vậy, tất nhiên rất được coi trọng ở tướng quân phủ, luôn được mọi người vây quanh.

Cố tướng quân chẳng những truyền thụ toàn bộ tài nghệ của mình cho hắn, còn đưa hắn vào học nghệ ở Cửu Tinh Tông khi hắn mới mười hai tuổi, trở thành đệ tử nội môn của Cửu Tinh Tông.

Cửu Tinh Tông không dễ tiến vào. Một người phải đạt linh căn cấp 4 trở lên mới có thể vào. Ngoài ra cần phải khảo sát tâm tính, ngộ tính, thể năng, cùng với các chỉ tiêu khác. Chỉ những tinh hoa mới có thể tham gia. Tiến vào Cửu Tinh Tông còn khó hơn cả học sinh thi vào đại học Thanh Hoa ở thời hiện đại. Vì vậy, khi Cố Thiên Triều trúng tuyển vào Cửu Tinh Tông, tướng quân phủ đã mở tiệc ăn mừng ba ngày.

Đệ tử Cửu Tinh Tông một năm có thể về nhà thăm người thân một lần. Mỗi lần Cố Thiên Triều trở về tướng quân phủ, mọi người bốn phía đều sẽ ăn mừng.

Kết từ sau khi thân ca ca của Cố Tích Cửu là Cố Thiên Nặc mất tích, Cố Thiên Triều tất nhiên trở thành nam đinh duy nhất của tướng quân phủ, cũng là người lớn nhất. Hắn thừa kế tính cách của Lãnh Hương Ngọc, tâm cơ thâm trầm, là người có kỹ năng xử thế rất tốt, đối với đám muội muội phía dưới đều tương đối sủng ái.

Đương nhiên, trong đám muội muội hắn sủng ái không bao gồm Cố Tích Cửu.

Trước khi hắn chưa vào Cửu Tinh Tông, hắn thường xuyên cùng với đám muội muội khác hòa nhau trên cột "xấu nha đầu" này, luôn cảm thấy xấu hổ vì có một "xấu phé muội muội" như vậy. Thậm chí còn bí mật đẩy Cố Tích Cửu vào trong hồ nước lạnh, suýt nữa đã khiến tiểu nha đầu bị chết đuối, đông chết.....

Sau đó, hắn tới Cửu Tinh Tông. Khi lần đầu tiên quay về nhà thăm người thân, hắn mang về một túi quà lớn, tất cả người nhà đều có phần. Thậm chí mã phu lúc trước giúp hắn chài bôm cho ngựa cũng có một món quà nhỏ, có tình một mình Cố Tích Cửu không có.....

Khi đó Cố Tích Cửu chỉ là một tiểu hài tử sáu bảy tuổi, đã bị khi dễ còn cực kỳ tự ti. Nàng luôn trốn ở một góc và nhìn những tỷ muội đó vây quanh Cố Thiên Triều, riu riu vô cùng náo nhiệt, không có người nào để ý tới nàng, giống như nàng đã bị cô lập khỏi gia đình này.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Giống như nghênh đón người thân nhất.....

Nàng cực kỳ hâm mộ nhìn "ca ca" khí phách hăng hái phát quà cho mọi người, duy nhất không phát cho nàng. Mặc dù lúc đó nàng chỉ là một đứa trẻ nhỏ, nàng cũng đã biết đau lòng.....

Cố Thiên Triều trong lúc vô ý quay đầu lại, phát hiện ra trong nắm nàng chứa đầy nước mắt, có lẽ nhìn thấy nàng nhỏ bé đáng thương nên hắn rút cuộc cũng động lòng trắc ẩn. Hắn tiện tay lấy ở trên người ra một viên kẹo đường, ném tới trước mặt đứa trẻ: "Này, đây là quà cho muội."

Mặc dù đó chỉ là một viên kẹo đường bé nhỏ không đáng kể, nhưng đó lại là món quà đầu tiên mà Cố Tích Cửu nhận được kể từ khi nàng lớn lên, đôi mắt nàng lập tức sáng rực!

Nàng cảm động nhìn về phía ca ca tràn đầy cảm kích, có lẽ chính biểu hiện này đã khiến Cố Thiên Triều hài lòng.

Từ đó về sau, mỗi lần Cố Thiên Triều trở về, trong số quà tặng, đều có một phần cho Cố Tích Cửu.

Mặc dù những món quà mà nàng nhận được đều là những thứ không đáng tiền nhất, kém cỏi nhất, nhưng cũng đủ làm Cố Tích Cửu vui vẻ.

Vì thế nên mỗi lần Cố Thiên Triều trở về, nàng đều sẽ chạy ra nghênh đón, giống như nghênh đón người thân nhất của mình.....

Nguyên chủ Cố Tích Cửu có quá ít kỷ niệm đẹp trong cuộc đời ngắn ngủi của mình, vì vậy khi có người khác dành cho nàng một chút ấm áp, nàng sẽ nhớ rất kỹ, và nàng sẽ báo đáp lại bằng thiện ý với sự nỗ lực cao nhất, luôn nghĩ về người này.

Nàng không bao giờ biết rằng, ánh mắt người kia nhìn nàng thật ra giống như đang nhìn một con chó lưu lạc vẫy đuôi lấy lòng.....

Cuộc sống của nguyên chủ Cố Tích Cửu kết thúc ở tuổi mười ba, nàng ấy có lẽ không hiểu "thiện ý" của Cố Thiên Triều đối với nàng ấy. Hiện tại trong lòng Cố Tích Cửu lại giống như gương sáng! Muốn nàng giống như nguyên chủ chạy như bay đi nghênh đón hân? Nằm mơ!

.....

Cố Thiên Triều được chào đón vào nhà giống như một người nổi tiếng, toàn bộ đám muội muội vòn quanh hân, nói chuyện ríu rít ở bên người hân. Mẫu thân hân là Lãnh Hương Ngọc cũng bận rộn trong ngoài vì hân, liên tục phân phó người làm xung quanh, xếp ghế lót đệm rót trà cho hân.

Toàn bộ di nương cũng tới, mặc dù tâm tư mỗi người khác nhau, nhưng đều bụng một gương mặt tươi cười ân cần hỏi han đối với hân, không ngừng nịnh bợ.

Đối với Cố Tạ Thiên, công vụ luôn quán thân ông, nhưng vì nhi tử trở về nên cũng cố ý nghỉ một ngày. Hiện giờ ông đang ngồi ở trên chủ tọa, uống trà do nhi tử kính, nhìn nhi nữ vây quanh đầu gối, ông cảm thấy cực kỳ thỏa mãn.

Trong đại sảnh đột nhiên sống động lạ thường.

Cố Thiên Triều tất nhiên mang quà về, lần này hân mang về rất nhiều quà, từ xưa hân vẫn để gã sai vặt đi theo bên người phân phát, lúc này hân lại tự mình phân phát.

Quà tặng cho Cố Tạ Thiên là một thanh bảo kiếm linh lực Bình Gia Trì, nghe nói đã có một chút linh tính, có thể cảnh báo chủ nhân khi gặp phải nguy hiểm.

Lãnh Hương Ngọc nhận được một cặp búp bê làm bằng ngọc trắng, một nam một nữ, chạm trổ tinh xảo, đường cong lưu loát, bộ dáng mơ hồ có chút giống Lãnh Hương Ngọc và Cố Tạ Thiên.

Rõ ràng, món quà này hiển nhiên đã đặc biệt nhờ người chế tác, ngụ ý tốt đẹp, tượng trưng cho Cố Tạ Thiên và Lãnh Hương Ngọc phu thê ân ái, vĩnh viễn không ruộng bỏ nhau.

Món quà cho Cố Thiên Tinh là trâm cài đầu bát bảo phượng. Cây trâm được làm thủ công cực kỳ tinh xảo, nguyên liệu cũng là kim loại khan hiếm trên thế giới này được mài giữa nên. Trên cây trâm còn được khảm linh thạch, thường xuyên đeo nó sẽ có tác dụng tăng cường thể chất. Cố Thiên Tinh tất nhiên rất thích, lập tức mang ở trên đầu.

Trên cây trâm còn có một viên đá quý, khi nàng ta bước đi thì lắc lư qua lại, viên đá phía trên hợp với đôi mắt nàng ta càng thêm lung linh.

Đối với những tỷ muội khác, các món quà đều rất đa dạng, hoặc là túi hương tinh xảo, hoặc là ngọc bội trơn bóng.....

Cố Thiên Triều vẫn rất có ánh mắt, những món quà hân chọn đều mang đến niềm vui cho nữ hài tử, khiến chúng muội muội đều rất hạnh phúc.

Ngay cả những di nương cũng đều có quà, quà của các nàng cũng đều rất đẹp và tinh xảo, chủng loại giống nhau, không hề thiên vị, khiến các nàng chỉ có vui vẻ.....

Cố Tạ Thiên thường thức thanh bảo kiếm một lát, bỗng nhiên dường như nhớ tới điều gì, ánh mắt đảo qua ở trong đại sảnh: "Cửu nhi đâu? Cửu nhi không tới?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Người xấu còn thích diễn trò

Những ni nhĩ khác đều ở trong đại sảnh, duy nhất không nhìn thấy Cố Tích Cửu.

Cố Tạ Thiên nhú mày lại, nhìn về phía Lãnh Hương Ngọc: "Nàng không sai người thông báo với Cửu nhi?"

Lãnh Hương Ngọc thâm hận trong lòng, từ xưa tới nay khi ni nhĩ từ trở về, xấu nha đầu kia đều tự mình tới đây, lần này không biết vì sao lại làm bộ làm tịch

Bà ta vội cười cười, vừa sai khiến người đi mời Cố Tích Cửu, vừa mỉm cười giải thích: "Cửu nhi nhà ta và Thiên Triều luôn luôn hợp ý. Mỗi lần Thiên Triều trở về, Cửu nhi đều sẽ chạy ra nghênh đón, đảo quanh ca ca. Lần này không biết vì sao không tới..... Thiếp thân bận rộn nên đã quên mất nàng....."

Lúc này Cố Tạ Thiên mới gật gật đầu, nhìn về phía ni nhĩ từ: "Thiên Triều, con có chuẩn bị quà cho Cửu nhi hay không?"

Cố Thiên Triều không ngờ lần này phụ thân sẽ hỏi tới việc này. Hắn hơi sững sốt một chút, ngay sau đó cười nói: "Tất nhiên có chuẩn bị, chờ Cửu nhi muối muối tới, ni nhĩ từ sẽ tự đưa cho nàng."

Cố Tạ Thiên lúc này mới vừa lòng.

Cố Thiên Triều trông rất bình tĩnh, nhưng trong lòng vẫn có chút cảm giác kỳ lạ.

Phụ thân luôn luôn không để ý tới xấu nha đầu kia, lần này có chuyện gì vậy? Bắt đầu coi trọng sừu bát quái kia?

Nha hoàn đi mời Cố Tích Cửu rất nhanh đã trở lại, trực tiếp bẩm báo: "Phu nhân, tướng quân, Lục tiểu thư nói cảm thấy không thoải mái lắm, vì vậy nên không tới."

Cố Tạ Thiên nhú mày: "Không thoải mái? Không thoải mái ở đâu?" Sau đó, Cố Tạ Thiên lập tức đứng lên và đi ra phía ngoài, vừa đi vừa phân phó người đi mời đại phu.....

Ông sai bước đi nhanh như bay, nháy mắt đã đi tới cửa, khiến cho tất cả mọi người ở trong đại sảnh sững sờ.

Cố Thiên Y không chịu đựng được, cười lạnh một tiếng: "Thật đúng là người xấu còn thích diễn trò, lần này không biết lại gây ra chuyện xấu gì? Nàng thật sự tự cho mình là đại tiểu thư dòng chính?"

Cố Thiên Triều trong lòng vừa động: "Thiên Y, chuyện gì đã xảy ra? Một năm ta không ở đây, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cố Thiên Y là người lạnh lùng lạnh miệng, lập tức thêm mắm thêm muối nói một hồi đủ loại "tội ác" mấy ngày nay của Cố Tích Cửu. Theo quán tính, mấy muội muội khác cũng hòa nhau nói vài câu.

Cố Thiên Triều im lặng lắng nghe, ánh mắt chuyển qua trên mặt thân muội muội Cố Thiên Tinh nhà mình. Cố Thiên Tinh hơi rũ mắt xuống, nhìn qua có chút ủy khuất.

Hắn lại nhìn nhìn mẫu thân nhà mình, khuôn mặt Lãnh Hương Ngọc được chăm sóc rất tốt có chút tái nhợt, trong ánh mắt có chút phẫn nộ và thất vọng không kịp che dấu ——

Trong lòng hắn trầm xuống, đứng dậy: "Ta cũng lâu rồi không gặp Cửu nhi muội muội. Nếu nàng cảm thấy không thoải mái, ta đây cũng đi thăm nàng một chút."

Hắn thật sự muốn nhìn xem chuyện gì đã xảy ra với xấu nha đầu kia, vì sao bỗng nhiên lại nhận được nhiều sự chú ý của mọi người như thế?

Đại tiểu thư dòng chính?

Hừ! Hiện tại chỉ có hắn mới là dòng chính duy nhất! Hắn là con vợ cả, muội muội của hắn Cố Thiên Tinh chính là đích nữ. Cố Tích Cửu là sừu bát quái, không xứng!

Hắn vừa rời đi, những người khác tất nhiên cũng muốn đi xem náo nhiệt một chút, vì vậy bọn họ cũng đi theo ra ngoài.

.....

Khi đám người Cố Thiên Triều đuổi tới sân Cố Tích Cửu, bọn họ lập tức nhìn thấy Cố Tích Cửu - trên người cảm thấy không thoải mái, đang chơi đánh đu trong sân. Và Cố Tạ Thiên vội vàng chạy tới đây trước tiên, đang đứng bên cạnh xích đu, ngẫu nhiên giúp nàng đẩy một cái. Khi xích đu lên quá cao, ông còn lo lắng dặn dò một câu: "Chậm một chút, đừng đu quá cao, con sẽ bị đau đầu, cẩn thận kéo ngã."

Một bức tranh cha con rất đẹp!

Sắc mặt Cố Thiên Tinh khê biến, ngón tay nắm chặt ở trong ống tay áo. Nàng ta được phụ thân sủng ái như vậy, nhưng khi chơi đánh đu vẫn chưa từng

được phụ thân đẩy như thế!

Bởi vì đường đường là Cố tướng quân, ông không có hứng thú đối với đồ chơi của tiểu hài tử, giúp nữ nhi đẩy đu dây sẽ tự hạ thấp mình, hiện tại vì sao ông lại không sợ hạ thấp bản thân?

Trong lòng nàng ta bấp bênh, trong lòng những muội muội khác càng bấp bênh hơn, sắc mặt cả đám đều không tốt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Con phải cẩn thận một chút

Cố Thiên Triều cau mày nhìn về phía xích đu, ánh mắt trở nên nghiêm trang hơn.

Tiểu sừ bát quái luôn bị hấn xem thường, giờ phút này đang mặc một thân váy đỏ và đứng ở trên xích đu. Xích đu đung đưa, váy đỏ như lửa xẹt qua lưu lại độ cong duyên dáng, mái tóc đen của nàng cùng nhau phát phối, tạo nên một khung cảnh tuyệt đẹp.

Trước đây, mỗi lần Cố Thiên Triều nhìn thấy nàng, mặt nàng đều luôn xám như tro tàn. Nàng luôn mặc những chiếc váy không vừa người, tóc tai lộn xộn che mất một nửa khuôn mặt, bất luận nhìn thấy ai đều co đầu rụt cổ, tiêu chuẩn rất thấp.

Hiện tại nàng giống như đã thay đổi thành người khác, một thân váy đỏ khiến làn da luôn luôn tái nhợt của nàng trở nên sáng sủa hơn.

Mái tóc trên trán gài đúng chỗ ngửa, che đầy hơn nửa cái bốt trên trán, chiếc mũi xinh xắn, hai tròng mắt sáng ngời. Bởi vì nàng vừa mới vận động, hai má nàng vẫn còn ửng hồng. Thậm chí đôi môi đã từng khô nứt tái nhợt, lúc này cũng no đủ sáng lên màu hồng mượt.

Rõ ràng vẫn là dung mạo kia, nhưng lại giống như đã thay đổi thành người khác, nếu tiếp tục nhìn như thế thật sự không thể cảm giác được nàng xấu xí, thậm chí mơ hồ còn có một vẻ đẹp rung động lòng người ——

Cố Thiên Triều có chút ngây người, Cố Thiên Y lại nhìn không được: "Không phải Lục muội nói trên người không thoải mái sao? Vì sao lại chạy ra đây chơi đánh đu?"

Cố Tích Cửu phớt lờ nàng ta, mỉm cười với Cố Tạ Thiên: "Phụ thân, phiên người đẩy mạnh hơn một chút, con muốn đu cao hơn."

Ánh mắt Cố Tạ Thiên sáng lên!

Mấy ngày gần đây, đây là lần đầu tiên Cố Tích Cửu gọi ông một tiếng phụ thân! Ông đã chờ đợi nó trong một thời gian dài!

Ông vội vàng đẩy tiếp một lượt, còn không quên dặn dò: "Con phải cẩn thận một chút."

Mọi người: "....."

Mặt đẹp của Cố Thiên Y biến xanh!

Những người khác cũng đều hai mắt nhìn nhau. Mặc dù Cố Thiên Tình luôn luôn giòi về che dấu cảm xúc, giờ phút này mặt đẹp cũng có chút tái nhợt, mím chặt miệng nhỏ.

Ánh mắt Cố Thiên Triều chột lóe, đáy mắt trở nên tối tăm lại. Hấn tiến lên vài bước, cười nói: "Cửu Nhi, ca ca về mà muội không ra nghênh đón, còn có lòng chơi đánh đu ở đây. Xuống đây, để ca ca nhìn xem muội có cao hơn hay không."

Hấn vuron tay ra đã nắm được dây xích đu, dùng sức buộc chiếc xích đu dừng lại.

Hấn ra tay cực nhanh, nhanh đến nỗi Cố Tạ Thiên không kịp ngăn cản.

Chiếc xích đu đang đu ở điểm cao nhất, đột nhiên bị ép dừng lại, quán tính quá lớn khiến cho cả người Cố Tích Cửu bỗng nhiên nhoáng lên, trực tiếp quay cuồng và bay thẳng lên không ——

"Cẩn thận!" Sắc mặt Cố Tạ Thiên biến đổi, không kịp giữ lấy nàng, chỉ có thể nhìn thân hình nhỏ xinh của nàng giống viên pháo, cứ như vậy trực tiếp bay ra ngoài!

Đây đúng là hiệu quả mà Cố Thiên Triều muốn thấy!

Hấn muốn nàng ngã ra ngoài xấu mặt, tốt nhất là ngã gãy chân hoặc gãy gì đó.....

Hắn còn ra vẻ kinh hoàng, bước về phía trước một bước: "Cửu nhi ——"

Hắn vốn chỉ cố làm ra vẻ hét lên, nhưng khi nhìn thấy rõ phương hướng Cổ Tích Cửu bay ra, giọng nói của hắn đã thay đổi: "Cẩn thận!"

"Bịch!"

"Ai nha!"

Sự cố phát sinh ở trong nháy mắt, cả người Cổ Tích Cửu bay ra, vừa lúc đâm sầm vào Lãnh Hương Ngọc đang đứng xem náo nhiệt cách đó không xa!

Lãnh Hương Ngọc võ công thấp kém, lại sống trong nhung lụa đã lâu, công phu trên người đã sớm mai một. Bà ta vừa bị Cổ Tích Cửu đánh đầu vào ngực, hét một tiếng chói tai "ai nha", cả người không tự chủ được lui về phía sau vài bước. Bà ta ngã xuống trong tư thế khó xử, đầu đập mạnh xuống mặt sân đá xanh, tạo nên một âm thanh lớn! Bà ta trực tiếp choáng váng, những ngôi sao nhảy múa như mưa trước mắt.....

Không biết vì sao Cổ Tích Cửu lại xui xẻo biến bà ta trở thành thịt lót, trực tiếp đâm tới trên người bà ta. Dưới áp lực của cú va chạm, Lãnh Hương Ngọc hít mạnh một hơi, hôn mê bất tỉnh!

Mọi người: "....."

"Mẫu thân!" Cổ Thiên Triều rút cuộc tỉnh táo và lao thẳng tới, giờ tay muốn kéo Cổ Tích Cửu ra trước.

Không ngờ bàn tay hắn còn chưa kịp tới, Cổ Tích Cửu đã theo đà lăn một cái, lăn xuống từ trên người Lãnh Hương Ngọc. Cú chộp này của Cổ Thiên Triều vừa lúc chộp vào vạt áo trước ngực của Lãnh Hương Ngọc ——

"Roẹt roẹt!" Hắn dùng sức quá mạnh, một chộp này đã xé rách một vạt áo của Lãnh Hương Ngọc, lộ ra một bộ ngực trắng như tuyết.....

Mọi người: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Nhi tử không phải cố ý.....

Cổ Thiên Triều: "....."

"Hỗn trướng!" Cổ Tạ Thiên rút cuộc có phản ứng lại, ông quả thực tức muốn hộc máu!

Cổ Tạ Thiên đánh một chưởng tới Cổ Thiên Triều, khiến hắn phải liên tục lui về phía sau vài bước, sau đó Cổ Tạ Thiên cởi chiếc áo choàng trên người mình ra, khoác lên trên người Lãnh Hương Ngọc, tránh cho bà ta bại lộ cảnh xuân ở mặt mọi người. Sau đó ông còn kiểm tra tình mạch của bà ta, phát hiện bà ta chỉ bị bể khí do cú va chạm vừa rồi, ngoài ra không có trở ngại khác.

Cổ Tạ Thiên là cao thủ võ lâm, việc trị liệu này vẫn là sở trường của ông, ngón tay nhẹ nhàng bóp huyết đạo tương ứng ở trên người Lãnh Hương Ngọc mấy cái. Lãnh Hương Ngọc "ai nha" một tiếng, rút cuộc cũng tỉnh lại. Bà ta vừa tỉnh đã theo bản năng khóc mắng một câu: "Đâm chết ta, tiểu tiện....." Câu sau chưa kịp nói ra, bà ta đã nhìn thấy gương mặt xanh mét của Cổ Tạ Thiên, rút cuộc không mắng tiếp nữa, nhưng vẫn không cảm được nước mắt.

Trong lòng Cổ Tạ Thiên bức bối, đứng dậy lạnh giọng nói: "Khóc cái gì? Chẳng phải là chuyện tốt nhi tử bảo bối của nàng làm ra hay sao?! Nàng là phu nhân tướng quân, trước mặt người khác hãy chú ý tới phong độ của mình! Khóc sụt mướt thành bộ dáng gì?!"

Sau những lời sắc bén của ông, nước mắt của Lãnh Hương Ngọc cũng phải lui trở về.

Cổ Thiên Triều đứng ở bên cạnh cứng miệng, không biết nói gì.

Cổ Tạ Thiên trừng mắt liếc nhìn hắn một cái: "Ngươi vừa rồi hấp tấp bộp chộp nắm dây xích đu làm gì? Làm hại muội muội ngươi ngã xuống từ trên cao!"

Cổ Thiên Triều có khổ mà nói không nên lời, một khuôn mặt tuấn tú ngẹn đến mức đỏ bừng: "Ta..... ta..... nhi tử không phải cố ý....."

Cổ Tạ Thiên không hề để ý đến hắn, ánh mắt chuyển tới trên người Cổ Tích Cửu lúc này đã đứng lên khỏi mặt đất.

Bởi vì có Lãnh Hương Ngọc trở thành lớp đệm thịt giảm xóc, Cổ Tích Cửu ngoại trừ quần áo đầu tóc có chút lộn xộn, thật ra không bị thương tổn gì. Lúc này nàng đang dựa trên một thân cây trong viện, nhấp miệng nhỏ nhìn một màn này. Một đôi mắt ngăm đen của nàng, nhìn không ra cảm xúc.

"Cửu nhi, con có sao không?" Cổ Tạ Thiên đi qua, vươn tay nắm lấy tay nhỏ của nàng, muốn bắt mạch cho nàng một chút.

Cổ Tích Cửu vừa lúc nhấc tay lên, tránh khỏi bàn tay của Cổ Tạ Thiên, thờ ơ nói: "Tích Cửu may mắn mạng lớn."

Cổ Tạ Thiên ngượng ngùng: "Cửu nhi của ta là người lương thiện, tất nhiên có phúc khí lớn, sẽ không sao....."

Ông lại trừng mắt nhìn Cổ Thiên Triều một cái: "Tiểu tử hỗn trướng, còn không mau qua đây xin lỗi muội muội người đi?!"

Khuôn mặt tuấn tú của Cổ Thiên Triều xanh trắng đan xen. Hắn đành phải đi tới nhận lỗi, kêu vài tiếng muội muội tốt, nói vài câu rằng mình không phải cố ý, đừng nên trách tội hắn.

Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, yên lặng chờ hắn kết thúc những lời xin lỗi. Sau đó nàng mới cười như không cười mở miệng: "Thì ra Cổ nhị thiếu gia thật sự không hề cố ý. May mắn, may mắn Lãnh di nương đã thay Tích Cửu chần một chút, nếu không chỉ sợ ta đã không thể đứng ở đây nói chuyện với Nhị thiếu gia thế này, cũng không nghe được Nhị thiếu gia nhận lỗi."

Cổ Thiên Triều: "....." Từ khi nào thì nha đầu này có được miệng lưỡi sắc bén như vậy? Khiến hắn không thể phản bác một câu, khuôn mặt tuấn tú của hắn lại đỏ lên.

Cổ Tích Cửu xoay chuyển ánh mắt, dừng ở trên khuôn mặt của Lãnh Hương Ngọc vẫn đang ngồi dưới đất, hiếm khi quan tâm mở miệng: "Lãnh di nương có sao không?"

Từ trước tới nay, Lãnh Hương Ngọc chưa từng ăn một đòn như vậy. Nhưng lúc này đây lại do nhitừ gây họa, bà ta không thể trách cứ hay đổ lỗi cho ai, chỉ có thể ngậm bồ hòn chịu đựng.

Lần này bà ta bị đâm không nhẹ, chẳng những đau gáy, nơi ngực cũng đau đến nỗi ruột gan cồn cào. Bất ta nhìn sắc mặt nhitừ xanh trắng đan xen đang đứng bên cạnh, sợ nhitừ cảm thấy áy náy nên bà ta không dám biểu hiện ra ngoài.

Dưới sự nâng đỡ của nha hoàn, bà ta miễn cưỡng đứng lên. Khi nghe thấy Cổ Tích Cửu hỏi mình như thế, bà ta lại miễn cưỡng cười một cái, còn rộng lượng nói: "Không..... không sao, chỉ cần Cửu nhi không sao là tốt."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Đây là lễ đưa cho Cửu nhi?

Cổ Tích Cửu hất nhẹ tóc đẹp trên trán một chút, cười nói: "Cửu nhi tất nhiên không sao, Cửu nhi may mắn mạng lớn. Hơn nữa ông trời có mắt, luôn ban phước cho Cửu nhi được an toàn ngay trong thời điểm quan trọng. Di nương, có đúng hay không?"

Lãnh Hương Ngọc: "....." Trong lòng bà ta tức giận gần như hộc máu, nhưng không thể nói gì? Bà ta chỉ có thể đồng ý một tiếng: "Rất đúng, rất đúng..... Cửu nhi thật có phúc khí....."

Trong lòng Cổ Thiên Triều lại có một chút nghi ngờ, vừa rồi Cổ Tích Cửu ngã một cú cũng quá trùng hợp!

Hắn vừa rồi dưới tình thế cấp bách đã túm nàng một cái, dùng tới tám phần công lực, tốc độ cực kỳ mau. Nhưng Cổ Tích Cửu trời xui đất khiến vẫn trốn đi được, ngay một sợi tóc của nàng hắn cũng chưa đụng tới. Đây cũng là ngẫu nhiên?

Trong lòng hắn vừa động, vươn tay một cái đã bắt được cổ tay của Cổ Tích Cửu: "Cửu nhi, vừa rồi ca ca thật sự xin lỗi. Tới, để ca ca nhìn xem muội có bị thương hay không?"

Nhìn thì giống như hắn đang xem xét thương thế của nàng, nhưng hắn lại đang âm thầm tra xét linh lực ở trên người nàng.....

Một lát sau hắn buông cổ tay nàng ra. Hắn đã suy nghĩ quá nhiều, nha đầu này vẫn là phế tài linh lực, trên người không hề có một chút linh lực.

Cổ Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn, muốn cười mà không cười được: "Nhị thiếu gia có tìm ra điều gì hay không?"

"Không có gì, Cửu nhi hiền lành tất có phúc khí, không hề bị thương." Cổ Thiên Triều chỉ có thể nói như vậy.

Một hồi phong ba nhỏ nhơ cứ trôi qua như vậy, Lãnh Hương Ngọc chịu đựng đau đớn quay về thay quần áo trước.

Cổ Tạ Thiên muốn hóa giải mâu thuẫn nhỏ này, cố tình nhẹ nhàng nói: "Tất cả đều không sao, xem như may mắn. Hiếm khi Thiên Triều trở về, người một nhà chúng ta hãy cùng nhau đoàn tụ. Cửu nhi, con cũng tới đây đi. Trước đây không phải con rất thích ca ca trở về hay sao? Đúng rồi, Thiên Triều còn chuẩn bị quà cho con, nó vẫn luôn quan tâm tới con. Thiên Triều, con đã chuẩn bị quà gì cho muội muội con? Nhanh lấy ra đây."

Cố Thiên Triều dừng lại một chút: "Điều này....."

"Điều này cái gì? Mau lấy ra đây." Ánh mắt Cố Tạ Thiên chăm chú nhìn vào trên ống tay áo của Cố Thiên Triều.

Trong ống tay áo của Cố Thiên Triều có một cái túi trữ vật. Túi trữ vật không lớn, nhưng có thể để vào rất nhiều đồ trong đó. Tất cả những món quà Cố Thiên Triều đưa ra hôm nay, đều được lấy ra từ trong túi trữ vật kia.....

Bị phụ thân nhìn chăm chăm như vậy, Cố Thiên Triều chỉ có thể căng da đầu lấy một món đồ từ trong túi trữ vật ra và đưa cho Cố Tích Cửu.

Một chiếc trâm bạc.

Một chiếc trâm bạc bình thường, thủ công thô ráp, thậm chí mặt trên không có hoa văn gì, trên thị trường rất dễ dàng mua được loại này, hai lượng bạc một chiếc, mỗi một nữ tử ở Phi Tinh Quốc gần như đều có chiếc trâm cài này.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên trầm xuống!

"Đây là quà con muốn tặng Cửu nhi?" Những nha đầu trong tướng quân trong phủ của ông còn mang những chiếc trâm cài đầu xa hoa hơn nhiều!

Cố Tạ Thiên vẫn luôn cho rằng nhi tử đối xử rất tốt với Cửu nhi, không ngờ ——

Cố Thiên Triều âm thầm kêu khổ trong lòng, trong cảm nhận của hắn, xấu nha đầu kia vẫn luôn giống như cỏ dại, sẽ không có người để ý.

Hắn thoáng đưa cho nàng một món quà đều giống như một sự ban ân lớn, tiểu nha đầu mang ơn đội nghĩa hắn cũng là điều bình thường.

Thật ra trong lòng hắn căn bản chưa bao giờ quan tâm tới muội muội này, thậm chí còn chán ghét nàng.

Vì vậy ngay cả mỗi lần mang quà về cho nàng đều là tùy cơ ứng biến, tùy tiện mua một cái gì đó ở trên phố là được.

Trâm bạc làm quà cho nàng lần này đã là món đồ cao cấp nhất hắn từng mua cho nàng.....

Hắn cho rằng trâm bạc này cũng đủ khiến cõi lòng của tiểu nha đầu tràn đầy cảm kích mà vây quanh hắn mấy vòng, nhưng không ngờ lần này trở về mọi thứ đã thay đổi như thế ——

Rõ ràng cây trâm khá lạnh nhưng lại giống như than lửa nằm ở trong tay hắn, đưa ra không được mà cất đi cũng không xong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Đối xử với nàng giống như khát cái

May mắn Cố Thiên Tinh vẫn rất nhanh trí, nhanh chóng ngắt lời: "Ca ca, ca lấy nhầm quà rồi sao? Cây trâm này chẳng phải muội nhờ ca mua cho bà Trương hay sao? Sáng nay bà Trương còn nhắc vì sợ ca ca đã quên."

Nàng ta tiếp nhận cây trâm kia và nhét vào trong ống tay áo, sau đó từ trong ống tay áo móc ra một cây trâm vàng khác: "Ca ca, đây mới là quà ca muốn đưa cho Cửu nhi muội muội. Trước đó ca đã đưa cho muội, nói muội đưa cho muội ấy. Ca ca quá nhiều chuyện nên đã quên rồi, may mà tiểu muội vẫn còn nhớ rõ."

Nàng ta vừa nói vừa đi đến bên cạnh Cố Tích Cửu, đưa cây trâm vàng trong tay tới trước mặt Cố Tích Cửu: "Cửu nhi, đây là quà nhị ca tặng muội. Hãy thử xem có hợp hay không?"

Nàng ta chỉ nói một vài lời đã hoá giải được sự xấu hổ này.

Cố Thiên Triều cảm kích nhìn nhìn muội muội mình, sau đó lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu đứng ở nơi đó khoanh tay không nói lời nào.

Cố Tích Cửu rút cuộc liếc mắt nhìn hắn, trong ánh mắt mang theo lạnh nhạt, khiến cho Cố Thiên Triều luôn luôn mắt cao hơn đầu cảm thấy lo lắng một cách khó hiểu!

Rõ ràng đối phương vẫn còn là một hài tử, nhưng ánh mắt lại cực kỳ sắc bén, giống như chỉ liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu hắn hoàn toàn, khiến hắn không thể nào che dấu được cái "tiểu" trong vẻ hoa lệ bề ngoài.

Trong một khoảnh khắc như vậy, hắn cho rằng Cố Tích Cửu sẽ rất có cốt khí không tiếp nhận cây trâm vàng này, muốn hắn xấu hổ hơn.

Nhưng không ngờ Cố Tích Cửu cười cười, tiếp nhận cây trâm vàng kia: "Vậy đa tạ, hiếm khi được nhị thiếu gia suy nghĩ cho ta."

Trong lòng Cố Thiên Triều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Khi hắn đang muốn mở miệng nói nàng mang cây trầm lên để mọi người nhìn một cái, không ngờ Cố Tích Cửu đã ung dung mở miệng: "Tất cả những món quà mà Nhị thiếu gia tặng, Tích Cửu vẫn luôn trân trọng và cất giữ chúng cẩn thận. Cây trầm này quý giá như vậy, Tích Cửu cảm thấy tiếc nếu mang nó lên, vẫn nên cất cùng với những món quà lúc trước thì hơn." Sau đó nàng phân phó thị nữ bên người: "Đi vào trong phòng ta, lấy cái tráp đồ trên tủ đầu giường ra đây."

Thị nữ vâng lời rời đi.

Sắc mặt Cố Thiên Triều hơi đỏ, gượng cười nói: "Cửu nhi, cây trầm mua về là để mang, không cần phải cất giữ....."

Hắn còn chưa nói xong, thị nữ đã nhanh nhẹn ôm cái tráp đồ đi tới.

Cố Tích Cửu mở tráp ra, lộ ra những thứ bên trong.

Có một cây trầm gỗ, một cái túi nhỏ một màu mà ngay cả người hầu trong phủ cũng không muốn dùng, một đóa hoa bằng vải, còn có một viên đá với hình dạng có chút đặc biệt.....

Tất cả mọi thứ đều được cất giữ rất gọn gàng, được phủ bằng vải bố mềm. Điều này có thể thấy được nguyên chủ xem mấy thứ này giống như bảo bối bao nhiêu.

Cố Thiên Triều tặng quà cho Cố Tích Cửu đều là những thứ thuận tay mua ở trên phố, thậm chí đôi khi còn nhặt ở ven đường, căn bản không hề để tâm, vì vậy hắn tất nhiên không nhớ được những năm trước đó đã tặng nàng cái gì.

Nhưng hiện tại nhìn thấy thì hắn mới mơ hồ có chút ấn tượng ——

Lúc này nhìn thấy mấy thứ này được cất giữ gọn gàng như vậy, trong lòng hắn đột nhiên run lên, trên mặt cũng trở nên nóng bừng!

Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng nhìn thấy được mấy thứ này, trong lòng ông bỗng cảm thấy hụt hẫng!

Ông thật sự quá xem nhẹ hài tử này lâu lắm rồi! Hài tử này rốt cuộc đã thiếu bao nhiêu tình yêu mới xem những thứ rách nát kia là bảo bối?!

Ông vẫn luôn cho rằng nhi tử đối xử với Tích Cửu rất tốt, không ngờ hỗn đản này lại xem nàng giống như khát cái.....

Ông vừa thẹn vừa tức, lạnh lùng trừng mắt liếc nhìn Cố Thiên Triều một cái, sau đó ông thuận tay cầm cái tráp kia lên, bàn tay khẽ lắc, một ánh sáng màu vàng nhạt chọt loé, tráp gỗ cùng với tất cả mọi thứ bên trong đều vỡ thành bụi, vương vãi rơi xuống mặt đất.

"Cửu nhi, con là nữ nhi của Cố Tạ Thiên ta, xứng đáng với những thứ tốt nhất, cha còn có thứ tốt tặng con. Đi, đi tới thư phòng cùng cha!" Ông lập tức kéo Cố Tích Cửu rời đi.

Mọi người: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Những người khác -- đều không phải!

Mọi người: "....."

Đây là lần đầu tiên Cố Thiên Triều bị cha mình phốt lò tại chỗ, ngón tay trong ống tay của hắn chạm rầy nắm chặt ——

Hôm nay thật sự đã thay đổi rồi!

Không được, hắn sẽ không cho phép điều đó xảy ra!

Nha đầu kia chính là cô đại, cô đại nên sống dưới đất và bị người giẫm đạp, sao có thể nhận được sủng ái?!

Hắn nhìn về phía thân muội Cố Thiên Tinh của mình, miệng nhỏ của Cố Thiên Tinh cũng đang mím chặt.

Ánh mắt hắn chọt loé: "Thiên Tinh, đi theo ca, ca có chuyện muốn hỏi muội." Hắn bước đi ra ngoài trước.

Ánh mắt Cố Thiên Tinh sáng lên, lập tức đi theo hắn.

Hiện tại, huynh muội bọn họ mới là dòng chính, mới là chủ nhân tương lai của tướng quân phủ, những người khác —— đều không phải!

.....

Cố Tích Cửu đã kiểm được một khoản ở trong thư phòng Cố Tạ Thiên. Cố Tạ Thiên nóng lòng muốn bồi thường cho nàng, vì thế đưa nàng tới Trân Bảo Các, hào phóng cho nàng chọn bất cứ bảo vật nào trong đó.

Tướng quân phủ đã tồn tại nhiều năm như vậy, trong Trân Bảo Các tất nhiên có rất nhiều thứ tốt. Rất nhiều thứ quý giá được bày trên mấy cái giá gỗ đàn hương.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không khách khí với ông, quả nhiên chọn lấy vài món. Nàng còn cực kỳ tinh mắt, chọn ra được mấy bảo vật đều rất có ích.

Ví dụ như một thanh đoản kiếm hai lưỡi, ví dụ như một chiếc áo lụa bằng vàng bất khả xâm phạm, ví dụ như một cái túi trữ vật màu xanh ngọc.

"Cửu nhi, vì sao con lại chọn cái này?" Ánh mắt Cố Tạ Thiên dừng trên túi trữ vật ở trong tay nàng.

Ở thế giới này, mặc dù túi trữ vật là thứ rất khan hiếm quý giá, nhưng trong Trân Bảo Các của tướng quân phủ vẫn có hai cái.

Túi trữ vật cũng được phân chia phẩm cấp, thượng phẩm - là loại túi có phẩm cấp tốt nhất, tiếp đó chính là trung phẩm và hạ phẩm.

Trong này có hai túi trữ vật trân quý, có phẩm cấp là trung phẩm và hạ phẩm.

Cố Tích Cửu đã lựa chọn cái túi hạ phẩm, được đặt ở một góc rất tối.

Trong khi một cái khác được đặt ở một nơi tương đối dễ nhìn thấy, thậm chí chiếc hộp chứa nó cũng xa hoa hơn cái túi mà Cố Tích Cửu đã lấy.

Cố Tích Cửu nhìn nhìn túi trữ vật trong tay, thật ra nàng cũng biết cái này không tốt bằng cái kia, nhưng Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng liên tiếp truyền âm trong đầu nàng, nói nàng chọn cái này.

Cố Tạ Thiên đưa một cái khác tới trước mặt nàng: "Cửu nhi, cái này là túi trữ vật trung phẩm, cái kia của con chỉ là hạ phẩm. Hay là con lấy cái này đi?"

Túi trữ vật trong tay Cố Tạ Thiên có màu hồng nhạt, màu sắc trông hấp dẫn hơn, vừa nhìn thấy chính là bảo vật, so với cái túi trong tay Cố Tích Cửu muốn cao cấp hơn nhiều, hơn nữa cũng thích hợp cho nữ hài tử sử dụng.

"Phải là cái này, chủ nhân, phải lấy cái này. Đừng lấy cái loè loẹt kia! Đẹp chứ không xài được!" Lắc tay Thương Khung Ngọc lo sợ Cố Tích Cửu sẽ đổi ý, tiếp tục truyền âm.

Vì thế Cố Tích Cửu vẫn không thay đổi, để cái túi trữ vật kia vào trong ống tay áo, giọng điệu kiên định: "Cửu nhi cảm thấy tương đối hợp ý với nó, vì thế vẫn muốn lấy nó. Hơn nữa, nữ nhi cũng không có nhiều thứ lắm, cái này là đủ rồi."

Rõ ràng là mấy câu nói rất bình thường, nhưng lại khiến Cố Tạ Thiên thất thần một lát.

Sau khi Cố Tích Cửu đi ra ngoài, ông ngửa đầu nhìn trời, thở dài một hơi: "A Tĩnh, nó thực sự đã chọn hai vật mà nàng từng dùng. Là..... là nàng đang chỉ điểm cho nó hay sao?"

Ông lại cúi đầu nhìn nhìn túi trữ vật trung phẩm trong tay, sau đó thở dài một hơi: "A Tĩnh, cái túi trữ vật này năm đó ta dự định sẽ đưa cho nàng, muốn nàng hồi tâm chuyển ý. Nhưng không ngờ rằng ta còn chưa kịp đưa cho nàng, nàng..... nàng đã ôm hải tử chạy mất. Nàng thà rằng nhảy vực cũng không chịu trở về với ta..... A Tĩnh, nếu nàng còn sống, nàng có bao giờ hối hận hay không....."

.....

Tướng quân phủ vốn tưởng rằng chỉ là một hồi gia yến, không ngờ mọi người còn chưa kịp ngồi xuống đã có hai vị khách quý tới chơi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Muốn cưới một người làm Thái Tử Phi?

Thái tử Dung Già La, thập nhị hoàng tử Dung Ngôn.

Hai vị hoàng tử giá lâm, tất nhiên được cung kính hoan nghênh đón vào.

Trong lòng Cố Tạ Thiên vẫn rất buồn bực, Dung Ngôn thì không sao. Hắn ta là con rể tương lai của tướng quân phủ, cũng là khách quen ở đây. Hắn ta chạy tới đây tham gia náo nhiệt cũng không có gì lạ.

Nhưng vì sao Thái tử lại tới?

Cố Tả Thiên cảm thấy mờ mịt cùng với thấp thòm bất an.

Người trong triều đình đều biết, tướng quân phủ cùng phe với Tứ hoàng tử, ngày thường vị Thái tử này căn bản sẽ không tới cửa, lúc này vì sao mặt trời lại mọc ra từ phía Nam?

Dù thế nào chăng nữa, ngoài mặt ông vẫn là phải đón tiếp chu đáo, lập tức phân phó người chuẩn bị đón tiếp riêng hai vị điện hạ.....

Dung Già La nhấc tay, nhẹ nhàng cười: "Cố tướng quân không cần khách khí, bốn cung và Thập Nhị đệ nghe nói lệnh lang trở về nên đặc biệt đến thăm mà thôi, không cần câu nệ về hình thức, chúng ta hãy cùng ngồi với nhau." Hắn luôn có một loại uy thế của thượng vị giả, khiến người không dám cự tuyệt.

Cố Tả Thiên không thể nào từ chối đề nghị của hắn, sau khi nói vài câu khách khí, rốt cuộc ông cũng mời hai vị này ngồi trên ghế chủ vị.

Dù sao hai vị hoàng tử vẫn là người ngoài, theo lý thì không nên dùng chung bữa cùng với các nữ quyến của tướng quân phủ. Cố Tả Thiên vốn định lên kế hoạch chỉ bản thân mình và nhi tử cùng dùng bữa với hai vị điện hạ, các nữ quyến đều quay về nội trạch và an bài trong sân của bọn họ.

Nhưng một câu của Dung Già La đã phá kế hoạch của ông: "Cố tướng quân, các người nên ngồi như thế nào thì cứ ngồi thế ấy, bốn cung thích cảm giác gia yên."

Hắn đảo mắt nhìn qua tất cả mọi người ở trong đại sảnh, giọng điệu nhạt nhẽo: "Ta sớm nghe nói Cố tướng quân sinh được mấy nữ nhi tốt, đáng tiếc bốn cung luôn vô duyên nên không gặp được. Thập Nhị đệ của bốn cung là con rể tương lai trong phủ, chúng ta cũng coi như người một nhà, ở đây cũng không có người ngoài, vì vậy tướng quân hãy mời các chư vị tiểu thư trong phủ ra đây cùng ngồi. Người một nhà cùng dùng chung bữa sẽ náo nhiệt hơn."

Cố Tả Thiên: "....."

Ông thật sự không biết trong hồ lô của vị Thái tử này chứa gì.

Chẳng lẽ hắn đã nhìn trúng nữ nhi nhà mình?

Muốn cưới một người làm Thái Tử Phi?

Nhân tiện kéo tướng quân phủ của ông về phe Thái tử?

Tất cả đều có khả năng.....

Quan trường giống như chiến trường, trong quan trường cũng kiêng kị nhất là thiếu quyết đoán.

Cố Tả Thiên ủng hộ Tứ hoàng tử, tất nhiên không muốn mấy nữ nhi của mình có liên quan gì tới vị Thái tử này. Ông vội vàng tìm mấy lý do thoái thác, nói rằng nhóm tiểu nữ xấu xí thô lỗ không xứng đáng để gặp Thái tử.

Dung Già La ngồi ở trước bàn, ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên mặt bàn, cười như không cười liếc mắt nhìn Cố Tả Thiên một cái: "Bốn cung chỉ tò mò muốn gặp các nàng một lần mà thôi, Cố tướng quân ra sức khước từ như vậy, chẳng lẽ cảm thấy bốn cung không có tư cách hay sao?"

Một câu trực tiếp chụp mũ như vậy khiến Cố Tả Thiên tái mặt, ông chỉ liên tiếp nói không dám không dám. Không còn lựa chọn khác, ông đành phải phái người gọi chúng nữ nhi ra ngoài chào hỏi.....

.....

Mặc dù Cố Tích Cửu đi vào thế giới này cách đây không lâu, nhưng nàng vẫn hiểu rất rõ thế cục của thế giới này. Nàng cũng biết sự cạnh tranh giữa các hoàng tử trong triều.

Nàng còn biết lão cha tiện nghi nhà mình về phe của Tứ hoàng tử, vì vậy nàng cũng cảm thấy rối rối về sự xuất hiện của Dung Già La, không hiểu ngọn gió nào đã thổi vị Thái tử này tới đây.....

"Chủ nhân, có phải hắn đã biết người chính là người đã cứu hắn hay không? Bởi vì người đã sò soạn hắn, vậy nên hắn muốn đến tìm người phụ trách?" Lắc tay Thương Khung Ngọc suy đoán.

Cố Tích Cửu không quan tâm nói nó, nàng rất tự tin với thuật dịch dung của mình. Khi nàng dịch dung, cho dù người cực kỳ quen thuộc với nàng cũng không thể nào phân biệt được, huống chi là vị Thái tử chỉ mới gặp qua một lần?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Chuyện gì đang xảy ra?

Trừ phi vị Thái tử này có đôi mắt rất sắc, có thể nhìn xuyên thấu qua tầng tầng lớp lớp nguy trang và nhìn thấy diện mạo chân thực của nàng. Vị Thái tử này sẽ không có đôi mắt như vậy, đúng không?!

Đáng lý không thể nhận ra nàng mới đúng.

Nhưng, tối nay Dung Già La đúng thật là có chút tà tính, lần này có rất nhiều tỷ muội vây quanh như vậy, tràn đầy màu sắc hoa lá, bất kỳ một tỷ muội nào cũng xinh đẹp hơn nhiều so với Cố Tích Cửu, nhưng ánh mắt Dung Già La lúc nào cũng nằm ở trên người nàng, đầy mắt thậm chí còn có chút tìm tòi.

Dung mạo của Dung Già La cực kỳ xuất sắc, có thể nói vô cùng tuấn mỹ, mặt mày thanh nhã, gờ tay nhấc chân đều có một loại khí độ cao quý xa hoa giống như được phát ra từ trong xương cốt.

Dung Ngôn cũng giống như một vị đại soái ca, khí độ bất phàm. Nhưng, nếu hắn ta ngồi cùng một chỗ với Dung Già La, bọn họ lại giống như một con đom đóm so với ánh trăng, ngay lập tức liền trở nên âm đạm hơn rất nhiều!

Cố tướng quân có tất cả tám nữ nhi, bao gồm cả Cố Tích Cửu, lúc này tham gia yến tiệc có sáu vị ở đây.

Hai nữ khác mới sáu bảy tuổi, vừa rồi đã được các di nương ôm tới hành lễ, sau đó đã bị ôm đi.

Tiểu thư trong Cố phủ ngoại trừ Cố Tích Cửu, Cố Thiên Tinh, Cố Thiên Y đã từng gặp Dung Già La, ba người còn lại chỉ mới nghe nhắc tới đại danh của Thái tử, chưa từng gặp hắn.

Các nàng chỉ nghe nói hắn là một trong tứ đại công tử ở trong kinh thành, lúc ấy các nàng còn nghĩ rằng mọi người đang cố gắng nịnh hót Thái tử. Nhưng lúc này vừa gặp mặt, trái tim của các nàng đều gần như đập nhanh hơn!

Các nàng vẫn luôn cho rằng Bát hoàng tử Dung Triệt là nam tử tuấn mỹ nhất trên đời, nhưng hiện tại nhìn thấy vị Thái tử này, bỗng nhiên cảm giác sự tuấn mỹ của Dung Già La đủ khả năng khiến Dung Triệt rơi khỏi võ đài!

Dung Triệt tuấn mỹ phong lưu, lịch sự tao nhã, giống như đệ tử thời kỳ Ngụy Tấn, mang theo một chút siêu thoát trần tục. Mỗi một cử động đều toát lên vẻ tiêu sái khác người.

Trong khi đó, Dung Già La lại đẹp thanh quý lạnh lùng, giống như hoa mọc trên đỉnh núi, cao quý thiên thành. Hắn rõ ràng không làm gì cả, nhưng lại khiến người cảm thấy có một loại áp lực vô hình. Hắn giống như vương giả trời sinh, khiến người gặp hắn không dám ngẩng đầu, chỉ muốn phủ phục ở dưới chân hắn cúng bái ——

Hiện tại vị Thái tử này ngồi ở chỗ kia, biểu tình lười biếng, ngay cả một động tác cầm lấy chén rượu cũng đẹp đến nỗi khiến người muốn thét chói tai!

Nhóm tỷ muội Cố thị đều rất rụt rè, không thét lên chói tai, nhưng con ngươi của các nàng lại thường xuyên xẹt qua trên người Thái tử, một khi tình cờ bắt gặp ánh mắt của Dung Già La, các nàng đều vội vàng cúi đầu, khuôn mặt ửng đỏ, vô cùng thẹn thùng.

Cố Tạ Thiên vốn dĩ đã âm thầm dặn dò quần gia nói với đám nữ nhi nhà mình lúc ra đây thì trang điểm nhẹ nhàng thấp điệu một chút, tránh cho bị Thái tử nhìn trúng khiến ông lâm vào thế khó xử.

Nhưng khi đám nữ nhi nhà ra đây, tất cả đều mang mặt phấn, tô môi đỏ đậm, mặc những chiếc váy lụa đẹp nhất, biểu hiện ra mặt tốt nhất của bản thân mình, đi vào đại sảnh chào hỏi và ngồi xuống.

Cố Tạ Thiên cực kỳ tức giận! Nhưng ông không có cách nào phát tác ra ngoài.

Cố Tạ Thiên hiểu biết đám khuê nữ nhà mình, đặc biệt sau khi tì mĩ trang điểm sẽ rất xinh đẹp, vì vậy khi còn đang trong tiệc rượu ông luôn có chút lo sợ trong lòng, lo sợ Thái tử diện hạ sẽ phải lòng một nữ nhi nào đó nhà mình, gây ra chuyện gì đó.

Nhưng khác xa với sự đề phòng âm thầm quan sát cả buổi của ông, vị Thái tử này vẫn luôn tỏ ra thờ ơ, căn bản không hề quan tâm tới năm nữ nhi dung mạo như hoa như ngọc của mình, dường như đôi mắt không hề nhìn tới. Tuy nhiên, ông thật ra nhìn thấy Thái tử lại liếc mắt vài lần về phía Cố Tích Cửu dung mạo xấu xí ——

Thậm chí khi vừa mới ngồi vào vị trí, vị Thái tử này còn cố ý chỉ định Cố Tích Cửu ngồi ở bên cạnh hắn.

Lúc ấy Cố Tạ Thiên cho rằng vị Thái tử này có thể hiện sự tốt bụng và không háo sắc, nhưng hiện tại ông lại cảm thấy không chắc chắn lắm về biểu hiện của vị Thái tử này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Hắn đang nhìn ngươi, vẫn đang nhìn ngươi.....

Hôm nay Cổ Tích Cửu ăn mặc cực kỳ hợp với tâm ý của Cổ Tạ Thiên, có thể dùng hai chữ để hình dung đầy đủ —— điệu thấp!

Những nữ nhi khác đều cảm y hoa phục, màu thêu rực rỡ, trên người đeo đầy ngọc bội, nhìn thoáng qua giống như thần tiên phi tử.

Cổ Tích Cửu chỉ mặc một cái áo tím nhạt, mái tóc đen dài được buộc lại bằng một dải lụa cùng màu, một nửa mái tóc nằm ở trên vai, nhìn qua rất thoải mái tươi trẻ. Bên hông nàng có một khối ngọc bội, ngoài ra không có phụ kiện nào khác. Khuôn mặt nàng nhỏ nhỏ gầy gầy rõ nét, tóc mây bao phủ trên trán. Đôi môi nàng hồng nhuận hơn so với trước kia, nhưng không bôi son phấn gì. Đó là vẻ đẹp tự nhiên. Nàng thật sự không hề nổi bật trong đám tỷ muội ăn mặc tinh xảo, điều duy nhất khiến nàng trở nên chói mắt chính là vết bớt đỏ ở trên mặt nàng.....

Cổ Tạ Thiên cảm thấy, nếu đứng ở góc độ một nam nhân bình thường, nữ nhi này của mình chắc chắn là người không được chú ý nhất, đặc biệt là sự chú ý của nam nhân.

Nhưng không ngờ từ sau khi nữ nhi này ngồi xuống, lực chú ý của vị Thái tử dường như luôn tập trung ở trên người nữ nhi xấu xí này.

Thái tử tôn quý thiên thành, vui mừng đều không bộc lộ ra ngoài, ngày thường căn bản khiến người không thể nhìn ra được hắn để ý cái gì hay chán ghét cái gì, tâm tư của hắn nổi danh khó đoán.

Nhưng hiện tại, ngay cả một người bất cẩn như Cổ Tạ Thiên cũng có thể phát giác ra được lực chú ý của hắn đang ở chỗ nào, vị Thái tử này căn bản không hề che dấu hứng thú đối với Cổ Tích Cửu!

Hắn hầu như không dễ nói chuyện, nhưng khi ngẫu nhiên nói một câu, hắn sẽ liếc mắt xem chừng Tích Cửu một cái. Hắn dường như rất để ý tới phản ứng của nàng!

Rốt cuộc hôm nay đã xảy ra chuyện gì với vị Thái tử này vậy?! Hắn đang cố gắng làm gì?

Hắn chú ý tới Cửu nhi như vậy, chẳng lẽ vì cảm thấy vết bớt đỏ trên mặt nàng tương đối đặc biệt?

Cổ Tạ Thiên cảm thấy buồn bực trong lòng, ông cũng không biết nó có tư vị gì.

"Đang nhìn ngươi, vẫn đang nhìn ngươi, lại đang nhìn ngươi....." Thương Khung Ngọc vẫn luôn lải nhải ở trong đầu Cổ Tích Cửu.

"Câm miệng!" Cổ Tích Cửu bị nó ồn ào đau hết cả đầu, nàng chuyển chiếc đĩa trong tay, có một loại xúc động muốn gõ vào trên chiếc vòng ngọc trên cổ tay một cái.

"Chủ nhân, ngươi nói xem có phải hắn đã nhận ra ngươi rồi hay không?" Thương Khung Ngọc nghiêm túc hỏi trong sự hoài nghi.

Cổ Tích Cửu không nói chuyện, trong lòng cũng rất buồn bực.

Hành động của Dung Già La thật sự giống như đã nhận ra nàng, cho dù hắn không nhận ra nàng thì cũng đang hoài nghi nàng một cách nghiêm túc.

Hơn nữa, hôm nay Dung Già La bỗng nhiên tới cửa cũng lộ ra một loại không khí rất không bình thường, hắn tới đây là vì nàng sao?

"Cố lục tiểu thư, cố lục tiểu thư?"

Cổ Tích Cửu hoàn hồn từ trong trầm tư. Nàng vừa nghiêng đầu đã nhìn thấy Dung Già La đang bưng một chén rượu nhìn nàng: "Cố lục tiểu thư tinh thông y thuật? "

"Biết một chút. "Cổ Tích Cửu trả lời một cách bảo thủ.

"Biết một chút? Biết một chút là có ý gì?"

"Ta có đọc qua mấy quyển y thư." Cổ Tích Cửu cẩn thận trả lời.

Dung Già La gật gù đầu: "Bổn cung tôn kính y giả nhất, kính ngươi một ly." Hắn đột nhiên đứng lên.

Sao có thể để Thái tử đứng nàng ngồi?

Cổ Tích Cửu cũng đành phải đứng lên, bưng một chén rượu lên: "Dân nữ không dám để Thái tử điện hạ kính rượu, vẫn nên để dân nữ kính điện hạ một chén. Dân nữ uống trước, mời ngài." Nàng uống một hơi cạn sạch rượu ở trong chén, xoay đáy cốc về phía Dung Già La, sau đó ngồi xuống.

Sau khi vừa ngồi xuống, nàng bỗng nhiên nhận ra mình đã sai. Nàng dường như đã dùng cách uống rượu ở thời hiện đại ở trong sân này!

Nữ hài tử trên thế giới này thường rất tinh tế khi uống rượu, cơ bản chỉ dùng miệng nhỏ nhấp một chút, đặc biệt là tiểu thư khuê các, uống rượu càng có quy củ nghiêm khắc hơn, khi uống rượu thậm chí phải dùng tay áo vừa che vừa nhấp.

Hiện tại nàng lại dứt khoát uống hết chỉ trong một ngụm, so với nam nhân còn muốn tiêu sái hơn! Chỉ sợ có chút kinh thế hãi tục.....

Cố Tích Cửu đảo mắt liếc nhìn mọi người, quả nhiên nhìn thấy những tỷ muội khác đều tròn mắt vì sốc! Cố Tạ Thiên cũng tái cả mặt!

Thái tử đang ngồi bên cạnh, trong đôi mắt đen nhánh loé lên một sự hứng thú.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Thái tử sẵn sàng

Trong lòng Cố Tích Cửu vang lên một tiếng chuông cảnh báo. Nàng ôm đầu, có chút lắc lư: "Ta cảm thấy hơi chóng mặt ——"

Cố Tạ Thiên vội nói: "Tiểu Cửu, có lẽ con đã uống quá nhiều, hãy nhanh chóng đi nghỉ ngơi đi."

Cố Tạ Thiên nói những lời này rất hợp ý nàng. Khi Cố Tích Cửu đang muốn cáo từ thối lui, Dung Già La lại đứng lúc mở miệng: "Không sao đâu, một chén rượu không làm người say được. Bồn cung có một viên giải tửu đan, Cố tiểu thư ăn vào là được."

Hắn vừa nói vừa móc ra một viên đan dược, đưa tới trước mắt Cố Tích Cửu.

Hắn thật sự rất ân cần, còn sai người mang cho nàng một chén nước lọc. Chén nước vốn rất nóng, nhưng đi qua những ngón tay của hắn, chén nước đã trở nên vừa ấm để uống.

Cố Tích Cửu không thể rời đi, đành phải nói một tiếng tạ ơn và nuốt viên đan dược kia vào cùng với nước.

"Như thế nào?" Dung Già La quan tâm dò hỏi.

"Khá hơn nhiều." Cố Tích Cửu chỉ có thể nói như thế, trên thực tế nàng căn bản không có men say!

Một chén rượu chẳng là gì đối với nàng, nhưng nàng cũng nhận ra giải tửu đan mà Dung Già La cho nàng chính là cực phẩm. Đừng nói nàng chỉ uống một chén rượu, cho dù uống cả một vò rượu đến nỗi say mềm, nàng vẫn có thể tỉnh lại sau khi nuốt viên đan dược này vào!

Quả nhiên trên người Thái tử có rất nhiều bảo vật, một giải tửu đan cũng là cực phẩm hiếm thấy!

Cố Tích Cửu thờ dãi trong lòng, chỉ có thể tiếp tục ngồi ở chỗ kia.

Một chút nhạc đệm nho nhỏ như vậy tự nhiên cũng dừng lại ở trong mắt mọi người tham gia yến tiệc.

Không ngờ vị Thái tử cao cao tại thượng lại ân cần như thế! Và đối tượng nhận được sự ân cần còn là vị xấu nữ khó coi kia.....

Toàn bộ nữ nhân vừa hâm mộ nhưng lại vừa đổ kỵ, còn cảm thấy có chút quý dị. Rốt cuộc, Dung Ngôn là vị hôn phu trên danh nghĩa của Cố Tích Cửu còn đang ở đây, Thái tử ân cần với hôn thê của huynh đệ như vậy thật sự không sao đây chứ?

Dung Ngôn cũng cảm thấy trên mặt nóng bừng, thậm chí trong lòng còn có cảm giác kỳ lạ, nhưng lạ ở chỗ nào hắn nhất thời không nói nên được.

Hắn xem cảm giác kỳ lạ đó của mình chẳng qua là do bản chất của nam nhân.....

Hắn ho nhẹ một tiếng, đang chuẩn bị nói gì đó, nhưng Dung Già La đã mở miệng trước: "Cố lục tiểu thư, lệnh đường và mẫu phi bốn cung từng là bạn rất thân. Mẫu phi ta nghe nói vài ngày trước tiểu thư bị sốc và suýt nữa bị người bôi nhọ, trong lòng cực kỳ tức giận. Mẫu phi có ý ra lệnh bốn cung đưa cho tiểu thư một thứ....." Nói tới đây, hắn lấy ra một vật từ trong ống tay áo, đặt vào trong lòng bàn tay, đưa tới trước mặt Cố Tích Cửu.

Khi nhìn thấy rõ vật kia, trước mắt mọi người sáng ngời, nhưng trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy dựng lên!

Đó là một cái lắc tay đá quý bảy màu, ngoại trừ không có một vòng phật quang tán ra bên ngoài, màu sắc đá quý và tạo hình của lắc tay này quả thực giống hệt như Thương Khung Ngọc!

Cố Tích Cửu còn chưa kịp có phản ứng gì, Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng đã nổi điên lên!

"Già mọ! Bần lậu! Bất chúc! Không đúng, không phải là bản bất chúc xịn! Là bản bất chúc tồi, nguyên bản của ta đẹp hơn một trăm triệu lần so với cái này! Không tin ta biến trở về cho mà xem....." Thương Khung Ngọc rít lên từng tiếng ở trong đầu Cố Tích Cửu, tức tới gần như muốn nổ tung!

"Tiểu Thương, bình tĩnh!" Cổ Tích Cửu khẽ vuốt vòng tay trên cổ tay, động tác tay rất nhẹ nhàng, nhưng truyền âm với Thương Khung Ngọc lại cực kỳ khí phách: "Hắn chắc chắn là đang thử ta, nếu như lúc này ngươi dám biến về nguyên thân, ta sẽ trực tiếp ném ngươi tới trên giường hân ngọc, đông lạnh một vạn năm!"

Thương Khung Ngọc: "....." Nó không dám tiếp tục ồn ào, ghen khuất ngậm miệng lại.

Cổ Tích Cửu không quan tâm tới nó nữa, chỉ lắc đầu với Dung Già La, thong thả cười: "Thái tử điện hạ khách khí, không có công không thể nhận lộc, dân nữ sao có thể nhận vật quý trọng như thế từ Thái tử điện hạ? Hơn nữa Tích Cửu đã có vòng đeo tay, không cần lắc tay này nữa."

Ánh mắt Dung Già La dừng ở trên chiếc vòng ngọc trên cổ tay nàng: "Cô nương, vòng tay này..... hơi tầm thường một chút. Nó không phù hợp với cô nương....."

Thương Khung Ngọc: "....." Nó lại muốn bùng nổ lần nữa!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Tranh đấu gay gắt

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng vuốt ở trên chiếc vòng tay, động tác nhìn như vô ý thức, thật ra là nàng đang cố an ủi động viên nó. Nàng bình tĩnh cười nói: "Mặc dù vòng tay này rất bình thường, nhưng Tích Cửu rất thích, nó chính là món quà trời xanh ban tặng cho Tích Cửu, đeo nó vào thì không muốn tháo ra."

Nhìn thấy Dung Già La vẫn không có ý thu hồi, nàng lại bồi thêm một câu: "Tích Cửu thích mặc một chút, không thích quá hoa hòe loè loẹt. Lắc tay này của Thái tử điện hạ quả thực rất tốt, nhưng không hợp mắt với Tích Cửu."

Nàng đã nói tới mức như thế, Dung Già La không cố ép buộc nữa, thu lắc tay trở về.

Dung Ngôn bên cạnh nhẹ nhàng thở ra một hơi, hẳn rốt cuộc lớn lên ở trong hoàng tộc nên cực kỳ tinh mắt. Hắn nhận ra được đá quý trên lắc tay này đều là cực kỳ quý hiếm, chỉ cần một viên cũng có giá trị vạn bạc, đặc biệt là viên ngọc bích lớn ở giữa, càng là giá trị liên thành, đáng giá mấy chục vạn lượng bạc!

Lắc tay quý giá như vậy nếu như Cổ Tích Cửu thật sự nhận lấy, thể diện của vị hôn thê là hắn nên gác ở nơi nào?

Xem ra trái tim của tiểu nha đầu kia vẫn nằm ở chỗ mình, cho dù Thái tử điện hạ cũng không thể khiến nàng tâm động.....

Dung Ngôn cảm thấy có chút vui mừng, từ sau khi vào đây cùng với Thái tử ca ca, hắn giống như một tấm lá xanh làm nền cho đóa hoa hồng, toàn bộ mọi người đều hoàn toàn bỏ qua hắn. Ngay từ lúc bắt đầu, ánh mắt của tỷ muội Cổ thị đều thích đảo quanh ca ca!

Hắn vẫn luôn cảm thấy thất vọng từ sau khi bước vào, hiện tại cuối cùng cũng tìm về được một chút tự tin. Hắn liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, trong lòng bỗng nhiên vừa động, lặng yên lùi bước. Hắn liếc một phen, lấy ra từ trong túi một ngọc bội phi thúy, phong lưu phóng khoáng tươi cười: "Cửu nhi, bản vương biết nàng thích màu sáng, nhưng dù sao nàng vẫn chỉ là một tiểu cô nương, trên người không có bất kỳ đồ trang sức nào cũng không hay. Đừng lúc hôm trước ta có được cái này, thật ra rất thích hợp với nàng. Tới, đeo nó vào để bản vương nhìn một cái."

Ngọc bội phi thúy kia nằm ở trong lòng bàn tay mảnh khảnh của hắn, cực kỳ rõ ràng trong suốt.

Sắc mặt Cổ Thiên Tinh bên cạnh hơi đổi!

Nàng ta đã nhìn trúng ngọc bội phi thúy này trước đó, sau đó uyển chuyển nói với Dung Ngôn. Lúc ấy Dung Ngôn cười cười, nói rằng sẽ dành cho nàng ta một sự bất ngờ.

Hiện tại Dung Ngôn quả nhiên đã có được nó, không ngờ hiện tại hắn lại đưa cho xấu nha đầu Cổ Tích Cửu!

Cổ Thiên Tinh cực kỳ phẫn nộ nhưng lại không thể phát tác, một gương mặt đẹp ghen khuất biến xanh.

Cổ Tích Cửu nhìn nhìn ngọc bội kia, nước ngọc rất đầy đủ, giống như hồ băng cũ, ở thế giới này đáng giá hai ba vạn lượng bạc. Xem ra vị thập nhị hoàng tử này rốt cuộc cũng sẵn sàng chi nhiều hơn cho "vị hôn thê" của mình để đoạt lại mặt mũi.....

Nàng cười: "Thập nhị điện hạ thật sự muốn đưa cái này cho ta?"

Dung Ngôn gật đầu: "Đương nhiên."

Cố Tích Cửu thở dài: "Đây là lần đầu tiên Thập nhị điện hạ đưa cho Tích Cửu một vật quý trọng như vậy. Nếu ta không nhận sẽ có chút bất khoản....." Đúng vậy, vị hôn phu này từ trước tới giờ đều đưa cho nàng những thứ không có giá trị gì.

Phải chăng nàng đã chấp nhận nó?!

Dung Ngôn vui vẻ trong lòng, nhẹ nhàng nói: "Đương nhiên, ta là phu quân tương lai của nàng, nàng không nên từ chối món quà ta tặng."

Cố Tích Cửu cũng dứt khoát, tiếp nhận ngọc bội kia: "Vây đa tạ Thập nhị điện hạ."

Dung Ngôn vui mừng, hẳn không nhận được đặc ý nhìn nhìn Dung Già La. Dung Già La vẫn ngồi ở chỗ kia không có biểu tình gì trên mặt, không thể nhìn ra cảm xúc.

Dung Ngôn cảm thấy rốt cuộc đã hòa nhau một ván. Hắn cười một cái: "Tích Cửu, nàng vẫn luôn gọi ta là Dung Ngôn ca ca, sau này nàng có thể tiếp tục gọi như thế. Đừng gọi là điện hạ, nghe có vẻ xa lạ....." Hắn đang muốn nói tiếp vài câu lời hay, nhưng khi nhìn thấy động tác tiếp theo của Cố Tích Cửu thì bị nghẹn lại! Khuôn mặt tuần tú trực tiếp biến xanh!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Điện hạ thật sự đưa ngọc bội này cho ta?

"Tiểu Vũ, hôm nay người mặc cái áo đỏ bạc trông rất đáng yêu, ngọc bội này rất hợp với bộ quần áo. Tới, cho người." Cố Tích Cửu chuyển bàn tay nhỏ, trực tiếp đặt ngọc bội vào trong tay thị nữ phía sau.

Thị nữ kia là nha đầu bên người nàng, rất trung thành với Cố Tích Cửu, ngày thường nếu Cố Tích Cửu cho nàng ấy thứ này nàng ấy sẽ không dám nhận, rốt cuộc nó quá quý giá!

Nhưng hiện tại ——

Hiện tại nàng ấy phải tiếp nhận nó để chộc giận thập nhị hoàng tử!

Vì thế Tiểu Vũ lập tức vui mừng nói một tiếng cảm tạ, sau đó tiếp nhận và đeo ở trên người.

Thị nữ nhẹ nhàng dạo qua một vòng: "Tiểu thư, ngọc bội này quả nhiên rất hợp với Tiểu Vũ. Đa tạ tiểu thư."

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Người thích là tốt. Thật ra thập nhị điện hạ rất có ánh mắt. Tiểu Vũ, hãy cảm tạ thập nhị điện hạ đi."

Tiểu Vũ lập tức thi lễ với Dung Ngôn: "Đa tạ thập nhị điện hạ."

Lần này khuôn mặt tuần tú của Dung Ngôn gần như tái mét, hẳn không nhận được đen mặt lại: "Tích Cửu, ngọc bội này là bốn vương tặng nàng! Vì sao nàng lại đưa nó cho một nha đầu?!"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Điện hạ thật sự muốn đưa ngọc bội này cho ta?"

"Đương nhiên!" Dung Ngôn tức giận.

"Nếu đã đưa cho ta, ta đây liền có quyền quyết định xử lý nó. Bất luận ta đưa nó cho ai, điện hạ đều không có quyền can thiệp, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hắn nghẹn họng một lát, sau đó tức giận nói: "Những thứ bốn vương tặng, nàng nên cẩn thận trân quý. Nàng tùy ý đưa cho hạ nhân như thế, bốn vương tất nhiên là muốn can thiệp!"

Cố Tích Cửu cười cười: "Thì ra là thế! Tiểu Vũ, trả lại ngọc bội cho thập nhị điện hạ."

"Vâng!" Tiểu Vũ rất sáng khoái lấy ngọc bội xuống, trực tiếp đặt ở trước mặt Dung Ngôn: "Thì ra Thập nhị điện hạ không phải thật tình muốn tặng quà cho tiểu thư nhà ta, vậy nô tỳ xin trả lại cho điện hạ."

Dung Ngôn: "....." Trên khuôn mặt tuần tú của hắn xanh trắng đan xen, không biết nên phản ứng thế nào.

Hắn cho rằng hắn có thể thắng một ván, nhưng không ngờ hắn lại tự đào mồ cho mình!

Trong cơn giận dữ, hắn bỗng nhiên đứng lên: "..... Người....." Ông tay áo của hắn trong lúc vô ý đã quét trên mặt bàn, ngọc bội rơi xuống mặt đất vang lên một tiếng choang, vỡ tan thành tám mảnh!

Dung Ngôn: "....." Mặc dù hấn là hoàng tử, nhưng hấn chỉ mới có được sự sủng ái gần đây mà thôi. Hấn có thêm một số đồ vật, cuộc sống cũng tốt hơn một chút. Nhưng của cải vẫn không nhiều lắm, ngọc bội này có thể trị giá bằng một phần ba của cải của hấn. Lúc này cứ như vậy bị rơi xuống vỡ nát, hấn vừa đau lòng lại vừa tức giận, khuôn mặt tuấn tú trở nên xanh mét!

Hấn muốn nổi con thịnh nộ, muốn phát tay áo bỏ đi, nhưng hấn còn chưa kịp làm điều gì, Cố Tạ Thiên đã tiến lên hoà giải: "Thập nhị điện hạ bớt giận, Tiểu Cửu còn nhỏ tuổi, thập nhị điện hạ đừng để ở trong lòng."

Sau đó ông quay qua phê bình nữ nhi của mình: "Tiểu cửu, thập nhị điện hạ tặng quà cho con, con thật sự không nên tặng cho người khác....."

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Thì ra còn có đạo lý này, vậy đúng là Tích Cửu sai rồi. Nhưng Tích Cửu không thích những thứ thập nhị điện hạ đưa cho, vừa rồi không muốn khiến điện hạ mất mặt nên đã nhận lấy. Nếu điện hạ cảm thấy ta không có quyền xử lý những thứ kia, vậy ta dứt khoát trả lại hết cho điện hạ." Nàng ra hiệu cho Tiểu Vũ bên người: "Đi lấy tất cả những thứ thập nhị điện hạ đã tặng trong mấy năm qua tới đây cho bốn tiểu thư."

Tiểu Vũ lập tức vâng lời rời đi.

Sắc mặt Dung Ngôn càng trở nên khó coi: "Ta không có ý này ——"

Tiểu Vũ hành động cực kỳ nhanh chóng, một lát sau, nàng ấy đã ôm theo một cái hộp màu tím quay lại: "Tiểu thư, tất cả những thứ thập nhị điện hạ tặng đều ở trong này."

Cố Tích Cửu mở rương ra, đẩy về phía Dung Ngôn: "Thập nhị điện hạ hãy kiểm kê một chút trước khi thu hồi lại."

Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng nhìn thấy được những thứ bên trong, khuôn mặt ông lập tức đen lại!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Sao lại như thế?! Nàng suy nghĩ quá nhiều!

Những thứ trong hộp đều rất tồi tàn, viên bi của tiểu hài tử hay chơi, mấy cái dây buộc tóc, vài đồng tiền xu, thậm chí còn có một lục lạc bằng sắt.....

Có khá nhiều thứ vụn vặt linh tinh bên trong, đều cực kỳ không đáng giá tiền, chỉ cần vài văn tiền là có thể mua được.

Trong đó, thứ đáng giá nhất có lẽ là cái đồng trăm, nhưng cũng không đáng giá một lượng bạc.....

Đường đường là Vương gia, tặng quà cho vị hôn thê không ngờ lại keo kiệt như thế, thậm chí còn không bằng đồ vật của những gia đình bình dân!

Sắc mặt của Cố Tạ Thiên càng cực kỳ khó coi.

Cố Tạ Thiên vốn cảm thấy hôm nay nữ nhi có chút không ổn, hiện tại nhìn thấy mấy thứ này bỗng nhiên cảm thấy bất luận thế nào nữ nhi mình cũng bị người xúc phạm!

Nhưng, đôi phương dù sao vẫn là hoàng tử, còn là vị hôn phu chỉ định của Tích Cửu, nếu làm quá chỉ sợ sau này Tích Cửu gả đi sẽ khó khăn hơn.....

Cố Tạ Thiên gờ tay khép cái rương lại, tránh cho nhiều người nhìn thấy sẽ thêm mất mặt. Ông khụ một tiếng nói: "Cửu nhi, đây dù sao cũng là quà của thập nhị điện hạ. Lễ khinh tình trọng. Mấy thứ này vi phụ sẽ giúp con cất giữ trước, sau này con gả đi sẽ trả lại cho con..... "

Ông lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái: "Thập nhị điện hạ, Cửu nhi dù sao cũng là vị hôn thê của điện hạ, toàn tâm toàn ý với ngài, nếu không sẽ không trân trọng những thứ.... không đáng tiền này như vậy. Sau này ngài phải đối xử tốt với nàng, đừng cô phụ nàng. "

Dung Ngôn vừa xấu hổ vừa thấy có lỗi, ấp úng đáp: "Bốn vương..... Bốn vương sau này tất nhiên sẽ đối xử tốt với nàng."

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hấn một cái: "Sẽ tốt bao nhiêu?" Nàng đột nhiên thêm thêm một câu: "Có tốt như Thiên Tinh tỷ tỷ hay không?"

Dung Ngôn cứng lại, sắc mặt khê biến, cười trách mắng: "Ta và Thiên Tinh tỷ tỷ của nàng chỉ là quan hệ bằng hữu, đối xử với nàng ấy cũng giống như đối xử với bằng hữu. Nhưng nàng thì khác, sau này nàng sẽ là thê tử của ta, không thể nói như vậy."

Mặc dù hấn đang trách cứ nàng, nhưng trong lòng lại rất xúc động.

Có phải tiểu nha đầu này đang ghen hay không?

Ừ, nàng ghen chứng tỏ tâm tư của nàng vẫn ở trên người hấn.

Cố Tích Cửu thở dài: "Thì ra điện hạ và Thiên Tinh tỷ tỷ chỉ là quan hệ bằng hữu. Đúng rồi, ta nhớ rõ có người từng nói, vì giúp bằng hữu có thể không tiếc cả mạng sống. Bằng hữu giống như cánh tay, thế tử giống như quần áo. Điện hạ sẽ không vì cánh tay mà hy sinh quần áo của mình, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hắn cười khô khốc: "Sao có thể như thế?! Nàng suy nghĩ nhiều! Sau này ta nhất định sẽ đối xử tốt với nàng, sẽ không để bất luận kẻ nào khi dễ nàng."

Cố Tích Cửu bưng chén trà trong tay lên, thành tâm thành ý quay qua hỏi Cố Thiên Tinh: "Thật sự ta đã suy nghĩ nhiều hay sao? "

Cố Thiên Tinh tái mặt, tức giận đến nỗi ngón tay không ngừng run rẩy nắm ở mép ống tay áo, nhưng lại không thể phát tác, chỉ có thể gượng cười: "Đúng là tiêu muội đã suy nghĩ nhiều, ta và thập nhị điện hạ..... thật sự chỉ là bằng hữu. "

.....

Một hồi phong ba nhỏ nhỏ cứ như vậy trôi qua, Thái tử Dung Già La vẫn luôn yên lặng nhìn xem vở diễn, lúc này hắn đứng lên, nâng chén rượu về phía Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, ngài là trụ cột của triều đại chúng ta, bổn cung kính ngài một chén. "

Theo quy củ của Phi Tinh Quốc, nếu quân kính rượu thần, thần phải quỳ xuống tạ ơn đáp lễ.

Cố Tạ Thiên biết rõ quy củ này, vội vàng đứng lên quỳ xuống: "Vi thần tạ điện hạ, không dám để điện hạ kính rượu, vẫn là vi thần kính rượu điện hạ..."

Dung Già La bước đi hai bước, có ý muốn tới nâng Cố Tạ Thiên đứng dậy.

Nhưng dưới chân hắn không biết vì sao bỗng nhiên vấp vào chiếc ghế Cố Tích Cửu đang ngồi, dường như không thể đứng yên, trực tiếp ngã lên người Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu trở mắt nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn nhanh chóng phóng to ở trước mắt, nàng nắm chặt ngón tay, theo bản năng muốn dùng thuật thuật đi, nhưng ánh mắt chợt lóe, cật lực áp chế bản thân.

Dung Già La vừa vặn lao tới!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Da mặt dày hơn lần trước!

"Rầm! Một tiếng, hai người ôm nhau ngã xuống.

Cố Tích Cửu không may trở thành đệm thịt cho đối phương, may là Thái tử phản ứng nhanh, khi ôm Cố Tích Cửu ngã xuống đã dùng một bàn tay lót ở sau đầu nàng, tránh cho ót nàng trực tiếp đập xuống mặt đất.

Hai người được xếp chồng lên nhau, Thái tử thân mình cao lớn, đè ở trên người nhỏ xinh của Cố Tích Cửu, ép nàng gần như nghẹt thở!

Mọi người tất nhiên không ngờ được sẽ phát sinh tình huống thế này, toàn bộ đều hoá thạch trong ba giây!

Dung Già La dường như ngây người một lát, cứ như vậy vẫn duy trì tư thế một trên một dưới với nàng, nhất thời cũng không đứng dậy.

Cố Tích Cửu âm thầm cắn răng, vội vàng vươn tay đẩy hắn: "Điện hạ!"

Dung Già La lúc này mới có phản ứng lại, lông mi khẽ cong, nhìn chăm chăm vào đôi mắt đen như mực của nàng một lát, sau đó mới nói một tiếng "Xin lỗi". Hắn nhảy lên, thuận tay kéo Cố Tích Cửu đứng dậy: "Ngươi không sao chứ?"

Động tác của hắn sái nhanh nhẹn, Cố Tích Cửu mơ hồ cảm thấy vị Thái tử này có chút yêu nghiệt. Vừa rồi khi hắn nhìn nàng chăm chăm, trái tim nàng không chịu nổi chế độ bỏ lỡ một nhịp!

Cũng may nàng kịp thời hồi phục lại tinh thần, rút tay về, nhẹ nhàng vuốt tóc mai trên trán, thở dài: "'Tích Cửu suýt nữa đã bị điện hạ ép chết! Cũng may Tích Cửu mạng lớn....."

Nàng còn nói chưa dứt lời, mắt đã hoa lên, ngón tay Dung Già La lại đặt ở trên tĩnh mạch của nàng!

Người luyện võ người kỳ nhất là bị người khống chế nơi này, Cố Tích Cửu suýt nữa đã dùng kỹ năng thoát thân đặc biệt để vùng thoát khỏi bàn tay hắn, nhưng rốt cuộc nàng vẫn nhận xuống: "Điện hạ đang làm gì vậy?"

Lặp đi lặp lại nhiều lần, hắn không muốn để nàng yên đứng không?!

Nàng trong lúc nhất thời nàng không thể bại lộ công phu, vì thế lúc này mới cực khổ giống như chim cút, hồn đàn này còn nhân cơ hội thường xuyên lợi dụng nàng!

Dung Già La thông thả buông cổ tay nàng ra, sau đó nói: "May mắn cô nương không bị thương, bồn cung cuối cùng cũng yên tâm."

Không yên tâm! Hẳn chẳng qua muốn mượn cách té ngã để thử nàng có thể dùng thuật thuật di hay không!

Bắt mạch cho nàng cũng vì muốn thử xem nàng có linh lực hay không ——

Tuy nhiên, hẳn đã xả ra một lý do quang minh chính đại như vậy!

Thái tử này thật sự không phải là người đơn giản!

Kỳ lạ, lần trước khi nàng chữa thương cho hắn, tính tình của hắn có chút cao ngạo thẹn thùng, lần này vì sao lại giống như đã biến thành người khác?!

Da mặt cũng dày hơn so với lần trước!

Mùi hương trên người hắn dường như cũng khác với lần trước.

Lần trước hình như là mùi Long Tiên Hương mà người trong hoàng thất thường dùng, lần này mùi hương lại cực kỳ nhẹ, giống như nàng đã từng ngửi thấy ở nơi nào đó.....

Nàng nhũn mày suy nghĩ, bỗng nhiên nhớ tới, mùi hương này dường như nàng đã ngửi thấy ở trên người mỹ nhân công chúa!

Chẳng lẽ đây là mùi hương đặc biệt của người hoàng gia?

Mọi người trở về chỗ ngồi, khuôn mặt tuấn tú của Dung Ngôn đen lại. Hắn ta có cảm giác giống như đã bị người đội nón xanh, nhưng lại không thể phát tác.

Cố Tạ Thiên cũng cảm thấy rối rắm, dựa theo truyền thống của Phi Tinh Quốc, nữ tử sau khi có tiếp xúc thân thể sâu sắc với nam tử thì xem như thất trinh, tốt nhất nên gả cho nam tử kia mới có thể ngăn chặn lại tin đồn.

Nhưng nữ nhi này của ông đã dính thân với thập nhị điện hạ, tất nhiên không thể lại dính hôn với người khác.

Hơn nữa, ông nào dám bắt Thái tử điện hạ chịu trách nhiệm?!

Chính phi của Thái tử điện hạ chính là quốc mẫu tương lai, cần phải thận trọng và cẩn thận, thậm chí quá trình tuyển phi còn phải trải qua một quy trình cực kỳ nghiêm khắc.

Nữ nhi không phải xuất thân từ thế gia, không thể. Người không có ngũ quan đoan chính tú lệ, không thể. Người không có linh lực cấp 4 trở lên, không thể.....

Tất cả những loại không thể, nữ nhi này của ông không thoát cái nào!

Mọi người đều có suy nghĩ của riêng mình, nhưng Cố Tích Cừ lại không nghĩ nhiều như vậy, nàng đang cân nhắc xem bản thân mình rốt cuộc đã để lại dấu vết ở đâu?

Nàng rõ ràng đã nguy trang rất hoàn hảo! Thái tử điện hạ rốt cuộc đã nhận ra nàng từ đâu?!

Bỗng nhiên nàng dường như nhớ tới điều gì, sắc mặt hơi đổi!

Bộ "trang bị" mà nàng đã ném vào con sông bảo vệ thành!

Nếu người có tâm vẫn có thể dựa vào kích thích của bộ quần áo và cả kheo để suy đoán ra chiều cao của nàng!

Rốt cuộc bộ quần áo kia lúc ấy rất vừa vặn với thân thể nàng, chỉ cần loại bỏ chiều cao của cả kheo, sau đó dựa vào chiều dài quần áo là có thể suy đoán ra chiều cao tương ứng của nàng.....

Vị Thái tử này là nhân vật có mảnh khoé thông thiên, vì vậy hẳn chắc chắn biết rất chi tiết về bộ "trang bị" kia.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Oan gia tới cửa!

Có lẽ hần đã dựa vào manh mối, phán đoán ra nàng!

Rốt cuộc thế giới này người biết thuật thuật di không nhiều!

Có lẽ đây chính là bước đột phá của hần!

Cửa ngõ vừa rồi của hần, chẳng phải là muốn thăm dò xem nàng có thể dùng thuật thuật di hay không hay sao?

Nha, Thái tử này có thể căn cứ vào bộ trang phục kia mà nghi ngờ nàng, nói không chừng Tứ hoàng tử Dung Sở cũng có thể đang nghi ngờ nàng.....

Thật đúng là nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo tới, Cổ Tích Cửu vừa mới chuyển suy nghĩ, bên ngoài đã truyền đến một tiếng bẩm báo: "Tứ hoàng tử giá lâm! Thánh nữ Thiên Vấn Tông giá lâm!"

Cổ Tích Cửu: "....."

Thương Khung Ngọc kêu rên một tiếng ở trong đầu Cổ Tích Cửu: "Xong rồi, oan gia đôi đầu đã tới cửa!"

Sau một hồi bận rộn, Tứ hoàng tử Dung Sở và Cổ Tích Tích được mọi người cung nghênh vào tướng quân phủ.....

.....

Trong cùng một ngày, ba vị hoàng tử và thánh nữ Thiên Vấn Tông giá lâm tướng quân phủ, chẳng những Cổ Tạ Thiên có cảm giác tự hào, ngay cả một góc xí phòng khí trời cũng muốn bay cao!

Tiệc rượu tất nhiên một lần nữa được dọn ra một bàn lớn, toàn bộ đều là sơn hào hải vị, các loại rượu ngon món ngon đều đầy đủ hết.

Hôm nay rất kỳ lạ, Tứ hoàng tử luôn luôn mắt cao hơn đình cũng nói ra lý do tới đây không khác gì so với Thái tử Dung Già La.

Hần tới tướng quân phủ cũng vì muốn tham gia gia yến, các tiểu thư trong phủ không cần giữ lễ tiết, cùng nhau dùng bữa là được.

Thậm chí hần còn đưa thêm một lý do khác, đó là thánh nữ Thiên Vấn Tông có y thuật kinh người, nghe nói trên mặt lục tiểu thư tướng quân phủ có vết bớt đỏ, cô ý tới đây xem, có lẽ có thể điều thủ hồi xuân cho nàng, để nàng khôi phục dung nhan kiều mỹ.

Lý do này tất nhiên khiến Cổ Tạ Thiên cực kỳ cảm động! Cõi lòng ông ngay lập tức tràn đầy hy vọng nhìn nhìn Cổ Tích Tích.

Cổ Tích Tích một thân bạch y như tuyết, trên mặt đẹp thanh lãnh tuyệt trần không có biểu tình gì. Nàng ta đánh giá trên dưới Cổ Tích Cửu vài lần, sau đó vươn tay: "Đưa tay cho ta." Giọng điệu của nàng ta cực kỳ kiêu ngạo.

Trong lòng Cổ Tích Cửu cười lạnh. Nàng biết vị thánh nữ này chắc chắn đang vờ xem bệnh cho nàng để thí nghiệm sâu cạn của nàng.

Vì thế, một đôi con ngươi của nàng gãi đúng chỗ ngứa, giả vờ biểu hiện sự chờ mong, bình tĩnh đưa tay ra.

Cổ Tích Tích quá sạch sẽ, khi chạm vào mạch tượng của Cổ Tích Cửu còn lót một lớp khăn trắng như tuyết.

Một lát sau, đây mắt nàng ta xẹt qua một tia thất vọng, buông tay Cổ Tích Cửu và thờ ơ nói: "Vết bớt màu đỏ trên mặt Cổ tiểu thư đã có độc từ khi mới sinh ra. Nếu như có thể tu luyện được linh lực cấp 8, hoặc dùng phương pháp tẩy cốt đổi tủy thì có thể bức độc ra ngoài. Nhưng trên người Cổ tiểu thư không có chút linh lực nào, vì thế không thể trị liệu, xin lỗi!"

Nàng ta vừa đưa ra suy luận phán đoán như vậy, mỗi người đều có phản ứng khác nhau.

Cổ Thiên Tinh khề thờ dài, dường như đang tiếc hận cho Cổ Tích Cửu, nhưng trong lòng lại thờ dài một hơi nhẹ nhõm.

Đối với những tỷ muội khác, có kẻ vui sướng khi người gặp họa, nhưng cũng có kẻ cảm thấy thương hại nàng.....

Cổ Tạ Thiên thực sự rất thất vọng, nhưng ông vẫn chưa từ bỏ ý định, không nhịn được hỏi một câu: "Thật sự không có biện pháp nào sao? Nếu lệnh sư ra tay....."

Cổ Tích Tích nói giọng lạnh lùng: "Chúng bệnh này của lệnh ái, cho dù đại la thần tiên tới đây cũng không thể làm gì! Hơn nữa gia sư có thân phận thế nào, không phải bất cứ ai cũng được người trị liệu....."

Trong giọng nói của nàng ta tràn đầy khinh thường đối với người cấp thấp, giống như Cổ Tích Cửu chỉ là một con chó con mèo ở trên đường cái.

Cổ Tạ Thiên hơi đổi sắc mặt, vị thánh nữ này nói chuyện thật không lưu tình chút nào! Khiến Đại tướng quân như ông cũng có chút không hạ được đài.....

Cổ Tích Cửu chỉ bất động thanh sắc, lẳng lẳng liếc mắt nhìn Cổ Tích Tích một cái, đột nhiên hỏi một câu: "Ngươi thật sự là thánh nữ Thiên Văn Tông?"

Một câu hỏi vừa nói ra, quả thực giống như long trời lở đất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Để ngươi nhớ lâu một chút!

Cổ Tích Tích sững sờ, một đôi con ngươi băng hàn sắc bén: "Cổ tiểu thư nói lời này là có ý gì? Chẳng lẽ thánh nữ Thiên Văn Tông cũng có thể giả mạo?!"

"Điều này thật ra khó nói." Cổ Tích Cửu vẫn nói với giọng điệu vô cảm như cũ, nhưng mơ hồ có chút sắc bén: "Rốt cuộc, chúng ta chỉ nghe nói tới danh thánh nữ Thiên Văn Tông, chưa từng nhìn thấy chân nhân. Và y thuật của ngươi....." Nàng câu đôi môi nhợt nhạt, chậm rãi phun ra ba chữ: "Có hơi kém!"

Ba chữ này quả là có hiệu quả long trời lở đất, không ngờ có người dám nói thánh nữ Thiên Văn Tông nổi tiếng xa gần có y thuật kém cỏi!

Hầu hết mọi người đều mang vẻ mặt giống như bị sét đánh, có người còn nhìn Tích Cửu giống như đang nhìn một kẻ điên thất thường nói lời nhảm nhí.

Mặc dù Cổ Tạ Thiên không hài lòng với giọng điệu nói chuyện của Cổ Tích Tích, nhưng ông cũng sợ nữ nhi mình đắc tội với người ta, vì thế ông vội vàng mở miệng: "Tiểu Cửu, đừng nói chuyện lung tung!"

Sau đó Cổ Tạ Thiên lại chấp tay về phía Cổ Tích Tích: "Thánh nữ đừng trách, nàng vẫn là tiểu hài tử, không hiểu chuyện....."

Khuôn mặt xinh đẹp của Cổ Tích Tích mơ hồ xanh mét, nàng ta xuất đạo nhiều năm như vậy nhưng đây vẫn là lần đầu tiên có người nghi ngờ y thuật của nàng ta! Thậm chí còn nghi ngờ thân phận của nàng ta!

Nếu như đối phương không phải là một hài tử, nàng ta sớm đã đánh qua một chưởng!

Hiện tại nghe thấy Cổ Tạ Thiên nhận lỗi, nàng ta cố gắng hết sức kiềm chế tức giận, bình tĩnh nói: "Bỏn thánh nữ tất nhiên sẽ không chấp nhận một hài tử không hiểu chuyện."

Nàng ta vừa dứt lời, Cổ Tích Cửu lại mở miệng lần nữa: "Ngươi thật sự là thánh nữ Thiên Văn Tông?"

Cổ Tích Tích cắn răng: "Cam đoan không giả!"

Dung Sở ở bên cạnh cũng chứng minh cho nàng ta: "Bỏn vương và thánh nữ đã gặp nhau nhiều lần, có thể làm chứng cho nàng." Hắn ta lại liếc mắt đánh giá Cổ Tích Cửu một cái.

Hắn ta bị ám ảnh bởi vẻ vẻ ngoài của Cổ Tích Cửu, luôn cảm thấy bức mình vì vết bớt trên mặt nàng, vì thế luôn thờ ơ đối với nữ tử xấu xí. Khuôn mặt tuấn tú của hắn ta trầm xuống: "Chẳng lẽ bởi vì thánh nữ nói bớt đồ trên mặt Cổ lục tiểu thư không thể trị liệu nên trong lòng sinh hận? Vì vậy nên mới nói chuyện khắc nghiệt như thế? Tương mạo tiểu thư xấu xí cũng không sao, nhưng tính tình khắc nghiệt như vậy thì thật không tốt, sau này sao có thể trở thành một phần trong hoàng gia chúng ta?"

Những gì hắn ta vừa nói thật sự khiến người đau lòng!

Dung Già La đang cầm chén trà nhấp một ngụm, Dung Sở vừa mới nói xong, hắn đã đặt chén trà lên bàn, giọng nói không lớn không nhỏ, nhưng lại đập vào trong lòng mọi người.

"Lão tử, ngươi là hoàng tử, nói chuyện nên chú ý thân phận!"

Dung Sở cau mày, nhìn về phía Dung Già La: "Thái tử ca ca thật hiếm khi thương hương tiếc ngọc, nhưng tiểu đệ đã nói sai ở đâu? Nàng vừa xấu vừa phế, trở thành dâu hoàng gia chúng ta vốn dĩ đã thiệt thòi cho lão Thập Nhị, hiện giờ tính tình của nàng còn khắc nghiệt như vậy. Tiểu đệ chỉ muốn giáo huấn nàng một chút, để nàng biết tiến biết lui một chút, như vậy có chỗ nào không đúng?"

Tính tình Dung Sở rất kiêu ngạo, từ nhỏ hắn ta đã luôn được sủng ái, ngoài ra còn rất hiếu thắng, luôn không để thái tử Dung Già La ở trong mắt. Tuy nhiên, ngoài mặt hắn ta chỉ giả bộ một chút, khi nói chuyện vẫn không hề khách khí.

Dung Già La liếc mắt nhìn hắn ta, một cái liếc mắt tựa băng như tuyết, Dung Sở bỗng nhiên phát lạnh trong lòng, mơ hồ cảm thấy khí thế trên người Thái tử ca ca hôm nay dường như khác với ngày xưa, khiến hắn ta không dám nói tiếp.

Dung Già La chuyển chén trà trong tay, thờ ơ mở miệng: "Cổ tiểu thư nói như thế chắc là có lý do của nàng, ngươi chưa nghe nàng giải thích đã đưa ra

kết luận như vậy, chẳng phải là quá sớm hay sao?"

"Nàng bắt quá chi vì không được chữa trị bớt đồ nên sinh hận mà thôi, còn có thể có lý do gì?" Dung Sở dùng ánh mắt khinh thường nhìn Cố Tích Cửu: "Được, vậy bản vương hỏi ngươi một chút, ngươi dựa vào đâu mà nghi ngờ thánh nữ? Nếu không thể nói ra được một vài lý do, bản vương sẽ trừng phạt ngươi! Để ngươi nhớ lâu một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Thách thức hấn?!

"Xi....." Cố Tích Cửu bỗng nhiên khẽ cười một tiếng: "Nếu dân nữ nói ra vài điều khiến người tin phục, Tứ điện hạ sẽ như thế nào?"

Tiểu nữ này quả là không biết trời cao đất rộng! Nàng đang muốn thách thức hấn?!

Dung Sở quả thực muốn cười, hấn ta cũng thật sự cười lạnh thành tiếng: "Ngươi đang muốn thách thức bản vương?"

"Không dám, dân nữ chỉ muốn công bằng mà thôi." Cố Tích Cửu nói giọng bình tĩnh, ánh mắt nàng có chút sắc bén: "Tứ điện hạ có thể từ chối?"

Ngay cả một tiểu nữ hài thách thức mà hấn cũng không dám nhận, mặt mũi của hấn để đâu?!

Dung Sở hơi trầm mặt xuống: "Được, bản vương sẽ đánh cược với ngươi! Nếu ngươi có thể đưa ra ba lý do khiến người tin phục, bản vương sẽ khiến lão Thập Nhị cam tâm tình nguyện cưới ngươi! Hơn nữa sau khi cưới ngươi sẽ đối xử tốt với ngươi, sẽ không phế bỏ vị trí chính thê của ngươi, trong vòng ba năm không cho phép nạp thiếp....."

Sắc mặt Cố Thiên Tình khẽ biến, không cảm lòng được nhìn về phía Dung Ngôn.

Dung Ngôn vô tình giống như người bị trúng đạn, cười khò: "Tứ ca ——"

Cố Tích Cửu mỉm cười, đáy mắt mơ hồ có chút châm chọc: "Tứ điện hạ quả thật là phúc của ta."

Nàng liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, Dung Ngôn bị nàng liếc mắt nhìn một cái thì trong lòng bất chợt kinh hoàng!

Cố Tích Cửu cười như không cười tiếp tục nói: "Ta và thập nhị điện hạ vốn do bệ hạ chỉ hôn, bề ngoài nhìn như vô tình, nhưng hôn sự này dĩ nhiên giống như ván đã đóng thuyền. Thập nhị điện hạ đối với Tích Cửu..... xem như không tệ, nếu qua cửa thật tất nhiên sẽ hết lòng với ta, sao sẽ phế bỏ vị trí chính thê của ta? Đối với chuyện ba năm không nạp thiếp, chẳng phải triều đại đã có quy định, sau khi hoàng tử cưới chính phi, ba năm không được nạp thiếp, thể hiện sự tôn trọng đối với Vương phi chính thất hay sao? Tứ điện hạ dùng nó để trao đổi có phải hơi vô lý hay không?"

Những lời nói này của nàng khiến Dung Sở ghen hờn, cũng khiến Cố Thiên Tình cực kỳ khó chịu!

Nhưng sau khi Cố Tích Cửu nói xong những lời này, nàng mỉm cười nhìn về phía Dung Ngôn, giọng điệu hiềm khi dịu dàng nói: "Thập nhị điện hạ, Tích Cửu nói có đúng hay không? Luật pháp triều ta thật sự có quy định này, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hấn cứng họng một lát, vừa không dám nói đúng, cũng không thể nói sai, nhất thời ghen ở nơi đó.

Dung Già La ở bên cạnh thân nhiên tiếp lời: "Triều đại chúng ta thật sự có luật này, Tích Cửu cô nương nói không sai chút nào."

Dung Sở không nhịn được quay đầu liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La ngồi ở chỗ kia, vạt áo bay bay, trên người không hề có một chút nếp gấp, nhìn qua rất phong khinh vân đạm.

Hấn luôn có cảm giác tính khí của Thái tử ca ca hôm nay khác với ngày xưa, nhưng khác ở đâu thì hấn không thể nói nên lời.

"Nhìn bốn cung làm gì?" Dung Già La gõ nhẹ ngón tay xuống mặt bàn: "Lão tử, không phải ngươi sẽ không nhớ rõ luật này đúng không?"

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở xanh trắng đan xen một lát, rớt cuộc mở miệng: "Tốt lắm! Xem như nàng có lý! Tiểu nha đầu miệng lưỡi rất sắc bén, bản vương có chút coi thường ngươi! Vậy ngươi nói xem, ngươi muốn ta cược gì?"

Cố Tích Cửu nói: "Thân phận Tứ điện hạ tôn quý, tiền cược tất nhiên cũng phải có khí phái một chút. Trong phủ điện hạ không biết có lò luyện đan hay không? Nếu có, hãy lấy nó làm tiền cược thì như thế nào?"

Nàng nói nhẹ nhàng băng quơ, nhưng sắc mặt Dung Sở lại hơi biến đổi!

Bảo tàng của hấn là số một ở Phi Tinh Quốc, có người đồn đãi rằng phủ Tứ hoàng tử của hấn còn muốn giàu có hơn cả so với đại nội hoàng cung.

Tứ hoàng tử có một sở thích, nếu không phải là thứ cực tốt hẳn sẽ không cần, vì thế tất cả những thứ hắn sưu tập được không có cái nào mà không phải là tuyệt phẩm. Trong phủ của hắn đúng thật đang lưu giữ một lò luyện đan —— lò luyện đan Từ Ngọc.

Truyền thuyết nói rằng, phẩm cấp của nó tương đương với lò luyện đan mà tông chủ Thiên Ván Tông sử dụng.

Có thể nói, đó là một vật mà bất kỳ luyện đan sư nào cũng tha thiết mơ ước, nếu không phải nó được cất giấu ở phủ Tứ hoàng tử cao thủ nhiều như mây, chỉ sợ sớm đã bị người trộm mất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Muốn rút lui?

Tứ hoàng tử có tính giống như một con công kiêu hãnh, thích khoe khoang những gì mình sưu tập được, vì thế chuyện hắn có lò luyện đan này không phải là bí mật gì, thậm chí ở đây có vài người cũng biết.

Hiện tại Cổ Tích Cửu lại lấy nó ra làm tiền cược, hắn thậm chí không thể chối bỏ!

Hắn liếc mắt đánh giá trên dưới Cổ Tích Cửu một cái: "Trong bốn phủ đúng thật có lò luyện đan. Nhưng vấn đề là ngươi muốn nó làm gì? Ngươi có thể luyện được?"

Cổ Tích Tích ở bên cạnh lạnh lùng mở miệng: "Tứ điện hạ nói đùa, có thể dùng lò luyện đan luyện được cần phải có linh lực song hệ mộc hỏa, đồng thời linh lực đạt tới cấp 4 mới được. Vị Cổ tiểu thư ngay một chút linh lực cũng không có, chỉ có một cái miệng lạnh lợi mà thôi."

Cổ Tích Cửu nhếch môi, muốn cười nhưng không cười nói: "Chỉ là tiền cược mà thôi, có lẽ ta muốn lò luyện đan kia để chơi mấy ngày? Tứ điện hạ luyện tiếc hay sao?"

Dung Sở lạnh lùng: "Tiểu nha đầu, ngươi muốn tiền cược này không hề nhỏ! Nếu ngươi thua thì như thế nào?"

Hắn ác ý liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái: "Đừng nói gì mà lấy thân báo đáp, hoặc cược mạng của ngươi, mười cái mạng nhỏ của ngươi cũng không đáng giá bằng lò luyện đan của bốn vương!"

Cổ Tích Cửu thờ ơ nói: "Thật không may, hiện tại dân nữ chẳng có gì ngoài mạng này mà thôi. Nếu như Tứ điện hạ vẫn khẳng khái dân nữ phải lấy vật gì đó có cùng đẳng cấp để đánh cược, vậy dân nữ không còn cách nào. Vụ đánh cược này xem như chưa có."

Dung Sở: "....."

Tiểu nha đầu này đang muốn rút lui? Cổ ý muốn một thứ trên bảo để bức lui hắn?

Khuôn mặt Cổ Tích Tích lạnh lùng, tiểu nha đầu này vừa vũ nhục mình, mình sẽ không dễ dàng tha cho nàng ấy!

"Bốn Thánh Nữ đánh cược với ngươi!" Cổ Tích Tích trực tiếp mở miệng, ánh mắt lạnh lùng sắc bén: "Ngươi muốn lò luyện đan đúng không? Lò luyện đan của bốn thánh nữ có thể làm tiền cược lần này. Nhưng nếu ngươi thua thì sẽ phải trả giá đại giới tương ứng! Bốn thánh nữ có trái tim nhân từ, không cần mạng này của ngươi, chỉ cần ngươi đồng ý hai điều là được."

"Hai điều gì?" Cổ Tích Cửu thuận miệng dò hỏi.

"Một, nếu ngươi không thể nói ra ba điều khiến người tin phục, hôn sự của ngươi và thập nhị điện hạ sẽ chính thức hủy bỏ, ngươi cũng không thể gả cho người khác, chỉ có thể gả cho hắn làm hầu thiếp, hơn nữa vĩnh viễn không bao giờ được làm chính phi! Hai, cái miệng nhỏ của ngươi cực kỳ đáng ghét, nếu ngươi thua thì hãy cắt cái lưỡi thích nói hươu nói vượn đi!"

Hai điều kiện này thật đúng là không phải độc ác bình thường.

"Cổ Tà Thiên nhú mày lại: "Thánh nữ, nàng vẫn là một hài tử, cần gì phải chấp nhận với nàng?"

Cổ Tích Tích nói giọng lạnh lẽo: "Thánh nữ có thể bị sỉ nhục hay sao?" Nàng ta hỏi Cổ Tích Cửu: "Ngươi có dám cược hay không?"

Cổ Tích Cửu khẽ cười: "Có gì không dám? Ta đồng ý! Không biết ngươi dùng lò luyện đan nào để làm tiền cược?"

Cổ Tích Tích móc từ trong túi trữ vật bên người ra một lò luyện đan: "Hãy lấy nó làm tiền cược!"

Cổ Tích Tích là đệ tử Thiên Ván Tông, dùng lò luyện đan tất nhiên không giống bình thường. Khi nó vừa được lấy ra lập tức có khí vờn quanh, một mùi

hương được kỳ dị bay vào trong mũi.

Cổ Tích Cửu không thực sự hài lòng với nó, nàng liếc mắt nhìn Dung Sở một cái: "Thì ra Tứ điện hạ luyện tiếu lò luyện đan trong phủ, vì thế nên dùng đồ của vị cô nương này để làm tiền cược."

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở tối sầm lại: "Hãy dùng lò luyện đan trong phủ bốn vương! Thánh nữ không cần tham dự vào tiền đặt cược lần này." Hắn giờ tay gọi một tên hộ vệ bên người, lệnh cho hộ vệ đi lấy lò luyện đan trong phủ của mình.

Cổ Tích Tích cứng người lại. Thật ra nàng ta có tâm tư, lỡ như nàng ta thua, cho dù mất lò luyện đan của mình, nàng ta vẫn có thể thừa cơ lấy lò luyện đan của Dung Sở.....

Hiện tại rõ ràng Cổ Tích Cửu đã phá hỏng kế hoạch của nàng ta, nhưng nàng ta lại không thể nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Người muốn mời ai?

Một vụ đánh cuộc quá lớn, mặc dù mỗi người ở đây đều mang tâm tư khác nhau, nhưng sự thật là tất cả đều căng thẳng đến nỗi toát cả mồ hôi.

Cổ Tạ Thiên nắm chặt đầu ngón tay, mặc dù ông bội phục dũng khí của nữ nhi, nhưng càng lo lắng hơn cho sự an nguy của nàng.

Hiện tại ở đây có nhiều nhân chứng như vậy, nếu nữ nhi mình thật sự thua, một khi tiếp nhận trừng phạt chẳng phải sẽ rất thảm hay sao?!

Ngay cả khi những gì nữ nhi mình nói đều có lý, nhưng nếu bọn họ đều không thừa nhận thì sẽ như thế nào?

Dù ông xem xét thế nào cũng cảm thấy tỷ lệ nữ nhi mình thắng lần này rất nhỏ bé, không đáng kể!

Ông hiếm khi lo lắng đến nỗi thấm ra mồ hôi.

"Được, nếu đánh cuộc đã được thành lập, Cổ lục tiểu thư có thể nói ra lý do của ngươi?!" Dung Sở thúc giục.

Cổ Tích Cửu ngược lại không hề nóng nảy, trực tiếp ngồi xuống ghế: "Gấp làm gì? Nếu đã đánh cuộc lớn như vậy, dù sao cũng phải có người ngoài làm chứng."

Dung Sở quả thực nổi cơn thịnh nộ: "Nhiều người ở đây như vậy không thể làm chứng hay sao?!"

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng gõ gõ trên bàn: "Nhân chứng là những người không liên quan gì tới hai bên." Ánh mắt nàng đảo qua mọi người: "Trong khi đó, những người ở đây không phải là người nhà của ta thì chính là người nhà của ngươi, chỉ có vị Cổ cô nương là người ngoài, nhưng nàng ấy là người khai mào chuyện này, tất nhiên không thể làm chứng."

Dung Sở gần như vui vẻ, xấu nha đầu trước mắt thật là trơ trẽn!

"Vậy ngươi muốn mời ai?"

Cổ Tích Cửu nhìn về phía Dung Già La: "Thái tử điện hạ, trong triều đại này có người nào đứng ngoài cuộc, không sợ bất luận cường quyền hay môn phái nào?"

Dung Già La liếc mắt nhìn nàng một cái, gần như không cần nghĩ ngợi: "Triều đại này có hai vị thiên sư Tả Hữu có thể làm được điều đó."

Dung Sở cười lạnh: "Hai vị thiên sư Tả Hữu có thể dễ mời vậy sao? Bọn họ ngay cả hoàng quyền cũng không để trong mắt, phụ hoàng muốn gặp bọn họ cũng phải thành tâm thành ý tới mời. Nhân vật như vậy sao có thể tới đây chứng kiến chuyện nhỏ thế này?"

Dung Già La thờ ơ nói: "Bổn cung có thể thử mời Hữu thiên sư một chút," Hắn nói mấy câu với thị vệ bên người, tiện tay đưa cho thị vệ một tín vật, thị vệ kia lập tức nhanh chóng rời đi.

Tất cả mọi người ở đây đều mở to hai mắt!

Hai nhân vật thần bí cường đại nhất Phi Tinh Quốc chính là hai vị thiên sư Tả Hữu. Hai người kia không dễ dàng lộ mặt, một khi lộ diện tất nhiên sẽ là một hồi oanh động.

Chẳng qua hai người kia không bao giờ hỏi tới chính sự, chức trách của Tả thiên sư là giám sát hành động đế vương, truyền đạt thông điệp của trời cao. Trên đời này không có bất luận kẻ nào hay bất luận sự tình nào có thể giấu diếm được tai mắt hắn.

Hữu thiên sư là người xem tinh tượng, dự đoán những sự tình lành dữ, biết họa hay phúc, cầu mưa diệt quỷ, có thân phận giống như quốc sư.

Tả thiên sư thần long thấy đầu không thấy đuôi, xuất quỷ nhập thần, không có người nào biết nơi hắn tới, cũng không có người nào biết nơi hắn đi.

Hữu thiên sư thường canh giữ ở Thiên Sư phủ trong cung Tĩnh Diệu, không dễ dàng bước ra khỏi cung, thể nhân muốn gặp hắn thật sự rất khó.

Cố Tạ Thiên làm quan ở triều đình lâu như vậy, chỉ từng nhìn thấy Tả thiên sư một lần, nhưng nhìn từ xa xa, ngay cả dung mạo đối phương cũng không nhìn thấy rõ, bởi vì trên mặt đối phương có mặt nạ.....

Đối với Hữu thiên sư, thật ra ông từng may mắn gặp qua hai lần, khoảng cách dù có chút xa, đối phương đứng ở trên đài cầu mưa, và ông thì mang bình hộ vệ đứng ở dưới đài.

Hai vị thiên sư này không kết giao với bất cứ người nào trong triều đình, thậm chí nếu hoàng đế muốn gặp bọn họ cũng phải dùng một chữ "mời". Đối với chuyện bọn họ có tới hay không, cần phải xem tâm tình của bọn họ thế nào.....

Hiện tại Thái tử điện hạ đã có chút thất thế thật sự có thể mời được một vị trong hai vị đó đến đây?

Mọi người không tin! Nhưng bọn họ không tin chỉ giằng co được một khắc.

Thị vệ của Dung Già La rất nhanh đã quay trở lại: "Bẩm điện hạ, Hữu thiên sư đồng ý làm chứng, nhưng muốn mời chư vị ở đây đến Vạn Tĩnh Lâu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Nữ hài tử yếu đuối chỗ nào?!

Long trời lở đất!

Hữu thiên sư thật sự đồng ý rồi!

Mọi người ở đây đều kinh ngạc đến nỗi có thể nhét được một quả trứng vịt vào trong miệng, ngay cả đôi mắt của vị thánh nữ Cổ Tích Tích cũng trở nên sáng ngời!

Dung Sở nín thở một lát, cười lạnh: "Gần đây Thái tử ca ca dường như rất thân với đại nhân Hữu thiên sư, mấy ngày trước còn cùng nhau uống trà ở trong nhà đấu giá....."

Dung Già La không mẫn mà đáp lại hắn ta một câu: "Nói rất hay."

Trong lòng Cổ Tích Cửu bị khuấy động, thì ra người cùng ngồi uống trà với Dung Già La ở nhà đấu giá ngày ấy chính là vị Hữu thiên sư.

Người nọ quả nhiên thần bí, từ đầu đến cuối không hề lộ diện. Người này bỗng nhiên uống trà cùng với Dung Già La, có phải có ý tán thành Dung Già La là quân hoàng đời sau hay không?

Cổ Tích Cửu nghĩ như thế, đương nhiên, Cố Tạ Thiên là lão quan trường cũng nghĩ như thế, trong lòng bọn họ bắt đầu cảm thấy thấp thòm.....

.....

Vạn Tĩnh Lâu là một tòa trà lâu thanh nhã, bố cục vừa thanh nhã vừa kỳ lạ. Lầu một thường được dùng cho những trà khách bình thường, lầu hai dùng cho những hiền tài có uy tín và danh dự, lầu ba thật ra là một nền tảng mở gọi là Bình Đài.

Trên Bình Đài có bàn trà, nghe nói khi Hữu quốc sư nhân rồi sẽ ngẫu nhiên tới đây uống trà, ngắm sao.

Có thể nói đây là vùng độc quyền của hắn, không có sự cho phép của hắn, không ai được phép tiến vào nơi này.

Nơi này quanh năm quanh quế, tới nay lại có chút náo nhiệt, rất nhiều người tới đây.

Thật sự từ xưa tới nay chưa từng đông đúc như thế!

Dung Sở, Dung Ngôn, Cổ Tích Tích, cùng với cả nhà Cố phủ đều cùng nhau tới đây.

Dung Già La nhanh chóng chạy về thay đổi một thân quần áo, sau đó mới tới. Cùng tới với hắn còn có Bát hoàng tử Dung Triệt, thậm chí ngay cả Tuyên Đế cũng giá lâm đi theo.....

Tuyên Đế còn mang tới hai vị ngự y nổi danh nhất Thiên Tinh Quốc cùng với một vị Xu Mật Sử chuyên sưu tập các thông tin tình báo khắp thiên hạ. Ngự y và xu mật sử đều là những nhân vật mà Cố Tích Cửu yêu cầu hiện diện.

Không thể không nói, Dung Già La làm việc có hiệu suất cực cao, trong một khoảng thời gian ngắn như vậy đã an bài thỏa đáng tất cả những nhân vật đó.

Đương nhiên, Tuyên Đế tới là ngoài ý muốn. Nghe nói, Tuyên Đế đang ở chỗ của xu mật sử để cải trang vi hành, khi nghe được tin này lập tức cũng theo tới đây.

Bàn trà kín người hết chỗ, trà đồng liên tiếp đem thêm mấy chục ghế dựa, mới dần xếp thỏa đáng được hết tất cả mọi người.

Tuyên Đế tai mắt nhiều, tin tức rất linh thông, vì thế ông đã biết rõ về chuyện đánh cuộc giữa Cố Tích Cửu và thánh nữ Cố Tích Tích của Thiên Văn Tông. Lúc này, ánh mắt ông dừng ở trên người Cố Tích Cửu, đáy mắt có một chút tìm tòi nghiên cứu.

Mặc dù Tuyên Đế đã chỉ định nàng là con dâu của mình, nhưng trước đó ông chưa từng gặp qua nàng. Ông chỉ nghe nói tới đại danh phế tài và xấu nữ của nàng, còn nghe nói tính tình nàng yếu đuối và rất sợ gặp người lạ, khi gặp người lạ sẽ nói chuyện lắp bắp. Quả thực là không có giá trị gì.

Khi ông nghe thấy những lời như thế thì trong lòng có chút tiếc nuối, tiếc nuối cho mỹ nhân như La Tinh Lam bốc lửa mạnh mẽ bá đạo như vậy lại sinh ra một nữ nhi không biết cố gắng như thế. Ông cũng cảm thấy có một chút áy náy đối với Thập nhị hoàng tử của mình.

Ở trong lòng ông đã xem Cố Tích Cửu là kẻ xấu xí, yếu đuối, phế tài.

Khi nghe thấy nàng dám đánh cuộc với thánh nữ Thiên Văn Tông, ông đã hoàn toàn sốc và vô cùng kinh ngạc, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng được.

Hiện tại rốt cuộc ông có thể nhìn thấy được bản thân Cố Tích Cửu. Sau khi nhìn nàng một lát, ông lập tức hung hăng trừng mắt liếc xu mật sử một cái, cảm thấy ông ta đã cung cấp tin tình báo cho mình quá sai!

Nữ hài tử trước mắt yếu đuối chỗ nào?!

Cố Tích Cửu an tĩnh ngồi ở chỗ kia, trên khuôn mặt nhỏ không thể nhìn ra bất luận lo lắng nào, giống như nàng đang tới đây để uống trà.

Nàng còn thưởng thức một cái muỗng bạc trong tay, quay tròn cái muỗng ở trên đầu ngón tay của mình. Dường như nàng còn có chút nhàm chán?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Hắn đang lo lắng cho vị hôn thê?

Tuyên Đế lại nhìn nhóm tỷ muội bên người nàng. Trong một dịp trọng thể như vậy, một đám đều ngồi rất nghiêm chỉnh.

Mặc dù các nàng cũng cố gắng giữ vững bình tĩnh, nhưng trên gương mặt đẹp vẫn toát lên vẻ lo lắng bồn chồn, ngoại trừ Cố Thiên Tinh có một chút khí chất của tiểu thư khuê các, những tỷ muội khác đều có tư sắc xuất chúng, nhưng thần thái cử chỉ không hề phóng khoáng chút nào.

Tuyên Đế đã quen nhìn các mỹ nhân màu mè, tất nhiên tôi luyện được một đôi mắt rất sắc, cho dù mỹ nhân tuyệt sắc cỡ nào, ông đều có thể quen dần với nó, sẽ không khiến ông động tâm.

Nhưng giờ phút này khi ông nhìn thấy Cố Tích Cửu, trong lòng lại có chút động tâm. Nữ hài tử này có một khí chất rất đặc biệt!

Trên người nàng thậm chí mơ hồ có một loại khí thế, một loại khí thế sắc bén tiềm ẩn bên trong!

Nàng chỉ vô cùng đơn giản ngồi ở chỗ kia, nhưng vẫn rất hấp dẫn ánh mắt người. Điểm này thật ra rất giống mẫu thân La Tinh Lam của nàng.....

Tuyên Đế có quen biết với La Tinh Lam. Năm đó Tuyên Đế cải trang vi hành gặp phải thích khách, may mà có nữ hiệp La Tinh Lam vừa kịp cứu giúp. Ông đã yêu La Tinh Lam ngay từ cái nhìn đầu tiên, nhưng đối phương sau khi cứu ông liền xoay người rời đi, ngay cả tên đối phương ông cũng không biết.

Sau đó ông thật vất vả mới hỏi thăm ra được tin tức của nàng. Khi ông đang định phái người tới cửa cầu hôn thì nghe được tin vị nữ hiệp này đã yêu một tiểu tử nghèo trong giang hồ. Nàng bất chấp sự phản đối của gia đình đi theo tiểu tử nghèo kia!

Ông cảm thấy chán nản, nhưng không thể làm gì.

Ông là quân chủ hùng tài đại lược, vì lợi ích của La Tinh Lam, ông sẵn lòng buông bỏ hiềm khích trước đây, đề bạt tiểu tử nghèo kia làm tướng, thúc đẩy cho tiểu tử kia một đường bình yên đến khi trở thành Đại tướng quân hôm nay.....

Ở trong sâu thẳm trái tim của Tuyên Đế, La Tinh Lam vẫn luôn mang một loại tình tổ khác. Ông cực kỳ thích tính cách của nàng.

Ông thậm chí còn hết sức xem trọng nữ nhi của nàng, vì thế nên Cố Tích Cửu vừa mới sinh ra không lâu, Tuyên Đế đã vội vàng chỉ hôn tiểu nữ hài này với nhi tử của mình.....

Sau đó lại phát sinh ra những chuyện nằm ngoài dự đoán. Khi Cố Tích Cửu vừa tròn một tuổi, La Tinh Lam nhảy vực tự sát, và khi Cố Tích Cửu vừa tròn ba tuổi bị trắc nghiệm ra thể chất phế vật, thậm chí còn sinh ra đốm đỏ một cách khó hiểu. Nàng trở thành trò cười trong toàn bộ Phi Tinh Quốc, cũng khiến cho hôn sự này trở thành một điều xấu hổ.....

Ông lại liếc liếc mắt nhìn nhi tử Dung Ngôn của mình một cái. Dung Ngôn đang ngồi ở chỗ kia, nắm chén trà trong tay, đầu ngón tay có chút nhợt nhạt, không biết đang lo lắng điều gì. Hắn thậm chí đang nhìn trộm Tích Cửu, thường xuyên liếc mắt nhìn nàng một cái.....

Tuyên Đế hừ một tiếng trong lòng, từ sau khi dính xuống việc hôn nhân này, tiểu tử này vẫn thích biểu hiện một khuôn mặt ai oán như nhặt được rác ở trước mặt ông, khiến ông luôn cảm thấy áy náy.

Hiện tại xem ra hắn không hoàn toàn vô tình đối với Cố lục tiểu thư.

Hắn đang lo lắng cho vị hôn thê của mình?

Cũng đúng, nếu như Cố Tích Cửu thua lần này, chẳng những nàng không thể gả cho Dung Ngôn làm chính thê, mà còn phải bị cắt lưỡi.....

Đặt cược như vậy quả thật là quá tàn nhẫn đối với một tiểu cô nương!

Tuyên Đế bắt mắt liếc mắt nhìn Cố Tích Tích một cái, vị thánh nữ thật sự rất xinh đẹp, mặc một thân bạch y giống như tiên tử trên chín tầng mây, thanh lãnh thoát tục.

Khi Tuyên Đế vừa mới nhìn gặp Cố Tích Tích, ánh mắt cũng từng sáng ngời. Nhưng vị cô nương này lúc nào cũng mang một gương mặt đẹp vô cảm, giống như một tác phẩm điêu khắc bằng băng không có sự sống, thiếu màu sắc tươi sống. Nhìn lâu sẽ có cảm giác mệt mỏi.....

Chẳng phải người ta thường nói, y giả có trái tim phụ phụ hay sao?

Tâm địa của vị thánh nữ này có chút ác độc, thật sự đối phó với một tiểu hài tử như thế, lòng dạ thật đúng là quá hẹp hòi.....

Vụ cá cược này dù nhìn như thế nào cũng có thể thấy được, tỷ lệ để Cố Tích Cửu chiến thắng không hề lớn. Tuyên Đế có chút lo lắng cho tiểu cô nương kia. Có lẽ đợi lát nữa sau khi nàng thua, ông sẽ dùng mặt mũi hoàng đế tới cầu tình cho nàng?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Đẹp đến nỗi dường như không thật...

Ông chỉ sợ mình cầu tình không được, vị Hữu thiên sư nổi danh thiết diện vô tư, những vụ án do hắn phán xét thường không có chỗ cho đàm phán.....

Tuyên Đế đang chìm sâu vào trong suy nghĩ, bên ngoài bỗng truyền đến một tiếng bẩm báo thanh thúy của đồng tử: "Hữu thiên sư giá lâm"

Trong lâu vốn có chút ồn ào, giờ phút này thoáng chốc yên tĩnh lại, mọi người đều không hện mà cùng đứng lên ——

Những tiếng bước chân vang lên từ phía cầu thang lên lầu, hai đồng đạo cầm cây phát trần trên tay tiến lên, có hai đồng đạo tiếp theo lần lượt đứng ở hai bên cửa, bọn họ đều đứng trang nghiêm. Tất cả mọi người chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, sau đó có hình bóng của một vị nam tử hiện ra.

Một thân pháp bào to rộng và đen như mực. Trên đầu được trang trí bằng một trâm ngọc đơn giản, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, mi dài, mắt hẹp, con ngươi tối đen giống như màn đêm. Đôi môi hắn nhợt nhạt, giống như ánh trăng lưỡi liềm. Giữa lông mày có một nốt chu sa, đỏ tươi giống như ráng trời. Dáng người đỉnh bạt như một thân cây, dung mạo tuấn mỹ không nói nên lời.

Hắn chậm rãi đi tới, trong lâu vốn không có gió nhưng quần áo trên người hắn lại tung bay giống như sóng nước.

Đẹp!

Trong đầu mọi người chỉ có thể nhảy ra một chữ này. Hắn đứng ở nơi đó, trên người phát ra một loại hào quang khiến mọi người có cảm giác giống như bị nước lạnh thấm qua, gần như khiến bọn họ ngạt thở.

Trong lòng Cổ Tích Cừu khẽ nhúc nhích, Phi Tinh Quốc dường như là nơi sản xuất soái ca, càng ngày càng có nhiều mỹ nam tuấn mỹ hơn xuất hiện!

Trong tất cả những mỹ nam mà nàng từng gặp, nam nhân xuất hiện trước mắt này tuyệt đối là nhân tài kiệt xuất nhất, có thể xem như đẹp nhất.

Không biết vì sao, trong đầu nàng hiện lên bức tượng ngọc bên trong sơn động kia, bức tượng chạm ngọc đẹp đến nỗi kinh tâm động phách. Nếu như bức tượng chạm ngọc là người thật, chắc chắn sẽ là đẹp nhất thiên hạ, đúng không? Đẹp đến mức dường như không có thật.....

Nàng hơi lắc đầu, dung mạo của bức tượng chạm ngọc gần như là sự tồn tại nghịch thiên, có lẽ sẽ không có một người thật sự trông giống như vậy, nếu không nữ nhân trên thế giới này chẳng phải sẽ cùng nhau điên cuồng vì hắn?

"Tiểu Thương, Hữu quốc sư tên gọi là gì?" Cổ Tích Cừu sử dụng thuật cảm ứng tâm linh nói chuyện với Thương Khung Ngọc ở trên cổ tay.

"Thiên Tế Nguyệt."

Tên này không hề tầm thường! Hơn nữa còn mang theo cảm xúc lạnh lùng, nhưng thật ra rất phù hợp với khí chất của vị thiên sư trước mắt, Cổ Tích Cừu thầm khen ngợi trong lòng.

"Bốn tọa có việc phải tham gia, vì vậy nên đã tới chậm." Thiên Tế Nguyệt chấp tay về phía Tuyên Đế và nhẹ nhàng mở miệng, giọng nói hơi trầm thấp nhưng cực kỳ trong trẻo, giống như băng ngọc đánh nhau.

Hắn hành lễ chỉ là chào hỏi giữa những người có thân phận ngang nhau, không có ba quỳ chín lạy giống như những thần tử khác khi gặp hoàng đế.

Tuyên Đế hiển nhiên đã quen thói, chỉ cười ha hả: "Không muộn, không muộn, mời thiên sư ngồi."

"Tạ ơn bệ hạ." Thiên Tế Nguyệt khẽ gật đầu, lúc này mới ngồi xuống ở trên ghế thủ vị.

Hắn rất dứt khoát, không hàn huyên với mọi người, vừa nhấc tay áo một cái, trên bàn nhỏ trước mặt đã có thêm một bộ giấy và bút mực.

Tiểu đồng giơ trang giấy ra cho hắn, nghiền mực, lúc này hắn mới nhấc bút, ánh mắt dừng ở trên người Dung Già La: "Thái tử điện hạ đã chứng kiến toàn bộ sự việc? Ngươi hãy nói rõ nguyên nhân những chuyện đã xảy ra, đặt cuộc là cái gì?"

Hắn lại đảo mắt nhìn mọi người: "Nếu như những gì hắn nói không đúng, các ngươi đều có thể chỉ ra."

Đám người Dung Sở vốn có chút không phục, nhưng nghe tới nửa câu sau thì ngậm miệng lại. Lúc ấy có nhiều đôi mắt nhìn nghe như vậy, Dung Già La chắc chắn sẽ không nói dối trước mặt mọi người.

Dung Già La quả nhiên không hề nói dối, nói hết toàn bộ từ đầu chí cuối sự tình đã phát sinh.

Hắn có trí nhớ kinh người, thậm chí thuật lại không sót một chữ những gì mấy người đã nói lúc ấy, không thêm hay bỏ sót từ nào.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Có thể không đánh cuộc.....

Hắn tự thuật không mang theo tình cảm cá nhân, không có thiên vị. Khi hắn nói xong, mọi người đều tin phục.

Ngay cả Dung Sở cầu kỳ cũng không nói nên lời, Thiên Tế Nguyệt đảo mắt nhìn qua mọi người: "Những gì Thái tử điện hạ đã nói, hoàn toàn là sự thật? Các ngươi có gì muốn bổ sung hay không?"

Mọi người đều lắc đầu.

Một số người ở đây không biết sự tình trong đó, hiện tại sau khi nghe Dung Già La nói qua một lần, trong lòng không thể không âm thầm lắc đầu.

Bất quá chỉ là một lời nói đùa của hài tử mà thôi, vị thánh nữ này đã nghiêm trọng hoá vấn đề, thậm chí còn gây ra một trận chiến lớn như vậy, thật đúng là hiếm thấy.

Nhưng bọn họ cũng không đồng ý với Cổ Tích Cừu, bởi vì nàng đã công kích thánh nữ Thiên Vấn Tông, nói rằng y thuật của nàng ta có chút kém cỏi, thậm chí hoài nghi thân phận nàng ta là giả mạo.....

Xử sự của Cổ Tích Tích cũng không hề điệu thấp. Có một số người ở đây từng quen biết nàng ta, biết nàng ta là thánh nữ thật sự của Thiên Vấn Tông.

Đối với y thuật của nàng ta có thành thạo hay không, mọi người cảm thấy quả thực không cần hoài nghi. Rốt cuộc, y thuật của nàng ta là chân truyền từ tông chủ Thiên Vãn Tông, trên đại lục này thực sự rất hiếm có.

Cho dù thân y từ các quốc gia khi gặp nàng ta, cũng muốn gọi nàng ta một tiếng "Thánh Nữ", thậm chí có người còn trực tiếp gọi nàng ta là vi sư (thầy).

Trừ phi Cổ Tích Cửu có thể chứng minh y thuật Cổ Tích Tích thật sự yếu kém, nếu không, vụ đánh cuộc này nàng không thể thắng được!

Làm thế nào một hài tử nho nhỏ như nàng lại có thể kiếm ra được mấy lý do khiến mọi người tin phục?

Xem ra đứa nhỏ này chắc chắn sẽ bị cắt mất đầu lưỡi!

Mọi người nhìn về phía Cổ Tích Cửu với ánh mắt mơ hồ có chút thương hại.

Đứa nhỏ này vốn đã đủ thảm, không ngờ sẽ càng thêm thảm như vậy.

Cũng có những ánh mắt không tán đồng nhìn về phía Cổ Tích Tích, cảm thấy nàng ta lần này thật sự đã khiến chuyện bé xé ra to.

Một đôi mắt mát lạnh của Thiên Tế Nguyệt rốt cuộc dừng ở trên người Cổ Tích Cửu: "Ngươi chắc chắn muốn đánh cuộc sao? Nếu bốn toạ đã đứng ra làm chứng, tất nhiên sẽ thân thủ hình phạt." Mấy chữ cuối cùng dường như mang theo băng hàn.

Cổ Tạ Thiên bỗng nhiên hoảng hốt, ông thực sự lo lắng thay cho nữ nhi nhà mình. Khi ông vừa nghe ra được ý trong lời nói của Thiên Tế Nguyệt, dường như trong lòng có chút dao động, vì thế cả gan mở miệng: "Thiên sư, đây vốn chỉ là lời nói của một hài tử, thật ra có thể không cần đánh cuộc....."

"Đánh cuộc!" Cổ Tích Cửu bình tĩnh phun ra một câu, ngắt lời Cổ Tạ Thiên đang nói.

"Tiểu cửu!" Cổ Tạ Thiên lo lắng, toát ra mồ hôi trên trán.

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên mặt Cổ Tích Cửu một lúc, sau đó vô cảm dời đi. Hắn lại nhìn về phía Cổ Tích Tích: "Ngươi thì sao?"

Cổ Tích Tích vẫn lạnh mặt như cũ, nàng ta lạnh giọng mở miệng: "Bốn thánh nữ vốn không muốn so đo với nàng, nhưng nàng vũ nhục thanh danh của bốn thánh nữ. Nhục nhã tên của ta chính là nhục nhã sư môn ta, việc này quả quyết không chấp nhận được!"

"Không cần phải nói nhiều như vậy, Cổ thánh nữ rốt cuộc có muốn đánh cuộc với hài tử này hay không?" Thiên Tế Nguyệt ngắt lời nàng ta, giọng nói cực kỳ trong trẻo điềm tĩnh, nhưng Cổ Tích Tích mơ hồ có cảm giác vị thiên sư này dường như có một chút châm chọc?

Đối mặt với sự tồn tại của một thiên nhân như vậy, Cổ Tích Tích hiếm khi cảm thấy lo lắng. Nàng ta nhấp nhấp môi mỏng, đôi mắt đảo qua Cổ Tích Cửu, giọng điệu có chút bất mãn, cuối cùng cũng hơi lùi một bước: "Thấy rằng nàng vẫn là một hài tử, nếu nàng cung kính vái bốn thánh nữ mười tám cái, sau đó tỵ và miệng trăm lần, nói một trăm câu "ta sai rồi", lúc này có lẽ bốn thánh nữ có thể bỏ qua cho nàng."

Mặc dù nàng ta đưa ra những điều kiện này cũng rất ác độc, nhưng tốt xấu gì vẫn còn nhẹ hơn nhiều so với vụ đánh cuộc kia. Mọi người không nhìn được nhìn về phía Cổ Tích Cửu.

Cổ Tạ Thiên biến sắc, không nhìn được lại tiến lên một bước, đang định muốn thay thế nữ nhi đồng ý với những điều kiện trên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Lão phu có thể bồi tội...

Cổ Thiên Triều bên cạnh vội vàng kéo ông lại: "Phụ thân, sự tình đã phát triển tới mức này, nếu Cửu nhi muội muội lùi bước cũng không tốt. Cho dù thua cũng nên thua một cách quang minh chính đại, như thế mới có thể đứng vững trước ngưỡng cửa tướng quân phủ chúng ta."

Nhi tử này thật xấu xa, lúc này còn không quên bỏ đá xuống giếng!

Cổ Tạ Thiên quả thực muốn nổ tung, ông hận không thể một chân đá bay hắn ta: "Hỗn trướng, ngươi cầm miệng lại cho ta! Không ai xem ngươi là người cầm nếu ngươi không nói lời nào!"

Đây là lần đầu tiên Cổ Thiên Triều bị phụ thân răn dạy một cách lạnh lùng sắc bén như vậy, hơn nữa còn ở trước mặt công chúng. Khuôn mặt tuần tú của hắn đỏ bừng, há miệng thở hổn hển: "Hài nhi cũng vì thanh danh của tướng quân phủ....."

Hắn còn chưa dứt lời đã bị Cổ Tạ Thiên ngắt lời: "Vì thanh danh tướng quân phủ mà phải hủy diệt hoàn toàn muội muội của ngươi?!"

Cổ Thiên Triều cứng họng, miễn cưỡng nói một tiếng: "Hài nhi không có ý này....." Hắn ta không dám nói tiếp, mặt xám mảy tro lui trở về.

Cố Tạ Thiên cảm thấy bị thương trong lòng. Ông vẫn luôn cho rằng nhi tử mình là người ưu tú nhất, tâm tính tốt thiên phú cao, hiện tại xem ra không phải như vậy.....

Hải tử này vẫn xem ông là cha, nhưng đồng thời vẫn có ý nghĩ muốn bầy muội muội của mình.

Trong những ngày khi ông không có ở đây, nữ nhi này sẽ gặp những khuất nhục thế nào, quả thực không cần nghĩ cũng biết!

Trong lòng ông bắt đầu cảm thấy hồ thẹn, máu xông lên tới đỉnh đầu, hít sâu một hơi, tiến lên một bước: "Thánh nữ, lão phu có thể bồi tội thay nữ nhi....."

Chỉ cần có thể cứu được đứa nhỏ này, ông sẵn sàng vứt bỏ mặt già của mình!

Ánh mắt Cố Tích Tích chợt lóe: "Cố tướng quân muốn tiếp nhận những sự trừng phạt kia của bốn thánh nữ?"

"Không sai!"

Cuối cùng có thể nhìn thấy được kheo miệng Cố Tích Tích đang mỉm cười, chẳng qua nụ cười này nhìn như thế nào cũng cảm thấy rất châm chọc. Nàng ta ung dung nói: "Theo đạo lý, Cố tướng quân nguyện ý chịu phạt giúp nữ nhi, bốn thánh nữ nên dễ dàng chấp thuận. Nhưng nữ nhi này của Cố tướng quân thật sự là thiếu giáo huấn, nếu như không trừng phạt nàng, chỉ sợ nàng vĩnh viễn không biết trời cao đất rộng là gì..... Tuy nhiên....."

Nàng ta đang muốn chuyển chuyện, giọng nói nhẹ nhẹ của Cố Tích Cửu đã truyền đến: "Ta không sai, không cần bắt luận người nào bồi tội thay ta, y thuật của vị được gọi là thánh nữ này có chút kém cỏi!"

Mọi người: "....."

Mặt đẹp của Cố Tích Tích trở nên xanh mét: "Cố tướng quân không cần nhiều lời, vụ đánh cuộc này không thể không thực hiện!"

Cố Tạ Thiên buồn rầu: "Tiểu Cửu!"

Cố Tích Cửu rút cuộc nhìn ông một cái: "Phụ thân, lòng ta hiểu rõ, không cần lo lắng."

Đứa nhỏ này cuối cùng đã nhận ông là phụ thân! Mặc dù nàng không gọi một tiếng "cha" thân thiết, nhưng cuối cùng nàng đã không còn gọi ông là "tướng quân này tướng quân nọ" khiến ông khó chịu trong lòng nữa.....

Máu nóng dâng lên trong lòng Cố Tạ Thiên, ông lại nhìn nhìn nữ nhi nhà mình đứng ở nơi đó, mặc dù cái đầu vẫn nhỏ như cũ, nhưng khí thế lại không hề nhỏ.

Một đôi mắt trầm tĩnh mát lạnh, miệng nhỏ hơi cười, bộ dáng dường như đã dự liệu hết thảy mọi chuyện.

Trái tim ông run lên, nhớ tới những gì mấy ngày nay nữ nhi mình đã làm. Nữ nhi này thật sự sẽ không đánh nếu không có sự chuẩn bị, có lẽ nàng thật sự rất tin tưởng điều này!

Trái tim nhảy loạn của ông rút cuộc cũng bắt đầu dịu lại, ông hít một hơi: "Được, Cửu nhi, vì phụ tin con!"

Thiên Tế Nguyệt lại liếc mắt nhìn chằm chằm Cố Tích Cửu một cái, không nói gì nữa, trực tiếp bút tẩu long xà viết một phần công văn, sau đó đưa cho ba người đánh cuộc xem qua.

Vị thiên sư đã viết một công văn, mạnh mẽ hữu lực, trôi chảy như nước, nội dung rất ngắn gọn sáng tỏ, trật tự rõ ràng.

Ba người không có ý kiến gì, đều ký tên mình lên đó.

Ngón tay Thiên Tế Nguyệt nhẹ nhàng gõ nhẹ ở trên tờ giấy kia: "Hiện tại có thể bắt đầu rồi."

.....

Thiên Tế Nguyệt ngồi một mình ở trước án kê, trên án kê có một lò luyện đan màu vàng tím, bên cạnh là một chồng lụa trắng, trên lụa trắng là một thanh băng đao lấp lánh ánh sáng lạnh băng.

Lò luyện đan là tiền đặt cược, và băng đao chính là để cắt đầu lưỡi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Vô vọng mãi mãi!

"Như Ý Thiên Bảo Tử Ngọc là lò luyện đan có phẩm cấp 8, có thể luyện chế đan dược phẩm cấp 8 quý hiếm, cũng là lò luyện đan cực phẩm. Cổ Tích Cửu, nếu như ngươi thắng, lò luyện đan này chính là của ngươi, bốn tọa sẽ tự mình khắc tên của ngươi ở phía mặt trên, bất luận kẻ nào cũng không cướp đoạt được. Khi ngươi chết, lò luyện đan sẽ chôn cùng ngươi. Chỉ cần một ngày ngươi còn sống trên đời, bất luận kẻ nào cũng đừng mong trộm được lò luyện đan này từ trong tay ngươi, Thiên Sư phủ của ta sẽ tự ra mặt giúp ngươi truy đòi và trừng phạt kẻ trộm đạo."

Nếu như ngươi thua, bốn tọa cũng sẽ tự mình cắt lấy miệng lưỡi của ngươi, cũng thúc giục ngươi gả cho thập nhị hoàng tử làm thiếp, cả đời không được nâng lên làm chính phi....." Giọng nói của Thiên Tê Nguyệt giống như một cơn gió xuân se lạnh vang lên ở bên trong đại sảnh. Hắn quét ánh mắt qua mọi người: "Đều nghe hiểu chứ?"

Sắc mặt Cổ Tích Tích hơi tái. Nàng ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy lò luyện đan Như Ý Thiên Bảo Tử Ngọc, lần này nàng ta xuống núi để thân cận với Dung Sở, mục đích chủ yếu là muốn có lò luyện đan này.

Nàng ta còn chưa kịp tìm cơ hội khiến Dung Sở đưa lò luyện đan này ra cho mình, không ngờ rằng hôm nay nó đã bị xem như một loại tiền đặt cược ở đây!

Nếu nàng ta thắng thì không sao, nhưng nếu nàng ta thua, nàng ta sẽ vô vọng mãi mãi!

Nàng ta vốn có một chủ ý trong lòng, cho dù Cổ Tích Cửu may mắn thắng được lò luyện đan lần này, nhưng với bản lĩnh phế vật, nàng cũng không giữ được thứ này. Nàng ta có rất nhiều biện pháp lại lấy lò luyện đan trở về, nhưng hiện tại.....

Trong lòng nàng ta mơ hồ có chút hối hận, đặc biệt là khi nhìn thấy bộ dáng tự tin kia của Cổ Tích Cửu, nàng ta càng thêm hối hận.

Nhưng hiện tại nàng ta đã không có cơ hội xoay chuyển nữa. Hơn nữa nó cũng thật sự tuyệt đối công bằng, khiến nàng ta không thể nào nói khác, chỉ có thể cắn răng nói một tiếng "đã hiểu".

Những người khác tất nhiên cũng không có dị nghị gì.

Ngón tay Thiên Tê Nguyệt gõ một gõ ở trên bàn, không nhẹ không nặng, giống như đang đập ở trong lòng người: "Cổ Tích Cửu, ngươi có thể bắt đầu nói ra lý do của mình."

Bình Đài to lớn như vậy đều chật kín người, nhưng lại yên tĩnh đến nỗi ngay cả một cây châm roi xuống mặt sàn cũng có thể nghe được.

Ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Cổ Tích Cửu, muốn nghe rốt cuộc nàng có thể đưa ra được lời giải thích thế nào.

Trước nhiều ánh mắt bao vây như vậy, Cổ Tích Cửu vẫn bình tĩnh giống như đang dạo chơi ngày xuân ở bên ngoài thành. Nàng rót cuộc mở miệng: "Xin hỏi xu mật sử đại nhân, tông chủ Thiên Ván Tông xác thật có một người đệ tử gọi là thánh nữ Cổ Tích Tích?"

Vị xu mật sử không ngờ vấn đề thứ nhất của Cổ Tích Cửu sẽ hỏi tới trên đầu mình. Hắn là người chương quản tình báo trong thiên hạ, đối với chuyện này tất nhiên biết rất rõ, vì thế hắn lập tức gật đầu: "Không sai! Thánh nữ Cổ Tích Tích là đệ tử nhỏ nhất của tông chủ Thiên Ván Tông."

Cổ Tích Cửu gật gật đầu, tiếp tục nói: "Nếu đã là đệ tử của tông chủ, chắc hẳn cực kỳ hiểu biết về hành vi và thái độ của sư phụ? Trước mặt người khác sẽ bảo vệ hình tượng sư phụ đúng không?"

Lời này không sai, mọi người đều lần lượt gật đầu.

Cổ Tích Tích không nhìn được tức giận nói: "Bốn Thánh Nữ tất nhiên hiểu biết về hành vi và thái độ của sư phụ, đương nhiên cũng trung thành đối với sư phụ. Có ta ở đây, tuyệt đối không cho phép người nào nói điều không hay về người! Người nói lời này là có ý gì?"

Cổ Tích Cửu cười lạnh một tiếng: "Ngươi hiểu biết về hành vi của sư phụ ngươi? Vậy được, ta đây hỏi ngươi, mấy năm nay tông chủ Thiên Ván Tông đã trị khò cho bao nhiêu người? Bọn họ có thân phận gì?"

Cổ Tích Tích sùng sốt, nàng ta nhập môn hơi muộn, về vấn đề này nàng ta thật sự đúng là chưa từng thống kê qua ——

Nhưng nàng ta lại không muốn thừa nhận điều đó, âm thầm hít một hơi thật sâu và nói: "Ta tất nhiên biết, sư phụ ta không dễ dàng xem bệnh cho người khác. Lúc trước ngay cả hoàng tử Hạo Nguyệt Quốc bị bệnh cấp tính cũng không thể mời được sư phụ ta xuống núi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Đối chọi gay gắt

"Nói trọng điểm!" Cổ Tích Cửu ngắt lời nàng ta: "Không cần nói đông nói tây, ngươi chỉ cần trả lời hai vấn đề phía sau của ta là được."

Mặt đẹp của Cổ Tích Tích hơi đỏ: "Mấy năm nay sư phụ ta đã trị khỏi tổng cộng khoảng 130 người, thân phận của bọn họ tất nhiên không thấp, đều là những người có tài....."

"Rốt cuộc là 130 mấy?"

"138!" Cổ Tích Tích âm thầm cắn răng, nói ra một con số.

"Ngươi chắc chắn không?"

Cổ Tích Tích cảm thấy có chút tội lỗi, nhưng không hiện ra trên mặt, ngạo nghễ nói: "Chắc chắn!"

"Sai! Tông chủ Thiên Văn Tông đã hành nghề y được 88 năm, chữa lành cho tổng cộng 248 người, bọn họ có nhiều thân phận khác nhau. Có bá chủ một phương nhưng cũng có bá tánh bình thường. Mặc dù tông chủ Thiên Văn Tông không dễ dàng tới gặp người bệnh, nhưng khi hành nghề y lại không quan tâm tới thân phận đối phương. Một khi hắn cảm thấy hứng thú, cho dù đối phương là khát cái, hắn đều sẽ trị. Mấy năm nay hắn đã chữa lành cho tổng cộng 6 người bán hoa, 18 người chèo thuyền, 2 gã khát cái, 64 người buôn bán nhỏ....."

Nói tới đây Cổ Tích Cửu dừng lại một chút, sau đó nói tiếp: "121 tên sát thủ, 10 vị trưởng lão và tông chủ các môn phái, 27 người là quan to, hoàng tử và thân thích triều đình....." Cổ Tích Cửu báo ra một đồng con số với giọng thanh thúy, rõ ràng.

Mọi người nghe thấy đều ngây ngẩn cả người, bọn họ cũng không biết nàng nói có đúng hay không.

Cổ Tích Tích cười lạnh một tiếng: "Nói hươu nói vượn! Ngươi là một tiểu thư khê các không ra khỏi cửa nửa bước, sao có thể biết được sự tình Thiên Văn Tông chúng ta? Tất cả đều là lời nói bậy!"

Cổ Tích Cửu không để ý tới nàng ta, thờ ơ nói: "Ta nói có đúng sự thật hay không, ta nghĩ xu mật sử Bùi đại nhân có thể chứng minh."

Vì thế, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía xu mật sử - người chương quản thu thập tình báo thiên hạ.

Tuyên Đế dứt khoát mở miệng hỏi: "Bùi ái khanh, Cổ lục tiểu thư nói đúng hay không?"

Xu mật sử cũng bị sốc, hắn là người của Tứ hoàng tử Dung Sở, hắn cũng không muốn Tứ hoàng tử bị thua.....

Khi hắn đang muốn mở miệng, Thiên Tế Nguyệt trên chủ vị nhẹ nhàng mở miệng: "Mọi người cần phải nói thật, một khi bốn tọa tra ra được bất kỳ người nào nói dối hay giúp nhau dấu diếm sự thật, bốn tọa sẽ tự mình đuổi giết!"

Xu mật sử Bùi đại nhân toát ra mồ hôi lạnh trên trán, đánh liều một cái, đành phải nói: "Theo tình báo hạ quan có được, những gì Cổ cô nương nói là sự thật....."

Mọi người rít lên một tiếng giống như rót một chén nước vào trong chảo dầu đang sôi, lần lượt chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tích Tích.

Cổ Tích Tích đỏ mặt, không tin nhìn Cổ Tích Cửu: "Ngươi..... sao ngươi có thể biết rõ ràng như thế?!"

Cổ Tích Cửu dùng ngón tay gõ ở trên bàn một cái: "Ta rất ngưỡng mộ tông chủ Thiên Văn Tông, hắn là..... là người mà ta sùng bái. Tất nhiên ta sẽ hỏi thăm rõ ràng mọi chuyện của hắn. Nhưng vị Cổ cô nương này, nếu như ngươi là đệ tử được tông chủ Thiên Văn Tông sùng ái nhất, vì sao lại không biết những việc này của phụ mình? Ta nghi ngờ nàng không phải là thánh nữ Thiên Văn Tông thì có gì sai?!"

Thương Khung Ngọc không nhịn được truyền âm ở trong đầu nàng: "Này, những điều đó đều là tư liệu ta đã nói cho ngươi được không? Trước đó ngươi còn không biết hắn họ gì."

Cổ Tích Cửu phớt lờ nó, chỉ dùng ngón tay xoa xoa chiếc vòng tay ở trên cổ tay, cố gắng xoa dịu và trấn an nó.

Cổ Tích Tích âm thầm hít sâu một hơi: "Gia sư hành sự thần bí diệu thấp, khi làm việc sẽ không nói với các đệ tử. Ta..... cho dù ta không biết rõ những điều này cũng không có gì kỳ lạ, đúng không?"

Cổ Tích Cửu cười chế nhạo: "Nếu ngươi không tìm không phải, không thích hỏi thăm chuyện của sư phụ, không biết sư phụ mình rốt cuộc đã chữa khỏi cho bao nhiêu người cũng đúng thật không có gì lạ, nhưng ngươi không biết thói quen chữa bệnh của sư phụ mình thì có kỳ lạ hay không?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Nghi ngờ ngươi là hàng giả

Cổ Tích Tích sững sờ: "Cái gì?"

Cổ Tích Cứu tiếp tục: "Lúc ở tướng quân phủ người đã từng nói, không phải người nào cũng đều có tư cách được sư phụ người trị liệu, ngụ ý chính là địa vị của ta thấp, không xứng để tông chủ Thiên Văn Tông ra tay. Nghe có vẻ giống như tông chủ Thiên Văn Tông là người trực lợi, chỉ biết nịnh bợ quyền quý. Điều này quả thực là đang hủy hoại thanh danh của tông chủ Thiên Văn Tông. Thử hỏi, đây liệu có phải là những gì đệ tử nên làm hay không? Ta nghi ngờ người là hàng giả thì có gì không đúng?!"

Mọi người: "....." Tất cả mọi người đều cảm thấy, dường như bọn họ cũng nghi ngờ về thân phận của thánh nữ trước mắt này sau khi nghe những lời mà Cổ Tích Cứu vừa nói.....

Ngay cả Dung Sở, trong thâm tâm vẫn luôn xem trọng Cổ Tích Tích cũng âm thầm nghi ngờ, chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tích Tích.

Hắn không nghi ngờ gì về thân phận của thánh nữ Cổ Tích Tích. Hắn từng âm thầm điều tra nàng ta, đó đúng thật chính là vị thánh nữ Thiên Văn Tông, cơ quan tình báo của hắn không phải là đồ vô dụng, tất nhiên đã điều tra kỹ lưỡng về Cổ Tích Tích, vì thế hắn tất nhiên biết nàng ta là hàng thật.

Nhưng hắn có chút nghi ngờ Cổ Tích Tích không phải được sư phụ sủng ái nhất giống như nàng ta từng nói với mình, nếu không nàng ta không có khả năng không biết rõ về phòng cách hành nghề y của sư phụ mình như thế.

Trên khuôn mặt lạnh băng của Cổ Tích Tích gần như không nhìn được nữa, cổ gồng chỗi cãi nói: "Bỏn thánh nữ say mê với y thuật, không thích thích nghe những lời nhàn rỗi, sư phụ hành sự luôn thần bí diệu thấp, không thích nói chuyện với mọi người, ta..... ta không biết cũng không có gì kỳ lạ....."

"Không kỳ lạ sao?" Cổ Tích Cứu lặp lại một câu, mang theo một chút trào phúng: "Có lẽ người cảm thấy không có gì kỳ lạ, nhưng người ngoài cảm thấy kỳ lạ cũng không sai, đúng không?"

Cổ Tích Tích: "....."

Cổ Tích Cứu đưa mắt đảo qua mọi người: "Mọi người cảm thấy ta nghi ngờ như vậy là sai?"

Nói tới đây, tất nhiên không có người nào phủ nhận, ngay cả Cổ Thiên Tinh và các tỷ muội một lòng muốn bỏ đá xuống giếng cũng không dám không đồng ý với nàng.

Ánh mắt Cổ Tạ Thiên lóe sáng, liên tục gật đầu: "Nghi ngờ là đúng! Không sai chút nào!"

Tuyên Đế khụ một tiếng: "Cổ lục tiểu thư nói có lý."

Ngay cả hoàng đế cũng nói như vậy, những người khác tất nhiên đều sôi nổi phụ họa.

Trên khuôn mặt tuần tú của Hữu thiên sư thật ra không có biểu tình gì, nhưng giải quyết dứt khoát: "Lần này Cổ Tích Cứu đã thắng."

Khuôn mặt Cổ Tích Tích trở nên âm trầm. Nàng ta không thể phản bác lại lập luận này của Cổ Tích Cứu, nhẹ nhàng hít một hơi và nói: "Ta là đệ tử của tông chủ Thiên Văn Tông, nếu chư vị không tin, có thể đi tới Thiên Văn Tông chứng thực!"

Xu mặt sử Bùi đại nhân nói: "Không cần chứng thực, người đúng là thật."

Cổ Tích Tích lại nhìn về phía Thiên Tế Nguyệt, nhưng Thiên Tế Nguyệt lại nói: "Hiện tại không phải thảo luận người là thật hay giả, mà là Cổ lục tiểu thư nghi ngờ có hợp lý hay không. Hiện tại chứng minh rằng, nàng hợp lý."

Được thôi! Cổ Tích Tích không muốn tiếp tục tranh luận về vấn đề này nữa, nàng ta nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cứu: "Cho dù Cổ lục tiểu thư có lý khi nghi ngờ thân phận của ta, nhưng nàng bôi nhọ y thuật của bốn thánh nữ là đạo lý gì?! Y thuật của ta như thế nào, ta nghĩ chư vị ở đây có lẽ đều đã biết, đúng không? Sao có thể nói được với một từ kém?"

Lần này ở đây có hai ngự y rất có danh tiếng, bọn họ lần lượt gật đầu: "Y thuật của Cổ thánh nữ vẫn là cực cao, có thể xưng là thần y."

Cổ Tích Cứu câu môi cười, nhẹ nhàng nói: "Trên đời này, có rất nhiều người nghe danh không bằng gặp mặt. Ta không quan tâm thanh danh của người cao bao nhiêu, ta chỉ nói tới những gì ta tự mình nhìn thấy. Vừa rồi Cổ thánh nữ từng sờ mạch bất bệnh cho ta, nói đốm đỏ trên mặt của ta là do bẩm sinh. Ta nói có đúng hay không?"

Cổ Tích Tích sững sờ. Lúc ở tướng quân phủ, nàng ta bắt mạch cho Cổ Tích Cứu chủ yếu là bởi vì nghi ngờ thân phận đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Có lẽ sinh ra đã có

Cổ Tích Tích sùng sờ. Lúc ở tướng quân phủ, nàng ta bắt mạch cho Cổ Tích Cửu chủ yếu là bởi vì nghi ngờ thân phận đối phương, muốn tra xét xem trên người nàng có linh lực hay không, vì vậy mới kiểm có đưa ra một lý do để xem bệnh. Thật ra nàng ta căn bản không nghiêm túc kiểm tra, chỉ vì nhìn thấy đốm đỏ của đối phương giống như một cái bớt, vì thế nên mới vội vàng đưa ra kết luận này.

Hiện tại nghe Cổ Tích Cửu nhắc tới chuyện này, trong lòng nàng ta nhảy dựng, không nhịn được lại nhìn nhìn trên mặt Cổ Tích Cửu, nó vẫn giống như một cái bớt!

Nàng ta ngẩng đầu lên: "Tất nhiên là bẩm sinh, đốm đỏ của người vốn dĩ đã có từ khi mang thai ở trong bụng mẹ!"

Cổ Tích Cửu khẽ cười: "Vậy người cũng biết đốm đỏ này của ta có từ khi nào?"

Cổ Tích Tích sùng sốt. Nàng ta hiểu biết về Cổ Tích Cửu cực ít, thân phận nàng ta như vậy, tất nhiên không thêm để tâm tìm hiểu một nữ nhi trong tướng quân phủ, đừng nói tới đối phương còn là một phé vật?

Tất cả những gì nàng ta biết về Cổ Tích Cửu chính là phé vật có tướng mạo xấu xí, những mặt khác nàng ta đều không biết.

Nàng ta chỉ có thể suy đoán theo quy luật thường có: "Có lẽ từ khi sinh ra đã có."

Nàng ta vừa trả lời câu này, lập tức nhìn thấy có người lắc đầu, hơn nữa có khá nhiều người trong số bọn họ.....

Trong lòng nàng ta nhảy dựng, tiếp tục bổ sung: "Có những vết bớt thường có do bẩm sinh, nhưng cũng có những vết bớt được hình thành sau khi sinh, chẳng qua lúc đầu rất nhẹ, gần như không nhìn ra được, sau đó mới chậm rãi rõ hơn mà thôi." Lời giải thích này của nàng ta cực kỳ xảo quyệt, giữ lại một đường lui cho mình.

"Ta đây thuộc về loại nào?" Cổ Tích Cửu hỏi.

"Có lẽ là..... có lẽ là loại thứ hai." Cổ Tích Tích trả lời.

Cổ Tích Cửu cười: "Loại thứ hai? Ý của Cổ thánh nữ chính là, vết bớt này của ta có từ trong bụng mẹ, chẳng qua vẫn luôn cực nhẹ, sau đó theo thời gian mới tăng thêm và chậm rãi hiện ra?"

"Không sai!"

"Vậy Cổ thánh nữ có biết vết bớt này từ khi nào người khác có thể liếc mắt một cái là nhìn ra được?"

Cổ Tích Tích siết chặt nắm tay ở trong ống tay áo, nàng ta nào biết câu trả lời?!

Nàng ta không nhịn được nhìn về phía Dung Sở, muốn hán gọi ý cho mình.

Dung Sở hiện tại đang cùng trên một con thuyền với nàng ta, quả nhiên nhắc nhở cho nàng ta. Hắn lặng lẽ đưa ra ba ngón tay.

Hắn vốn dĩ muốn dùng biện pháp truyền âm nhập mật nhắc nhở cho Cổ Tích Tích, kết quả không biết vị Hữu quốc sư Thiên Tế Nguyệt đã bố trí pháp trận gì đó ngăn cản, bất luận pháp thuật hay có liên quan tới linh lực đều không thể sử dụng được.

"Là ba tháng!" Cổ Tích Tích trả lời. Theo nàng ta hiểu biết, bớt ẩn tính thường sẽ bắt đầu xuất hiện trong vòng mấy tháng sau sinh.

Dung Sở: "....."

Những người trong cuộc: "....."

Dung Sở không nhịn được nữa, khụ một tiếng nói: "Khi nào vết bớt hiện ra thì có liên quan gì tới bệnh tình? Dù sao đốm đỏ của người vẫn còn ở đó. Nó hiện ra lúc ba tuổi hay ba tháng thì có gì khác nhau?"

Những lời hắn nói rõ ràng là người ngoài nghề, sắc mặt Cổ Tích Tích khẽ biến, biết bản thân mình lại mắc sai lầm. Nếu đốm đỏ bỗng nhiên mọc ra sau ba tuổi sẽ không phải là bớt.....

Cổ Tích Cửu khẽ cười một tiếng, không để ý tới hai người này, ngược lại hỏi một vị ngự y: "Hình đại nhân, đốm đỏ trên mặt hiện ra lúc ba tuổi và ba tháng có khác nhau hay không?"

Hình đại nhân ngay thẳng đáp: "Tất nhiên khác nhau, nếu hiện ra sau ba tuổi hơn phân nửa là do nhân tố bên ngoài tạo thành, trước ba tháng hiện ra hơn phân nửa là bớt, không thể quơ đùa cả nắm. Nhưng Cổ cô nương hiện nay đã mười ba tuổi, bất luận một y giả nào chỉ nhìn xem qua đều không thể nhìn ra được thời kỳ sinh trưởng, cần phải thăm hỏi người bệnh mới có thể đưa ra phán đoán cụ thể."

"Đúng vậy, Cổ thánh nữ không thể nhìn ra được thời gian cụ thể cũng không có gì ngạc nhiên, đúng không? Làm sao có thể chỉ vì điều này mà nói y thuật của nàng kém cỏi?" Dung Sở vội vàng ngắt lời.

Cổ Tích Cửu cười, không quên nói lời châm chọc: "Một y giả khi xem bệnh thường nhìn, nghe, hỏi, đó đều là những kiến thức cơ bản thường có. Vị Cổ thánh nữ này ngay cả hỏi cũng không hỏi một câu! Cứ thế trực tiếp đưa ra phán đoán, không phải kém cỏi thì là gì? "

Mọi người:"..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Xấu nữ phé vật biết y thuật?

"Ta cho rằng nàng có khả năng *thông thiên triệt địa** (*có kiến thức học vấn sâu rộng người đời không ai sánh kịp). Nàng chỉ cần bắt mạch, nhìn mặt là có thể chuẩn đoán ra bệnh. Không ngờ kết quả lại là phán đoán sai lầm nghiêm trọng! Nếu như hiệu quả trị liệu cho bẩm sinh giống như sau sinh, nàng không hỏi những chi tiết này cũng không quan trọng, nhưng hai phương pháp điều trị này căn bản hoàn toàn khác nhau! Thậm chí có đôi khi là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Và vị Cổ thánh nữ này không chẩn bệnh cẩn thận đã cầu thả đưa ra kết luận, nói đốm đỏ này không có khả năng tiêu trừ. Đây không phải là cầu thả buồn cười hay sao?"

Cổ Tích Tích: "....."

Khuôn mặt nàng ta vốn trắng như tuyết lúc này đỏ ửng, nàng ta không ngờ một chút sai lầm nho nhỏ của mình sẽ bị đối phương chộp được.

"Người..... người thì biết gì?! Bồn thánh nữ đâu phải là đại phu bình thường? Với y thuật của ta, chỉ cần bắt mạch và nhìn khí sắc trên mặt là có thể phán đoán chuẩn xác, không cần phải dò hỏi! Hơn nữa, đốm đỏ trên mặt người đã thâm nhập vào da thịt, bất luận là bẩm sinh hay sau sinh đều không thể nào trị liệu, kết luận của ta không sai! Ta xem bệnh chỉ quan tâm tới kết quả, không quan tâm tới quá trình....." Nàng ta cố gắng cãi lại.

Những lời của Cổ Tích Tích nói ra cũng có chút đạo lý.

Rốt cuộc năm đó, sau khi trên mặt Cổ Tích Cửu sinh ra đốm đỏ, Cổ Tạ Thiên không những đưa nàng đi tìm gặp rất nhiều đại phu, thậm chí hoàng thất cũng từng phái ngự y tới cửa thăm khám, tất cả bọn họ đều nói không thể nào trị được.....

Hiện tại Cổ Tích Tích đưa ra chuẩn đoán không chính xác như vậy, thật ra cũng giống như phán đoán cuối cùng của các vị đại phu khác, do đó không ai cho rằng nàng ta đã sai.

Ánh mắt mọi người lại nhìn về phía Cổ Tích Cửu, muốn xem nàng sẽ nói gì.

Cổ Tích Cửu vẫn giữ bình tĩnh: "Người kết luận đốm đỏ của ta vĩnh không có khả năng khôi phục?"

"Không sai!"

"Nếu ta nói —— có thể trị được thì sao?"

Cổ Tích Tích: "..... Sao có thể?! Ai nói với người có thể trị được?"

Tay nhỏ của Cổ Tích Cửu chỉ vào chính mình: "Ta tự mình trị!"

Cổ Tích Tích cười khúc khích: "Đúng là nói lời vô nghĩa! Người căn bản không hiểu y lý, thậm chí chẳng phải là y giả bình thường, sao có thể trị được?"

"Ta không hiểu y lý?" Cổ Tích Cửu nói giọng nhẹ nhàng: "Vậy ta và Cổ thánh nữ hãy tỷ thí một trận! Nếu như ta thua, lần đánh cuộc này hãy xem như ta thua. Nếu như ta thắng, y thuật của Cổ thánh nữ thậm chí còn kém hơn cả hải tặc, đó chẳng phải là vô dụng hay sao?"

Cổ Tích Tích: "....."

Mọi người:"..... "

Xấu nữ phé vật biết y thuật? Còn muốn khiêu chiến với Cổ thánh nữ?!

Toàn trường gần như sôi trào!

Nếu ngay từ đầu Cổ Tích Cửu nói như thế, mỗi người ở đây tất nhiên đều sẽ không tin, cho rằng nàng đang ba hoa chích choè, khoe khoang không có mục đích.

Nhưng trải qua một vòng đánh giá giữa nàng và Cổ Tích Tích, mọi người bỗng nhiên cảm thấy cho dù tiểu nha đầu này biết y thuật cũng không có gì lạ.....

Tất cả mọi người đều mở to hai mắt, ngay cả Tuyên Đế cũng chấn động tinh thần, đứng thẳng người lên! Một đôi con người chăm chú nhìn vào trên mặt Cổ Tích Cửu.

Thông qua biểu hiện vừa rồi của Cổ Tích Cửu, ông có thể nhìn ra nàng biết y thuật, nhưng y thuật của nàng có thể so sánh với Cổ thánh nữ?

Đừng nói vượt qua Cổ Tích Tích, cho dù có thể bằng được một nửa đối phương cũng đã ghê gớm rồi! Có thể xưng được với thần y!

Trên đời này không có nhiều đại phu giỏi, người có thể xưng được với thần y càng là *lông phượng sừng lân (cực hiếm)*, không chỉ là khan hiếm bình thường.

Nếu như Cổ Tích Cửu có y thuật cao minh, đó quả thực chính là phúc của Phi Tinh Quốc! Nàng chẳng những không phải là phế vật, còn là kỳ bảo!

Không những hai mắt Tuyên Đế sáng rực, đôi mắt của một đám các đại thần trong triều cũng đều tỏa sáng. Tất cả đều nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cửu, muốn nhìn xem biểu hiện của nàng.

Dung Già La hiếm khi mở miệng, nói: "Hữu thiên sư đại nhân, phụ hoàng, có cho phép các nàng tỷ thí trận này hay không?"

Tuyên Đế nào có lý không muốn, lập tức cất cao giọng nói: "Thật sự cần phải tỷ thí mới có thể khảo nghiệm ra được thực học, trăm chuẩn!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Cá mặ xoay người!

Thiên Tế Nguyệt cũng nhẹ nhàng gật gật đầu: "Chuẩn!"

Sự tình đã đi tới mức thế này, Cổ Tích Tích không thể không đồng ý. Hơn nữa, nàng ta cũng không cho rằng mình sẽ thua kém tiểu nha đầu Cổ Tích Cửu!

Một hồi tỷ thí chính thức bắt đầu.

Trận đấu là so tài về khiến thức y thuật, do các đại nho y học lâm thời ở đây ra đề mục. Lúc đầu là những câu hỏi chung và bọn họ lần lượt giải đáp. Các câu hỏi cũng nằm trong phạm vi thông thường, hai người đều có thể đối đáp trôi chảy, chẳng phân biệt trên dưới.

Vì thế đại nho y học bắt đầu tìm kiếm những câu hỏi lạ và khó hơn, sau đó khiến hai người phải chạy đua để trở thành người đầu tiên giải đáp.....

Hơn mười phút sau, khuôn mặt xinh đẹp của Cổ Tích Tích trở nên tái nhợt! Nàng ta không thể đánh bại được nha đầu thú vị kia!

Cổ Tích Tích không giỏi ngâm nga y thư, đặc biệt là mấy năm nay nàng ta thường xuyên xuống núi để có cảm giác tồn tại. Những kiến thức ban đầu nàng ta ngâm nga vẫn còn có thể nhớ rõ, nhưng những câu hỏi lạ và khó hơn nàng ta đã không còn nhớ rõ, vì thế nên trả lời hơi chậm.

Phía đối diện, xấu nha đầu kia chỉ há mồm là ra, giọng nói lạnh lùng giòn vang, giống như những hạt cườm rơi trên đĩa ngọc, mỗi một chữ đều vô cùng rõ ràng.

Vị đại nho kia đang hỏi với một cuốn y thư trong tay, tất nhiên cũng đối chiếu đáp án. Cổ Tích Tích nhiều nhất chỉ trả lời được đại thể, thường thiếu một số điểm. Trong khi Cổ Tích Cửu lại trả lời không thiếu một chữ!

Kết quả so tài cao thấp có thể được nhìn thấy rõ ràng như vậy. Hơn nửa canh giờ sau, Cổ Tích Cửu đã tuyệt đối đánh bại Cổ Tích Tích. Thiên Tế Nguyệt tuyên bố, trận này Cổ Tích Cửu đã thắng!

Đám người lại một lần nữa sôi trào!

Vô số ánh mắt dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, ngay cả vị thập nhị hoàng tử Dung Ngôn giờ phút này ánh mắt nhìn Cổ Tích Cửu cũng có chút phức tạp, dường như lấp lánh hơn.

Có Tạ Thiên kích động đến nổi đỏ mặt!

Quá đẹp mặt! Nữ nhi này của ông thật sự đã khiến cho ông đẹp mặt!

Giống như một viên ngọc đã bị phủ bụi từ lâu, giờ phút này cuối cùng đã phát ra ánh sáng rực rỡ!

Cổ Tích Tích vừa thẹn vừa giận. Nàng ta cười lạnh một tiếng: "Được rồi, trận này xem như nàng thắng. Tuy nhiên, trị bệnh cứu người không phải chỉ dựa trên một chút y thư là có thể làm được, cần phải có bản lĩnh thực tế, bằng cách chữa cho bệnh nhân thực sự....."

"Vậy trận thứ hai hãy chữa bệnh cho người." Cổ Tích Cửu ngắt lời nàng ta.

Cổ Tích Tích cứng người: "Lúc này làm gì có người bệnh nào cho chúng ta thi đấu trị liệu?"

Tuyên Đế lập tức nhìn về phía ngự y, ngự y lập tức tiến lên: "Điều này rất dễ, trong tay lão phu vừa lúc có một đôi huynh đệ song sinh bị bệnh. Bệnh tình của bọn họ có chút kỳ lạ, chứng bệnh đều giống nhau như đúc, nhị vị hãy nhìn xem thể nào?"

Cổ Tích Tích: "....."

Cổ thánh nữ sẽ không dễ dàng chữa bệnh cho người khác, hiện tại hiếm khi có cơ hội khiến nàng ta ra tay, vì vậy hai người bệnh khi nhận được tin tức này, lập tức nhanh chóng chạy tới cùng với người nhà! Không dám chậm trễ dù chỉ một khắc!

Thương Khung Ngọc có chút mất tự tin trong lòng: "Chủ nhân, những kiến thức y học đó ta có thể trực tiếp nhắc nhở cho người, nhưng trị bệnh cứu người thì không được. Người phải dựa vào chính bản thân người."

Rốt cuộc, xem bệnh cần phải có kiến thức toàn diện, cùng với phán đoán chuẩn xác, không thể thực hiện bằng cách ghi nhớ đơn thuần.

"Yên tâm" Cổ Tích Cửu trả lời nó chỉ bằng hai chữ.

Cổ thánh nữ và xấu nữ phế vật nổi danh đang đấu y thuật ở Vạn Tinh Lâu, tin tức này tất nhiên đã được truyền ra ngoài. Một truyền mười, mười truyền trăm, không đến thời gian nửa canh giờ, dưới lầu Vạn Tinh Lâu đã tụ đầy bá tánh đến xem náo nhiệt. Có một số người thậm chí còn bắt đầu đánh cuộc, đánh cuộc xem cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng.....

Trong khi chờ đợi bệnh nhân, Cổ Tích Cửu đi đến lan can bên cạnh nhìn xuống phía dưới. Nàng thấy dòng người phía dưới chen chúc xô đẩy, đoán chừng khoảng mấy nghìn người tụ tập, xúm lại vây quanh Vạn Tinh Lâu, vô số người ngẩng đầu nhìn về phía trước. Khi thân ảnh nho nhỏ của Cổ Tích Cửu vừa mới hiện ra, phía dưới lập tức có người bắt đầu lớn tiếng đánh trống reo hò.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Đơn giản cao diệu tới cùng

"Cô nương này có phải là Cổ lục tiểu thư hay không?"

"Ai nha, trời tối quá, ta nhìn không rõ mặt, nhưng có vẻ như rất giống! Ngoại trừ nàng ra có lẽ không có hài tử thứ hai, đúng không?"

"Đó chính là nàng!"

"Cổ lục tiểu thư cố lên! Chúng ta xem trọng người!"

"Lão Hồng, dừng lại đi. Người xem trọng nàng mà lại đặt tiền cược ở trên người Cổ thánh nữ? Xem trọng nàng thì người nên đổi đổi tiền cược đi thôi!"

"Ta không hối hận khi đặt cược. Mặc dù ca ca ta đặt tiền cược vào Cổ thánh nữ, nhưng trái tim ta vẫn hướng về Cổ lục tiểu thư....."

"..... Các người đều không phúc hậu, ta đã đặt tiền cược ở trên người Cổ lục tiểu thư, đây mới là chân chính ủng hộ! Cổ lục tiểu thư, người nhất định phải thắng, ta đã đặt mười lượng bạc, một năm của cải của nhà ta!"

"....."

Phía dưới cái cọ ằm ỉ, hăng hái khác thường. Bọn họ thích nhất là tiết mục cá mẫn xoay người! Hơn nữa, vị Cổ lục tiểu thư này còn không phải là cá mẫn bình thường.....

.....

Tiếng la hét ầm ỉ phía dưới tất nhiên cũng truyền tới trên lầu, đôi môi nhợt nhạt của Cổ Tích Cửu hơi cong. Nàng không nói chuyện, chỉ vờn một bàn tay đưa ra thủ thế "yên tâm", lập tức lại khiến cho phía dưới vang lên một trận hoan hô!

Bạn đầu Cổ Tích Cửu muốn điệu thấp một chút, nhưng hiện tại nếu đã cao diệu, vậy đơn giản hãy cao diệu tới cùng!

Cổ Tích Tích tức giận đến nổi cắn răng, lạnh lùng cười: "Tiểu hài tử chỉ thích làm dáng ngông cuồng, đợi lát nữa người thua sẽ bị cắt cả đầu lưỡi!"

Cổ Tích Cửu ngoái đầu nhìn lại, nói về ba chữ với nàng ta: "Ồ, đúng không?" Giọng điệu của nàng không chút để ý, thờ ơ lạnh lùng, tất nhiên là có ý khinh thường.

Cổ Tích Tích: "....." Nàng ta có một loại cảm giác đánh một quyền vào trên bóng

Mình sẽ không thua! Mình đường đường là thánh nữ, sẽ không thua một xấu nha đầu tóc còn chưa khô máu!

.....Edit: Emily Ton.....

Một đôi huynh đệ song sinh, khoảng mười bốn đến mười lăm tuổi, môi hồng răng trắng, rất đẹp.

Nhưng lúc này sắc mặt hai người đều trông tái nhợt, mới đi bộ vài bước đã bắt đầu thở hổn hển, bộ dáng suy yếu như muốn ngã xuống bất kỳ lúc nào. Phụ thân bọn họ theo sau, một vị quan to tam phẩm triều đình.

Vị quan to triều đình này trông rất hốc hác, mang theo hai đứa nhỏ muốn quý xuống dập đầu, nhưng hai đứa nhỏ vừa mới rời khỏi sự nâng đỡ của tôi tớ thì bắt đầu ngã trái ngã phải. Sau khi bọn họ quý xuống thì rốt cuộc không đứng dậy được, căn bản không thể hành lễ ba quý chín lạy.

Tuyên Đế xua tay: "Vu Các lão, lệnh lang bệnh nặng, không cần thực hiện đại lễ, đứng lên đi."

Nhóm tôi tớ lúc này mới tiến lên nâng hai vị tiểu công tử ngồi xuống ghế trên.

"Vu Các lão, trầm nhớ rõ hai tiểu tử này của nhà ngươi xưa nay đều tung tăng nhảy nhót, công phu cũng không tồi, một tháng trước còn được Cửu Tinh Tông tuyển chọn là đệ tử nội môn, vì sao bỗng nhiên biến thành bộ dáng này?"

"Bệ hạ, việc này một lời khó nói hết....." Vu Các lão có lẽ đã quá lo lắng cho hai đứa nhỏ, giọng nói run rẩy, ông mô tả ngắn gọn những gì đã xảy ra với hai đứa nhỏ của mình.

Thì ra sau khi hai đứa nhỏ được Cửu Tinh Tông lựa chọn, trong lòng vui mừng, cả hai lén trốn người nhà cùng nhau tiến vào rừng rậm hắc ám thám hiểm. Bọn họ đã mất tích ba ngày ba đêm mới thoát ra được. Nhưng sau khi thoát ra khỏi đó liền biến thành người câm, quay trở lại phủ cũng càng ngày càng trở nên suy nhược. Họ đã mời rất nhiều đại phu, nhưng không có một đại phu nào có thể tra ra nguyên nhân bị bệnh.

Tuyên Đế nhìn về phía Chu ngự y bên cạnh: "Ái khanh đã từng xem qua, người nói như thế nào?"

Chu ngự y khom người nói: "Bệ hạ, mấy ngày nay thần đã hội chẩn qua cho hai vị công tử này. Thần xin lỗi vì mình bất lực, thật sự không thể xác định được nguyên nhân gây bệnh. Hai vị công tử ngoại trừ mạch tượng suy yếu, không thể tìm thấy điều gì bất thường, nhưng lại càng ngày càng suy yếu, ngay cả khi đã tiêu thụ hết tất cả các loại dược phẩm bổ cần thiết."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Chỉ có thể cứu một người

Quả nhiên là một căn bệnh kỳ lạ! Nhưng hai đứa nhỏ còn là người câm, không nên lời dù chỉ một câu.

Càng quý dị hơn chính là, hai đứa nhỏ rõ ràng đều biết chữ, nhưng hai tay run rẩy không thể viết ra được một từ, vì vậy không thể hỏi ra được bọn nó rốt cuộc đã trải qua những gì ở trong khu rừng hắc ám.

Rừng rậm hắc ám là cấm địa nổi danh trong lãnh thổ Phi Tinh Quốc. Nghe đồn rằng bên trong có vô số ma thú ăn thịt người, còn có một cái đầm bùn ảo giác, nếu bị sa lầy sẽ không thể trốn ra ngoài được. Người bình thường không dám dễ dàng đi vào nơi đó, không ngờ hai đứa nhỏ này sẽ xông vào nơi đó!

Tuyên Đế đưa ánh mắt hy vọng nhìn về phía Cổ Tích Cửu và Cổ Tích Tích: "Nhị vị có khả năng nhìn ra chứng bệnh của chúng?"

Cổ Tích Tích nhìn về phía hai đứa nhỏ: "Ai trong số các người nguyện ý để bản thánh nữ trị liệu?"

Ánh mắt của hai đứa nhỏ sáng lên, chúng không nói nên lời nhưng đều cùng nhau gật đầu!

Trong mắt Cổ Tích Tích hiện lên một tia đắc ý. Nàng ta nhẹ nhàng thở dài một hơi: "Nhưng bản thánh nữ chỉ có thể trị liệu cho một trong hai người các người, một người khác phải giao cho vị Cổ lục tiểu thư trị liệu." Nàng ta chỉ ngón tay về phía Cổ Tích Cửu.

Trong mắt hai đứa nhỏ hiện lên một sự kinh hoàng.

Cổ Tích Tích lại cười: "Ai trong số các người nguyện ý để vị Cổ lục tiểu thư trị liệu? Nói không chừng nàng cũng có thể mèo mù gặp chuột chết, chữa khỏi bệnh cho các người."

Hai đứa nhỏ lắc đầu thật nhanh.

Mọi người: "....."

Cổ Tích Tích cuối cùng cũng tìm về được một chút mặt mũi ở đây. Nàng ta liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái: "Xem ra bọn họ thực sự không xem trọng Cổ lục tiểu thư. Nhưng bọn họ như vậy lại khiến bốn thánh nữ có chút khó xử. Ta chỉ có thể trị liệu cho một người."

Vu Các lão thiếu kiên nhẫn, không nhịn được nói một câu: "Nếu như thánh nữ chỉ có thể trị được cho một hài tử, vậy chờ sau khi thắng cuộc, xin thánh nữ đại từ đại bi một chút, cũng cứu một hài tử khác."

Cổ Tích Tích nhấp nhấp miệng nhỏ: "Không thể nào, bốn thánh nữ chỉ có thể cứu một người! Nếu Các lão là phụ thân của chúng, có thể đưa ra lựa chọn giúp chúng."

Vu Các lão nhìn đứa này rồi lại nhìn đứa kia, trên mặt rối bời. Cuối cùng ông làm liều, chỉ một ngón tay ra: "Xin thánh nữ hãy trị liệu cho Mạc Bạch." Ông đang chỉ về phía tiểu nhi tử của mình, linh lực của Vu Mạc Bạch cao hơn một chút so với ca ca Vu Mộ Thanh.

Ánh mắt Vu Mạc Bạch sáng lên, trong khi đôi mắt của Vu Mộ Thanh lại hiện lên sự tuyệt vọng.

Cổ Tích Tích lại liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, hy vọng tìm ra được một chút cảm xúc xấu hổ từ trên mặt nha đầu này, nhưng nàng ta đã hoàn toàn thất vọng!

Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, khuôn mặt nhỏ vẫn rất bình tĩnh, trên miệng nhỏ thậm chí còn có một nụ cười nhạt, dường như làm ngơ đối với biểu tình của hai hài tử kia.

Cổ Tích Tích có chút thất vọng, nhưng hiện tại trong lòng nàng ta vẫn rất vui sướng!

Mặc dù hai hài tử này có chứng bệnh kỳ lạ, nhưng trùng hợp là nàng ta đã từng gặp qua, còn từng nhìn thấy sư phụ Long Tư Dạ ra tay trị liệu. Đáng mừng hơn nữa chính là, trong túi trữ vật của nàng ta có được vật đúng bệnh!

Nàng ta nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, lần này nàng ta nhất định thắng rồi! Nàng ta không tin Cổ Tích Cửu cũng từng gặp qua chứng bệnh tương tự, cũng trùng hợp có được vật đúng bệnh!

Trước tiên, nàng ta bắt mạch cho Vu Mộ Bạch một lát, trong lòng nàng ta càng thêm khẳng định phán đoán của mình, trong đôi mắt đẹp hiện lên vui sướng.

Đôi mắt Vu Các lão nhìn chăm chăm vào nàng ta, chờ sau khi nàng ta bắt mạch xong, ông mới run giọng hỏi một câu: "Như thế nào? Nó rốt cuộc đã bị bệnh gì, có cứu được không?"

Cổ Tích Tích nhẹ nhàng nói: "Nó đã trúng một loại kỳ độc. Độc này vô sắc vô vị, không thể phát hiện ra được độc tính trong người. Nếu như không trị liệu đúng bệnh, nó sẽ phải bỏ mạng trong vòng nửa tháng!" Hiện tại hai đứa nhỏ này đã bị trúng độc mười bốn ngày!

Nói cách khác, hai hài tử này chỉ còn một ngày để sống!

Sắc mặt mọi người biến đổi, giọng nói của Vu Các lão càng thêm run rẩy: "Thánh nữ có thể giải độc, đúng không? "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Cứ việc ôm nó

Cổ Tích Tích lại liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, khóe môi câu lên: "Vị Cổ lục tiểu thư cũng đã bắt mạch cho chúng, có cao kiến gì không? Người có biết chúng đã trúng độc gì hay không?" Nàng ta sẽ không nói ra tên độc được trước, tránh cho Cổ Tích Cửu học theo, đoạt mất sự nổi bật của mình!

Độc này cực hiếm và rất kỳ lạ, nàng ta không tin tiểu hài tử như Cổ Tích Cửu cũng biết loại độc này!

Ánh mắt mọi người tự nhiên lại cùng nhau nhìn về phía Cổ Tích Cửu. Cổ Tích Cửu ôm hai cánh tay, lười biếng cười: "Thánh nữ có thể bắt đầu trị bệnh trước."

Cổ Tích Tích cười lạnh một tiếng: "Người muốn học ta sao?"

Khóe môi Cổ Tích Cửu câu lên: "Yên tâm, biện pháp trị liệu của ta tuyệt đối không giống với người."

Cổ Tích Tích hừ một tiếng: "Tùy người, cho dù người muốn học theo cũng học không được! Bốn thánh nữ đảm bảo, lần này ra tay nhất định có thể thuốc đến bệnh trừ!"

Nàng ta vừa nói, vừa lấy ra một cái bình nhỏ, đổ ra một viên đan được màu tím, đưa cho Vu Mộ Bạch ăn vào. Sau đó nàng ta bắt đầu xuất chương, lòng bàn tay ẩn ở phía trên ngực thiếu niên, giúp hắn vận hóa được lực ——

Thời gian một nén nhang trôi qua, gương mặt tái nhợt của Vu Mộ Bạch rốt cuộc có chút ửng đỏ, đó là dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp.

Cổ Tích Tích thu chương, ngao ngễ nói: "Được rồi! Sau khi quay về hãy để nó nghỉ ngơi khoảng ba ngày, ăn chút được bỏ, chế độ ăn thanh đạm, như thế có thể hoàn toàn khỏi hẳn....."

Xem ra vị thánh nữ này quả nhiên rất giỏi y thuật! Gần như là thuốc đến bệnh trừ.

Trong mắt mọi người hiện lên sự kính nể. Vu Các lão cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng ông vẫn còn nhớ thương một nhi tử khác, không nhìn được nhìn nhìn về phía Cổ Tích Cửu bên kia. Ông phát hiện ra nàng đang nói chuyện phiếm cùng với Vu Mộ Thanh, chưa có ý định động thủ trị liệu.

Đương nhiên, bởi vì Vu Mộ Thanh là người câm, vì thế người nói chuyện chính là Cổ Tích Cửu. Những gì Vu Mộ Thanh có thể làm chỉ là gặt đầu và lắc đầu mà thôi.

Vu Các lão buồn bực trong lòng, không nhìn được thúc giục nói: "Cổ tiểu thư có nên bắt đầu ra tay trị liệu hay không? Thánh nữ bên này đã trị liệu xong, Mộ Bạch cũng đang chuyển biến tốt đẹp....."

Ông vừa mới nói được tới đây, bất chợt nghe phía sau vang lên một tiếng "oa ——".

Ông chợt quay đầu nhìn lại, sắc mặt biến đổi.

Sắc mặt nhi tử Vu Mộ Bạch của ông rõ ràng đã chuyển biến tốt đẹp, lúc này trở nên đỏ ngầu, mồm to đang phun ra máu, trong khi ở dưới chân nó còn có một cái bình màu xanh, và máu của Vu Mộ Bạch đều được phun vào cái bình kia.....

Nếu không phải hai tên đầy tớ bên cạnh kịp thời đỡ lấy nó, chỉ sợ nó đã trượt xuống từ trên ghế.

"Sao lại thế này? Sao lại thế này?" Vu Các lão luống cuống, mọi người choáng váng.

Cổ Tích Tích cũng bị sốc, bước nhanh tiến lên, dò tìm mạch đập của Vu Mộ Bạch, mặt đẹp trở nên tái nhợt.

Nàng ta không có thời gian nói gì, ngón tay lập tức điểm một vài huyệt đạo ở trên người Mộ Bạch. Tuy nhiên, tất cả đều vô dụng. Nàng ta không ngăn được Vu Mộ Bạch tiếp tục nôn ra máu.....

Một lát sau, khuôn mặt tuấn tú của Vu Mộ Bạch đã trở nên tái nhợt giống như người chết, uể oải ngồi ở trên ghế, cả người dường như run rẩy, trông giống như gần hết hơi.

Cổ Tích Tích rốt cuộc dừng tay.

"Thánh nữ, như thế nào?" Vu Các lão giống như lá rụng trong gió, nói với giọng run rẩy.

Sắc mặt Cổ Tích Tích hơi tái nhợt: "Các ngươi đưa hắn tới đây vẫn chậm một bước, mặc dù bản thánh nữ đã dùng đúng biện pháp, nhưng độc đã vào tim. Ta đã cố hết sức."

Nói cách khác, Vu Mộ Bạch không thể cứu được!

Vu Các lão không đứng vững được nữa, nước mắt trào ra, lão đảo lao về phía Vu Mộ Bạch: "Mộ Bạch....."

"Nếu thật sự muốn nó chết, ông cứ việc ôm nó đi!" Giọng nói của Cổ Tích Cửu bỗng nhiên lạnh lùng truyền đến.

Vu Các lão ngẩn ra, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, giọng nói trở nên run rẩy: "Vây..... vậy..... Cổ tiểu thư có biện pháp nào có thể cứu chữa trị cho nó hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Hắn thậm chí không hỏi một câu!

"Ông muốn để ta cứu nó? Ông tin ta không?" Cổ Tích Cửu hỏi lại.

Vu Các lão quả thực giống như người sắp chết đuối trước cọng rom cuối cùng, trực tiếp quỳ xuống: "Tin! Lão phu tin! Cầu xin cô nương cứu nó!" Còn

nước còn sót* còn hơn hoàn toàn tuyệt vọng! (*死马当活马医: to give medicine to a dead horse; to keep trying everything in a desperate situation = còn nước còn tát)

Sắc mặt Cổ Tích Tích không phải khó coi giống như bình thường: "Nó trúng độc đã sâu, rõ ràng chắc chắn sẽ chết!"

Cổ Tích Cửu căn bản không để ý tới nàng ta, đi vài bước tới trước người Vu Mộ Bạch, để đầy tờ nhỏ mở miệng nó ra, ném một viên thuốc vào trong đó, sau đó nàng vuốt cổ họng để nó nuốt viên thuốc xuống.

Cổ Tích Cửu lại ngẩng đầu nhìn về phía Thái tử Dung Già La: "Điện hạ có thể giúp một tay hay không?"

Dung Già La rất dứt khoát: "Chuyện gì?"

"Nếu muốn cứu vị tiểu công tử này cần phải xoa bóp dựa theo một số huyệt vị, Tích Cửu không có linh lực nên không thể làm được việc này..... "

Dung Già La bước tới: "Được, ngươi nói, bần cung làm!"

Cổ Tích Cửu lập tức nói những huyệt vị cần phải xoa bóp lần này và mức độ nặng nhẹ khi dùng sức.

Dung Già La không nói lời vô nghĩa, lập tức làm theo. Hắn không những nhận ra huyệt vị, sự khống chế về lực đạo cũng cực kỳ tinh chuẩn, không sai chút nào!

Một đám người ở đây người, toàn bộ đều mở to hai mắt, nhìn một màn trước mắt này, không dám thở lớn.

Vị Cổ Tích Tích kì không nhận được còn muốn mở miệng: "Người đã không cứu được nữa, các ngươi còn bận rộn như vậy....."

Nàng ta còn nói chưa dứt lời, đã bị những ánh mắt bắn ra từ bốn phương tám hướng trừng trừng nhìn lại!

Ý nghĩa rất rõ ràng, bọn họ muốn nàng ta câm miệng lại! Đừng quấy rầy người khác cứu người.....

Vở diễn hôm nay thường xuyên xoay ngược, cao trào thay phiên nhau nổi lên, khiến quần chúng vây xem không ngừng choáng ngợp. Nhưng, khiến cho bọn họ ngạc nhiên nhất vẫn là thái độ của Thái tử Dung Già La.

Thế nhân đều biết tính tình của vị Thái tử này lạnh nhạt tự phụ, khí chất thiên thành, ngày thường căn bản không quan tâm tới người nào, cũng không có người nào dám sai bảo hắn. Nhưng hiện tại hắn lại nghe lời Cổ Tích Cửu nói như thế!

Cổ Tích Cửu bảo hắn làm cái gì hắn lập tức làm cái đó, thậm chí hắn còn không thêm hỏi một câu!

Chẳng lẽ bởi vì Thái tử nóng lòng muốn cứu trị cho nhi tử Vu Các lão?

Vì vậy nên hắn mới nghe lời đại phu nói như thế?

Nhưng, Vu Các lão ngày thường chính là đứng ở bên phe của Tứ hoàng tử, luôn tìm cơ hội gây rắc rối cho Thái tử điện hạ, thường xuyên tham tấu hắn. Có thể nói ông ta là kẻ thù của Thái tử điện hạ. Vì sao hắn lại nguyện ý cứu hài tử oan gia đối đầu?

Vị Thái tử điện hạ này cũng không phải là loại người thích lấy oán báo oán ——

Mọi người nghĩ trăm lần cũng nghĩ không ra. Nhưng bọn họ chú ý tới kết quả cuối cùng hơn là những sự nghi ngờ đó.

Thời gian một chén trà nhỏ trôi qua, Dung Già La rút cuộc dựa theo biện pháp mà Cổ Tích Cửu đã nói, xoa bóp xong cho Vu Mộ Bạch.

Vị Vu Mộ Bạch khụ ra một ngụm máu đen, mặc dù mặt vẫn còn trắng bệch, nhưng hô hấp đã dần dần ổn định lại. Nó hơi mở to mắt, miễn cưỡng ngẩng nhìn Cổ Tích Cửu: "Đa tạ....." Giọng nói nhỏ như tiếng ruồi muỗi kêu, nhưng rất rõ ràng.

Đã cứu được rồi?! Lại còn có thể nói!

Chu ngự y không đợi người phân phó, tự mình bước lên phía trước, bắt mạch cho Vu Mộ Bạch. Một lát sau ông ta vui mừng nhìn về phía Vu Các lão chúc mừng: "Chúc mừng, chúc mừng, mạch tượng của lệnh lang đã ổn định, cái mạng này thật sự đã bị Cổ tiểu thư cướp về!"

Kỳ tích! Quả thực là kỳ tích!

Vu Các lão quay về phía Cổ Tích Cửu, quỳ dập đầu: "Đa tạ Cổ tiểu thư!" Một lần trước ông dập đầu chỉ vì bất đắc dĩ, lúc này đây lại rất thành thực, thực lòng cảm phục khấu phục.

Cổ Tích Cửu cúi người, khẽ cười một tiếng: "Các lão không cần cảm tạ ta, Thái tử điện hạ mới là người xuất lực."

Vu Các lão dừng lại một chút, sau đó hành lễ và nói lời cảm tạ với Dung Già La.

Dung Già La vẫn không nói nhiều, chỉ hơi gật đầu: "Không cần khách khí." Biểu tình trước sau vẫn lạnh lùng thờ ơ giống như thường lệ.

Chương 131: Tạo ra một thần tích

Những gì Cố Tích Cửu vừa làm đã khiến mọi người ở đây bị sốc, phía trên ban công có một tiếng vỗ tay vang lên, bắt đầu là một tiếng hai tiếng, tiếp theo đó là một tràng pháo tay giống như tiếng sấm, gần như mỗi người đều đang vỗ tay.

Đặc biệt là Cố Tạ Thiên, lòng bàn tay của ông đều chuyển sang màu đỏ! Ông cảm thấy rất tự hào!

Tuy nhiên, ông vẫn có chút bối rối, nữ nhi này của ông dường như gần gũi hơn với Thái tử, trong khi bản thân ông lại là người của Tứ hoàng tử.....

Tới giờ phút này rồi, mọi người đều đánh giá rất cao y thuật của Cố Tích Cửu. Vu Các lão lập tức lại thỉnh cầu Cố Tích Cửu cứu tiếp một nhi tử khác.

Vu Mộ Thanh vừa rồi nhìn thấy ca ca của mình nôn ra máu cũng rất sợ hãi. Nó cảm thấy ngay cả khi thánh nữ ra tay cũng không trị được bệnh, vì thế khẳng định bệnh của mình chắc cũng không trị được, khuôn mặt nhỏ sợ tới mức tái mét.

Sau đó nó nhìn thấy Cố Tích Cửu kéo được đệ đệ trở về từ cái chết, đôi mắt cũng sáng lên hy vọng!

Cố Tích Cửu đi tới trước mặt nó và hỏi: "Đại công tử, ngươi có tin ta hay không?"

Vu Mộ Thanh không thể nói chuyện, điên cuồng gật đầu.

Cố Tích Cửu nhìn nó: "Ta không muốn nhìn biểu cảm của ngươi, nếu ngươi tin ta thì hãy nói ra! Nếu không ta sẽ không ra tay."

Sắc mặt Vu Mộ Thanh biến đổi, nó đã ngừng cảm, làm sao nói chuyện được?

Vu Các lão vội nói: "Cô cô nương, từ sau khi nó trở về từ rừng rậm hắc ám, vẫn luôn không thể mở miệng....."

"Không, nó có thể nói." Giọng nói của Cố Tích Cửu rõ ràng bình tĩnh: "Nó chỉ là cho rằng bản thân mình không thể nói mà thôi!"

Vu Các lão: "....."

Mọi người: "....." Tất cả bọn họ đều không hiểu.

Cố Tích Cửu khẽ nhếch miệng nhìn Vu Mộ Thanh, giọng nói càng thêm thờ ơ: "Ta sẽ đếm từ một đến ba, nếu đếm xong ngươi vẫn không nói ra, ta đây thật sự sẽ buông tay mặc kệ! Một!"

Khuôn mặt tuần tú của Vu Mộ Thanh đỏ lên, trên trán toát ra mồ hôi.

"Hail!" Giọng nói của Cố Tích Cửu giống như đòi mạng.

Vu Mộ Thanh liều mạng khép mở miệng vài cái, rốt cuộc cũng nhảy ra được một chữ: "Tin!" Giọng nói bén nhọn rõ ràng, ngay cả bản thân nó cũng thấy hoảng sợ!

Vì lo sợ Cố Tích Cửu sẽ thật sự mặc kệ nó, nó lại liên tiếp nhảy ra mấy chữ: "Ta tin! Ta tin! Cầu ngươi cứu ta....."

Cố Tích Cửu cười, giờ tay xoa xoa đầu nó: "Lúc này mới ngoan."

Vu Mộ Thanh sững sờ một lúc, tiểu cô nương trước mắt này đầu còn thấp hơn cả nó, tuổi còn nhỏ hơn nó, nhưng nàng lại đang xoa đầu nó giống như một đứa trẻ!

Tuy nhiên, hiện tại nó không dám tức giận, chỉ nhìn nàng nói: "Hiện tại ngươi chịu trị liệu cho ta?"

Cố Tích Cửu tiện tay cho hắn một viên thuốc viên: "Ăn cái này trước đã, sau đó ta sẽ dạy cho hai ngươi một bộ môn luyện công pháp, sau nửa canh giờ các ngươi sẽ khỏi hẳn."

Mọi người: "....." Thần kỳ như vậy sao?!

Hai mắt Vu Mộ Thanh và Vu Mộ Bạch sáng rực, hiện tại bọn họ đã cực kỳ tín nhiệm Cố Tích Cửu. Sau khi nuốt xuống viên thuốc, lập tức dựa theo bộ môn luyện công pháp mà Cố Tích Cửu đã nói, bắt đầu ngồi thiền.

Phương pháp ngồi thiền mà Cố Tích Cửu truyền lại cho bọn họ khác với những phương pháp luyện công trên thế giới này. Đó là những gì nàng đã học được từ một vị cổ võ gia truyền ở thời hiện đại, công hiệu giống như Ngũ Cầm Hỉ, cực kỳ có hiệu quả đối với việc khôi phục lại nguyên khí.

Sau nửa canh giờ, hai vị công tử nhảy lên khỏi tấm đệm, nhìn nhau vui mừng.

Bọn họ thật sự khỏi hẳn!

Vừa rồi hai người không thể đứng vững, ngã trái ngã phải ngay cả khi có người nâng đỡ, lúc này lại có thể nhanh nhẹn đứng ở chỗ này. Mặc dù sắc mặt hai người vẫn còn tái nhợt, nhưng tinh thần lại tốt hơn so với lúc trước rất nhiều.

Hai người cùng nhau hành lễ đối với Cố Tích Cửu: "Đa tạ Cố tiểu thư!" Động tác của cả hai đều đồng nhất và rất đẹp!

Lúc đầu, trên ban công yên tĩnh một lát, sau đó liền vang lên tiếng sấm vỗ tay.

Thần tích, Cố Tích Cửu quả thực vừa mới tạo ra một thần tích!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Cố lục tiểu thư thắng tuyệt đối!

Tuyên Đế trực tiếp đứng lên: "Tốt! Rất tốt! Rất tốt! Tiểu Tích Cửu, ngươi quả nhiên không cô phụ kỳ vọng của trẫm!"

Ông quay đầu hỏi Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt: "Thiên sư, như thế nào? Lần này là tiểu Tích Cửu thắng, đúng không?"

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Cố Tích Cửu một lát, hơi gật gật đầu: "Cố lục tiểu thư thắng tuyệt đối!"

Người trên ban công còn đỡ hơn một chút. Rốt cuộc, trên đó đa số là quan viên trong triều, vì thế nội tâm tương đối ổn định. Khi Cố Tích Cửu hoàn toàn thắng lợi, bọn họ chỉ chúc mừng và vỗ tay.

Nhưng dưới lầu thì ngược lại. Phía dưới lầu đa số là dân thường áo vải, khi tin tức về chiến thắng của Cố Tích Cửu được truyền xuống, ngay lập tức hoan hô bùng nổ, một số người thậm chí còn đốt pháo bên đường. Đó không chỉ là sự náo nhiệt thường thấy.

Sắc mặt Cố Tích Cửu tái nhợt, đã tới lúc này rồi nàng ta không có lời nào để nói, chỉ có thể trở mặt nhìn Cố Tích Cửu bỏ lò luyện đan cực phẩm vào trong túi trữ vật.

Nàng ta rốt cuộc không còn mặt mũi ở lại đây lâu hơn, gơ tay huyết sáo, triệu tập tọa kỵ của mình là tiên hạc, thất vọng bay đi.

Cố Tạ Thiên hừ lạnh một tiếng: "Quá dễ dàng cho nàng!"

Cố Tích Cửu gơ tay uống một ly trà, không nói gì.

Dễ dàng sao?

Bề ngoài, lần đánh cuộc này Cố Tích Cửu xem như không mất đi cái gì, bởi vì tiền cược là của Tứ hoàng tử Dung Sở.

Nhưng nàng ta sẽ mất đi thanh danh, thanh danh thần y. Sau này nàng ta không thể hành tẩu như một thần y trên đại lục này nữa.....

Với suy nghĩ như thế, nàng ta đã tổn thất rất lớn!

Lúc này thủ pháp cứu người của Cố Tích Cửu quá thần kỳ, Chu ngự y không nhịn được tiến lên lãnh giáo: "Cố tiểu thư, vậy hai vị công tử rốt cuộc đã trúng phải độc gì?"

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Bọn họ không bị trúng độc, thậm chí cũng không bị bệnh. Tuy nhiên, bọn họ thật ra đã trúng phải một loại chú thuật."

Mọi người kinh ngạc, Tuyên Đế hỏi một câu: "Chú thuật gì?"

Cố Tích Cửu cười cười: "Thật ra, đó là một loại chú thuật tâm lý. Hai vị công tử ở trong khu rừng hắc ám chắc hẳn đã gặp phải người hoặc vật gì đó cổ quái, bị người ta hạ từ chú....."

Nhìn thấy mọi người không hiểu, Cố Tích Cửu dứt khoát nói ra toàn bộ nguyên nhân: "Từ chú thật ra là một loại chú thuật tâm lý. Người trúng chú lúc đầu sẽ bị buộc phải ăn vào một loại độc dược trí huỷ, khiến họ nhìn thấy được bộ dáng suy nhược đến chết của mình ở trong ảo giác. Chờ khi bọn họ tỉnh lại từ trong ảo cảnh, chú thuật sư sẽ thì chú một lần nữa đối với bọn họ....."

Mặc dù loại độc được trí huyệt này không độc chết người, nhưng có thể khiến người bị cầm ba ngày, không thể cảm nhận được bàn tay của mình, cảm giác giống như bị tàn phế. Loại được trí huyệt này vốn có tác dụng trong khoảng ba ngày, ba ngày sau sẽ tự động tiêu mất. Nhưng bởi vì lúc trước đã bị ám ảnh bởi tâm lý rất lớn, người trúng chú sẽ cực kỳ tin tưởng rằng chú thuật này thật sự sẽ giết chết bọn họ, thậm chí đến chết cũng không thể nói ra bí mật này. Dưới sự ảnh hưởng của bản thân, họ sẽ dần dần đánh mất chức năng của cơ thể..... Cho đến ngày quy định tử vong của chú thuật."

(Lưu ý của tác giả: Loại chú thuật này không phải hoàn toàn là lời nói bừa của tác giả, nó thật sự tồn tại ở trong xã hội thật ngày nay. Nó có ảnh hưởng tâm lý rất phức tạp.....)

Bởi vì người bị thi chú sẽ bị ảnh hưởng tâm lý, cảm thấy bản thân mình chắc chắn phải chết, vì vậy loại chú thuật này vô cùng khó giải.

Trừ phi người phá chú là người thạo nghề, hơn nữa am hiểu dùng độc, ngoài ra còn am hiểu tâm lý chiến đấu.

Phải khiến người trúng chú tuyệt đối tin tưởng nàng, trải qua một loạt hướng dẫn của nàng, lúc đó mới có thể đạt được hiệu quả tương ứng.

Những triệu chứng gây ra bởi loại được trí huyệt này rất giống với một loại độc cực phẩm, bề ngoài không thể phân biệt được.

Vì vậy Cổ Tích Tích mới cho rằng, hai huynh đệ này đã trúng loại độc cực phẩm kia. Giải được nàng dùng thật ra cũng là một loại độc được. Nếu như huynh đệ kia thật sự đã trúng loại độc cực phẩm này, lấy độc trị độc vừa lúc có thể giải quyết hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Cũng may, nàng thắng!

Nhưng hai huynh đệ này đã trúng được trí huyệt lâu như vậy, được tính đã mất, trên người bọn họ đã không còn độc tố gì nữa. Do đó giải được của Cổ Tích Tích lập tức trở thành độc được, suýt nữa cướp mất mạng nhỏ của Vu Mộ Bạch!

Mà Cổ Tích Cửu luôn luôn am hiểu chiến thuật tâm lý, hơn nữa độc thuật của nàng cũng rất kinh người. Ngay từ lúc ban đầu nàng đã đoán ra được hai huynh đệ này có khả năng trúng phải chú thuật, sau đó nàng lại từng bước kiên nhẫn hỏi Vu Mộ Thanh mấy câu.

Kỹ xảo hỏi ra vấn đề của nàng rất khéo, cho dù Vu Mộ Thanh không nói lời nào, chỉ thông qua gật đầu và lắc đầu, nàng cũng có thể có được tin tức mà nàng muốn biết.

Chờ đến khi Cổ Tích Tích bắt đầu chữa bệnh cho Vu Mộ Bạch, trong lòng nàng đã có kết luận. Biết Cổ Tích Tích phải thua!

Không phải lúc ấy nàng thấy chết không cứu, mà là những người này đều không tin nàng, hai người bệnh cũng không tin nàng.

Để phá loại chú thuật này, bọn họ cần phải tín nhiệm nàng, vì thế nên Cổ Tích Cửu phải thờ ơ lạnh nhạt trước.

Chờ đến khi Cổ Tích Tích thất bại, gần như giết chết Vu Mộ Bạch. Khi tất cả mọi người đều đã tuyệt vọng, nàng mới kịp thời ra tay. Hành động của nàng không những gây sốc cho tất cả mọi người, còn giành được sự tín nhiệm chân chính của người bệnh, lúc này nàng mới có thể thành công.

Nói điều này nghe thì có vẻ đơn giản, nhưng để làm được lại rất khó. Chỉ cần tính toán sai một bước, nàng sẽ hoàn toàn thua!

Cũng may, nàng thắng!

Đương nhiên, nàng không giải thích chi tiết tất cả cho mọi người biết, chỉ nói thần bí một chút, khiến cho bọn họ vừa tin vào những lời nàng nói, nhưng lại vừa hoang mang.

Quả nhiên mọi người vừa nghe thấy vậy thì đều ngây người! Choáng váng! Hoang mang! Đương nhiên, bọn họ càng thêm hội phục Cổ Tích Cửu.

Thế giới này thật sự có chú thuật sư, nhưng cực kỳ hiếm, cũng cực kỳ thần bí, không nhiều người biết họ là ai.

Bọn họ không dễ dàng ra tay, nhưng một khi ra tay chính là một kích sấm sét, giáo huấn cho người một bài học đau đớn, khiến cho không người nào dám đối kháng với bọn họ.....

Bởi vì bọn họ quá thần bí, quá cường đại, chú thuật của bọn họ cũng gần như không có người nào có thể phá giải. Vì vậy, người trên đại lục này vừa kính trọng nhưng lại vừa sợ hãi chú thuật sư.

Không ngờ lần này Cổ Tích Cửu lại có thể nhẹ nhàng phá giải nó! Hơn nữa, còn là phá giải từ chú!

Nàng là phé tài ở đâu? Quả thực chính là kỳ tài muốn cầu cũng cầu không được!

Kỳ tài như vậy, bất luận đến từ quốc gia nào đều sẽ được xem là khách quý, có cuộc sống giàu sang, không ngờ ở Phi Tinh Quốc lại bị xem giống như phế vật, nuôi dưỡng nhiều năm như vậy ——

Thật là tội lỗi!

Tuyên Đế không nhịn được nhìn nhìn thập nhị hoàng tử Dung Ngôn đang đứng bên cạnh. Ông vốn cảm thấy tiểu tử này có chút ỳ khuất, hiện tại ông lại cảm thấy tiểu tử này không xứng với người ta!

Tuy nhiên, nếu hôn sự này đã chỉ định nhiều năm như vậy, nàng cũng không thể đổi ý ——

Ông chỉ có thể suy nghĩ làm thế nào nhanh chóng để hai hài tử này thành thân, tránh những điều đáng tiếc sẽ xảy ra!

Năm đó, bởi vì ông đã hành động chậm một bước nên đã mất La Tinh Lam, vì thế lần này Tuyên Đế muốn nhanh chóng đưa ra quyết định, quay đầu hỏi Cố Tạ Thiên: "Cố ái khanh, Tích Cửu năm nay đã mười ba tuổi đúng không?"

Cố Tạ Thiên thi lễ bẩm báo: "Đúng vậy, nàng hiện tại đã mười ba tuổi bốn tháng."

Tuyên Đế gật gật đầu: "Chỉ hơn một năm nữa nàng sẽ đủ tuổi cập kê, có thể gả vào hoàng gia. Trẫm cân nhắc, trước tiên hãy mở tiệc đính hôn cho hai đứa nhỏ trước, người xem thế nào?"

Cố Tạ Thiên có thể nói gì?

Ông ta lập tức khom người: "Thần sẽ nghe theo sự phân phó của bệ hạ."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Dung Ngôn: "Lão thập nhị, con nghĩ thế nào?"

Dung Ngôn lập tức nói: "Nhi thần sẽ nghe theo phụ hoàng an bài."

Lúc này hẳn hoàn toàn vừa ý với hôn sự này! Đối với Cố Thiên Tinh, hẳn chỉ có thể tạm thời phụ nàng ta trước.

Hắn sẽ nghĩ cách khuyên nhủ Cố Thiên Tinh bỏ hài tử trong bụng trước, sau đó chờ đợi thời cơ nạp nàng ta làm thiếp. Dù sao nàng ta đã trao thân mình cho hắn, không thể tái giá với người khác được nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Cưới làm vợ, trốn làm thiếp

Cưới làm vợ, trốn làm thiếp. Những hành vi của nàng ta cũng đúng là hành vi của thiếp thị, hẳn không hề làm sai.

Nhiều nhất, sau khi cưới đôi hoa tỳ muội này vào cửa, hắn sẽ nghĩ cách giúp Cố Thiên Tinh, khiến hai tỳ muội này có cùng địa vị.....

Trong lòng hắn đã tính toán rõ ràng, vì vậy căn bản không nhìn thấy được Cố Thiên Tinh đang lắng nghe cuộc nói chuyện bên này từ cách đó không xa.

Nữ nhân này vẫn rất biết điều, cho dù trong lòng nàng ta đang cảm thấy khó chịu, lúc này cũng không dám gây sự.....

Hắn không nhịn được nhìn về phía Cố Tích Cửu, muốn nhìn xem nàng sẽ có phản ứng gì khi nghe được tin tức này.

Cố Tích Cửu không hề có phản ứng. Nàng ôm cánh tay đứng ở nơi đó, đôi mắt lạnh lùng lấp lánh, phản chiếu ánh trăng trên bầu trời.

Trên người nàng có cảm giác ớn lạnh, khiến Dung Ngôn cảm thấy sợ hãi không thể giải thích!

Cố Tích Cửu có chút không kiên nhẫn, Lư Vương gia vì sao vẫn chưa tới? Nếu ông ta không tới, những người ở đây có thể sẽ rời đi!

Trong đêm hôm đó nàng gặp ông ta, rõ ràng đã nói với ông ta hãy chọn thời điểm nào nhiệt và có nhiều người nhất, nói ra chuyện kia! Nếu không, hoàng đế sẽ bao che cho nhi tử, chuyện này sẽ không giải quyết được gì, cũng không thể báo thù được cho con mình.....

Nàng vừa mới nghĩ tới điều này, từ dưới lầu đã vang lên tiếng chân vội vàng, trong chớp mắt một giọng nói cao vút đã vọt tới gần Vạn Tinh Lâu: "Bệ hạ, thần có việc khẩn tâu! "

Giọng nói rất to và rất rõ ràng, trực tiếp truyền tới trên lầu.....

Trên trán Tuyên Đế nổi lên gân xanh. Ông còn chưa kịp nói câu nào, một số người đã rẽ đám đông dưới lầu, vọt lên trên lầu giống như một con gió xoáy

Cố Tích Cửu xoay chén trà trong tay một vòng, mỉm cười.

Trò hay chân chính rồi cuộc sắp bắt đầu!

Một người trong số đó đang vọt tới từ dưới lầu đúng là Lư Vương, thân ca ca của Tuyên Đế, phụ thân của Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi đã bị Cố Tích Cửu dùng một cây trâm đâm chết!

Ông ta khí thế ngất trời gầm gừ từ dưới lầu: "Bệ hạ, thần đã tra ra được thủ phạm giết hại con ta, cầu xin bệ hạ hãy làm chủ cho vì thần!"

Bá tánh dưới lầu vốn dĩ chuẩn bị giải tán, vừa nghe thấy Lư Vương nói như vậy, bọn họ lại lần lượt tập trung lại.

Lư Vương rất nhanh đã lên tới trên lầu, đi cùng với ông ta còn có Hình Bộ thị lang, Đại Lý Tự tự thừa, Hồ đại nhân của Tông Nhân Phủ, cùng với một số dân thường khác.

Cố Thiên Tinh vốn đang xem xét mình nên làm gì bây giờ, ngẫu nhiên ngẩng đầu lên và nhìn thấy mấy tên thường dân kia, mặt đẹp bất chợt biến đổi!

Trong mấy người này có hai người mà nàng ta rất quen thuộc, đã từng là tâm phúc của nàng ta. Bọn họ chính là những người nàng ta đã sai bảo làm chứng cho sự tình Cố Tích Cửu vụng trộm.....

Nàng ta bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dung Ngôn!

Hắn từng nói đã diệt khẩu hai người kia! Vì sao lại xuất hiện ở chỗ này?!

Sắc mặt Dung Ngôn cũng trở nên tái nhợt, ngón tay nắm chặt thành nắm đấm ở trong ống tay áo!

Hắn rõ ràng đã mua được lao đầu trong thiên lao mà thần không biết quỷ không hay, chấm dứt hai người kia! Vì sao bọn họ vẫn còn sống?

Trong lòng hắn mơ hồ dâng lên cảm giác không ổn, giống như đại nạn đang ở ngay trước mắt!

Dự cảm của hắn không sai, bởi vì Lư Vương vừa đi lên đã dùng ánh mắt giống như chim ưng nhìn hắn chằm chằm!

Ông ta buột miệng nói: "Bệ hạ, giết chết Nghi nhi nhà ta không phải người nào khác, đó đúng là thập nhị hoàng tử Dung Ngôn!"

Mọi người ở đây người đều giống như một con gà gổ ——

Dung Ngôn ngẩn ngơ tất nhiên hô to oan uổng, nhưng lần này Lư Vương tới đây chắc chắn đã có sự chuẩn bị, các loại nhân chứng vật chứng đều đầy đủ hết, mỗi một chứng cứ đều cực kỳ bất lợi đối với hắn!

Những gì Dung Ngôn cố tình dấu diếm lần lượt được nói ra.

Ví dụ như những cuộc ân oán cá nhân của hắn: Nhạc Hoa Hầu đã từng nhục mạ hắn ở trước mặt mọi người, bắt hắn chui qua đống quần. Hắn say rượu nói thề, sớm muộn gì cũng sẽ giết chết Dung Nghi, để đối phương biết được lợi hại. Ngay cả nhân chứng cũng có mặt bên cạnh để làm chứng cho những gì hắn đã nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Tư tình bại lộ

Bên cạnh đó, trên ban công cũng có một số đại thần trong triều chứng kiến chuyện đó, vì thế Dung Ngôn muốn phản bác cũng không phản bác được. Đây là động cơ phạm tội thứ nhất.

Thứ hai, tư tình của hắn và Cố Thiên Tinh!

Cố Thiên Tinh dan díu với hắn, nhưng có một ngày nàng ta ra cửa bị Dung Nghi lừa giỡn, suýt nữa đã bị chiếm đại tiện nghi!

Mặc dù Dung Ngôn đuối lý, nhưng Dung Nghi không hề sợ hắn, thậm chí còn sò soạng Cố Thiên Tinh vài cái ở trước mặt mọi người, khiến Dung Ngôn vô cùng tức giận.

Đây là động cơ phạm tội thứ hai, khiến Dung Ngôn hận Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi và muốn giết hắn ta.

Lúc ấy có gã sai vặt bên người Nhạc Hoa Hầu có thể làm chứng.

Thứ ba, bởi vì Dung Ngôn có tư tình với Cố Thiên Tinh, âm thầm thiết kế Cố Tích Cửu, muốn bí mật đưa nàng tới biệt viện của Dung Nghi, còn cố ý an bài người đứng ra làm chứng, nói nàng đi ra ngoài gặp tình lang..... Không ngờ Cố Tích Cửu căn bản không đi, khiến cho kế hoạch vu oan cho nàng của Dung Ngôn không thể thành công.

Những việc này có Bát hoàng tử, Hồ đại nhân, cùng với Cố Tích Cửu có thể làm chứng.

Mặc dù bức thư lúc ấy Dung Ngôn để lại cho Cố Tích Cửu đã bị xé mất, nhưng lúc ấy Bát hoàng tử Dung Triệt đã nhìn thấy được, hơn nữa cũng nhận ra bút tích phía trên đúng thật là của Dung Ngôn.....

Lư Vương rất có tài ẩn nói, đưa hết nhân chứng vật chứng tới trước mặt Tuyên Đế, cuối cùng khóc lóc nói: "Bệ hạ, thần biết nhi tử mình là một hỗn trướng, đã từng vũ nhục thập nhị hoàng tử, nhưng không đáng chết, đúng không? Không ngờ rằng thập nhị hoàng tử lại ghi hận trong lòng, âm thầm trừ tính. Đầu tiên hần đã phái ám vệ tới biệt viện ám sát con ta, sau đó mưu đồ vu oan ở trên người Cố lục tiểu thư, muốn trừ bỏ Cố lục tiểu thư. May mắn Cố lục tiểu thư là người có đủ lý trí, căn bản không đi, lúc này mới khiến cho kế hoạch một hòn đá ném chết hai con chim của hần thất bại.

Sáng sớm ngày hôm sau, hần liền phái người vu hãm Cố lục tiểu thư vụng trộm với người, còn gọi cả Hồ đại nhân tới, rõ ràng đó là một cái bẫy. Kế hoạch của hần là khiến cho con ta và Cố lục tiểu thư cùng nhau đồng quy vu tận (cùng chết). Như vậy, hần vừa có thể loại bỏ được cái đinh trong mắt là Cố lục tiểu thư, vừa có thể báo thù! Nếu không thì thật sự quá trùng hợp! Ngày mà hần lừa Cố lục tiểu thư đi tới biệt viện cũng là ngày mà nhi tử ta bị giết hại! Bệ hạ, con ta chết thật đáng thương! Thực sự đã bị người tính kế đến chết như vậy..... Bệ hạ nhất định phải làm chủ cho lão thần!"

Một trận nước mắt nước mũi tuôn ra, khiến cho Tuyên Đế đau đầu một trận!

Tuyên Đế đành phải hỏi Dung Triệt và Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, Dung Ngôn thật sự có viết cho người một phong thư như vậy? Triệt nhi, con cũng nhìn thấy lá thư kia?"

Cố Tích Cửu trông giống như bị sốc bởi chân tướng tàn khốc kia, khuôn mặt nhỏ hơi tái: "Thập nhị điện hạ đúng thật đã viết cho dân nữ một phong thư như vậy, lúc ấy dân nữ còn tưởng rằng thập nhị điện hạ nói đùa với dân nữ, không ngờ —— không ngờ sau lưng lại cất giấu âm mưu như vậy."

Dung Triệt cũng thở dài: "Nhi thần đúng thật có nhìn thấy được, đó là..... là bút tích của Thập Nhị đệ."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Hồ đại nhân, Hồ đại nhân lập tức nói từ đầu chí cuối về việc điều tra những gì đã xảy ra sáng sớm hôm ấy ở tiểu viện của Cố Tích Cửu. Đó là một vụ án mạng, vì vậy Hồ đại nhân không dám dấu diếm chút nào.

Sắc mặt Tuyên Đế cực kỳ khó coi, nhìn nhìn sắc mặt Dung Ngôn đã trắng bệch cùng với Cố Thiên Tinh sợ hãi nên đã quỳ xuống: "Hai người các người có gì để nói?"

Dung Ngôn còn muốn tranh đấu, liền nói: "Phụ hoàng, chắc chắn là có người..... có người muốn hãm hại nhi thần. Nhi thần và tiểu thư Cố Thiên Tinh không có tư tình gì, chẳng qua nhi thần thường tới tướng quân phủ nên gặp mặt nàng vài lần mà thôi."

Cố Thiên Tinh cũng can rằng không chịu thừa nhận. Một khi thừa nhận, thanh danh cả đời này của nàng ta cũng bị hủy hoại!

Lư Vương dường như sớm đã dự đoán được điều này, buột miệng nói: "Bệ hạ, tiểu thư Cố Thiên Tinh đã có thai gần hai tháng. Nếu như bệ hạ không tin, xin hãy phái ngự y thăm mạch xem xét."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Điều này... Thực sự có khả năng...

Tuyên Đế vẫy tay về phía ngự y, ngự y quả nhiên đi qua.

Cố Thiên Tinh sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, theo bản năng muốn lui về phía sau, nhưng lại bị Cố Tạ Thiên chặn đứng.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên xanh mét, trên người đã tràn ngập sát khí, cầm lấy cánh tay Cố Thiên Tinh, nói giọng lạnh lùng: "Nếu trong lòng không có quỷ thì sợ cái gì?!"

Khi ngón tay ngự y sắp chạm vào tĩnh mạch trên cổ tay Cố Thiên Tinh, sắc mặt Cố Thiên Tinh tái nhợt giống như người chết, quỳ thịch một tiếng xuống mặt sàn: "Không cần kiểm tra..... Dân nữ đúng thật..... đúng thật đã mang thai trong người....."

Cố Tạ Thiên tức giận đến nổi cả người đều run rẩy, giờ tay tát cho nàng ta một cái: "Tiện nhân! Là hài tử của ai?! Thật sự là của thập nhị điện hạ?!"

Cổ Thiên Tinh run rẩy không dám trả lời.

Lư Vương ở bên cạnh cười lạnh một tiếng: "Đúng là thập nhị điện hạ! Nếu như Cổ đại nhân không tin, ngài có thể kiểm tra vòng cổ ở trên cổ lệnh ái. Chiếc vòng đó đã được thập nhị điện hạ mua với giá rất đắt, phía trên có khắc tên của hai người, Cổ đại nhân nhìn một cái là biết!"

Cổ Tạ Thiên thô bạo giật vòng cổ trên cổ Cổ Thiên Tinh xuống, nhìn nhìn dưới ánh đèn, quả nhiên nhìn thấy trên hai hạt ngọc gần nhau lần lượt được khắc tên hai người.....

Điều này khiến ông không Hoà nghi gì nữa, đôi mắt đỏ hoe, nhắc chân đá một cái: "Tiện nhân, hần là muội phụ tương lai của ngươi! Ngươi dám không biết xấu hổ như thế! Thông gian với hần không nói, còn có ý đồ hãm hại muội tử ngươi! Thế diện Tướng quân phủ đều bị ngươi làm mất hết!"

Ông đá Cổ Thiên Tinh một cái đã khiến nàng ta lăn vài vòng trên mặt sàn, suýt nữa phun ra máu.....

May mắn thay, khi Cổ Tạ Thiên đá nàng ta một cái, Cổ Thiên Triều ở bên cạnh đã ngăn cản lại, nếu không chỉ sợ có thể trực tiếp đá nàng ta lăn xuống dưới lầu!

Tới thời điểm này rồi, Cổ Thiên Tinh không có khả năng che giấu tư tình của mình với Dung Ngôn được nữa.

Dung Ngôn quyết định thí xe giữ tướng, quý dập đầu nói: "Phụ hoàng, nhi thần thật sự nhất thời hồ đồ, đã làm chuyện cầu thả với Cổ Thiên Tinh, cũng bởi vì nhi thần thấy Tích Cửu không vừa mắt, muốn từ hôn với nàng ấy, cố ý lừa nàng ấy đi tới biệt viện Nhạc Hoa Hầu..... Nhưng nhi thần chỉ làm những chuyện đó mà thôi, Nhạc Hoa Hầu chết thật sự không liên quan gì tới nhi thần—— Nhi thần không phải người giết hần. Nhi thần bị oan!"

Lư Vương nổi giận đùng đùng: "Nói hươu nói vượn! Nếu không phải ngươi giết, vậy thì do ai giết?! Con ta chết đúng vào ngày ngươi lừa Cổ cô nương lên núi! Trên đời này nào có sự trùng hợp như vậy?! Chẳng lẽ ngày đó Cổ cô nương thật sự đi tới biệt viện? Con ta thật sự do Cổ cô nương giết chết?!"

Dung Ngôn: "....." Vì phải tự bảo vệ mình nên hần bắt chấp tất cả: "Điều này..... Thực sự rất có khả năng....."

Tuyên Đế đập bàn một cái: "Vô nghĩa! Cổ lục tiểu thư căn bản không có linh lực! Nàng có thể giết chết Dung Nghi? Cho dù nàng muốn giết cũng không có bản lĩnh kia!"

Dung Ngôn liều mạng nói: "Nhưng..... nhưng nàng biết y thuật, còn biết phá giải chú thuật. Có lẽ..... có lẽ nàng đã dùng y thuật hoặc là chú thuật giết chết Dung hầu gia Dung Nghi....."

Tuyên Đế nhìn về phía Thiên Tế Nguyệt: "Hữu thiên sư, ngươi thấy thế nào?"

Thiên Tế Nguyệt thờ ơ nói: "Dung Nghi chết như thế nào?"

Đại Lý Tự tự thừa bẩm báo: "Bệ hạ, căn cứ vào những gì ngõ tác nghiệm thi, Nhạc Hoa Hầu đã bị người dùng trăm ngọc màu xanh cấm thẳng vào yết hầu mà chết. Một kích trí mạng. Trên người không có vết thương nào khác. Trước khi chết cũng không bị trúng độc, trong biệt viện còn chết hai hộ vệ, hai vú già, tất cả đều chết với cách tương tự. Thủ pháp giết người của hung thủ cực kỳ dứt khoát lưu loát, hung bạo độc ác. Đó chắc chắn là một sát thủ rất có kinh nghiệm, hoàn toàn không giống một kẻ lần đầu gây án."

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, hỏi Tuyên Đế một câu: "Cổ cô nương nhìn qua có giống một sát thủ hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 137: Lạy ông tôi ở bụi này?

Tuyên Đế xấu hổ, vội vàng lắc đầu: "Tất nhiên không giống, việc này không liên quan tới Tích Cửu. Có lẽ Dung Nghi thật đúng là do sát thủ giết chết....."

Tuy nhiên, giá cả để thuê sát thủ ra tay ở Phi Tinh Quốc đều cực cao, người có thể thuê được sát thủ cũng không nhiều, đặc biệt là có thể thuê sát thủ xử lý Dung Nghi dứt khoát lưu loát như vậy lại càng hiếm. Có lẽ cũng chỉ có người hoàng gia mới có thể làm được.

Các vị hoàng tử hoàng gia, bên người đều có ám vệ võ nghệ cao cường, nếu bọn họ muốn ra tay xử lý người, có lẽ sẽ phải ám vệ bên người đi làm, sẽ không thuê sát thủ.....

Nghĩ tới nghĩ lui, có thù oán với Dung Nghi, còn có thể mượn sát thủ giết người cũng chỉ có Dung Ngôn.....

Hỗn trưởng này!

Ánh mắt Tuyên Đế lạnh băng nhìn về phía Dung Ngôn: "Hỗn trưởng, ngươi đã làm chuyện tốt!"

Dung Ngôn lo lắng: "Phụ hoàng, Dung Nghi chết thật sự không liên quan tới nhi thần! Đúng rồi, ngày ấy thật sự có người nhìn thấy Cổ lục tiểu thư đã ra khỏi phủ....."

"Ai đã nhìn thấy?" Tuyên Đế lạnh lùng hỏi.

"Thiên Tinh, còn có hai thuộc hạ của nàng đều nhìn thấy....."

Tuyên Đế đập bàn một cái: "Hỗn trướng! Ngươi cấu kết với nàng ta, nàng ta làm chứng sẽ có người tin sao?!"

"Còn có..... còn có hai thuộc hạ....." Ánh mắt Dung Ngôn giống như sói nhìn về phía hai người kia: "Các ngươi nói đi, lúc đó có phải các ngươi cũng nhìn thấy hay không?!"

Hai người kia đứng là hai người lúc trước Dung Ngôn muốn diệt khẩu, giờ phút này hai người đều quỳ xuống mặt sàn, cùng lúc đầu nói: "Không có! Vì tiểu thư Cổ Thiên Tinh yêu cầu chúng ta nói nhìn thấy, sau đó báo cáo với Tổng Nhân Phủ..... Thật ra chúng ta thật sự không nhìn thấy gì."

Dung Ngôn: "....."

Cổ Thiên Tinh: "....."

Hai nam tử kia lại quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, nhóm tiểu nhân hoàn toàn chỉ dựa theo phân phó của Cổ đại tiểu thư để nói. Nàng ấy hứa hẹn rằng, chỉ cần chúng ta hoàn thành việc này, lập tức sẽ cho mỗi người chúng ta ngàn lượng bạc ròng. Còn nói nếu sự tình bại lộ cũng sẽ không để chúng ta ngồi tù..... Nhưng không ngờ nàng ấy lợi dụng chúng ta xong rồi căn bản không quan tâm, khiến chúng ta ở trong trọng lao tự sinh tự diệt không nói, còn phải người tới diệt khẩu chúng ta! Nếu như không phải chúng tiểu nhân mạng lớn, chỉ sợ đã bị độc chết ở trong lao! May mắn thay, ngày ấy Lư Vương gia kịp thời chạy tới, cứu chúng ta ra, lúc đó chúng ta mới nói rõ ngọn nguồn sự tình....."

Bây giờ mọi thứ đã rõ ràng, Tuyên Đế tức giận nói: "Tiểu súc sinh, hiện tại ngươi còn có gì để nói?! Nếu trong lòng hai ngươi không có quỷ, vì sao phải diệt khẩu hai người kia?!"

Đó không phải là lạ ông tôi ở bụi này hay sao? Tuyên Đế thật sự thất vọng với chỉ số thông minh của nhi tử này!

Ông biết nhi tử này của mình không được thông minh lắm, nhưng không ngờ hắn sẽ ngu thành như vậy!

Với một loạt chứng cứ như vậy, cho dù Dung Ngôn có một trăm cái mồm cũng không thể nói rõ ra được!

Hắn chỉ đành dập đầu kêu oan, trong lòng mơ hồ cảm thấy bản thân mình đã ngã vào một cái bẫy rất lớn, nhưng trong lúc nhất thời hắn không đoán ra được, ai là người thiết kế bẫy cho hắn!

Trong lòng hắn vừa giống như một tảng băng lại vừa giống như bị lửa đốt, không nhìn được ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Tích Cừu. Cổ Tích Cừu đứng ở nơi đó, miệng nhỏ mím lại, một đôi con ngươi loé sáng như một hồ nước lạnh ở dưới ánh trăng.

Chẳng lẽ là nàng thiết lập để gài bẫy hắn?!

Không có khả năng! Nàng rốt cuộc chỉ là một tiểu cô nương mười ba tuổi, sao có thể thiết kế một cái bẫy phức tạp như vậy?!

Hơn nữa, mặc dù tư tình của hắn và Cổ Thiên Tinh có nhiều người biết, nhưng sự tình hắn mua vòng cổ cho Cổ Thiên Tinh thực sự rất bí ẩn, trên đời này chỉ có hắn và Cổ Thiên Y biết. Ngoài ra, chuyện Cổ Thiên Tinh mang thai lại càng là bí mật, ngoại trừ bản thân bọn họ ra, căn bản không có người thứ ba biết tới!

Rốt cuộc, Lư Vương làm sao biết được? Ai đã báo cáo với ông ta về những bí mật này?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Thỏ cũng có thể cắn chết người

Dung Ngôn nghĩ tới đó lại đau cả đầu, nhưng nhất thời vẫn không nghĩ ra được mấu chốt trong đó.

Ở trước công chúng, Tuyên Đế tất nhiên không thể làm việc quá thiên vị, vì vậy ông hạ lệnh áp giải Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh vào đại lao, chờ tam tư thẩm vấn rõ ràng mới định đoạt sau.

Dung Ngôn rốt cuộc chỉ là một vị hoàng tử hơn mười tuổi, mặc dù lớn lên ở trong hoàng cung, nhưng bởi vì hắn không có lực uy hiếp, cho dù trong cung có người xem thường hắn cũng không có mấy người sẽ tính kế hắn, bởi vì không đáng.

Vì vậy tâm cơ của hắn không thâm, lúc này mắt thấy một tội ác lớn như vậy đổ xuống đầu mình, hắn lại không có cách nào tự chứng trong sạch, trong lòng bắt đầu trở nên luống cuống!

Lá gan hắn rất nhỏ, thị vệ còn chưa tới bắt mình, hắn đã choáng váng gần như không đứng dậy nổi, sau đó bị bọn thị vệ kéo đi.

Nhưng Cố Thiên Tinh thật ra vẫn có chút cứng cỏi hơn, mặc dù nàng ta cũng sợ muốn chết, nhưng vẫn đứng lên, nói liên thanh một hồi: "Bệ hạ, dân nữ thật sự không phải người giết hại Nhạc Hoa Hầu, dân nữ thật sự không biết, xin bệ hạ hãy điều tra rõ, nhất định trả lại trong sạch cho Thiên Tinh....."

Giọng nói của nàng ta sắc nhọn, hoàn toàn không có hình tượng của tiểu thư khuê các, cực kỳ chặt vật.

Nhưng không ai lắng nghe nàng ta, cũng không ai tin nàng ta, ngay cả người cha thương yêu nàng ta nhất cũng trực tiếp xoay mặt đi, căn bản không nhìn nàng ta.

Trong lòng nàng ta tràn đầy tuyệt vọng, khi bị kéo đến cầu thang, ánh mắt nàng ta dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bỗng nhiên bắt đầu điên cuồng, kêu to: "Là nàng! Nhất định là nàng làm! Nàng không phải là Cố Tích Cửu! Tất cả đều không thích hợp! Nàng nhất định đã bị lệ quỷ bám vào người! Tôi hãm hại ta! Ngày thường nàng yếu đuối như vậy, bị bắt nạt cũng không dám nói, hiện tại lại giống như đã thay đổi thành người khác..... Nàng nhất định không phải là nàng! Nàng là ma quỷ....."

Câu nói kế tiếp nàng ta không thể gào tiếp, bởi vì nàng ta đã bị những người áp giải trực tiếp điểm huyết đạo, sau đó dứt khoát lưu loát kéo đi.

Lúc đầu, Cố Tích Cửu thắng thánh nữ Thiên Vân Tông là một chuyện vui, Tuyên Đế còn muốn nhân cơ hội bốn phía náo nhiệt ăn mừng một phen, nhưng xảy ra một chuyện như vậy, ông không còn tâm tình nữa.

Những gì Cố Thiên Tinh gào lên trước khi đi dường như không gây phiền hà gì cho ông, ông cũng không hỏi Cố Tích Cửu câu nào, còn an ủi nàng vài câu, sau đó nói mấy lời với quần thần rồi bãi giá hồi cung.

.....

Cố Tích Cửu cùng ngồi chung một xe ngựa với Cố Tạ Thiên trở về. Trên đường Cố Tạ Thiên tràn đầy cảm xúc, cố gắng nói chuyện với nàng, kể lại một số ký ức thời thơ ấu của nàng.

Tuy nhiên, ông tiếp xúc với nữ nhi này cực ít, những khoảnh khắc có thể nhớ lại nghèo nàn đến đáng thương.

Nhưng dù sao vẫn có vài ba khoảnh khắc chỉ có hai cha con mới biết được, Cố Tạ Thiên hình như có ý giống như vô tình hướng cuộc trò chuyện tới những khoảnh khắc đó.....

Cố Tích Cửu cười lạnh trong lòng, xem ra Cố Tạ Thiên rốt cuộc vẫn nghi ngờ nàng, vì thế nên mới thử nàng như thế!

May mắn là Cố Tích Cửu có được ký ức của nguyên chủ, và mặc dù tính tình nguyên chủ yếu đuối, nhưng trí nhớ lại thật sự không tệ, vì thế Cố Tích Cửu cũng đối đáp rất lưu loát những nghi ngờ của Cố Tạ Thiên.

Chưa xong, nàng ôm lấy cánh tay mình, nhìn thẳng vào Cố Tạ Thiên: "Tướng quân đang nghi ngờ Tích Cửu?"

Cố Tạ Thiên bị nàng vạch trần một câu như vậy, có chút chặt vật, thở dài: "Tích Cửu, con thật sự thay đổi quá nhiều....."

Cố Tích Cửu thờ ơ nói: "Chẳng lẽ Tướng quân chưa từng nghe nói khi con thô bị đoạn tuyệt đường lui cũng có thể cắn chết người hay sao?!" Lúc này đã tới trước cửa phủ, sau khi Cố Tích Cửu nói xong những lời này, nàng dứt khoát nhảy xuống xe ngựa trực tiếp chạy đi.

Cố Tạ Thiên ảo não vỗ vỗ trán. Có chuyện gì xảy ra với mình vậy? Sao ông có thể nghi ngờ nữ nhi của mình?

Tiểu nha đầu bất quá đã bị buộc phải lộ ra bản tính thật sự của mình mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Cố Tích Cửu có vấn đề!

Rốt cuộc năm đó mẫu thân của nàng cũng cực kỳ sắc sảo thông minh, không phải là người dễ dàng bị bắt nạt.....

Sao ông có thể nghi ngờ nàng thật sự đã bị quỷ bám vào người? Thật đúng là ——

Xem ra bản thân ông thật sự bị ảnh hưởng bởi Cố Thiên Tinh.

Nhớ tới Cố Thiên Tinh, ông lại trở nên tức giận. Cố Thiên Triều ở bên cạnh còn cố gắng nhờ ông nghĩ cách cứu người. Ông lập tức nổi trận lôi đình: "Tiểu hồn trưởng kia gây ra chuyện bi ôi như vậy, còn trông cậy vào bản tướng quân đi cứu vớt nàng?! Đồ mất mặt ấy nên chết trong nhà lao đi thì hơn!" Ông phát tay áo bỏ đi!

Trong Tướng quân phủ cũng nhận được tin dữ này. Lãnh Hương Ngọc giống như nghe thấy tiếng sấm, cực kỳ hoảng sợ.

Khi Cố Tạ Thiên quay trở về, ông lập tức được nghênh đón bằng một loạt tiếng khóc than. Lãnh Hương Ngọc trực tiếp quỳ gối trước mặt Cố Tạ Thiên, cầu xin ông cứu nữ nhi của mình.

Cố Tạ Thiên tức giận, một chân đá bà ta ra: "Bà đã dạy ra được một nữ nhi tốt! Sao mẫu thân như bà có thể để nó gây ra chuyện mất mặt như vậy?!" Ông không quan tâm tới Lãnh Hương Ngọc kêu khóc, xoay người rời đi.

Cố Thiên Triều nâng mẫu thân đang khóc lóc đứng dậy: "Mẫu thân đừng khóc, hiện tại khóc lóc cũng vô dụng. Chúng ta nên nghĩ biện pháp cứu mọi người quan trọng hơn."

Lãnh Hương Ngọc đã hoang mang lo sợ, khóc ròng nói: "Ta chỉ là một nữ nhân ở nhà, có thể có biện pháp gì? Cha người vừa nhẫn tâm vừa mặc kệ..... Hải tử kia lại được nuông chiều từ bé, hiện tại bị giam ở một nơi dơ bẩn như vậy, không biết có chịu nổi không! Có lạnh hay không? Có ăn nổi hay không?....."

Rốt cuộc, đó vẫn là nữ nhi thân sinh của mình, bà ta thật sự rất nhớ thương nàng ta.

Cố Thiên Triều thờ dãi, không đành lòng nói với mẫu thân mình, việc này liên quan tới đại án mạng nhà Lư Vương gia, lần này Cố Thiên Tinh vào đó chịu tội chỉ là chuyện nhỏ, chỉ sợ sẽ phải mất cái mạng nhỏ nơi đó!

Hắn an ủi mẫu thân vài câu, nói phụ thân vì quá tức giận nên nói như vậy mà thôi, cũng không sẽ thật sự mặc kệ không quan tâm. Có lẽ lúc này phụ thân cũng đang nghĩ cách cứu người, chỉ không muốn nói ra mà thôi.

Có nhi tử an ủi như vậy, tâm trí Lãnh Hương Ngọc cũng dần dần ổn định lại.

Cố Thiên Triều ra hiệu cho mọi người rút lui, sau đó bất chợt hỏi một câu: "Mẫu thân, sự tình Thiên Tinh và thập nhị hoàng tử có phải người sớm đã biết hay không?"

Sắc mặt Lãnh Hương Ngọc hơi đổi: "Điều này ——"

Cố Thiên Triều thờ dãi: "Mẫu thân, chẳng lẽ người còn không tin nhi tử mình sao? Ta phải biết được toàn bộ chân tướng, lúc đó mới dễ dàng phán đoán một số chuyện. Như vậy mới có thể nghĩ cách cứu Thiên Tinh....."

Lãnh Hương Ngọc nhìn nhi tử cao lớn tuấn lãng, vui mừng vì phát hiện ra nhi tử mình rốt cuộc trưởng thành, có thể che mưa chắn gió cho mình.

Bà ta tất nhiên không dấu diếm gì với nhi tử, lấy lại bình tĩnh, sau đó nói hết sự tình từ đầu chí cuối.

Bà ta nói rất chi tiết, Cố Thiên Triều chỉ lắng nghe không nói một lời, nhưng càng nghe hắn càng cảm thấy không thích hợp, dần dần con người trầm xuống.

Cố Tích Cửu có vấn đề!

Hắn lại hỏi một số vấn đề nhắm tới mục tiêu, những vấn đề này chủ yếu nhằm vào Cố Tích Cửu, Lãnh Hương Ngọc cũng nói toàn bộ những gì mình biết.

Ở trong cái nhà này, có lẽ người khác luôn bỏ qua hải tử kia, nhưng Lãnh Hương Ngọc luôn lấy việc hành hạ hải tử kia làm niềm vui, vì thế tương đối hiểu biết tính nết thường ngày của hải tử kia. Hiện tại, bà ta cũng rất bối rối với sự biến hoá của Cố Tích Cửu.

Một người bị khinh bỉ tới cực điểm có khả năng sẽ bùng nổ, tính tình sẽ có biến đổi lớn, nhưng tính tình Cố Tích Cửu biến đổi thật sự hơi quá lớn, quả thực chính là hoàn toàn thay đổi thành một con người khác! Thậm chí khí độ quanh thân cũng khác.....

Cố Thiên Triều lạnh lùng nói một câu: "Có lẽ hiện tại nàng đã không phải là nàng! "

Lãnh Hương Ngọc mở to hai mắt: "Cái gì?"

Giọng nói của Cố Thiên Triều trầm trầm: "Mẫu thân, có lẽ Cố Tích Cửu thật sự đã chết, người hiện tại là mượn xác hoàn hồn!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Hấn muốn thăm dò xấu nha đầu!

Lãnh Hương Ngọc ngây người: "Không có khả năng, đúng không?! Chẳng phải nghe nói mượn xác hoàn hồn rất khó hay sao? Linh hồn ngoại lai phải cực kỳ ăn khớp với thân thể mới có khả năng. Ta còn nghe nói, cho dù có linh hồn cường đại thành công đoạt thể, nó cũng không chỉ huy được thân thể, đi lại đều phải nhảy bấn, giống như cương thi. Rất dễ dàng phân biệt. Nhưng con xem xấu nha đầu kia, mỗi một cử động đều rất tự nhiên, biểu tình trên mặt cũng rất phong phú. Mượn xác hoàn hồn chỉ sợ là không đạt được hiệu quả này."

Cố Thiên Triều xoa xoa ấn đường: "Theo đạo lý thì đúng thật là như thế, đây cũng là điều khiến nhi tử buồn bực. Có lẽ nàng đã dùng thuật biến thể để giả mạo người khác? Giả mạo xấu nha đầu kia?"

Lãnh Hương Ngọc càng thêm ngạc nhiên: "Thuật biến thể? Đó chẳng phải là pháp thuật trong truyền thuyết sao? Chỉ có người nào tu luyện linh lực đến cấp bậc chí cao vô thượng mới có thể tùy ý biến hóa thân hình, ngay cả ba đại tông chủ cũng chưa chắc có thể. Nếu hiện tại Cố Tích Cửu hiểu biết về nó, vậy nàng chính là tuyệt đại cao thủ. Cao thủ như vậy ẩn thân ở tướng quân phủ chúng ta, biến thành một xấu nha đầu để làm cái gì?"

Cố Thiên Triều thờ dãi: "Hài nhi cũng chỉ suy đoán thôi, có lẽ đó là một đại ma đầu nào đó không muốn bại lộ thân phận trên đời, vì vậy cố ý điều thấp biến thân thành xấu nha đầu kia....."

Lãnh Hương Ngọc lắc đầu: "Nương luôn cảm thấy suy đoán này của con không đáng tin cậy."

Cố Thiên Triều cũng cảm thấy có chút không đáng tin lắm, ánh mắt hần hơi hơi chớp động, sau đó an ủi mẫu thân vài câu trước khi rời đi.

Hấn đứng tại chỗ nghĩ nghĩ, sau đó thay một thân y phục dạ hành bó sát người, giống như một con mèo nhanh chóng di chuyển về phía sân Cố Tích Cửu.....

Hấn muốn đi thăm dò thật hư về xấu nha đầu kia!

Linh lực của hấn không tệ, kinh công lại càng không tồi, thân pháp giống một làn khói mờ nhạt, lướt qua trên nóc nhà. Ngày thường hấn ra vào tướng quân phủ đều rất tự nhiên, căn bản sẽ không có người nào phát hiện.

Nhưng lần này ——

Lần này có chút kỳ lạ! Tối nay hộ vệ tuần tra trong phủ đặc biệt rất nhiều! Hơn nữa, mỗi người đều là cao thủ!

Cố Thiên Triều còn chưa phi tới sân của Cố Tích Cửu đã bị bọn họ phát hiện, hét lớn một tiếng: "Người nào?!" Bọn họ ngay lập tức cấp tốc đuổi về phía hấn!

Cố Thiên Triều tất nhiên quay đầu liền chạy!

Hấn đã dùng tất cả hết sức lực, nhảy cao cúi thấp, các loại pháp môn chạy trốn đều dùng ra hết, đoán chừng phi khoảng ba vòng tướng quân phủ, hấn rốt cuộc mới thoát khỏi truy binh, trở lại sân của mình.....

Hấn nhanh chóng thay quần áo ngủ, vừa mới thu dọn xong, phụ thân hấn là Cố Tạ Thiên đã hấp tấp tới cửa.

Sau khi Cố Tạ Thiên vào cửa thì hai mắt bắt đầu đánh giá hấn, hỏi hấn có nhìn thấy thích khách xâm nhập hay không? Còn nói hộ vệ truy đuổi thích khách tới nơi này của hấn thì không thấy tăm hơi.

Mặc dù Cố Thiên Triều kinh hãi, nhưng không dám tiết lộ, liên tục lắc đầu nói mình không thấy.

Cố Tạ Thiên cũng không tiếp tục ép hỏi hấn, chỉ giống như cố ý vô tình mà nói vài câu: "Lần này Tiểu Cửu đã rất nỗ lực, đoán chừng sẽ có nhiều người muốn tính kế nàng, vì vậy lão phu đã phái trọng binh tuần tra ở những vùng phụ cận sân của nàng, không để nàng xảy ra bất luận chuyện gì ngoài ý muốn! Lão phu đã ra lệnh cho những binh tướng tuần tra đó, chỉ cần nhìn thấy người nào có bộ dạng khả nghi ở xung quanh sân Tiểu Cửu, tất cả đều giết chết không cần luận tội. Thiên Triều, vì phụ an bài như thế, con có muốn bỏ sung gì không?"

Cố Thiên Triều biết phụ thân hấn đang dùng lời nói để cảnh cáo hấn, do đó hấn không dám nói gì thêm, gượng cười và nói phụ thân suy nghĩ rất chu đáo, Cửu Nhi đúng thật là cần phải được bảo vệ.....

Cố Tạ Thiên vỗ vỗ vai hấn, thờ dãi nói: "Thiên Triều, các con đều là con cái của ta. Vì phụ hy vọng các con có thể tương thân tương ái, giúp đỡ lẫn nhau, đừng tính kế sau lưng, điều đó sẽ khiến trái tim lão phu tan nát....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Đời này ta còn chưa biết sợ gọi là gì

Cổ Thiên Triều ngẩng người ngẩn ngơ, còn chưa kịp nói câu nào, Cổ Tạ Thiên đã xoay người rời đi.

Cổ Thiên Triều ở trong phòng mình bắn khoãn một lát, biết bản thân mình không có cách nào có thể tra xét được Cổ Tích Cửu nơi đó.

Hắn suy nghĩ một lúc rồi viết gì đó, triệu tập thanh điều (chim màu xanh) chuyên dùng để liên lạc với sư môn. Thanh điều kia nuốt lá thư vào trong bụng, vỗ vỗ cánh, bay đi giống như tia chớp.

Tốc độ của loài chim này cực nhanh, một ngày có thể bay qua ngàn dặm, hẳn tin tưởng phong thư hắn viết chỉ trong một ngày sẽ rơi vào trong tay sư phụ.....

Đến lúc đó sư môn sẽ phái cao thủ tới đây hàng yêu trừ ma!

Nếu Cổ Tích Cửu không phải mượn xác hoàn thì tốt, nếu phải, khẳng định sẽ bị cao thủ trong sư môn của hắn vạch trần!

.....

Đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu mãi vẫn không buồn ngủ.

Nàng lặn qua lộn lại ở trên giường, Thương Khung Ngọc rốt cuộc không nhịn được: "Người là cái bánh nướng rán hay sao? Hôm nay rốt cuộc đã thắng, hưng phấn quá nên không ngủ được?"

Cổ Tích Cửu dứt khoát ngồi dậy: "Hưng phấn cái gì, ta đang suy nghĩ bước tiếp theo nên làm gì bây giờ."

"Còn có thể làm gì bây giờ? Hiện tại người chính là người nổi bật nhất, lão hoàng đế kia cũng rất coi trọng người, lão cha tiện nghi kia của người cũng bắt đầu đối xử tốt với người. Ngày lành của người chỉ vừa mới bắt đầu, có gì mà phải buồn phiền?" Thương Khung Ngọc đã khôi phục hình dáng ban đầu ở trên cổ tay của Cổ Tích Cửu. Đương nhiên, nó vẫn ỳ ỳ khuất khuất thu liễm ánh sáng lại.

Cổ Tích Cửu hơi lắc đầu: "Sự tình không đơn giản giống như người nghĩ như vậy. Cổ Tạ Thiên sinh lòng nghi ngờ, vị hoàng đế kia chỉ sợ cũng sẽ động lòng nghi ngờ. Hiện tại, có lẽ đang điều tra ở sau lưng ta!"

"Như thế nào? Người sợ?"

"Sợ?" Cổ Tích Cửu cười khúc khích: "Đời này của ta còn không biết sợ gọi là gì!"

"Tốt, có khí phách!" Thương Khung Ngọc khích lệ nàng: "Đúng rồi, hiện tại người xem như đã báo thù xong cho nguyên chủ, có muốn dâng hương cầu nguyện, an ủi linh hồn nàng ấy trên trời có linh thiêng một chút hay không?"

Cổ Tích Cửu nhướn mày: "Nếu như nàng ấy có linh thiêng, tự nhiên sẽ nhìn thấy tất cả, còn cần ta cúng bái nói với nàng ấy nữa sao?"

"Cần!" Thương Khung Ngọc nói: "Chủ nhân, người tốt nhất nên cúng bái nàng ấy một chút, như vậy nàng ấy mới có thể nhắm mắt, người cũng có thể....." Nói tới đây, nó bỗng nhiên dừng lại không nói thêm nữa.

Cổ Tích Cửu nhảy cảm nhận thấy được trong lời nó nói có ẩn ý: "Ta mới có thể cái gì?"

"Người mới có thể..... mới có thể an tâm dùng thể xác này. Đây dù sao cũng là thân xác của nàng ấy. Nàng ấy chết ỳ ỳ khuất khuất như vậy, hiện tại người đã báo thù giúp nàng ấy, an ủi nàng ấy một chút cũng không sai."

Đúng là như thế!

Cổ Tích Cửu cũng rất dứt khoát, đơn giản nhảy xuống giường, lệnh cho thị nữ bên ngoài chuẩn bị đồ thấp hương.

Thị nữ hiện tại làm việc rất có hiệu suất, rất nhanh đã chuẩn bị thỏa đáng. Trong thời gian một chén trà nhỏ, các nàng đã chuẩn bị một bàn trái cây và những thứ cần thiết.

Lúc này, ánh trăng đang tỏa sáng rực rỡ, gió lạnh phơ phất.

Cổ Tích Cửu đốt ba nén hương, cắm vào trong lư hương, sau đó sai người đốt tiền giấy, đứng ở nơi đó mặc niệm vài câu.

Tiền giấy đang cháy ở trong chậu than, bỗng nhiên có một trận gió thổi tới, cuốn những khói bụi của tiền giấy lên không trung, sau đó bay mất không thấy.....

Thị nữ đang giúp nàng dâng hương hô nhỏ: "Phu nhân hiển linh!"

Cổ Tích Cửu không nói mình đang cúng bái ai, vì vậy bọn thị nữ vẫn luôn cho rằng nàng đang cúng bái La Tinh Lam là phu nhân lúc trước của tướng quân.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không giải thích gì, nàng nhìn đồng tro tàn bay lên không trung giống như một đám mây, trong lòng có chút cảm giác quái dị.

Giống như nàng thật sự nhìn thấy nguyên chủ Cố Tích Cửu an tâm nhắm con ngươi lại, xoay người bay đi.....

Nàng quay trở lại phòng trong, Thương Khung Ngọc một lần nữa quay lại trên cổ tay của nàng, hào hứng hỏi nàng: "Chủ nhân, hiện tại ngươi có cảm giác gì? Có phải có cảm giác trên người thoải mái hơn một chút hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.